

റ.കെ.നാരായണൻ

മിശ്രഭാഷ്യം

വിജയൻ

വിജ്ഞാനരജ്യം

പി. കെ. നാരായണപീള്ളിയുടെ

കൃതികൾ

മുദ്ധഗം (അവതാരികയോടുകൂടി)

സൂരണമണ്ണലും (സൂരണകൾ)

പ്രസംഗതരംഗിണി (മി ഭാഗം) (ലേവനങ്ങൾ)

ചില കവിതാപ്രതിലുപനികൾ

കാമുകനന്ദ്യാർ

തുഞ്ചത്തഴുത്തുള്ളൻ

വിജ്ഞാനരജനി

വിജ്ഞാനരജി

റൂമകർണ്ണ:
സാമീതൃപബ്ലാറ്റ്
പി. കെ. നാരായണപിള്ള

DISTRIBUTORS

നാഷൻൽ സ്റ്റോറേജ്‌സ്
കുള്ളരിക്കൽ ബാസാർ എക്സാച്ചാർ.

S. R. Press, Trivandrum.
1947

വിഷയവിവരം

പേജ്

1	ഗമ്യസംഖ്യമായ ചില ചിനകൾ	1
2	മാതാവിന്റെ പുത്രവാസല്ലും	8
3	ചൗദിവിംബത്തിലെ കള്ളക്കം	15
4	വലതുങ്കെ ഇടതുകൈയേക്കാർ	
	സാധകതരമായതെങ്ങനെ?	21
5	വാലീകിയും ഫോമറം	28
6	സമുദ്രമൺകത്തിലെ ജംഗമോല്ലാനങ്ങൾ	36
7	കള്ളപ്പവതാരം കഴിഞ്ഞതോ	
	വരാനിരിക്ഷനാടോ	45
8	നാദലക്ഷ്യം നഭല്ലും	54
9	രാമരായചക്രവർത്തിയുടെ പരാജയം	62
10	ജന്മകൾ കട്ടികളെ വളരുത്തുനാ വിധങ്ങൾ	72
11	വായുവിനെ വണ്ണിച്ചുകൂടാക്കനാൽനിന്നുള്ള	
	ഉപകരണം	82
12	ശ്രമിദേവിയുടെ ഉൽപ്പത്തി	91
13	സപാതന്ത്രസമ്പാദകനാർ	104
14	മകമമാർ	115
15	ആരീമഹാഭാഗവതം	129

വിജയതാനരജ്ഞനി

ഗസ്സംമുഖമായ ചില ചിന്തകൾ

“തദ്ദേശ്വര താവഴ്ചപ്രസിദ്ധ ക്ലൂമുക്കൻരക്ഷാധർ ശ്രീതളാശാഭവാസിതോദ്യാനസ്യ കാഡ്യനച്ചാദപസ്ത്രാധ സ്ഥാദ്വച്ചിരാവഃ” എന്ന മാലതിമാധ്യവഭാഗം ശ്രീമാൻ കൊട്ടാശത്തിൽ രജ്ഞി ശാവർക്കപ്പ തല്ലിക ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ക്ഷായവും കരതായതു ചബർദ്ദിഷ്ഠിതും ശ്രീതളവും അതു അത്മോദം (സുരഭ്യം) എന്ന പറയുന്നതിന്റെ അത്മം ഗ്രഹിക്കവാൻ വംഡിഡാ എന്ന സ്വവിട്ടിനു തന്നെ ഒരു കാവുള്ളാവുച്ചേരുക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടും താരായി ഓക്കേനാണ്. അപം, രഘൂം, ഗസ്സം, മസം, മുംബം മുണ്ടെന്ന അതാനേത്രാധിനാഭാംഗങ്ങൾ ഗ്രാഹിണിയുള്ളായ മൂൺഡേ കുംഭിൽ ഗസ്സത്തിന്റെ ഗ്രഹണത്തിനും ശക്തി, പരിപ്പൂരം വല്ലിക്കുന്നതും മനസ്സുമിൽ ക്ഷയിച്ചുവരുന്നു. ഇതേരുത്തി നാശഭേദ അപേക്ഷിച്ചു നാസികയ്ക്കു നേരിട്ടുന്ന ഇം അസാ മത്രയ്ക്കിനു യേതു പാശ്ചാത്രാദിനങ്ങളിൽ പുകയിലയുടെ നിറന്തരമായ യുപകാണനും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. കതിനാക്കരിറിയിൽ വെടിമതനിട്ട് നിറയ്ക്കുന്നതുപോലെ നാസിക്കാംഗുണങ്ങളിൽ ചൊടിയടിച്ചു കയറുന്ന കുട്ടംബക്ക കാക്ഷിനാത്രംഘാക്കട ഇടയിൽ അസാധ്യരണമല്ല. കൂപ്പും ഗരുഡനാടികപ്പ പ്രഭിജനങ്ങൾക്കും അത്തൻ, ഇപാതു മരവായവ റസിക്കമന്ത്രഘാക്കം അവർജ്ജനായിത്തീനിനിരിക്കുന്നു. ഇവ ദൈത്യം നാസിക്കാമല്ലണങ്ങളും.

മായ മഹ്യരീലനവും താംബുചചർണ്ണനവും ഒരിപ്പേരും സന്തതിര വായകമാക്കാതും ചാലെ നിരന്തരമായ ഗസ്സ ഭൂമം ഗസ്സദേശങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിജനനത്തിനു പ്രതിബന്ധ മാറ്റി പരിണമിക്കുന്നു.

ഗസ്സങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിമായ വിഭവചനത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ മനസ്സും മുമ്പിനാവെ ഇംഗ്ലീഷിന്മാരായിരുന്നു എന്ന തോന്തരം. സ്വർണ്ണങ്ങളിൽ അംഗത്വികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ഫുത്തി സംഗ്രഹകവയും വല്ലംങ്ങളിൽ താരതമ്പര്യമാനുയിൽ ചിത്രമെഴുത്തും അഭിസ്ഥാപിതെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതുപോവെ ഗസ്സത്തെ അത്യുംഘടമാക്കി ആതോസ് കലയും മനസ്സർക്കില്ല. സുഗസ്സമനും ദ്രോഗസമനും മൊത്തത്തിൽ ഗസ്സത്തിനു വിഭാഗം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗസ്സത്തിന്റെ സീമയിൽ ഉംപെട്ടുന്ന വിവിധ വകുപ്പേണ്ടിക്കളെ കിറിക്കവാൻ വലിയ നിഷ്പയ്യങ്ങൾ ഇല്ല. അമവാ അ വക ഉപവിഭാഗങ്ങൾക്കി കിറിക്കവാൻ ഉള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ പ്രായേണ സ്വന്നാവിഷയം മായ റസത്തെ ഏതുക്രമിച്ചു വിവക്ഷിതത്തെ പ്രകാരിപ്പിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു മഹാഭാരതത്തിൽ,

“ഇപ്പുംബാനിപ്പുംഗസ്സയു മധുരാദ്വാഃ കടുസ്തമാ നിർമ്മാഫിസംഹതഃ സ്തോന്ത്രം ഭരക്ഷാ വിജേ ഏവ ത”

എന്ന ഗസ്സങ്ങളെ പത്രതരമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ മധുരം, അദ്വാഃ, കടു ഇത്രുചികർ സ്വപാദ്ധദേണ്ടിക്കു ഗസ്സ തതിലേക്ക് ഉപചരിച്ചിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. മുൻപറത്തെ ദ്രോഗ പ്രകാരം, കസ്ത്രി മതവാസത്തു് ഇപ്പുംഗസ്സത്തിനും ശവം മര മാരയത്തു് അന്നപ്പുംഗസ്സത്തിനും മധുപുഞ്ചാചികൾ മധുരഗസ്സത്തിനും അത്രാതകാചികൾ (അവധിഞ്ച മതവാസത്തു്) അദ്വാഗസ്സത്തിനും മുളക മതവാസത്തു് കടുഗസ്സത്തിനും കായം മര

വാദത്തു നിർബന്ധിഗമ്പിയത്തിനും, തങ്കാലതുക്കാരിൽ എന്തും മുതലായതു സ്ഥിരം ലഭിച്ചത്തിനും കുടുംബത്തെലം മുതലായതു തുക്കിഗമ്പിയത്തിനും നെല്ലേറിച്ചും മുതലായതു വിശദ ഗമ്പിയത്തിനും ഉള്ളവർണ്ണങ്ങളാക്കണ. സംരഹതഗമ്പിനു നാൽ പല ഗമ്പിയാം കലന്നിട്ടും മന്മാക്കണ. അതിനു തന്ന ചിത്രഗമ്പം ഏറ്റാം പറയുണ്ട്.

“വിമർശനാതേമ പരിമജ്ഞാ ഗമ്പി ഇന്ദ്രനാഹാഃ
അത്മോദഃ ഒസാതിനിർഹാരി വാ ഹ്യലിംഗത്പരമാഗ്രണാഃ
സംശാഷംശിത്ര നിർബന്ധി സുംഭിശ്ലൂണാതപ്പം
ഇഷ്ടഗമ്പഃ സുഗമ്പിഃ സ്വാഭാവമാദിമവവാസനഃ
പൂതിഗമ്പിസ്തു ഭർഘന്യോ വിസ്രംഘാഭഗമ്പിയൽ”

എന്ന് അമരസിംഹൻ ഗമ്പിക്കുന്ന വക്തവിരിക്കുന്നു. ഈ തിരപ്പുകാരം പരിമർദ്ദനം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സുഗമ്പിയത്തിനു പരിമളം എന്നും പേര്. മരദനാ മുതലായതു അംഗീരവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഗമ്പിയും സുതാദിപ്പിമർദ്ദജന്മന്മായ ഗമ്പിപ്പുവാസനയും ഈ ക്ഷുദ്രത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു വ്യാവ്യാകിച്ചുകാണുന്നു. ക്ഷീരസപാമിഡ്യത്തേയും ചീകാസത്യസപാകാരണ്ടരയും അഭിസ്രായങ്ങൾ ദന്തങ്ങൾ. പരിമളംതന്നെ ദ്രവ്യാവിധായാൽ അരുചിമാദമെന്നു പറയുമ്പെടുന്നു. സമാകഷി എന്നും നിർഹാരി എന്നും പറയുന്നതും ദ്രവ്യാവംകളായ ഗമ്പിയാംതന്നെ. അഞ്ചിംബുന്നതെത്തു തുപ്പിപ്പെട്ടുത്തുന്ന ഗമ്പി സുംഭി എന്ന പറയുമ്പെടുന്നു. മുഖത്തിനു വാസനയുണ്ടാക്കുന്ന തും ബുല്ലാടികൾ അരുചികൾ അരുകുന്നു. ഭർഘന്യത്തിനു പൂതി ഗമ്പി എന്നും പേര്. പാത്രമാംസത്തിനെപ്പോലെ ഗമ്പി ക്കുന്നതു് അതിനും എന്നും വിസ്രമെന്നും പറയുമ്പെടുന്നു. ചെവഞ്ഞയന്തി ഈ വിഷയത്തിൽ കുറേതുടർച്ചി പ്രവർദ്ധനം

ചെയ്യും റന്യോദ്ദേശഭേദ കുറേതുടി സൃഷ്ടമായി വ്യവസ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തുകാണും.

ഇന്നുനെ എല്ലാമണംഗളിലും പ്രായണ റസപ്രതിക്രിയ കളിംഗ അന്തേ മുന്തിരിയവിഷയങ്ങളെ അവലുംബിച്ചു റന്യ ത്തിനെ നിർവ്വിഷയ്ക്കുന്നതു സാധാരണമായിരിക്കയാൽ “കഷായ ശീതളാമാഖകന്” മാലതീമാധവത്തിൽ വെള്ളിപ്പറയുന്നതു് ദിർഗ്ഗഹമന്ന പറയുവാൻ പാടില്ല. കഷായം ഏന്നതു റസങ്ങളുടെയും ശീതളം ഏന്നതു ത്രഹിതു മുച്ചിപ്പിതമാണ്. ആ അന്നവേം റന്യ ത്തിപ്പേക്കു് ഉപചരിച്ചു നോക്കിയാൽ പ്രസ്തുതമായ റന്യ ത്തിപ്പേരു സ്വലാവം സകല്ലിക്കവാൻ പ്രയാസമില്ല. സകല്ലിക്കവാൻ കഴികയില്ലെന്ന ശറിക്കുന്നവർ കവിത വായിക്കണമെന്ന മോഹിക്കയും വേണ്ട.

അവിടും അന്നനെ നിൽക്കുന്നു. മനസ്സുരോഗിക്കുള്ള മറ്റു മറ്റു ചില സ്വർംഗിവിശ്വാസങ്ങൾക്കു റന്യലുഹണ്ണതിലുള്ളപാടവം വിസ്തൃതമാകുന്നു. നായാട്ടിന പോക്കുവേണ്ടം ഇംബുകമാക്കുന്ന സങ്കേതസ്ഥാനം ശ്രോകൾപും റന്യംകൊണ്ടു് അനാധാസമായി കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. കുറുനരിവേട്ടയിൽ, ആ ഇതു തീപ്രകാശി രാട്ടം തുടങ്ങുവേം ഒരു “മുത്രു” ഉണ്ടാക്കുന്നതു് വേട്ടശാക്കത്തോന്നു അന്നവേദപ്പുടിട്ടുള്ള താണു്. ഇംബുകമാക്കുന്ന സംബന്ധിച്ചിട്ടുന്നതാണും ഇന്നുനെ ധാരാനെക്കിലും കൂട്ടിയിട്ടുകൊണ്ടു് കിടക്കുന്ന ഇംബുകിക്കുള്ള റന്യംകൊണ്ടു് കണ്ടുപിടിക്കവാൻ മുഹയാക്കശൈഘ്വിക്കും ഒരാക്കിപ്പുംകുള്ളിക്കുന്നു.

വക്ഷിംജാതിയെക്കരിച്ചു പറയുക എന്നവെച്ചും ഒവരും ദ്രിശ്യമായിക്കൊണ്ടും റന്യം ഗ്രഹിച്ചു വന്ന കേൾജിക്കവാൻ തങ്ങു സംശയമും കഴുകുന്നതായി പരിഹരി ഇന്ന

അപ്പ വിരോസിക്കൻ. പക്ഷേ പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി നോക്കിയതിൽ ഇള വിരോസം അതു ഭേദമല്ലെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. സ്വപ്നമായ വല്ലതുംകൊണ്ട് രേഖമാംസങ്ങൾ മറിഞ്ഞെപ്പുട്ടുവോൾ കഴുകുമാൻ അവയുടെ സന്നിധി അ ഹിക്കാൻ ശക്തി കാണാനില്ല. ഗ്രം-റൂപങ്ങൾ, പരന്ന കുമ മതവായ പക്ഷികളുടെ അക്കച്ചിരക്കതി, സുക്ഷേപം വൈ തൃപ്രഹരിക്കിയും അതെന്നക്കിലും, അവയുടെ മ്രാണരക്കതി വളരെ സംശയഗ്രസ്തകാക്കൻ. മ്രാണരന്ധ്യങ്ങൾ പക്ഷി കുമക്കുണ്ടെങ്കിലും മ്രാണനാലികളുടെ തുംബപ്രവും ഒരു പക്ഷേ ഗന്യവാഹികളായ സ്വർക്കുംക്കു തവശ്രൂരുമായുള്ള വ്യാസരേമെല്ലവും നിമിത്തം ഗന്യഗ്രഹണവിഷയത്തിൽ അവ അഭ്യുപാദിച്ചുണ്ടാണെന്നു പറയുവാൻ നിശ്ചയിയില്ല.

ഒരു മരിച്ചു ഉറുപ്പു മതവായ കീടപ്രാണികളുടെ മ്രാണരെന്നപുണി വളരെ അഭ്യർത്ഥകരമാക്കുന്നു. പിപിവി കക്കൾ സ്വപ്നമുണ്ടായാംഗങ്ങളെല്ലായും സ്വപ്നക്കുംവാംഗങ്ങളെല്ലായും ഗന്യംകൊണ്ട് വ്യാവത്തിച്ചുറിയുന്നു. നെരു്, പഞ്ചസാര മതവായവയുടെ സങ്കേതം അറിപ്പതു്” അതുകൂടം നടത്തുന്നതിന്” ഉറുപ്പിന്റെ സുനാച്ചപ്പെട്ടിക്കപ്പെടുത്തുന്നതും നമ്മുണ്ട് പരിചിതമാണെല്ലാ. പിപിവികളുടെ ഇള സാമത്ര്യരക്തിസ്ഥാനമാക്കി, പ്രമേഹികളുടെ മുത്രവക്ഷിം ചെയ്യുന്നതിന്റെടി ഇനങ്ങൾ മട്ടിക്കുന്നില്ല. “മുത്രേന്നയാവനി പിപിവികാഡു” എന്ന പ്രഖ്യാനമാക്കി പ്രമേഹിയുടെ മുത്രവക്ഷിം അപ്പുംഗം ദാഡി നോക്കിവരുന്നു. ഉറുപ്പിന്റെ സുനാവിഭാഗങ്ങൾ തക്കിൽ തുട്ടിമട്ടുവോൾ, സെസ്റ്റനികമും പരുപ്പും ചുംബ നാശവയ്ക്കുന്നതുമുച്ചുവെ അതചരിക്കുന്നതു തോന്ത് പബ്ലോഫ്സ്കിം

കണ്ണിട്ടുണ്ട്. ഈ കൂച്ചാരത്തിന്റെ താല്പര്യം ഗസ്യംകൊണ്ട് ബന്ധുക്കളേയും പുതുകളുടാണിക്കളേയും വേർത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. കമ്പിവല കൂട്ടിൽ അക്കല്പനക്കപ്പോൾ ഒരു ശലങ്കലക്കുകയും മറ്റു ശലങ്കേപം മനുംപിടിച്ചു തേടിഉണ്ടു് കണ്ണത്രായ ദേഹം ഒരു മഹാൻ രേപാലപ്പുട്ടതിനിരിക്കുന്നു.

ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ത്രക്ഷഗസ്യങ്ങളായ ഭാവക്ക്രമം വിസർജ്ജിക്കുന്ന സ്വഷ്ടിവിഭാഗങ്ങളുടെയുള്ളതുംതായി കാണുന്നു. ഇതിനു നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു നല്ല ഉഭാവരണം “ചേരട്ട്” അഥവാ “ഒത്രട്ട്” തന്നെയാകുന്നു. ഇതിന്റെ സ്വർഖം നമ്മുടെ അംഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായാൽ അവിടം അണി പറി യത്രേപാലെ പോത്തി കരിവാഴിച്ചുപോകുന്നു. അതിനു ചേരട്ട് “കാച്ചുക” എന്ന പറയുന്നു. പുന്നുതമായ അട്ടയ്ക്ക വല്ല ഉപദേശവും തട്ടിയോപം അതിന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു ദാഹകസ്പദാവധായ ഒരു ഗസ്യവിഭാഗങ്ങളാകുന്നതു പഠിക്കും. അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു വിശ്രദിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉറുമായ ഗസ്യം ഇങ്ങചത്രം മല്ലത്രം ഗജം ദീരംവരെ വ്യാപി ക്കുണ്ടായാൽ പ്രാണിയുള്ള പ്രാണികൾ അങ്ങരിക്കെ മുതബാധ യിട്ടുണ്ടാവില്ലെന്നതു.

മില ഇന്തുക്കുംകു പ്രഭത്രകം മില ഗസ്യങ്ങൾ അതു സ്വാദ്യങ്ങളാണെന്നും ഉഖാറിക്കണിക്കിരിക്കുന്നു. “ലവന്റ്” തെതലത്തിന്റെ മനും സ്വിംഗ്റത്തിനു വളരെ ശ്രിയമാണു പോലും. ഇതുംപാലു, എലി, പുച്ചി, മത്സ്യങ്ങൾ മുതബാധ വയും ഓരോ ഗസ്യവിഭാഗങ്ങളിൽ പക്ഷപാതികളാണെന്നും പറയുന്നു.

ഗണ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്താവനയാലുമായ മറ്റൊരു സംശയിക്കാനുള്ള അനുഭവിച്ചു് അവ യുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണാമാറുള്ള സ്ഥാപനപരവം അസ്ഥാപനപരവം അക്കൻ. ഉദാഹരണത്തിനു നിന്നും നിരാക്കരിക്കുന്നതു ദിവസങ്ങളിൽ സാധാരണ ഫോറേറ്റുകയിൽ ശീതളമായതവിലാസത്തിൽ ഗണ്യങ്ങളുടെ പ്രസാദം വ്യക്തമായി തോന്നുന്നതു മതിയാക്കം. അതു പോലെ വേന്നല്ലോലത്തു സ്ഥലമായി ഒരു കഴിത്താൽ ഗണ്യം സുഗ്രഹമാക്കാം. അർദ്ധമായ ഭ്രംിയുടെ ഗണ്യവും പുണ്ണാജ്ഞങ്ങളും ഇലകളുടെയും മനുഷ്യം അഭിനവമായ വൈരല്ലുങ്ഗതാട്ട കൂടി അങ്ങുമാം നാളുകളും അന്നവേദവല്ല മാക്കാം.

“ഗാവഃ പദ്മനാഥന്നേഡാ” എന്ന വിശ്വാസ്യും പിശ്വാസ്യും പദ്മനാഥന്നേഡാ വിശ്വാസ്യും അടുക്കൾ കും അവസ്ഥാരേണ്ടംരക്കാണ്ട് പിശ്വാസ്യും മുഖക്ഷീണാത് കാണബ്രഹ്മാദാണ്ട്. അതറിൽ ഉദാണ്ടവിശേഷം ശരീരം അംഗങ്ങം നന്നത്തിൽ പിശേഷം കൈവിയത്തിൽ അവിടെ നിന്ന് “കീഴ്പ്പെട്ട തള്ളിയാട്ടിന്റെ അടുക്കവേക്ക കരണ്ടു കൊണ്ടാടിത്തുന്ന അട്ടിന്ത്തക്കളിൽ, മാതാവാഡ പുണ്യി മന്ത്രങ്ങാക്കിയതിൽ സ്പർശിത്രവാഡി ഗ്രഹിച്ചില്ലെന്നും എന്നാൽ കാറ്റം ചെയ്യില്ലെങ്കാണ്ട് അതിന്റെ ശരീരത്തിലെ വെള്ളം വച്ചിരുത്താശാശം അതിനെ വാസ്തവമുപ്പെട്ട നീക്കി നീക്കി ലാളിച്ചുതായും ഒരു അനബന്ധം ഹൃഷിക്കുന്നു.

“ഗണ്യംസുവണ്ണം മഹതിക്ഷുദ്രണ്ണ
നാകാരി പുണ്ണം വലു ചടങ്ങേണ്ണ
വിഭ്രാം ധനാദ്യോ ന തു ദീർഗ്ഗംഘജിവി
ഡാത്രിപുരാംകാപിനബുദ്ധിഭോഗ്രംഭം എന്ന വിവ

விக்காவகமிலைங்கில். அதாகு ஸப்ளீட்டின் செய் ரேவு கரியில் காண்டு சுடுகட்டின் பூஜை மூலம் வு நிமித்தில். விடபுறைகளைப் படிக்கவாய்க் கிழ் ரீதியாக்குவதாயும் வேக்கனில். பஞ்சு மூலாவின் வேடக் கூலி உபகேளித்துக்கொடுக்கவான் அதைஉள்ளடக்கில் போன்ற தாழ்த்து. வெடு வாயுதனை பூதித்து ஸுர லிவமானி நிமிக்கையூட்டின்ற ஏங்கில் நிரந்தரமாய ஸு ரஸ்யாவகொண்டு மனஷுக்ரரெட் ஸிராரைக்கியு. அதையும் கிழ்ச் சுதாயு. முப்புறமானிலேபூக்கமாயிக்கண்ண இ நூல்களைச் சுரியனாளென்ற தொண்டனில். வெறுதியில் மாயத்துவு வாயுவின் ஸஞ்சிரை கலந்தாதெ ஸுஷ்டிவெ ழாது பூதிதியுடெ விவேகவெவாக்கன.

എന്നിരുന്നാലും ആത്മശചക്രത്തിന്റെ കുമകായ പഠി വർത്തനംകൊണ്ടു് മനസ്സും ഒട്ട അംഗത്വപ്പെടുത്തിൻ ലിന ലിനാങ്ങളും വിവിധ വിവിധങ്ങളും ആയ ഏതു പുണ്യ സ്വഭാവങ്ങളും മഞ്ജരിക്കളും പ്രക്രിയവി പ്രകാരിപ്പിക്കുന്ന പ്രിൻ നോക്കു. പുണ്യവദ്ധമികളിൽനിന്നും ശമിക്കുന്ന സൗഖ്യപൂശംകൊണ്ടു് മനസ്സും വിവരികരിച്ചു സ്വന്തിർ ദിഷ്ടമായ ഏതു ചോദനക്കളുംനേരം ആ പേജി അനുസരിച്ചിക്കുന്നില്ല. ലോകവ്യാപികയായ പ്രക്രിയക്കും സഭാ നാമസ്വരാം.

മാതാവിശ്വസ്ത പുത്രവാസല്യം

രാജുത്തന്ത്രവിഷയത്തിൽ, സപ്തത്രുത്യം, സമത്വം, സദ്ബഹാസന്ത്യം എന്ന തത്പര്യത്തിനെന്റെ ഉദയകാലം മോൾസ് രാജുചരിത്രത്തിൽ. നടന്ന രാജുവിലുവമട്ട

காலேஹத்தின்றி மரளக்ஷ்ணத்தில் புறுநாய லூயி சோவைர்களை ராஜக்மாரணம் டென்றுப்பாய ஒமரி கால்கா ஸிக்கார்ட் என்ன அதற்குயின்றாலுக்குமாறியும் காட்டுத்தனை கண இரியிலுள்ளாயிகளை. தபாலைகாத்திடி மறுதிமாற் சென்ற ராஜக்மாரன் ராஜாவாயித்தின்றி விவரம் அரியிடு. அது பயதிமாற் “ஹார்பரே” கூக்குது. அரவுள்ளிழவுக்காராய என்னம் பின்னாலை காலை டெக்கேஸ்ட்டி பின்ன மறுதிமாற் பரதத்து கெட்டுக்கொண்டிருத்தாயில் பரதபூக்கிரிகளை. லூயி சோவைர்கள்றி ரேளகாவம் பூஷ்ணாராய மறுதிமாற் சுட ஸாக்தீபங்காளி வலிய அவதாழ்னம் தீட்டாதே

அறங்கிடு. பக்ஷி இக்கேசமபலதினில் அடையா அருல்காலிகள். விரோஷிடு ராஜதியங்கு மேல் அ கீர்த்திகளிடையில் விளைவொலுப்பாயும் ராஜுகேசமவிடுவி யாயும் ஸமயம் நயிடுவன். ராஜூஸ்ரப்பும் கூறுகொள்ளவும் இக்கண்டுகள் சென்றாலும் வந்துகொண்டுமாலுமிரண்டு. பக்ஷி வூப்பிடுவிகளை அதை உக்கூத்திடுத்துக்கொட்டு. அதை ஜூட்டு இக்கண்டம் கூறுகி. ராஜுத்திலே புதை காலாறு தென் இக்கண்டம் அதகுகிடு நல்லிடுவிடு. ராஜாதிகாரத்தின் பதிவுஷ்டு ராமநகராலும் சென்னாபுத்தூராலுமே. அது கொள்கூடும் இக்கேசாதெதின் யாதெடுகு வோபவுநாலோலு. அதைக்கும் ஹரத்துக்கு ராஜமன்றத்தில்வது ராஜாவினை கூடும்வெப்பதை வழித்து வென்யநாஸ்மாகி. ஹா டும்ப் தினைக் கிண் ஒழிதோடு கூறு தேடாமென் விசுவிடு பூரிப்புடு ராஜாவினையும். கூடும்வெதையும் மாற்றுவதேயு பிடித்து திரியை ராஜாயானியிலேவகை கொள்கூதுவன். இன் கியரக்கு ராஜகியரக்குதியை பாட ஏ ஸி டு. இவ வீட்டுக்கும் ராஜராணாலி கொச்சென்வைம் துடுவுவலங்கூ ஸக்கிலும் குற்றுஷென்று உக்கடமாலி புவரிக்கென்வைம் யெக்ரமாயித்திகளைபோவது அல்லப்பாரமாலாய புஞ்சக்கூடும் ஸம்பத்தியாலி கேசுவிக்கென்வைம் கொடுத்தாயி பதாகுகிடுவன். கூவூமாய இக்கண்டத்தின் விவேகத்தினை விவை க்குத்தினை ஸ்யாகமெவிடுக் குதிகாரபொகஷுரத்தாகு துக்கி கூதிக்கும்மாய கை ரெள்ளுமாற்று ஜினர்க்கும் ஸமாபிடு. அதின் லீஷாவிலும்ஸுரேந்நமென் பேர் பாஞ்சன். ராஜு பக்ஷிபூதிக்கூடும் சூடுபூர்ப்புத்திக்குத்தியும் ஸ்துலம் வெஷிக்குக்கொந்து காங்கிருத்துக்கூக்குக்கூக்கு ஸ்துலம் துக்குத்துக்கு இக்கண்டமாயும் கூடும்கைக்குப் பாஞ்சார துக்கன்;

ഹ്രാസ്സുംജും മുത്രദേവതയുടെ റൂത്തരംഗമായി പരിണമിച്ചു. ലീഷ്യവിവാസരേണ്ടശൈലേടു അന്ത്യമായ 14 മാസത്തിനുള്ളിൽ ഉദ്ദേശം 17000 ജനങ്ങളുടെ റീഫ്രോം നടന്നതായി പറയുന്നു. കൂർക്കാ കണക്കേരായന്തതിന്റെ കമ്മയിരിക്കുന്നു. രാഖാവുതന്നെ വയ്ക്കാണെന്നു ഇന്നത്തോട് കിന്നുചിച്ചു. അതനുസരിച്ചു കിരീടസഹക്രീഡിയായിരുന്ന മുർഖാവു് വയ്‌റയാംപ്രാഹാംകേരു നിലവ്വെ പതിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിൽ രാജത്തിച്ചുടെ സ്ഥിതി ഏറ്റായി കണ്ണിക്കാനും പാരിസ് പട്ടണത്തിലെ മഹത്തായ കൂർക്കാഗ്രഹത്തിൽ അതിലിവച്ചൊബ വിറച്ചുകൊണ്ടു് രണ്ടു സ്ത്രീകളും രണ്ടു കോച്ചുകളികളും കിട്ടുന്നു. സ്ത്രീകളിൽ ഒന്നു രാജത്തിയായ മേരി ഓൺറോണിനെന്നറും മഹാരതു ഹതനായ രാഖാവിഞ്ചൻ സഭോദാഭിയുമാണ്. കുട്ടികൾും രണ്ടും മേരി ഓൺറോണി നെററിയെന്നു സന്താനങ്ങളുണ്ടു്. കൂർത്തും രണ്ടും തുള്ള യായ രാജത്തിച്ചുടെ മേൽ ഓരുളിപ്പിടിക്കുന്നു. മരറം സ്ത്രീയാ കുട്ടി അത്രും ചുഡായിപ്പെട്ടിയായി, നില്ക്കുമ്പുയായി ഭ്രാതുലാർത്ഥി എ നോക്കുന്നു. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ഏറ്റു സംഭവിക്കാൻ ചോക്കുവെന്ന സംശയവും രാജത്തിച്ചുടെ ജീവൻ താകര ആവിൽ തൊടുത്തതുരുചിപ്പാബു കൂർക്കാപലംവുമാണെന്നുള്ള ബോധവും അവക്കുടെ മുവപ്പത്തുണ്ടുണ്ടിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകാണാമാണിരുന്നു. രാഖാവിഞ്ചൻ വയംകൊണ്ടു ഇന്നത്തോട് തുള്ളായിരിക്കുമോ, അല്ലവാ രാജത്തിയെങ്ങുടി ഹിംസിക്കാതെ അവൻ. അടങ്കുമോ, ഇന്നുനെന്നുള്ള വിച്ചാരവീചിക്കുന്ന പരിപ്പുകളുമായായി മദ്ദായമാനങ്ങളാണു കിവസങ്ങളേ അവൻ ഏല്ലാം യെന്നിക്കഴിച്ചുവന്നു.

എക്കുടേരും പതിനെണ്ണുവയസ്സുായപ്പോൾ, സ്വപ്നങ്ങൾ കിട്ടാണു വേർപ്പിരിച്ചുന്നതോന്തു ബാംസ്സാക്കവാക്കുണ്ടായി

പിതൃഭയാനിയായ വിയന്നാനഗരിയിൽ നിന്ന് മുറപ്പട്ടം ആൺസിൽ വന്നുചെന്താൻ ചേഷം പട്ടമഹിഷിച്ചും അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ദയനീജാവന്മാർ പറഞ്ഞു മലിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല. മഹനീജാഖകളിന്തന്ത്രം, സ്വർണ്ണ ഗീണമായ സംശയത്തുസന്ദര്ഭത്താം സുമഖ്യമാജനങ്ങളിൽ വച്ചുള്ള അപൂർണ്ണത്തോടു കൂടിയുള്ളദയയായ ഒരു മഹിളാ മണിക്കും അദ്ദേഹത്തിനു സഹായമാക്കണമെല്ലാം രാജാക്കന്തിനു കൂടുതൽ ചരായും ചാലും അചപ്പൻകരമായിരുന്നു; രേഖപോലും അപരാധത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായ തെളിവായിരുന്നു. അതു നിവാരിക്കുന്ന രാജാന്തിനെ അഭേദവീകരിച്ചിരുന്ന അചപ്പത്തിൽ നിന്ന് അവരെ കുഴിക്കുവാൻ അയാറികും അരളുകൾ സന്നദ്ധ ചായില്ല. ഏകിലും രാജാന്തിയുടെ പേരിലുള്ള താലുക്കുവും അന്തരക്കവയും കൊണ്ടു ഏതാനം ചേർ അവരെ കൂട്ടിക്കൊള്ളുകൂട്ടി കൂട്ടി കുടത്തിക്കൊണ്ടുപോകി രക്ഷിക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പമായി ശ്രമിച്ചു. രാജാവിന്റെ വധത്തിനുണ്ടായം രാജാന്തിയുടെ ബന്ധനാവയ നിന്തി ചെയ്തിരുന്ന പ്രവസ്ഥാനിയ്യും സ്ത്രീകൾക്കു കുറെ നാലിൽ ഒന്നും കുറവാണെന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാജാന്തിയുടെ മിത്രരാജുകൾ അവരെ ചെന്ന കാണുന്നതിൽ വലിയ പ്രതിബന്ധമണ്ഡായി നന്നില്ല. ഇതുതന്നെ തക്കമെന്നു കുറ്റി മന്ത്രപരിശയ കൂട്ടു കാരാഗ്രഹത്തിൽ ചെന്ന രാജാന്തിയുള്ളൂം കൂട്ടിക്കൊള്ളും അവിട്ടുന്ന കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ മന്ത്രം ചെയ്തു. ധീരമുഖ്യരായ അവരുടെ കൂട്ടിത്തിൽ അയീരന്നായ കൈ പ്രായം സർ കൂട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഉളിപ്പുമായ പ്രവൃത്തിപ ലഭ്യിക്കുന്നാകാവുന്ന വകുവരായും കല്ലേപ്പുറി വച്ചോയുക്കി പട്ടവായ ആ പരാതിനിന്നു വാചപ്പുതി പറഞ്ഞതെന്നും പണ്ണിക്കുവാൻ മന്ത്രം കഴിത്തെന്നില്ല. പക്ഷേ ഏതു മുക്കിയുള്ളൂം രജിക്കുവാൻ കാബാതിക്കുമന്ത്തിനു രേഖക്കിയു

ണ്ണനാ വ്യക്തമാണല്ലോ. ദീർഘസൃതങ്ങളായ അദ്ധ്യാത്മക കൂടം നടന്നാകാണിറിക്കു, രാജതിയുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ദീർഘക സ്ഥാപം തൃടിക്കുടിവന്നു. അന്നും ദേഹരാജാക്കന്മാർ പവരം മ്രാന്തസിന്നാട്ട യുദ്ധസന്നാല്പത്തെയെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഈ അന്നർത്ഥമാമല്ലോ ശ്രദ്ധിയാക്കാറിയായ ഈ സ്ത്രീ നിമി ത്രക്കാണനാവച്ചു്, അവർ കടന്നുകളും തിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട നിഖല്യനുകൂലം കുറേക്കുടി ഭേദാക്കി. രാജതിയുടെ ക്ലോർക്കതം കണല്ലോതെ അടങ്കുകയില്ലെന്നു ഇന്നും മറ്റ് വിഴി തുട്ടിത്തുട്ടാണി. കാവചാശം അവരുടെ കഴുത്തിനു ചുറ്റും മറുക്കിവരുന്നതു കണ്ടു മൻപറത്തെവർ, മ്രാഹ്യസ രാക്കുടാതെ അവസാനക്കല്ലോൾ എന്തുടി ശ്രദ്ധിക്കവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾില്ലെങ്കിലിനില്ലെന്നുള്ള ഭ്രാന്തിയെ തെരുട്ടുട്ടി യീരക്കാരായ ആ ഉപജ്ഞപക്കമാർ രാജതിയുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഉപാധം ഉപഭോഗിച്ചു്. കട്ടികളേക്കുടി കൊണ്ടു പോകുന്ന കാർണ്ണം അസാല്പരാധികനു. കട്ടികളേ വിട്ടിട്ടു പുരപ്പേഡണമെന്നു കേടുപ്പോം കെട്ടതു ശരിയായി ഗുഹിക്കാത്തതു പോവെ ചെറിയൻറെ കട്ടികളേ വിട്ടിരുട്ടാണെന്നു അതു് രണ്ടിലും സംയിക്ക കില്ലു് ഏന്നവർ ദൗചടിപരിത്തു. ഇന്നുണ്ണെ പറയുമ്പോൾ മാതാവായ രാജതിയുടെ മിവത്തു സുഹരിച്ചു ഒല്ലബത്രവും കൂസവില്ലുയ്യും വിസ്തൃതകരമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന രാജസമ്പാദി കാർണ്ണം പന്തിയല്ലെന്നു കണ്ടു കട്ടി കർക്കി താൻ ഭേദമായി രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും രാജതി വല്ല വിധവും അവിട്ടുന്ന പോയി രക്ഷത്തെമെന്നും നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഒരുവിൽ അന്നുണ്ണെ അക്കട്ട ഏന്നവർ സംബന്ധിച്ചു. അന്നെന്നും തന്റെ ചുത്രൻ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു കട്ടി ലിങ്ക് ചെന്നിക്കുന്നുകൊണ്ടു് “ഈംഗ്രേഷ്യൻ പ്രസാദിച്ചു

എൻറെ മകൻ ഒരു കാലത്തു ധന്യനായി വരെട്ട്” എന്നു രാജതി അരാരീർവ്വദിച്ചു. മടററക്കെട്ടിയാഡ വ്യാലിക അടുത്ത മറിയിൽ മയ്യമിയും മിക്കവാറും ഉറങ്ങാതെയും ഈ സംഭാ യണം കേള്ളുകൊണ്ടു കിടന്നിരുണ്ടു. മകൻറെ ദ്വാനകായ മിവത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാതാവു്, പുഴുനേരും മറിയിൽ അങ്ങങ്ങാട്ടമിങ്ങങ്ങാട്ടം നടക്കുന്നതു മകർംക്കു കേൾക്കാ മായിരുണ്ടു. “പ്രിയസച്ചോദ്ധീ! നിങ്ങളെഴു ഇനി ഞാനെ നേരവിഭവുച്ചു കാണം” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു രാജതി വിരകിച്ചു. സപ്ലും കഴിഞ്ഞു “ഹല്ലു, ഹല്ലു, ഹതു” കരിക്കലും സാല്പുമല്ലു” എന്നു അര മാതാവു വണ്ണിച്ചു പറത്തു.

ഈപ്പകാശം പുതുവാസമല്ലും പ്രാണപ്രാണയും തമിൽ നടന്ന പ്രദർശനത്തിൽ പുതുവാസമല്ലും വിജയി യായി പ്രകാശിച്ചു. പകേഷു അര വിജയത്തിനു രാജതി സപ്ലീവന വെളിക്കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. കോമളമായ അവക്കുടെ ഗുളനാളം കുള്ളിക്കാണ്ടിപ്പോലെ വസ്തുവാബണ്ണിത്തമായിട്ടും അവർ ഇഹമേഖത്തിൽനിന്നു വിനിയോഗിച്ചു. എങ്കിലും അര സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ പുതുക്കുപ്പുകൾക്കിടയിൽ അനുശ്രദ്ധമായി പ്രകിട്ടാശിക്കുന്നു. മെരി ആരാൺറോണിനെററിനെൻറെ പേരിലുള്ള അപരാധങ്ങൾം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അവക്കുടെ മാത്ര ത്രപത്തിൽ സ്വർഘചിച്ചുഹായ നേരുന്നുണ്ടാണ് കീത്തനീയ മായ കാഹാത്മ്രവക്ഷണം തന്നെയാണെന്നുമുള്ളതിനു തക്ക മില്ല.

ചത്രവിംബവത്തിലെ കളിക്കം

ചത്രവിംബവോപാലു അദ്ദോക്കരമായി ഭ്രഹ്മക
വാസികൾക്ക് മററാനമാണെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊ
ണ്ട് കൃഷ്ണപോവെ ചത്രനിൽ കാണുന്ന കളിക്കംപോലും കവി
കളിടുന്ന വള്ളംകൾക്കും മനോധമ്മസ്തുതിനം വിശ്വ
അമായിട്ടുള്ളതാങ്കണ്ണ. ഭാരതിയസാഹിത്യതന്നെ നോക്കു
കളിക്കമെന്നു പറയുന്ന കുറതു പാട്ട് ഒരു മുഖവാണെന്നും
ഒരു മാനാജീന്നും ഓക്കളിലൂടെ മലമായി ശശ്രാജ്
നെന്നും മുഗ്ധക്കേന്നും ചത്രം ചേരുകൂടു ഉണ്ടായി. സമയ
ത്തിലെ ഒരു പററിയണ്ടു. ഭ്രമിയുടെ ചരായത്തിയതോ
രാത്രിയിലെ ഇക്കെട്ടല്ലോടു ചത്രൻ കുനിച്ചു കക്കിയിലായതു
സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ വിംബത്തിൽക്കൂടി കാണല്ലെടുന്നതേ
കളിക്കത്തിനു കാണുമായി ഏറ്റും ഒരു കവി വള്ളിക്കണ്ണ.
ദമയന്തിയുടെ മുപം സുഷ്ഠീക്ഷവാൻ ചത്രിന്റെ സത്തു ചും
നെന്നുത്തത്തുകൊണ്ടുണ്ടായ ഷാന്തതാണു കളിക്കമെന്നും അനീ
മഹാകവി നെന്നുണ്ടയകാവ്യത്തിൽ പറഞ്ഞതിരിക്കണ്ണ. റാസ്തീ
നാഡുരിയിലെ 'അംഗ്രൂത്തമാളായ പ്രാസാദങ്ങളിൽനിന്നുള്ള
ചീപമഷി പററിയാണു കളിക്കമുണ്ടായതെന്നു ഭാരതചയ്യ
വിൽ അനന്തത്തേകവി വള്ളിക്കണ്ണ. ഏറ്റാവേണ്ട, ഇതുനികി
ത്തും മനോധമ്മം ഏതാതല്ലോ വഴിയിൽക്കൂടി പ്രസരിച്ചിട്ടി
ക്കുന്നു പറയുകയാണു പ്രശ്നാസം.

കവികളും പ്രശ്നസ്ഥകാരമാരും ചുന്നുതന്നെ പറ
-ഞ്ഞതിനുന്നാലും ഇതിന്റെ ചാല്ലവെമ്പത്താണെന്നും നോക്കേ
ണ്ണിയിരിക്കണ്ണ. സൃഷ്ടാർ, ചത്രാർ, ഭ്രാം ഇവ മനഃപ്രസ്തു

പുണിയും മനുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വഡാശണങ്ങിലും, അവയെ
സ്വന്തിയുള്ള പരിപൂർണ്ണവിജ്ഞാനം നമ്മൾ ഇനിയും സി
ലിച്ചിട്ടുണ്ടോ പറയാവുന്നതല്ല. ഏകിലും ഘോഷണക്കു
ക്കാം നമ്മൾ അവയെപ്പറ്റി തുടക്കം അറിവുണ്ടോ പറ
യാതെയും തന്മില്ല. ഈ മുന്ന് ഗ്രാഹങ്ങളും ജനനത്തോന്തര
ആകാശത്തിൽ പരിക്രമിച്ചുകാണിരിക്കുന്നു. മഹത്തായ
സൂര്യഗ്രാഹത്തെ ചുററി ഭ്രമിയും ഭ്രമിശെ ചുററി ചയ്യും
സഖ്യരിക്കുന്നു. സൂര്യനെ നേരം ചുററിവക്കുതിനു ഭ്രമിക്കു
ങ്ങ വസ്തുവും ഭ്രമിശെ ഒരു തവണ ചുററിവക്കുതിനു
ചയ്യും 27-ൽ ചിലപാനം ദിവസവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ചയ്യും ഭ്രമിയുടെ ഒരു രാഖാഗ്രഹമോ അനുചരഗ്രഹമോ
മാത്രമാകുന്നു. അതായതു ഭ്രമിയുടെ അക്കഷംനെത്തു അതി
ക്രമിച്ചു സ്വതന്ത്രമായി സഖ്യരിക്കുവാൻ ആവിഷ്യില്ലാതെ
ഒരു സേവകനെപ്പോലെ ചയ്യും ഭ്രമിക്കു ചുററിച്ചുററി സഖ്യ
രിച്ചുകാണിരിക്കുന്നു. ഭ്രമാകവാസികൾക്കു തിനരാത്രിലൊ
ഗമനസ്ഥിച്ച സൂര്യനിലും ചയ്യനിലും നിന്നു പ്രകാശം വലി
ക്കുന്നു. ചയ്യനിൽനിന്നു നമ്മൾ കിട്ടുന്ന പ്രകാശം അതു
ശ്രദ്ധിയുന്നതിനു സ്വന്തല്ലില്ലമല്ല. സ്വന്തംപ്രകാശമുണ്ടാണെങ്കിൽ ക്രമേണ അംഗങ്ങൾപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥകായി
ചയ്യും തീരെ കാണാതയാകുന്നതിനു സംഗതിയില്ലല്ലോ.
സൂര്യപ്രകാശം ചയ്യവിംബനത്തിൽ എത്രമാത്രം തട്ടുനാശവോ
അതുമാത്രം പ്രകാശമാനമായി നമ്മൾ കാണാറാകുന്നു. അതു
എത്രുംപാലു എന്നാൽ രാത്രിയിൽ മറിക്കുകള്ളു വിച്ഛി
ക്കാളിയുന്നതിനാൽ, ദീപപ്രലോകത്തുന്ന ദിനത്തിലും മറ്റും ഗ്രാഹിച്ചു
കാണുന്നതുപോലെയാകുന്നു. ശരിതന്നു. സൂര്യപ്രകാശ
നിൽ തട്ടി ഭ്രമിയിലേക്കു പ്രതിഫലിക്കുന്നതുപോലെ ഭ്രമി

யின் தட்டு ஸ்ரூப்பு சுதானிவேசன புதியவிகாலை நின் ஸ்ரூப்பு மாயி ஒரு வெள்ளியினாகாலமாகும்¹. அது சொற்றுத்தின் இனியின் தட்டு ஸ்ரூப்பு சுதானிவேசன புதியவிகாலை நின் பாலோன்டியிலிக்கண. அது நான் கூத்தென சிவதேபுப் பூக்கத்தாயிக்காணா. சுதானிவெத்தின் ஏடுதான் லாரங் திலூக்கமூலை கவுஜாயும் ரேவிங் லாரங் கணி விழுத்து காந்திரூப்புமாயும் சிவதேபுப் பாப் காணாடுஷ்ணேபூ. திலூக்கமூலை கவகம் ஸ்ரூப்புஞ்சுட புதி மாவங்காளான புகாலீக்கணது². கணி விழுத்துக்கா ஸ்ரை லாரங் அங்குமொ அங்குருக்காகிரிக்காயிக்கணதும் பிர்கான் இனியின்கினா பலிக்கென புகாரங் நிமித்தம் அன்னென காளாபூத்துநாற்குமானு³.

சுதானைக்காப் அல்லதற்காய ரூபான்பாம் வழகெ ஹஸ். என்கான் புகாரைவியூத்தினில் அது ஸ்ரூப்புநொ திகையூலை சிலூபா ரூபான்ஜேயூயும் அதிரையிக்கண. ஹதின் காரணம் சுதாம் இனிதூஷ்ணை ஸாமிப்புமாக்கண. இனி யின்கினா சுதானிவேசன்⁴ உடனும் 240,000 மெஞ் தூப் பேயுத்து. ஸ்ரூப்புநெநோ சொறுயூயுத்தெனை தூப் பியாறி சூது ஹத்துதெனை தூப்புமாக்கண. சுதாநீர் ஸாமிப்பும் கொள்கூ அதிரை கூத்துக்களூடிக்கம் வத்துநோக்கி ரூபி க்கண தின் நான் காங்கை ஸாயிக்கண. தூபாந்திரிக்கழ்ச்சி ஸாம்தா ஆமிலூதெத்தென ஒரு ஸம்பாதி நாக்கை ரூபிக்காவுநாறு எடு⁵. அதெதென்னான் சுதாநீர் கைவரைமலூபாதெ மாவரங் நாம் ஹதெவரை களெட்டிலூபாநூலைதானு⁶. ரூபாந்துப்புமாயி இனிக்கு⁷ சூரியூபுவீக்கென சுதாநீர் மாவாரங் நாமாந் கடியாத்தறு⁸ பிரதுக்காளென்னாநூலைதின் ஸாஸும்

ആവിഞ്ചതനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മുകളിലെ പുത്തിയേക്കിയാൽ എന്നെന്നും അദ്ദേഹം ചരുവ് മുകളിലെ ചുറവിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് സ്വപ്നം എന്ന തിരിഞ്ഞെല്ലാ കുന്നതിനും സമയംതന്നെ ഭൗമിക മുന്നോട്ടേക്കുന്നതിന്റെ ചരുവ് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു് ചരുവും ഭൗമിക പുത്തിയാകുന്നതു് പരിക്രമണം പുത്തിയാക്കുന്നതു് കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചതുരപ്പാറി വിശ സംഗതികൾ നാം
യാഥ്രവല്ലോ. ഇന്തി അസ്ത്രമാണ് കളജ്ഞത്തിന്റെ കാര്യ
അനീഡിക്കുന്ന കടക്കാം. കുഴിക്കണ്ണാടിയുടെ സാഹാര്യക്കോ,
ണ്ടി ദ്രിശ്യമനംഡ ചതുരന്ന സമീപത്തേക്കു് അവധിച്ചിട്ടുലു
ചോദ്യ വരാപ്പെടുത്തി പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. അ
ങ്ങനെ പരിശോധിക്കുന്നുപാം ചതുരൻ്റെ സാക്ഷാൽ സപ
ആചം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. സുക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ
സമനിഃപ്പിപ്പാതെ നിമ്മേന്നാന്നത്തായി കാണപ്പെടുന്ന
ചതുരൻ കേവലണ്ണഭായ മനസ്ത്രിപ്പണികർക്കു ധവളുകോമല
നായി വിലസുന്നതു വെറും മായയാണെന്ന് അങ്കേ ബോധ്യ
മാകയില്ലോ ദ്രിശ്യം കൈതി ചതുരൻ്റെ സുക്ഷമാരത
യെ അപഹരിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഒരുമായ വരാത്തു ചതു
ഖിംഖം ധാരകർക്കുകൊണ്ട് നീറിത്തുകിക്കുന്നു. അഥവാ പ്ര
ത്തേം ഏറ്റവും തുടർന്നു കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ
യുള്ള ഗത്തണ്ണം ചതുരുത്തിക്കിടിക്കു വ്യാപിച്ചുവിക്കുന്നു. അതു
നെയുള്ള ഗത്തണ്ണള്ളടെ ദിനതികരം ഉന്നതണ്ണള്ളായി ഉന്നി
നിൽക്കുന്നു. പുറ്റതണ്ണള്ളടെ തണ്ടുചോദ്യ നീണ്ടുള്ള ഉന്നത
പ്രഭാവണ്ണള്ളം അഥവാ നെയുള്ളയ തടണ്ണള്ളം മരിന്നാഹരണന
നാവെച്ചിരിക്കുന്ന ചതുരൻ്റെ മിബാഗത്തു സ്ഥാപ്തമാകുന്നു.
സ്ഥാപിക്കുന്ന മാറ്റിക്കു ചായ്യായി ചതുരംബണ്ണവത്തിൽ തട്ട

ବେଳୁଷ୍ଟଶୋକଗର୍ଭ ନିଶ୍ଚଲିତଙ୍କରି ଦୀନିଇଂକୋଣ୍ଡ ମେଲ୍ପରତର
ଉନ୍ନାତପ୍ରକଳନରେତ୍ତାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବାର୍ତ୍ତିର୍ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବରେଣ୍ଯମାର୍ଥ କଣ
କରୁଛିଗନ୍ମ. ଚାନ୍ଦୁଳିଙ୍କ କାଣନୀ ଆଜିମହେଯମାଯ ଭାଗେ ପିଲା
ବଧୁମ ଆଶାଯବୁମାଯ ଗର୍ବନେତ୍ରରେ ନିମ୍ନଲିଖିତରେ
ଉନ୍ନାତକାଯ ପରିପ୍ରେତରେ ମରିରାଗିଲ୍ଲୁ. ଚାନ୍ଦୁଳି
ଲେ “ମାନ୍ଦୁ” ହିଂଦୁମୀହିଲୁମ କଲାହାତୁତିଲୁମ ବେଦମ ମିତରୁ
ଯାକଣ୍ଠ. ଚାନ୍ଦୁଳିମୟଲତିଙ୍କ ମନ୍ଦ୍ୟକଣେକିଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଭ୍ରମିବାସିକାହିଙ୍କରିଗିରା ପାଇର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରେସିଟିକଣ; ଅବ
କ୍ଷଣିକରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେତ୍ତା କାଣନୀକାହିଲ୍ଲୁ. ଏହି
ନୃତ୍ୟକାଣନୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେତ୍ତା ଅବଶ୍ୱର ଦେ
ଣ ବାଯୁମୁମ, ଚାନ୍ଦୁଳିମୟଲତିଙ୍କ ତୀରର କିନ୍ତୁ କାହିଁଲ୍ଲୁ. ଅତିରି
କାରଣମନ୍ଦ୍ୟକାଣନୀରାଗ ଅବସ୍ଥା ଦୁଃଖମାତ୍ରାମାତ୍ରିରିକଣ. ବାଯୁ
ପାଲେଷକଙ୍କ ଶର୍ପମୁମ ପୁରୁଷରିକାହିଁଲ୍ଲୁଲ୍ଲୋ. ଅବସ୍ଥା ଦେବନ
ନେତ୍ରରେ ଦେବାଲ୍ୟରେତ୍ତା ନିମ୍ନିଶ୍ଚାର୍ଥ ଅରୁ ଚାନ୍ଦୁଳାରାମ ଅବ
ଯୁଦ୍ଧ ଯାତାଯ ହାନିଯୁଦ୍ଧରେକାହିଁଲ୍ଲୁ. ଏହିନୃତ୍ୟକାଣନୀ
ନୀତି, ମହିପେଣ୍ଟିଆ ଜ୍ଵଳପୁରୋହିତରେକାଣନୀ ଅବସରର କେ
ଟିକଣେମାନଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ର ତଥକର୍ତ୍ତାଙ୍କିଲ୍ଲୁ. ଚାନ୍ଦୁଳିମୟଲତିଙ୍କ ଜ୍ଵଳି
ଲ୍ଲୁ. ଅବୀରିତ ନୂରାଶୀକର୍ତ୍ତାଯ ପୁଣ୍ୟପାଦମ ଉବେଳକିଙ୍କ ଅର
ପର୍ଯୁନ୍ତ ସଂଶୋଧନାପାଦିକାରୀ ମାନ୍ଦୁଲୁକିଲ୍ଲୁ. କଣାମତାଯି
ମନ୍ଦ୍ୟକଣ୍ଠ-ଦୁଃଖ କଣାନାହାନ୍ତୁମ ପ୍ରଯାସମ, ରଣାମତ୍ର ବା
ଯୁଦ୍ଧପାଲଙ୍କଙ୍କ ନାଶୀ ପ୍ରମାଣାତ୍ୟନିଲ୍ଲୋଲ୍ଲୋ.

അരക്കുംണ നോക്കുന്നേയും “സിക്കിച്ചുനാഞ്ഞുന്ന ഫ്രോമാ പാതുമായ ചുങ്ഗയൻറെ പരമാത്മാവസ്ഥ” സകലപ്പുണ്ണാഞ്ഞുന്ന നിന്നു വരുമ്പോൾ വിഭിന്നമാകുന്നു. ദുരന്നുണ്ടാകുന്ന കാഴ്ചയ്ക്ക് ചാരം തൃപ്തിയുള്ളവയും ബന്ധങ്ങളിലൂം വാസ്തവഘട്ടത്തിൽ തനിച്ചുണ്ടായിരിക്കുമെ

നൗദ്ധുതിനു ചല്ലു നല്ലു ദഷ്ടാന്തകാണോ? അഥവാപര്ത്തണ്ണ കൂട്ടു ഗത്തിവിസ്താരങ്ങളേം നിമ്മുന്നണ്ണള്ളായ തന്ത്രപ്രശ്നരും ഒരു കണ്ണു കണ്ണു കവികളുടെ മനോധർമ്മം എത്രമാത്രം കാട്ടു കയറിയിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും നോക്കുക.

വലതുകെക്ക ഇടതുകെക്കയേക്കാൽ സാധകതരമായതെന്നുണ്ടോ?

ബോക്കതിമാക്കപ്പുാടു ഭാജിക്കുന്നുമുണ്ടിചക്കിം ഒന്ന് സൗജ്ഞ്യം വലതുകെക്കാണ്ടു? അയിൽം വ്യാപമിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഇടതുകെക്കയുമാരിപ്പുന്നില്ല. പ്രക്ഷേ അവക്കു സംബന്ധിച്ചുവരുന്ന തുച്ഛമാക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ മിക്കപ്പോകാലുക്കേണ്ടു ഗണ്യമാകുന്നില്ല. രണ്ടുകെക്കും ട്രാൻഷേപ്പാലെ പ്രശ്നാഗ്രിക്കാർപ്പനം വലുവും മണ്ഡാക്കി എന്നു സംശയമാണോ? ഗാണ്ഡിവം പ്രശ്നാഗ്രിക്ക നാതിൽ അജ്ഞന്നവർ രണ്ടുകെക്കകൾക്കും തല്ലുസാധക ത്രാൻഡായിതന്നുകൊണ്ടു സവൃശാചി എന്ന നാമദൈയ തനിനു? ആ പുംബാംപുംബാം പാതുമായതായി മഹാഭാരതത്തിൽ കാണുന്നു. ആയുന്നികകാലത്രുതു? “സവൃശാചി കൾ” ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ അജ്ഞത്വവാസമാചരിക്കുന്ന നാനു വിചാരിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈഞ്ചെന്ന പ്രായേണ ഒന്നുണ്ടുടെ വലതുകെക്കും സാധകത്രവും കൂടുതലുന്നതിനു വല്ല കാരണവുമണ്ഡാക്കി ആ വിഷയം പീഠിന്തനത്തിനു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ അപൂർത്തികൾ മിക്കവാറും മനസ്സുകളുടെന്നു ഫിച്ചു നടന്നാകാണ്ടാരിക്കുന്നു. ചുഴിതുന്നതിനേന്നു, അടിക്കുന്നതിനേന്നു, ഒഴുന്നതിനേന്നു മാട്ടുന്നതിനേന്നു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇച്ചുയുംബേക്കിൽ നാം അഭ്യന്തരം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സകലുമനസ്സിൽച്ചു നാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏ നാ പറഞ്ഞതു്. നാം ഇച്ചരിക്കുന്നബേക്കിലും ഇപ്പോൾക്കിലും മാവുമുഖംകുറ്റനാറിനു പാല സംഗതികൾം ബുദ്ധി ഗഹിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടു. ഇടിവെച്ചുനാടോ വെടിവയ്ക്കുനാടോ കുറംക്കുന്നാതു നമ്മുടെ ഇച്ചുബു അഭ്യന്തരിച്ചപ്പെട്ടു. ഘകഷിതാടികളായ ഇന്ത്യൻരാജ്യങ്ങൾം നമ്മുടെ ഗ്രാമണാശക്തിക്കും കരചരണാഡി കമ്മന്റ്രിയങ്ങൾം മനസ്സിന്റെ ചോദനകൾ അഭ്യന്തരിച്ചു കുമ്മംശക്തിക്കും നമ്മുടെ പകരിക്കുന്നു. ഗ്രാമം തതിനാം ചോദനയ്ക്കും മുഖംമധ്യം തവജ്ഞാനാക്കുന്നു. അതുവാനിനും സംസ്കൃതസിക്കാരാണ്ണങ്ങളിൽ തവജ്ഞാനിനു മന്ത്രിയ്ക്കും ഏറ്റനാളി പെൻ പെൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. ഏറ്റനായാലും നമ്മുടെ വ്യാപാരങ്ങൾം പ്രാഥീന തവജ്ഞാനിനേ അഭ്യന്തരിച്ചാകയാൽ, അതിനെപ്പറ്റി സാമാന്യജ്ഞനാനമില്ലാതെ വലതുരുതെക്കയുടെ വൈവേദ്യം കിക്കരത്പരവും വ്യാപ്താനിക്കും വുന്നതല്ല.

തവജ്ഞാനരാഗതു തവജ്ഞാനത്തിനുള്ളിലുള്ള ഒരു മുടിവായ സാധനമാണു്. അതു് ഇടത്തുലാഗമനാം വലത്തുലാഗമനാം രണ്ടായി വിജ്ഞിക്കുപ്പുട്ടിക്കുന്നു. നമ്മുടു് ഇടത്തുകയും വലത്തുകയും ഉള്ളിരുപ്പും ഉള്ളിരുപ്പോലെ ഇടത്തേതു തവജ്ഞാനാനാം വലത്തേതു തവജ്ഞാനാനാം ആസ്തുവത്തിൽ രണ്ടു തവജ്ഞാനകൾ ഉണ്ടു്. തവജ്ഞാനിന്റെ ഓഗ്രഹം രണ്ടും തുല്യകാണ്ണങ്ങളിലും ഇടതുരുതെക്കയുടെ വാദിന്തനതെ തവജ്ഞാനിനാം വലത്തുരുതെക്കയുടെ

கை ஹின்றத் தவதூரினங் ரூபாயுதன்கைப் பாற்றுப் பூ
மாணி அலிபுலிய்ளைவிரிக்கீ. ஹீ ரள்ள வோட்டதேயும்
அற்று அக்கதி ஈன்றைஷ்டதின்துடி கிழ்சோடு கொக்கி
யான் கை லோக்குகினங் மட்டுமெதைக்கை ஸங்குகிக்கை
வெழுதை ஸிரக்கு பிள்ளைப்பித்திரிக்கைந்துபோலை
காணாம். தவதூரின்கீர ஜால்லாமாதை ஒலாஜிப்பித்து
பூவன்திப்பிக்கைவான் பூஷை ஸிராஸ்வயங் கை பாவங்
போலை பகரிக்கை. உபரிமோக்கு தவதூர்கு வழிரை
ஷுஷ்காலை தாயி காளைத்துக்கீ. அன்றை ஷுஷ்காலையிரிக்கை
நாதுகாள்ள ஸமவவிஸ்தாராசூக்ஷ்டுக்கை தவதூரின்
அலிபுலி ஸால்புமாக்கை. ஷுஷ்காக்கலை மக்கைக்கலை தூக்கியிரிக்கை
நாதுகாலை தவதூரின்கீர உல்லாஷ்வை ஸு விப்பிக்கை.
வழிரைக்கைவாயி மாஷ்யாக்கையும் மர்஦ு ஷுஷ்காக்கையும்
தவதூர்கு வால்பித்துப்பரிக்குரைளைஞ்சுதை ஸஂஶயமிலை.
தவயுதை வலிப்புமாஸரித்து தவதூர்கு வல்பித்திரிக்கைமென்கு
கிக்கைந்து புமாக்கமாக்கை. பூரமே சார்க்கிருதிலை அக்கமே
வெழுப்புக்கிருதிலை கொலை பாதி க்கைக்கம் தவதூரின்கீர். பூரமேயுலை
பாதி கணுக்கங்கோவை தவதூரினை அதவரை செய்திரிக்கை. அதின்கீர. கிரஸ்க்கிலை ஷுஷ்காக்கை
க்கிலைத்தூபும் சார்க்கிருதிக்கை. கலஞ் ஹீ பாதி வர்பித்திரிக்கை.
ஹது தவதூரின்கீர ஸாரஸ்த்திஸ்பாக்காய அங்கமாக்கை.
ஸிராவுட்டுக்கைக்கீ பரிபூரிதமாக்கயான் அது
சார்க்கிருதிக்கை. தவதூரின்கீர மர்஦ு லோக்கை
தீஞ் ஸிராஷ்டக்கீ கிருததிரிக்கைக்கைக்கீ அவர்யவை
மாயிரிக்கை. செயிய அரக்கூபோலையுலை ஸிராவுடு

അപ്പു ചെറിയ സിരകൾക്കും മറ്റ് ഭാഗങ്ങളും തൊട്ട് ഒരു ക്ലോട്ടുവായി തൊട്ട് ക്ലോട്ടുവിഹിക്കുന്നു. മനസ്സുക്കുടെ വിചാരണക്കിലെ ഉദ്ദീപി പ്രിക്കുന്നതു അസൂത സിരാവുടങ്ങളാക്കുന്നു.

അക്കദ്ധിക്കയുള്ള തലമേച്ചാറിൽ പല വക്കല്പങ്കൾ ഉണ്ട്. ദർന്മം, ഗുർജ്ജം, ശ്രൂഢനം, സ്വപനം, മഹാനം, വചനം, പലനം ഇത്രുംകൂടിക്കുംക്കുല്ലും അതിനാബന്ധായി ഓരോ പ്രത്യേകിന്മാനങ്ങൾക്കും തലമേച്ചാറിലുണ്ട്. ഇവയിൽ ഓരോ സ്ഥാന വും അതാക്കിപ്പിയാണെള്ളാട്ട് സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു പല സിരകളുണ്ട്. തലമേച്ചാറിലെ ഭാഷണസ്ഥാനത്തു പോക്കുന്നതിനുകൊണ്ട് മറിവേറ്റി ഒരു ക്രമം ക്രമാനുസരിച്ചു തലമേച്ചാറിലും പ്രാപിച്ചതു് എൻ്റെ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെ മറിപ്പിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ത്രിക്കലെ സീംവിപ്പിക്കുന്നതിനും ഓരോ സ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഉള്ളതാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മനസ്സുക്ക്ലോട്ടുവിനിനു സംബന്ധമായി മറ്റു ഇന്ത്രക്ക്ലോടു തലമേച്ചാറിലും പ്രത്യേകസിരാക്കണ്ണവിനും ഇന്ത്രക്ക്ലോട്ടുവിനും മറ്റു ഇന്ത്രക്ക്ലോട്ടുവിനും തലമേച്ചാറുകൾ തമ്മിൽ താഴെത്താൽ ഭേദവുംഭേദവും അതുകൊണ്ടതുമാക്കുന്നതു്. സ്വപ്നില്ലെന്നിയുടെ മുർഖിപ്പും സ്വപ്നില്ലെന്നിയുടെ തന്ത്രം മനസ്സുക്കുടുക്കുന്ന സമിതി. വാനാം, ശാരവ് മരതലായ സ്വപ്നികൾ മനസ്സുക്കുടുക്കുന്ന താഴെ ക്രമം കുമേശം കീഴുപോട്ടുള്ള ഓരോ പട്ടികളിൽ നിൽക്കുന്നതുമുള്ളൂ; കുറേ താഴുന്നതരം ഒരു ഇന്ത്രവിശേഷം തലമേച്ചാറു പരിശോധിച്ചുകൂടി ദർശനസ്വർക്കാ ദിക്കൾക്കു വേണ്ട സ്വിരാശണ്യവിനുള്ളാതെ അധികമാനം ദൈഷിച്ച കാണക്കയില്ല. സ്വപ്നികൾ ഉപയോഗിച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇത്രുംകുറവായ സിരാസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ഏറെ പുരുഷ തലമേച്ചാറിൽ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾക്കും കൂടിക്കൂടി

வன்னதாயிகளை. அறுவகாளுக் கண்ணுக்கடை வை நூரில் ரைப்புருங்காடிக்கூடை ஸ்ரூதிவனத்தின் அவ ஸுஂ வேளை மன்றங்கள் பூர்வ வழை டோன்னம் தீடுதலுடைய காலன். தீடுதலுடைய பூர்வ பூர்வங்களும் பூர்வ பூர்வங்கள் சூழ்நிலை யாதொன்று பூர்வத்திக்கொடையில் காலன்கடிலீடு. அவ மினாதை கிடைன். தூஷிரீவனதூய பூர்வங்கள் ஏன் அவன் அவன் போரிடாவுக்காலன். தூஷிரீவனதூய ஏன் பரவதை டோன்னம் கிழ் பூர்வாஜங்கவு வரும் வுமாணோ? ஏரிக்கூலைலூ. அவ, பர்ன்னப்புருங்காடி மன்ற வன்னதாயில் ஸிரக்குகொள்ள வடிலீடுகிளைப்புடிரிகளன். தனிமிதங் ரைப்புருபரஸாதிஸ்யாக்கண்ணலை ஸிரக்கூடு ஸயதுறுக்களை தூஷிரீவனபூர்வங்களுடைய காலை டோன்று பூர்வத்தித்தூக்காடிரிகளன். கால கை ரைப்புங்கூக்கு ஏனிரிக்கடை. உடன் அது தவசேதுரின்றி ரைப்புமளை வன்னில் புதியில் விகளன். அண்ணென ரூபானவியை மாய ரைப்பு இன்று கெட்டிடுமூலை காலையே ஏன் மரு மது ஸஂநிதிகம் ஏலீபூா ரிகார்ட்டு கீலூர்க்காலைப்புவை மின்காதிரிகளன் டோன்னதை ஸயக்கரணங்கொள்ள கால மக்குவிலங்களன். அறுகொள்ள தூஷிரீவனதூய பூர்வங்களை கூடுதலாக தீடுதலுடைய விசார சூக்கிக்கூலைகளன். மரு ஜஹ்காலை தவசேதுரை ஹாபி வண்ணதை சோந்னலை மரு பூர்வங்களை உபகரிக்களன். ஹண்ணென மன்றுக்கடை மதிம ஸ்ரூதிமாகளன்.

ஸங்கஷிப்புமாயிடுமெனகிலூ ஹண்ணென வில ஸஂநிதிகம் கால ரூபானவிதூ. ஹனி புதிதன்னில் பூர்வ ரிகளை. ஹவிடெ காலாதாயி கால ஸுக்ஷிதுமெனக்கை

ഒന്തു കൈകളും തലക്കുറുചാറി വല്ല ബന്ധവുംശാഖാ ഏന്നാണ്. അഞ്ചുനെന്നുംനും അതും വിചാരിച്ചി രിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്ത ഒരാളുമ്പും നാമക്ക ഭോല്യപദ്ധതിം ഇച്ചാവിയേയെന്നും ചലനങ്ങളെ അധികരിക്കുന്നതായി നിന്മാണ തലക്കുറുചാറിന്റെ വാക്കാഗ്രഹത്തു മണ്ഡലത്തെ തന്നെ പരിശോധിക്കു. ആ കേന്ദ്രത്തിലുള്ള സിരാപ്പട്ടം എഴുക്കിനും വഴിരൂപങ്ങളും പറമ്പുട്ടാണ്. ഇവ ഇടാളുടംപോലെ കെട്ടപെട്ട കീഴുംപോട്ടചേരുന്ന കുറുംണ വാത്രുഭാഗത്തെന്നും സമീപിച്ചു് ഭക്തിക്കും രഹിതത്തു വച്ചു മുഴുക്കു കുഷിനും ഭാഗത്തെക്കു കുടഞ്ഞു. ഇതാണ നിന്മാണ ഇച്ചാവാക്കത്തിയുടെ സാമ്പാദിപി. ഇം വീഡി വാക്കാർലുത്തിൽ ആരംഭിച്ച കുഷിണാർലുത്തിവേക്കു സംകു കിക്കുന്നതുനിമിത്തം തലക്കുറുചാറിന്റെ ഇടത്രാഗം ശരീര തതിന്റെ വാത്രുഭാഗത്തിനു പ്രളഭായിത്തീരുന്നു. ഇതിനു തുല്യമായി തലക്കുറുചാറിന്റെ വാത്രുഭാഗം ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്രം വാരാന്തരയും അധികരിക്കുന്നു. ഒരാൾ വാവതു കൈക്കുറു അഞ്ചുനും പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം അയാൾ തലക്കുറുചാറിൽ വാക്കാർലുസ് എന്നുമുള്ളവനുന്നാക്കുന്നു. അതുപോലെ ഇടത്രുകൈക്കുറുക്കാർ കുഷിണാർലുസ് എന്നുമുള്ളവരാക്കുന്നു. ഇന്ത്യനെ തലക്കുറുചാറിന്റെ ഉദയഭാഗങ്ങളും കോൺവെട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അധികരിക്കുന്നും നാലു കൈവബം കൈകൾ മാത്രമല്ല; ശരീരപൂർപ്പങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇന്ത്യനെയുള്ളൂ അധികാരത്തിനു വരുമ്പോച്ചിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വാത്രുക്കൈ, വാരഥത്തുവൻ ഏഴുന്നതും വായിക്കുന്നതുമല്ലാം തലക്കുറുചാറിന്റെ വാക്കാർലുത്തിന്റെ അല്പക്കുഷ്ഠതയിലാക്കുന്നു. അന്തേമരിച്ചുണ്ട് ഇടത്രുകൈക്കു

മാത്രെട കൂദ. ഇങ്ങനെ ഓരോലോഗമല്ലോതെ തവശ്ശുറാറി എൻ ഫല്ലോഗവും ഒരേസമയത്തു പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്ന തിരുപ്പതി കാരണക്കെന്തായിരിക്കും? മരീറാനുള്ള, അതി യുടെ കിത്വപ്രയർഖിവം കാത്രം മാക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരുപയ വംകൊണ്ട് കാൽപ്പം നില്പുച്ചിക്കാമെന്നുള്ള ഫല്ലും മരീറാനി എൻ സാഹായ്യമേചക്കുംക്കുന്നതിൽ ആത്തി വിമുഖിയാ കുന്നു. തലച്ചേരാറിഞ്ഞെ ഇടത്രുലോഗത്തിന് വല്ല വൈഷ്ണവരു ദുഃഖനിട്ട വലതുക്കെക്കു് അസ്പായീന്ത സംഖിച്ചുത്തു ഇടത്രുക്കെക വലതുക്കെപോലെ ഉപദേശാഗ്രിക്കുവാൻ തല ച്ചേരാറിഞ്ഞെ വലതുലോഗമുപരിക്കുമോ എന്ന ജീജ്ഞാനം നിന്നുംകണ്ണായി എന്നവരാം. ഉണ്ടുണ്ടും എഴുവത്രുവയ്ക്കു ചെന്ന ക്ഷയവന്ന മേൽപ്പുകാരം ക്ഷയ ഗ്രഹപ്പും പിന്ന ഞ്ഞാൽ അയാളുടെ ഇടത്രുക്കെക വലതുക്കെപോലെ സ്പാ യീനമാകുന്ന കാൽപ്പം കുറെ ആ പ്രശ്നസമാകുന്നു. എന്തുകൊ ഞണ്ണന്നാൽ ഇടത്രുക്കെകകാണ്ടു ബേജുപോലെ വ്യാപരക്കു നാതിന്നതക്കു പ്രുംക്കരക്കു തവശ്ശുറാറിഞ്ഞെ കക്കുണ്ടാല്ലെന്നതിൽ ഉൾപ്പറിക്കുന്നതക്കവിധം അതിനെ അല്ലെസിപ്പുക്കു വാൻ വഞ്ചായിക്കുന്നിമിന്നും ദായാർക്കു സാധിക്കുന്നത സ്ഥി. വാൻഡുക്കുത്തിൽ മനഃപ്രായതെ രക്തക്കിർണ്ണ കൂദയോന്നുവും ഒരുക്കുന്നു. നേരുമറിച്ചു മന്ത്രപരശ്രമവിധമൊരുപത്രതു പറവുന്നതായ ചെറുപ്പുക്കാരന്നാണെങ്കിൽ, അയാളുടെ ഇടത്രുക്കെയുടെ ഉപഭോഗം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുമെന്നുള്ള തിന്ന തക്കമല്ലു.

തവശ്ശുറും ശരീരലോഗങ്ങളും തക്കിലുള്ള മുസ്ലീമാണു വലതുക്കെയുടെ പ്രചൃഷ്ടായ പ്രചൃഷ്ടാഗത്തിനു് ദായാരംതു മായ ദേഹതു എന്നും നാം കണ്ടു. ഏന്നാൽ തവശ്ശുറാറിഞ്ഞെ

വാക്കുഗത്തിന് പ്രാദേശിക പ്രാധാന്യം സിലിക്കന്നതെന്നുണ്ടെന്നു പ്രശ്നം കാണ്ടു തലക്കുറിഞ്ഞു വാമലാഹം അലിപ്പുലമായി ഭൂമി മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടികളും അങ്ങനെന്നായിത്തീരുന്നു എന്ന ചിലർ പറയുന്നു. ചെറുപ്പുത്തിലുള്ള പരിശീലനമാണു കാരണമെന്നു കരു ചിലർ പറയുന്നു. അതിനു പിണ്ഡാന്തമായി പിഠ്രാല്യാസമില്ലാത്ത പ്രാതിനിധിക്കുടുത്തു ചിലർ തുടർച്ചക്കയ്ക്കുന്നും തുടക്കവായിരിക്കുന്നതു ചിലർ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സവത്ര തുഴികരമായി കിക്കമോ എന്നു നിങ്ങളുമില്ല. ഒപ്പേക്ഷ തലക്കുറിഞ്ഞു വാദഭേദമാറ്റാത്തും പ്രാവ്യാനിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രകാവി ദമാർ അലംക്രൂജ്ജുക്കുള്ളുന്നു പറയുന്നതിലും വലിയ അപാകമില്ല.

വാദമീകരിയും ഫോമറ്റം

സൗഖ്യവരുമാർ ഉണ്ടാക്കിട്ടു് എത്രയോ വസ്തുവന്നും കഴിത്തിരിക്കുന്നു. പഴക്കംകൊണ്ടു് ആ മഹാസ്താനങ്ങളുടെ മഹിഷയ്യും ഹാനിയുണ്ടെന്നു നവീനപരിശ്ശാരികളിൽ അഭ്യരംഗക്കും പ്രാഥിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജനതുപോലെ ആചീനതകാണ്ടു ഫീനത ബാധിക്കാതെ പരിശോഭിക്കുന്നതു പലതുമുണ്ടു്. അങ്ങനെന്നുള്ളവയാണു വാദമീകരിയും ചോദിപ്പിക്കുന്നതിലും പ്രഖ്യാപനങ്ങൾം. വാദമീകരി, ഭാരതവാദത്തിലും ഫോമർ, അനുഭാവജൂത്തിലും ജീവിത്തിരാണും അവകാശം ജീവിതകാലം ക്രിസ്തവംശം തുടങ്ങുന്നതിനും

വളരെ മുഖ്യമായിരുന്നു. ഹോമർ മരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ ഏകദേശം മുഖ്യമാം സംബന്ധമായിരിക്കുമെന്നു മന്ദാ സാർ പറയുന്നു. വാല്മീകിയുടെ കാലം അതുതനെ പ്രാചീ നമ്പ്ലേക്കിൽത്തന്നും കുംഭികരായ ദ്രുണ്ഡമായ വിചാരിക്കു വോം മും കവിപ്രശ്നങ്ങാക്കുന്ന കാലങ്ങം തന്മിൽ വലിയ പുത്രാസ്ഥാനം പറയുവാനില്ലെ. പാഞ്ചാത്രകാവ്യങ്ങൾക്കു ഹോമരിഞ്ഞൻ കൃതികളും ഭാരതീയകാവ്യങ്ങൾക്കു വാല്മീകി രാമാധനവും ത്രിഭൂമിങ്ങളുംും. ഹോമരിഞ്ഞൻ കൃതി കും “ഹലിയലു്” എന്നും “ശാഖിസ്സ്” എന്നും രണ്ടു കാവ്യങ്ങളുംും. വാല്മീകിയുടെ കൃതിയാണു രാമാധനം. രാമാധനം നമ്പ്ലേക്കുന്ന പരിചിതങ്ങളുണ്ടും ഹോ മരിഞ്ഞൻ കാവ്യങ്ങൾക്കു കിക്കുവാറും അപരിചിതമായിരിക്കുന്നും. അതുകൊണ്ടു് അതിലെബാന്നിഞ്ഞൻ സ്ഥാ ലവിജ്ഞാന ത്രിനായി “ഹലിയലു് ഡിഞ്ഞൻ” ഹതിപുത്രതന്ത്രപുറി സ്പല്ലും പറയാം. “ഹലിയം” എന്നതു് ഏഷ്യാക്കെന്റ് എന്നും പറയുന്ന ഒരേത്തു് കടലോരത്തുള്ള ഒരു നന്ദിനമാണു്. “ഹലിയം”ത്തെ സംഖ്യാഗിക്കുന്നതാകയാൽ പ്രസ്തുത കാവ്യ ത്രിനാം “ഹലിയലു്” എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “ഹലിയം”ത്രിനാം ഇംഗ്ലീഷിൽ “ഓട്ടായി” എന്നും ആ നാമ വാസികളെ “ഓട്ടാജു” സാർ എന്നും പറയുന്നു. ഗ്രീക്കുകാരം അമുഖ യവനരാമായം ഓട്ടാജുസാക്കാം. തന്മിൽ “ഹലിയം”തു് വച്ചു മഹത്തായ ഒരു ഘൂഢം നടന്നു. അതാണ് “ഹലിയ സ്റ്റഡി”ലെ വിഷയം. റബ്ബുസാമ്പാദ്യംകൊണ്ടു് “ഹലിയം” ഇഴുത്തിനോടു് അട്ടത്തു് നീൽക്കുന്നു. ഇഴുത്തു് തന്മിൽ അതായതു് ലക്ഷ്യിക്കുവെച്ചു നടന്നു ഘൂഢം സാമാധന ത്രിഭേദ വിഷയം. ഇങ്ങനേരു രാമാധനവും “ഹലിയലു് ഡിഞ്ഞൻ” തന്മിലുള്ള വിഷയസാമ്പാദ്യം പ്രത്യക്ഷിക്കായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ഈ മുദ്ദം നടന്ന കാലത്ത് അഭ്യർത്ഥിലെ രാജാവു് “പ്രിയം” എന്നാരാളായിരുന്നു. അങ്കേഹത്തിനേറു രാജത്തി യുടെ പേര് “ഹൈക്കുവാ” എന്നാണ്. അവക്ക് അനേക ഘൃതമാങ്ങായിരുന്നവാൽ “ഹൈക്കറർഗ് ദൈത്യത്തിനും “പാരിസ്” സംബന്ധത്തിനും പ്രസിദ്ധരാഹിത്തിനും. അക്കു വരുത്തു ഗ്രീസുശാഖയ്ക്കുത്തു “സ്കൂൾട്ടാ”നഗരത്തിൽ ‘മെനിലാസു്’ എന്നായ രാജാവു വാനിക്കുന്നു. ആ രാജാവു് പാണിഗ മണം ചെള്ളിക്കന്നതു് ഫോറേക്കക്കൂട്ടം ശിഖായ “ഹൈവൽ” എന്ന ഒരു സ്കൂളിന്തെത്തിനെ ഓരോയിരുന്നു. അന്താനായിരിക്കേ, പിതൃരാസനം അനുസരിച്ചു് “പാരിസു്” ഒരു കാര്യമാലോ ചിക്കന്നതിനു “സ്കൂൾട്ടാ”നഗരത്തിൽ വന്നുചേരുന്നു. “മെനി വാസു്” അദ്ദേഹം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിലു മന്ത്രാലക്കുളു അതിലംവിച്ചു രാജപത്രിയായ “ഹൈവൽ”നെ വെളാക്കി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് “പാരിസു്” പുരോഗ്രൂ അഭ്യർത്ഥിക്കു ചോന്നു. ഭാർത്തുപരമരണം അർദ്ദു. കിട്ടിയശേഷം “മെനിലാസു്” ഗ്രീസുശാഖയ്ക്കുത്തു രാജാക്ക നാശാജ്ഞപ്പോം വരുത്തി ഭാർത്തു തിരിച്ചെയ കൊണ്ടവകന തിനു പേണു അവോചനകൾ നടത്തി. അക്കാവല്ലതു് ഗ്രീസു രാജ്യം ഏകരാസനമല്ലാതെ സ്വതന്ത്രമാരായ ചെല രാജാ ക്കമാങ്ങുന്ന രേണുത്തിലിക്കുന്നിരുന്നു. “മെനിലാസു്” “ഹൈവൽനു്” വിവാഹം കഴിച്ചപ്പോൾ “ഹൈവൽനു്” സംബന്ധിച്ചു വല്ല കലഹദൃമുണ്ടാക്കുന്നപക്ഷം അതിനു പേണു നിപുണതി ചെയ്യുകൊള്ളുമെന്നു മേലുന്നതു രാജാക്കമാർ വാദങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടിക്കാശോചനയുടെ ഫലമായി “അഭ്യർത്ഥി” നഗരത്തെ അതകുചിച്ചു് അപേക്ഷാതയായ രാജത്തി ചെയ്തിരിച്ചെയ കൊണ്ടവകവാർ മഹത്തായ ഒരു യവന

സേന സംഘടനിപ്പിച്ചു “അമനീലാസി” എൻ അന്നജനായ “അത്തഗമൈമ്മന്നു” എൻ കെയിച്ചത്രത്തിൽ അഞ്ചുണ്ണണമന്ന കിയും തു. അതിന്റെ പ്രകാരം ഒരു വർഷ ദാസന്നൃതം നാഭവും അവക്ഷിപ്പിച്ചുമാർക്കുന്ന “അടാളി” തിവെള്ളതു വാൻ വേണ്ട പട്ടവകളും അന്നപാത്രങ്ങളും എല്ലാം സജീവിക്കിയെല്ലാം. പട്ടയ്ക്കുറച്ചട്ടവാങ്ങട കൂട്ടത്തിൽ തീരുമാറിവാഗ്രഹനായ “അക്കിലീസി” വിവേകികളിൽ അപേക്ഷാന്തരം “യുള്ളിസൈന്യം” വിവിധപരിചായസ്ഥാന നായ, “നൈസ്റ്റ്” മുതലായി പവ അവനവിരുദ്ധമണ്ഡായി കുന്ന. ഈ ദഹാദൈസന്നൃതം കടക്കു കുന്ന “അടാളി” നിന്നു തീരുമാറ്റി അത നിന്നുന്നതു ഫോറിച്ചുകൊണ്ട് യൂദ്ധമാരം ദിച്ചു. ഈ നിന്നുന്നതു പത്രത്വാംശങ്ങളും നീണ്ട കുന്ന. ഇതിനിടയിൽ മുതലാഗകാങ്ങം തക്കിൽ കണ്ടാരുണ്ട് മുഖ പവ യൂദ്ധങ്ങളും റണ്ടുകൂടിലുമുള്ള വീരമാർ തക്കിൽ അരുന്നു (1) നിയുലംബളം പരസ്യരമസംഖ്യം (2) അവ സൂലുന്നങ്ങളും നടന്നു. മുന്തയും പരാക്രമവും അസാമാന്യമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയിച്ചു. ഏകിലും വിജയവകുഞ്ചി സ്വാധീനമായ തായി ഒരു ഭാഗക്കാക്കി അഭിമാനിക്കുവാൻ മാർന്നുണ്ടായി കുന്നില്ല.

ഈദൈനെ ഇയാപഴയങ്ങൾ അനീഡിതമായി യൂദ്ധം കണ്ടപത്ര സംവസ്തം നടന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അവനമാങ്ങട ഇടയിൽ ഒരു അന്തരാച്ചരിത്തം ഉണ്ടവിച്ചു. “അക്കിലീസൈന്യം ദഹായിരുന്നും “അത്തഗമൈമ്മന്നു” എന്ന ദൈനന്ദിനത്തിയും തക്കിൽ റസകഷണമുണ്ടായി. കൂരണും വളരെ തുച്ഛമായി കുന്ന. അക്കിലീസിനെ പരിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഓടിക്കെന്ന

(1) പ്രാപ്യുലാദി. (2) അക്രമണങ്ങൾ.

സേനാപതി സപ്പരിമാണത്തിന് സരികരിച്ചതായിക്കൊം അവർ തമ്മിലുണ്ടാണ് റിഴരാധകാരണം. അതു നിമിത്തം യൂദ്ധത്തിൽനിന്ന് നിവർത്തനാശത്രുപ്പോൾ അതിൽ തീരെ ഉള്ളസീനനായ “അക്കിലീസ്” തന്റെ പടക്കടിംഗ്രതിൽ നിന്ന് വെള്ളിയിൽ ഇറങ്ങുകയില്ലെന്നുള്ള മട്ടിവായി. യവന നായകനെ ഭാഗത്തു ഭന്നിവാരനായിരുന്ന ഭ്രഷ്ടരെയോ യാൻറെ ഭാവദേശം ഗ്രഹിച്ച പുർണ്ണാധികം ഉത്സാഹം ദാരം തുടി “അടോജമാൻ” ശത്രുവിന്റെവന്നത്തിന് പുറപ്പെട്ടു. യവന മാർപ്പണവിനായിപ്പോക്കമെന്നു നേന്ന “അക്കിലീസി” നേരിൽ കവചവും ധരിച്ചുകൊണ്ട് അംഗീകാരത്തിനേരിൽ പ്രിയവ യസ്യുന്നു ഉഭാരംബിലുന്നകായ “പഞ്ചാസ്ത്രസ്” യവനസേ നായ ശത്രുക്കപ്പാടു എത്തിരായി നന്നിച്ചു. അനന്തരം നടന്ന യൂദ്ധം യവനനായകനെ വിശ്വാസത്തിലും “പഞ്ചാസ്ത്രസി”നേരിൽ പ്രാണനാശത്തിലും പരിഞ്ഞമിച്ചു.

പ്രിയസേഖവിതനേരിൽ ചരമഗതികൊണ്ട് കഷ്ടബ്ദിനായി തുടരുന്ന “അക്കിലീസ്” വൈരന്നിന്ത്യാതനന്തത്തിനുവേണ്ടി വിണ്ടും ചോക്കുന്നതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. “ചാർക്കൽ” എന്ന ദിവ്യൻ പുതുതായി നിന്മിച്ചുകൊടുത്ത കവചവും ധരിച്ചു കൊണ്ട് അതു ചെറാസരാൻ യൂദ്ധരംഗത്തിൽ നാശസിംഹം മുന്തിരേയപ്പാമു പാരാക്രമിച്ചു. “അടോജി” രാജകുമാരനായ “ഹൈക്കുനി”നെ അക്കിലീസ് വയിച്ചു. പഞ്ചാതനായ രാജുക്കാഡാണു അഭിരം വിശ്വാസിയായ വീരജീവൻ രമത്തിൽ കൈ കുഞ്ഞിച്ചുകൊണ്ട് “അടോജി” നാശത്തിനു ചുറ്റി മുന്നാതവണ പ്രകക്ഷിഖാം ചെങ്കു ശേഷം മരണാഗ്രന്ഥായ പിതാവു് പുത്രനേരിൽ ശവശരിരം ചിട്ടത്രുകൊള്ളുവാൻ യവനമാർ അന്ന വചിച്ചു. “അടോജി” രാജാവും അന്തേപുരസ്തീകരിച്ചും വ്യന്തം

മിത്രാടികളും വഹന്തും രാജക്കാരൻശേര് മരണം നിശ്ചയം വച്ചും ശ്രോകവ്യാകല്പരാഖി. ധർത്തനായ രാജക്കാരൻശേര് മാരക്കംസംസ്കാരവിധികളുടെയും (1) ശാല്പ്പദ്ധതികളുടെയും വിവശാശ്വത്താട്ടത്തിലെ പ്രസ്തുത കമ സമാപ്പം കണ്ണം. ദിനാജ്ഞനാട്ടട അവസാന പരാഭ്യഥനയും “ഹൈവൻഡ് എന്ന രാജത്തിൽ തിരിച്ചെയ കൊണ്ടുപാക്കാതിനെന്നും മറ്റും പറി ഫോമർ ഫന്റ പറയുന്നില്ല. അതെല്ലാം “വെർ ചിൽ” എന്ന വത്തിൾക്കവിജും കാവുന്നതിൽ നിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണമില്ലിരിക്കുന്നു.

“ഹവിയൻ” എന്ന കാവുന്നതിലെ കമാസംഗമം ഗ്രഹിക്കുന്നതോടു രാജാവാനകമായും ഒരു ചരാചരം അതിലുണ്ടും തോന്ത്രാന്തിരിക്കണമില്ല. പ്രസ്തുത മഹാകാവുന്നതം യൂല്യസ്താനവിവരണങ്ങളാണുണ്ടും മുൻപുതന്നെന്നപറഞ്ഞു വരും. അതുകൊതുക്കേ അവത്തമിൽ സാമ്പര്യമുണ്ടോ? അഫ വാ നെട്ടുനിശ്ചേ പ്രാപിയായ സ്ഥാപനത്രം അവത്തമിലുണ്ടോ? അതിന്റെ പ്രതീതിയെ മറയ്ക്കുന്ന ഭേദഗതികൾ എ നെല്ലുമാണോ? ഇന്നേന്ന ഒരു വിചാരന്തിനു കൗതുകമുണ്ടോ? പക്ഷം കണ്ണത്തിലും പറയുന്നതോടും ഒരു കാവുന്നതും ഒരു വാസ്തവികമായ യൂല്യസ്താനവിനെന്നും സ്കീജനത്തിന്റെ അപചാരണാബാനാം. ആ സ്കീ രാജപത്രിയുമാണോ? അവനു കാവുന്നതിൽ നാട്ടുവാഴിയുടെ ഭാംഗം മരറായ രാജക്കാരൻ അപചാരിക്കുന്നു; ഭാരതീയകാവുന്നതിൽ ഒരു രാജക്കാരൻ ഭാംഗയ മരറായ നാട്ടുവാഴി അപചാരിക്കുന്നു. ഭാംഗമഹാരാജോടു പോരിന്ന സ്പദം പുനരുപ്പടാതെ അത്താവു ക്കുന്നു അനംജന നിശ്ചാരിക്കുന്നതാണു ഫോമറ്റും

(1) മരണാസ്ഥം നടത്തുന്ന കുറാ.. റം.

തേർത്താവു് അനുഭവകാട്ടുട്ടി പടയ്ക്കു ചുറ്റപ്പെട്ടതായി വാലുകികിയും വല്ലിക്കുന്നു. രണ്ടുകാവുത്തിലും സമുദ്ര ലംഘനം ചെയ്യുന്നതോഴ്മാണു യുദ്ധമാരംഭിക്കുന്നതു്. അതിനു യചനകാവുത്തിലെ ഉപകരണം യാനപ്രാത്രണമാണു അണു്. രാമായാനത്തിലാക്കട്ട സമുദ്രതരണത്തിനു കുറയ്ക്കുന്നതു് അപ്പും പുംഖിച്ചാരിയു് വാടിക്കുട്ടിക്കാൻ പ്രാപ്പിയുള്ള വാനരങ്ങൾ പ്രഭേദിത്തങ്ങളായി. അതുകൊണ്ടും മതിയാകാതെ സേതുവണ്ണംകുട്ടി കമയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്തുവ ഹരണംനിന്മിത്തം പരിശൃംഖലയും തേർത്തവിനുവേണ്ടപ്പെട്ടി ക്രിയയുള്ളതു് ഭാരംകഴുപ്പൻ സ്വഭാവങ്ങളിലും മിഞ്ചാളിലും യചനകവി സഹസ്രിക്കുന്നു. രാമായാനത്തിലെ നായകരും അനുഭവന്നല്ലാതെ മറ്റു സ്വഭാവങ്ങൾ സഹായിക്കുവാനണ്ടായില്ല. കുറയ്ക്കാതിന്നു(1) മുഖ്യമുന്നണ്ടായ വാനരങ്ങളുടെ സാഹായ്യവലംബിയു് വേണ്ടതു ചെയ്യുന്ന ഭാരം തുടിയാമൻ സ്വയം കൈഴുററും. വിഭീഷണൻം രാവണനം തമിലുണ്ടായ വിശ്രാദംനിന്മിത്തം നായകൻറെ ഏതിന്മക കഷിയിലന്തരു് ചരിത്രമുണ്ടായതായി രാമായണവും, “സഹകി ലഭിസും” “അതഗൈമമമു് നന്നാം” തമിലുള്ളവഴിക്കുന്നിന്മിത്തം അക്രമത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽത്തന്നേ അന്തരു് ചരിത്രം അങ്ങരിച്ചുകായി “ഇലിനാഡും” പ്രതിഭാവിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സ്ഥാപ്തവും അസ്ഥാപ്തവുമായി പരാസാദരൂജ്ഞങ്ങളും ഒരു റണ്ടുകാവുത്തണ്ണം ഉണ്ടായതു വിസ്തൃതകരമാകുന്നു.

എവംവിധിയങ്ങളായ സാദരൂജ്ഞങ്ങൾ ഉണ്ടുകൂടിലും മുഖ്യമായണ്ണം തമിലുള്ള വൈജ്ഞാന്ത്രം വിസ്തൃതിക്കാവുന്നതല്ല. ചാമുഖത്രാജിന്ദനയും പഞ്ചസ്ത്രത്രാജിന്ദനയും സാമുഖിക

(1) കുറം കംബുജ്ജവ.

வாடகையிலும் லீன்ஸப்ரேவன்னால் விடேஷனிக்கூடு ஜிவிதத்தினை (1) அலரூஷினேண்டும் ஹூ துதிக்கூடின் புதியினிமீது ரிக்கென்று புதேகம் காணாவுள்ளதாக்கன. ஒரு யவுகிலே விடேஷி அபைரிடூப்பால் யவுக்கூற விலூா கூடுவது படியூ ஸ்டால்லான். ஸிராபைரன்னா தீவாமன்ற ஸமுதாயத்தில் உப்பேடுவரூ ஸஂவூசி கூற கே ஸஂநிதியாகி வால் மீகி ஸ்டாப்பீக்கோபாலும் செய்யுள்ளு. கேநாமரீடு ஸவ்ஹனபூஸ்காய தீவாமன தூடி ஸகல ரஹஸ்தீட்டு. காலன்டுதன்மீல் ஸபாஷ்வாண ஒடுட ஸபாத்திரியூக்கூங்கானால் " ராஜாயன்னத்தில் நினை ஹூ (2) அரைநெகாஂ. ஸபாத்துறை ராஜதபா கிடுள்ளதொன்று ஸபாத்தமால்டு. கைக்குயிக்கொயி. கைக்குயிதூடுட புஷாபங்கெத்தில் லீஞ்வாய தாநமாக் காதினங்கவுடிடு. ஹபுகாங் ஸபாத்தமூற்காறுவும் ராமன் வெடிப்பூரிக்கைப்பேடு. ராஜபகவியிக்கிண மூர்த்தாய ராமகெ நிஃஸபாத்தமாய ரீத்துக்கூறவும் ரோதுக்கூறவும் உலை ரோந்து அரைஜாங் வகுத்திலேயூ அரைநாக ஹூ. வகுந்தம் மீங்குமுறைகளை கெள்ளுக் கெள்ளுக் கெங்குமுறைகளைக்கிழவு வெறியிக்குமேவிருக்குமா ராய மஹாஷி மாகுடை அய்வு ஸமாக்காது கெங்குமக்குடை ஹாயி. விரக்கிகொள்கு நியூக்கஷவுல்பிக்கூடு அஸபாத்தம் கொள்கு நிம்முலைமாக்காய மஹாஷி மாகுடை வகுந்தம் அலூதெ அரைஷேயகாயி யாதொன்மிலூக்காலு ரோவுகு ராமசுத்துகில் ஸ்விவேது. நிமிலிதொன்மாவகாய அது மஹாபுத்தாஷாக்கர பாக்காஷமுடிபாலூக்கைவாய் ஸிராபைரன்னாக்கொள்கு வால் மீகிக்க ஸாயி ஹூ. அரைநாங் கம்ம

(1) വകുപ്പുസ്ഥാനരംഗങ്ങൾ.. (2) അസ്സുള്ളതും.

ക്രൂരായ റാമൻറെ പ്രശ്നപ്പം വികസപരംായി ഭോക്കൾക്ക് കമാത്തെ വയംകാണ്ടിള്ളപ്രത്യായി, സീതയുടെ പുനര്സ്ഥാനംകാണ്ടി മനോഹരമായി, പട്ടാലിശ്വകംകാണ്ടി മംഗളമായി രാഖായണകമ വിരക്കണ്ണ. വ്യാലകാണ്യ തതിൽ വികസിക്കവാൻ തുടങ്ങിയ ശ്രീരാജപൊത്രപ്പം അഭിഷ്യകവില്ലെന്തെങ്കിൽ ലോകഗതിയുടെ വൈചിത്ര്യവിചാരം കാണ്ടി സ്ത്രീമായും കൂടുതലുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിരക്കി കാണ്ടി സ്ത്രീമായും ഇരുന്നാശ്വേഷം സീതാപദ്മണം നിമിത്തം പെട്ടുന്ന ദീപ്മായി പ്രകാശിക്കുകയും അനുമാ ലോകരംഗത്തിൽനിന്നും പീഠവലിയുംമോ ഏന്നു രജനീയനായിക്കുന്ന രാജനെ ലോകരക്ഷാമഭ്യാസവത്തിലേക്ക് അതനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാമാധനം രാമനെന്നു ഒറ്റയാളിന്റെ മാധ്യാത്മ ഹിത്രമാണ്. “ഹൃദിയില്ലോ” “കാക്കില്ലോ സിംഹനു നടുനായമാക്കി വച്ചുകൊണ്ടു അവനുമായാത്മ ഓഫീഷണം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഈ മഹാലുന്മാദങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യം ഒണ്ടാകും ഉചരിച്ചിന്ത്യൂപകരിക്കവാൻ ദിംബമാത്രമായിവിടെ ദർശിതമായിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു.

സുമുദ്രമന്ത്രകത്തിലെ ജംഗമോദ്ധൂനങ്ങൾ

രാജക്കുകൾ ചാണ്യവിജ്ഞാനിക്കും തീരടയ്ക്കായിക്കുന്ന പാദമാക്കിം ഗംഗാനദി കടക്കേണ്ടിവന്നാലും തോണിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുകയാൽ തീരടയ്ക്കായിക്കുന്നവരായെല്ലാം തലവിലെടുത്തുവച്ചുകൊണ്ടു ഭീക്ഷണുന്നു ദൂരകരയിലും

നീന്തിക്കരിയെന്ന ചാക്കുമാർ കമപറിച്ചുന്നതു നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞും ചിലർ കേട്ടിരിക്കും. ലൈംഗണങ്ങൾ മെസ്റ്റ് കും ഒരു വലിയ തോട്ടുജാണന്ന യാഥു വഴിപോകരിൽ ചിലർ ഗംഗാമല്ലുത്തിങ്ങവും പല ചാചല്ലുങ്ങൾക്കുംഭീഥും. വെററിമല്ലുവീഴിച്ചും¹ തും തും കാണ്ടു ചിലർ മുറുക്കവാൻ തുടങ്ങി. പാശ ചതുറ്റുവരെ വെററിലെ തിണ്ടാൽ നിപുണ്ടിക്കി പ്ലാത്ത് പുലുമാർ ലൈംഗൾ തലമുണ്ടിവും പാശതല്ലിച്ചത് തുരുപ്പാർ തലച്ചിൽ കുളുക്കാണ്ടിക്കൊന്നതറിത്തു ലൈംഗണ നും പത്രക്കു ഗംഗയിൽചെക്കു തബതാഴീയതുകാണ്ടു സഞ്ചി കളിം ഭാണ്യങ്ങളിം മുറുക്കാൻപൊതുകളിലെല്ലാം വെള്ളം തനിൽ ഒഴുകിപ്പേരും എന്നും കമക്കപ്പാംപൊലെ നിന്നിങ്ങനു തലനായകളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു വഴിപോകൾ ഒഴുകിപ്പേരും കാതെ കഴിച്ചുകൂടി എന്നും കുറും കുറിച്ചുകൂടി വല്ലെന്നും മെൻ പറത്തുന്നതിലുള്ള (1) കാല്പനിക കമകളിലെ ശാതിരേഖാക്കൽ വിസ്താരത്തോടുകൂടി ശാതി ക്രമിക്കുന്ന ഒഹാവാഹനങ്ങൾ അയുഷികക്കാഡാത്തു മന പ്രക്കട സ്വാധീനമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളതു വാഹനങ്ങളുടെ കുറ്റം കുറ്റം വിചാരിക്കുന്നും അമാനംപിന്തികൾക്കു പോലും അതുമാത്രം ദാംഡവഹിച്ചുകാണ്ടു അവശ്യമുള്ളുവെ വേഗതയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടോ എന്നും സംശയമാണ്. ഭ്രംണ്യലം വഹിച്ചുകാണ്ടു ഗ്രമിച്ച വിരഞ്ഞാക്കി നെരുപ്പാവെ വല്ല അസുരമാക്കുന്നല്ലാതെ അപ്രശ്നാജീവി ഭാരതശാഖ ഭാരം വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെല്ലെല്ലാം. പ്രസ്തുത വാഹനങ്ങളെ നായിക്കുന്ന അസുരരൂപതയെ ചൊംഘച്ചാൽ അതു അക്കാഡിമിയിരിക്കുന്നു.

1. അയുധാന്തരം ദായി നികുംഭിച്ചുള്ളു.

എക്കേൾ മുഖാലിരും ജനങ്ങളെ അതായതു് ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ ഉള്ളവരെഹൈസ്കൂൾ കയറിക്കാണ്ടു ചോക്കാൻ ഒരു അവധിക്കും മതിയാകം. മുഖാലിരും പേരേ മാത്രമോ കുണ്ടാണ്. അവരുടെ പെട്ടികൾ, സംഘികൾ, ഭാണ്യങ്ങൾ മുതലായ സാമഗ്രികളും അതു കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടും. ചേരത്തിന്റെ കാര്യമാവോച്ചത്രും അതിലീൽ മാന്ദ്യാട്ടനാ അപരാജിതപ്പോലും അവധിക്കുവിനോടു മട്ട സൗക്രയ ഉള്ളി; ഇൻഡ്യാനിൽ നിന്നു യൂറോപ്പിലേതു വാൻ പതിനായു ടിവസം പേണമന്നില്ല. അമേരിക്ക യിൽ നിന്നു യൂറോപ്പിലേക്കു തുടിയാൽ ഒരുത്തുക്കരി. തീക്ക പുവിൽ സംഘിക്കന്നതിനും അബൈക്കൽക്കുമണ്ണോ എന്ന രാജ്യം അവകാശം ഓരോവർമില്ല. കരിയ്യു് ഒരു നഗരത്തിൽ നിവസിക്കുന്നതിനും പകരം വെള്ളത്തിനും മീതെ ഇംഗ്ലീഷു ഒരു ക്രാന്റുനമ്പിരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടെന്നു തീക്ക പുവിൽ പോകുന്നവക്കും തോന്തരകളില്ല. കുപ്പത്താത്തിയും ചെണ്ടു അധിഭാരസാധ്യനങ്ങൾ നിന്നും കയറിക്കാണ്ടുപോകുന്ന കാര്യമില്ല. അഹാരവും പാനീയവുമെല്ലാം കുപ്പപിങ്കരനു സുഖമൊണ്ടും. ഒരു കളിം മറ്റു നിലനിലാപകരണങ്ങളും നിന്നുംകുപ്പവക്കും സംഭാവനക്കും സജീവമായിരിക്കും. പുസ്തകങ്ങൾ എന്നും ഗ്രന്ഥാലാവകൾ വേണമെന്നാണെങ്കിലും കുപ്പവിലുണ്ടാകും. സൗക്രത്തിനു താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ട നധാനങ്ങൾ കുപ്പവിൽ തന്നുണ്ട്. തങ്കും കറന്നപാലു മാത്രമേ കുടിക്കയുള്ളതു് എന്നു നിർബന്ധമായിട്ടുള്ളവരുടെ അവലുത്തിനു പത്രക്കളും കക്ഷടാണ്യാലുകളുടെ പ്രീതിക്കും വേണ്ടി കോഴികളും വേണ്ടപോലെ കുപ്പവിലുണ്ടായിരിക്കും. കരിയ്യുള്ളവരും ഏറ്റെങ്കിലും ഗ്രഹിപ്പിക്കണമെന്നു സമീക്ഷ

മല്ലാത്തിൽ വച്ചു നിന്നുമ്പോൾ ഭോഗ്യിയാൽ കമ്പിയില്ലാത്ത കമ്പിത്തപാൽവഴി ശാരു സാധിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്നുനെ സംകർന്നുമാറ്റി സാധാരണ നിന്നുണ്ടാക്കിപ്പോലും ഭൂമ്പും മായിരിക്കും.

രാത്രുക്കാരുടെ സംകർന്നുമാറ്റിനു സംഭവിക്കേണ്ട സാധന അംഗങ്ങൾ പുറതേ “തന്നതാവര്ജ്ജം പ്രമാണിച്ചു” കണ്ണപോലെ ത്രിക്കാവുന്നിന്നെന്നതാം കല്ലേരിയും അങ്ഗകത്താക്കങ്ങൾ നിന്നും മതിയുക്കന്നിന്നെന്നതാളവും ത്രില്ലജവവും തീക്കല്ലുകൾ ദേവദിച്ചുവകാണ്ടാണു അതു പുറപ്പെടുത്തുന്നതു്. കൽക്കരി ഏറിച്ചു വെള്ളു. തിള്ളുക്കണ്ണതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന അവിയാണു് കല്ലുവിന്നെന്നു ചാന്ദനാക്കത്തിൽ കാരണം. സമാഗ്രമല്ലാത്തിൽക്കൂടി സന്ധിക്കുന്ന കല്ലുവിനു പ്രത്രുകും വെള്ളും കര തേണ്ട കാർത്തുംബാ ഏന്നു നിന്നുമ്പോൾ അനാശാമായിരിക്കും. സമാഗ്രത്തിലേ ഉദ്ധൃതിവും ഒരു അവിയും അവിയുംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു് അവിയുംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു് ഉദ്ധൃതി കേരിയടങ്കു കമ്പക്കട്ടുകാണ്ടു കണ്ണംപോലെ “വ്യായി ലറ്റകൾ” അമുഖം (1) ക്രമനപാതയുമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉദ്ധൃതി നികുംഭിക്കുന്നതും പ്രത്രുക അതുനുമാറ്റം വേണ്ടതാക്കും. വിചുക്കുതിൽ ചാത്രന്തിൽ വെള്ളും തിള്ളുവും എല്ലാമുള്ളും ഏന്നും ഗമിക്കുന്നതിൽ അവിക്കു ശംഖിനങ്ങളും മഹാമുന്തികളും കല്ലുചുക്കു (2) പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവും നീളു വീഞ്ഞുമണ്ണുണ്ടായും (3) അതുതകരംതന്നെന്നുണ്ടായും. കല്ലുവിനെ പ്രാപ്തരിപ്പിക്കുന്ന അവിക്കു ചുട്ടു കൂട്ടുമണ്ണുണ്ടായും ദേശ

(1) ക്രമനത്തിനു (തിള്ളുക്കണ്ണതിനു) ഉദ്ധൃതി പഠനമാണ്.

(2) മുഹമ്മദ് രജിഖാണ്ഡുപാക്കന്നതിനു.

മല്ലാതെന്നും വിച്ചകളിൽ കാണാറുള്ള ഒരുവിധിൽ നിന്നും മറ്റും പുത്രാസംശയം ഉണ്ട്. അതിനി ഇവയ്ക്കിന്റെ അപാരമാം അഥാള്യം. അതിന്ത്രാദിന്റെയും അഗ്നിഖടങ്ങളും ചുട്ടെട്ടു ബന്ധം ഇലം അതിയായിരിക്കുന്നതുണ്ട്. അതിന്ത്രാദവത്സാഹ മിത്രം ഇവയ്ക്കിന്റെ അധിക്ഷേഖനം വരുണ്ടായ വരണ്ണം തമ്മിൽ ഒരു ചീരിക്കണംവോ ദണ്ഡപ്പാരേയും ദ വര്ത്തം മിത്രാവക്ഷണ എന്നും ഏന്നും പരിയുന്നു. മിത്രാവക്ഷണമാക്കുന്ന പുത്രനാക്ക യാൽ അഗ്നിപ്രമഹാഷ്ഠിക്ക് മെത്രാവക്ഷണി ഏന്നും നാമ ദയശമഭാഗി. അഗ്നിപ്രമഹാഷ്ഠിന്റെ ഇനനും ഒരു ക്ഷടത്തിലും കിട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് അഗ്നിപ്രമഹാഷ്ഠിനു കംബേംബേനുനും പരിയുന്നു. അഗ്നിപ്രമഹാക്കട്ടെ ഒരു ചുള്ളിക്കൊണ്ട് സമാദിം മഴുവൻ കട്ടിച്ചതായും ഹിന്ദുക്ക്ലാട്ടിനു പുംബനും അഭാഷി കുന്നും. ഇതിന്റെ ഒക്കെന്തുമൊ അതിയും ഉൾച്ചെത്തിയും മാറ്റാത്തുവും അല്ലാണ്യു ഏന്നും സംശയിക്കണമെന്നിലി. കുന്നും. മിത്രാവക്ഷണമാക്കുന്ന വിശ്വം പാടത്തിൽ സംശയിച്ചും അഗ്നിപ്രമഹാഭാഗി ഏന്നും പരിയുന്നതു ക്ഷടത്തിൽ വച്ചിരുന്ന വൈദ്യുതിയിൽ അതിന്ത്രാദിന്റെ ചുട്ടെക്കാണ്ട് അതി യുണ്ടായി ഏന്നും പരിയുന്നതിന്റെ പ്രകാരാന്തരംമാക്കുന്നു. അണ്ണാനുന്നയുള്ള അതിവിക്ക സമാദിം തുച്ഛമാണുന്നു പരിയുന്നതിനു തുച്ഛമാക്കുന്ന അഗ്നിപ്രമഹാഷ്ഠിനും സമാദിം കട്ടിച്ച ഏന്നും പരിയുന്ന കമി. നമ്മുടെ ഉണ്ടായ ശരിയാണെങ്കിൽ അതിയും ഭാവിച്ചുവേണ്ടതു പെറ്റി പൂർണ്ണരായ ആശ്ചര്യമാർ ഗ്രഹിച്ചിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കാവുന്നതു കുന്നും. അതുനികുന്നാണു പാന്നോത്രുമാർ മിത്രാവക്ഷണ മാക്കും പകരം * അഗ്നിവാത്സംഹാരിൽ നിന്നും അഭിനവ

* അഗ്നിവാത്സംഹാരം ഏറ്റവിട്ടുള്ള അഗ്നി അനു കീർണ്ണം ദേവതാ പ്രസംഗംസവിധിസംസാരിച്ചുകുന്നു. അതുപുറംലഭനും മിത്രംവരും ഏന്നു പ്രായംഘവും.

കുംബംവേന്നായ അവിരു നീർക്കിഴു ഭന്നറായ സമാ തെര തൃപ്പിക്കിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വൈക്കിക്കാശിൽ പറയുമ്പോൾ തീക്കല്ലവിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളും അഞ്ചിവാ കണ്ണം (അഞ്ചിയേയും വക്കാനേയും ഒരും സംഖ്യാസിക്ക നാത്) അയ രഭ്രൂരക്കിക്കാണ്ടാൻനു പറയുണ്ടിയിരി കുന്നു.

ചുരാതനാന്ത്യമാർ അവിയുടെ അശ്വത്രകരമായ വീത്യം ഗഹിച്ചിരുന്നാമുമില്ലെങ്കിലും അവിക്കുപ്പുള്ളകൾ അവിൽനേ വിച്ചിട്ടിരുപ്പോൾ എറിൽ വിവ്രാനം സംവസ്തരങ്ങളെ അ ദിന്തുള്ളൂ. അതിനുമുമ്പ് ഇലാരയുദ്ധങ്ങളും ഇവരാണിയെ യും തരണം ചെയ്യുന്നതിനു മനസ്സും പ്രഭാഗിച്ചുവന്ന കുറവങ്ങൾ മറ്റു പ്രകാരത്തിലോരിക്കുന്നു. അതിലും മന മുൻ പൊങ്ങുതട്ടികളിൽ കയറി അറുകളിടുന്നും കായലുക് ഭിട്ടെടുയും ഒരു കാധിൽനിന്നു മറുകരയ്ക്കു പൊണ്ണുണ്ടിക്കുന്നു. പൊങ്ങുതട്ടിയിൽ കയറി ഇവരാത്രു ചെയ്തിരുന്ന പുത്രമാരുടെ കാൽവിരലുകൾ കിട്ടായിപ്പോലെ ചീകരിക്കുന്നു തിനിതിക്കാനിടയുണ്ട്. പിന്നീടു് അനേകം പൊങ്ങുതട്ടികൾ ഏച്ചുകെട്ടി ഇവത്തിൽ സന്തുരിക്കുവാൻ മന സ്ത്രീ പ്രഭാഗിച്ചുതുടങ്ങി. അ വിഭ്ര കടലിൽ മന്ത്രം പുടിക്കുന്നവർ ഇപ്പോഴും തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നാം കാണാറുണ്ടെല്ലോ. ഓലോക്കു വെള്ളമാക്കുമ്പോൾ തന്നെപ്പു തട്ടുമെന്നും മറുമുള്ള രൂപങ്ങൾ ഒഴിക്കാൻ മുത്തുകാണ്ടം മതിയാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സുപസ്വയാരത്തിനു തട്ടികൾ കഴിച്ചു മനസ്സും തോജികളിലും വദ്വികളിലും ഉണ്ടാക്കി തുടങ്ങി. പിന്നീടു് പലകകൾ ഏച്ചുവരുത്തു വലിയ കെട്ടു വജ്രങ്ങൾ നിന്മിച്ചു. അതിനെ പടിപടിയായി പരിപ്പൂ

இது பல்தமாரிக்கூடி படித்தும் கல்லூரிக்கூடுமாகவீ. ஹண்டெங்குமூல யானபாருள்ளப் பயிக்கொதிர் மறைப்பு க்கூடிய உபகரணங்கள் கட்டுக்கொலும் நயாக்கும் தள்ளும் வாய்வும் அதைக்காரன். தள்ளும் துடியும் செழியூடிக்கூடி பிள்ளைப்போடு நீக்கே பார்க் கொச்சேவார்ப் பொழுதும் அவரையென்றென்று நமதை அறிஞாராகம். பொழுதுத்தின்றி தடில்லைத்தென் ஜூலிக்கவான் தள்ளுக்காண்டு நாம் சொல்லுத்தின்றை பூர்ணக்காட்டுத்தலூன். ஹண்டெங் என சொல்லும் பிள்ளைப்போடு தழுத்தெப்புக்காண்டுத்தக்குடி யானும் இயோட்டுப்போகும். சொல்லுத்தின் அதித்துவமாயி அதையாறி கொண் வெவும் வழுதுத்தின் அரங்குத்துவமாயி பரிணமிக்கும். கல்லூரிக்கூடிலும் வழுதுங்களிலும் பாக்கடி வாய்வின்றி வைவும் கடம் வாணி வழுதை கால்தெத்தகை ஜூன்னப் பயானபாருள்ள ஒது தயித்துவமாக்கும். காரினை ரைஸ் பூபிச்சை தில்லை ஒது வெவ்யெற்றும் கார்ட்டு நிலத்துவபோக்காண்டுத்தக்குடி கல்லூரிலும் நின்றபோக்குமென்றுதாகும். காரின்றி அவர் வன்மூலம் அயினமாயி கல்லூரில் வழுத்துவும் சென்னாமென்ற ஏரிஸ் வெண்டும். காரின்றி கருதி அரங்குத்துவமாக்கும்போதின் தகவும் தரவும் சுராக்கி கல்லூரிக்கூர் கார்த்துக்கட்டிக்கை நான்றும் ஸாயார்வைமாயிக்கும்.

ஹண்டெங் காரின்றி தீவாவற்றுங்கள் ஏற்படும் அரங்கு இது கல்லூரில் காடித்துவம் வழுதை வற்றித்துத்தன்றும் கடித்தெ ரையுமான் அதைப்பிழுநட காந்தும் மறைப்புக்கட அதைவு பயன்யையியூசிபீத்துத். மாந்தும் காந்துங்களிலென்றபோ வெ வரீலும் பூரங்போரிக்கைப் பூஷன்ஸ் விமோவன்வீ கருவார் வெதுது. விமோவன்தமாரை பலவும் ஏதும் ஓவயம் ஒவும் மதித்துதாயும் பரங்கெட்டுக்கிரிக்கும். ஏதுக

ഒരു ന്റെറിക്കച്ചിലപാനം സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മധ്യ സ്കൂള് ലഭിക്കുന്ന ഒരുത്തു ശൈലിയാണ് നടപ്പിൽ ഇന്ത്യപ്രമാണി അഥവി ഉപദേശാഗ്രഹിച്ച് ഒരു ചെറിയ കൂപ്പാൽ ഓടിച്ചേരാക്കി. കത്തിരകൾക്ക് ദ്രുതഗമായ ഭാരം വലിക്കുന്നതിൽ അഡ്. കൂപ്പിൽ ഫൂട്ടുബെണ്ണൻ കണ്ടി എഴുകിലും അതുകൊണ്ടു പുഞ്ചയാളമാക്കിമന്ന ജൂഡീഷ്മാപ്രാണം വിവരപ്രാസമാക്കില്ല. തന്നിമിത്തം അതു തിരിപ്പുത്തമായി. കാലങ്കുമത്തിൽ ജീണ്ട് തയെ പ്രാചീച്ചു. ഏതാം വത്സരങ്ങൾ കഴിത്തു “റാബർട്ട് ട്രംപ്പണർ” എന്നാണും അമേരിക്കയിൽ “ഫ്രോംമണ്ടു്” എന്നൊരു കൂപ്പുഖണ്ഡാക്കി ഫട്ടം സന്നന്തിയിലോടിച്ചുകാണിച്ചു. അതു അധുനികമധായാനപാത്രങ്ങളുടെ മുണ്ണാട്ടിയായി റബ്ബിക്കുന്നതുകൊണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷിൽ അവിയതുനേരമായി അത്രും ഓടിക്കാലുടെ കൂപ്പുവിശ്വർ. പേര് “ദി തെംസ്” എന്നാം അതു ഓടിച്ചേരാക്കിയതു കുറുവും 1815-ൽ അതിക്കൊണ്ട് എന്നാം കാണുന്നു. അതിക്കയും അമേരിക്കയിൽ നിന്നും അററ് “ബാൻറിക്” സമുദ്രം കടന്നു. ഒരു അവിക്കാലുടെ ഇംഗ്ലീഷിൽ വന്നേച്ചൻ. അതു വിസ്തൃതകരമാണെന്ന് എല്ലാവക്കിം തോന്തിയെങ്കിലും, സ്ഥിരസാമ്പത്തിം അതുകൊണ്ടു സാധിക്കുന്ന എന്ന സംശയം പിന്നെ മുള്ളും വിളിക്കാറിയില്ല. അനന്തരം ഇതുപരുവവും കഴിഞ്ഞതായിരുന്ന് “ബ്രൂൺ” എന്ന സമത്വം “ഫ്രോഡ് വൈസ്റ്റുണ്ട്” (മഹാപ്രഭിമന്ന് എന്നത്വം) എന്ന അവിക്കാലുടെ നിന്മിച്ചു; അതോടിച്ചു പതിനാലും വിവസംകാണ്ടു് അമേരിക്കയിൽ വന്നേച്ചൻതു്. അതുയും ദ്രോം പോകുന്നതിനു പാക്കിപ്പുവിനു ചുരുങ്ഗിയപക്ഷം ഒരു മാസം വേണ്ടിയിരുന്നു. “മഹാപ്രഭിമണ്ഡൽ” ഉപയോക്കിക്ക്രേശം അങ്ങനെക്കാലാദ്ധ്യം

അവിക്കപ്പെട്ടുകൾ അവിസ്തേക്കകയും അവ അനുസ്ഥിതമന്ന വിചാരിച്ചിരുന്ന കാലം പാശ്ചാത്യരുദ്ധ മുട്ടിൽ അസ്ത്രി ക്ഷകയും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു.

അവി അസൂരനെപ്പോലെ അതിവേഗിച്ചുണ്ട് തീക്കപ്പ വിന ഗമനശക്തിയുണ്ടാകുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുവധിപ്പാണ്. ഈതെങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നതിനെന്തിയിലിക്കുന്നു. കപ്പലിൻറെ അടിബ്ലോഗരുതു വേലക്കാർ കൽക്കരി കത്തിച്ചു തീയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലാംഡിലും മാനനായ അഡ്രി “ബാധിവെറുകുളിൽ സംഭരിക്കുന്ന വെള്ളത്തെ അവധിയായി ഭാവങ്ങളെപ്പുട്ടെന്നുണ്ട്. കപ്പലിലുള്ള യന്ത്രങ്ങളെയും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്ന അവി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. അത് കൂടുതൽനിൽ, കപ്പലിൻറെ ഒരു മുത്തു അച്ചുതണ്ടിനെയും അതിൽ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ ഹബക്കുളയും അവി കരക്കിരക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവകൾ കരഞ്ഞന്നതിനാൽ വെള്ളത്തിനെ പിളന്ന് കൊണ്ടു കപ്പുകൾ മുഴുവാട്ടു കുതിക്കുന്നു. പാക്കപ്പലിൻറെ പരിപ്പേരുതയായ വായുഗ്രഹവാൻ കുതുന്നതുകൊണ്ടു തീക്കപ്പ വിന് ഒരു ക്ലൂഡൈമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. അവിയുടെ ഓജ്ഞും അനുമാത്രം അയുഷ്മാകുന്നു. ‘യന്ത്രങ്ങളുടെ * വലനാശിനി മനസരിച്ചു കപ്പലിനു വേഗം കൂടുന്നു. ഇങ്ങനെയാണിതിന്റെ ചുരുക്കം. പക്ഷേ ഹതു’ എന്ന വഹുവായ കാര്യമല്ല. കപ്പുകൾ നടത്തുന്നതിനു പാതയ്ക്കും ദു, ചേർ വരെ വേലചേരുമ്പോൾ കുതിരിക്കുന്നു. അതിൽ തീയിട്ടുന്നവയാണ് ജോവി വകുപ്പ് ശുഖരമാകുന്നു. നിന്നും തീക്കപ്പലിൽ ചെന്ന നോക്കിയാൽ മെഞ്ഞത്തട്ടിൽ അഴുകൾ ഇരുന്ന വിനോദിക്കുന്നതും താഴെ ഇരുന്ന കേൾക്കുന്നതും പുസ്തക

ശാഖാവിഭാഗം വായിക്കുന്നതും മറികളിൽ കിട്ടു വിന്തു
മിക്കുന്നതും മറ്റും കാണാം. ഇതിനെല്ലാം അടിസ്ഥാനം
തീയിച്ചുന്നവയുടെ വ്യാപാരം. അവക്കേടും സമുദ്രത്തി
നീറയും ഇടയും പ്രാഘുണ കരിങ്ങുപാളിക്കു
ഡിക്ക്. അതു ദൈനന്തരഭാഷന ഉണ്ണായികൃതത പരിഹരിക്കു
വാൻ മുകളിൽ നിന്നു വൈദ്യുതവ്യജനപ്രയോഗംകൊണ്ടു
ശീതവായു പിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മഹത്തായ ഒരു തീക്കല്ലുവിനു തൊള്ളായിരത്തിൽ
പരം അടി നീളവും ഏകദിശം എടി വിത്തിയും കൈയ്യതു
നിലകെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽ താറിൽ ചിലപ്പാനം അടി
യുണ്ടനില്ലെന്തക്ക് ദൊക്കാവുമണ്ണനും പറത്താൻ അം
തിന്റെ ഗംഭീരിമ ഏതുകാരുമാണെന്നും നിന്നും മുഹിക്കാ
മല്ലോ. ധാതുക്കാക്ക് സംസ്കാരിക്കവാൻ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു
ക്ഷുദ്രവിൽ ഏറ്റു തുട്ടവരുക്കാണോ. അപ്പുകാരമുള്ള ഒരു
മഹാധാനപാത്രം സമുദ്രത്തിന്റെ മസ്തകപ്രാണം ശരീരം
ഇംഗ്രെമമാർ കൈപ്പുനമന്നല്ലാതെ ഏതുചരിയുന്നു!

കല്ലുവതാരം കഴിഞ്ഞതോ വരാനിരിക്ഷന്നതോ?

വിജ്ഞവിന്റെ ഒരാവതാരങ്ങൾ ദിവ്യക്കളുടെ ഇട
യിൽ പ്രസിഡംമാണല്ലോ. മത്സ്യം, കൂൺ, വരാഹം, നര
സിംഹം, വാമനൻ, പരമ്പരാമൻ, മുരീഡൻ, ബലഹാമൻ,
ശിഖൻ, കല്ലി ഇത്തന്നെന്നാണു ഒരാവതാരങ്ങൾം. ഇവ
രിഞ്ഞും തെരുത്തു് —

“കമ്പുഃ ക്ഷണ്മാ വരാഹയു
നമസിംഹയു വാഹനഃ
രാമോ രാമയു രാമയു

എല്ലാഭ്യർഷിയാല്പനഃ” എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ചെറിയ ദ്രോകം പലകം കേട്ടിരിക്കും. ദശാവത്താരങ്ങളിൽ അത്രമുള്ള ഒപ്പതും കഴിത്തിരിക്കുന്നതായും പത്താകത്തതായ കല്പക്രൂവതാരം മാത്രം വരാനിരിക്കുന്നതായും അതണെ ഹിന്ദുക്കളിൽ സാധാരണം വിശ്വസിച്ചും. ഈ വിശ്വസത്തിന് അധ്യാരമായി പുരാണവചനങ്ങളിൽ നാളുതിനും തക്കമില്ല. ഉഭാവരണത്തിന് വിജ്ഞാനരാവതം പരന്നണാംസ്ഥന്യം തന്നെ നോക്കുക. കലികാലം കലാഭാക്ഷയേദം റംഭവഗ്രാമവാസിരായ വിജ്ഞാനരാജ്യൈന്നാം മഹാശ്രംഭ വേന്നതിൽ കല്പിയവതിരിക്കുമെന്നും രാജുചി മന്ദാരംഭാട്ട കൂടി അഭ്യൂതം ശ്രീമുഹാമിറായ ക്രതിരയിൽ കയറി വധ്യപബാനിയായി ചുറിസ്തുവരിച്ചു അയൽമില്ല മാരഞ്ഞെല്ലാം ഫനിക്കുമെന്നും അനന്തരം തുതയും അരം ദിക്കുമെന്നും അ സ്ഥാനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കും. ഇങ്ങനെ നില്ലുന്നുഹമായി ഗണിക്കാവുന്ന ധാരണയ്ക്ക് വിദ്യാജ്ഞന്മാർ ചാര്യുമ്പുതുണ്ടാക്കിക്കാണുണ്ട്. കല്പിയുടെ കാലം കഴിത്തുപോയി എന്നും കല്പിയായി പ്രവഹിക്കപ്പെട്ടു നാതൊക്കെ മഹാത്മാവാനുണ്ടും ഒരു പണ്ഡിതൻ അഭി ആധ്യപ്പെടുന്നു. അതിനുള്ള തെളിവുകളിൽ സ്രൂയങ്ങളും ഏരപ്പെട്ടുകാണുന്നും അറിയുവാർ നിന്നുംകൂടുതൽ കൂതുകം തൊന്നാതിരിക്കായില്ലെല്ലാം.

ഓഗവതചുരാണത്തിൽ കല്പിയെപ്പറ്റി പറയുന്നി തുത ഓവികാവക്രിയാപമണ്ഡാണം പ്രത്യാഗിച്ചിരിക്കുന്ന

തൈക്കിലും മറ്റു ചില പുരാണങ്ങളിൽ ഭൗക്കംബക്കുയാപുജ
അദർശകാണ്ടു കല്ലിയെഴുറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട് പറ
ഞണ്ടിനിനിച്ചുണ്ട്. ഉഭാവാഹനത്തിനു കല്ലിയുടെ ഒപ്പുത്തി
വർഷ്ണിക്കണ്ണും “പൂജ്യൻ്ന് കലിയുഗ്രഭ്രാംബം” എന്ന വായു
പുരാണത്തിലും “സാദോബാധിതായീശത്” എന്ന മത്സ്യപു
രാണത്തിലും പറഞ്ഞുകാണുണ്ട്. “പൂജ്യൻ്ന് കലിയുഗ്രഭ്രാംബം
ഖം” എന്നതിനു കലിയുഗം മൃഗത്തേഴ്യും വീശ്വ എന്നാ
ണത്മം. അതുപോലെ സംഭവിച്ചതരയീശത് എന്ന പറയു
ന്നതിനത്മം അതു ഒപ്പൻ അന്തർജ്ജാനം ചെയ്ത എന്നാണ്. മെൻപ്രകാരം വീശ്വ എന്നും അന്തർജ്ജാനം ചെയ്തവനും
പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നുണ്ട് കല്ലിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി
എന്ന സ്മൃഷ്ടമാക്കുണ്ട്. മത്സ്യപുരാണവും വായുപുരാണവും
ഭോഗവത്തേന്തക്കാം പ്രാചീനങ്ങളാണെന്നനാമാനിക്കുന്ന
തിനു സ്വാധ്യാനാളിണ്ടു്. അതിനുംപുറതെ വാസ്തവത്തിൽ കഴി
ഞ്ഞുപോയവരെഴുറ്റി അവർ അമലാൽ സംഖിക്കാനിരി
ക്കുണ്ട് എന്ന ഭാവത്തിൽ വാൺിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പുരാണ
അദർശം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അരജാതരാത്രു, ചഞ്ചലപ്പ
മാർത്തുൾ, ചാണക്കുൾ ഭവർ ഭാവികാവത്രാത്രു സംഖിക്കുമെന്നു
പറയുന്ന പുരാണങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അഞ്ഞാനെന്നയുള്ളവർ ഇനിച്ചു
ശേഖം ചെറിയിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത പുരാണങ്ങൾ അവക്ക് ദുര്ഘ
ണായിട്ടുള്ളവയാണെന്നയുള്ള ടാബ്നയിൽ, കീഴിൽ കഴിഞ്ഞതു
വരാന്നിരിക്കുന്നതായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതാണു് അന്നു
യാഞ്ചേന കാണാവുന്നതാക്കുണ്ട്. പുരാണ കത്താക്കപ്പും വീശ്വ
പ്രാഥിക്കൂണ്ടുണ്ട് പറയുന്നതിൽപ്പേം, ഭൗമപ്രദാനത്തുണ്ടെങ്കിലും
വീശ്വത്തുകളായിട്ടും വ്രദ്ധഭരിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടുമി
ക്കാതണ്ണയാക്കുണ്ട്. ആലൈക്കിൽ കല്ലിയുടെ ജനനദേശം,

ഇന്നവേനും, ഒന്നകാലം, വിജയപരമ്പരകൾ, നാമ ദയം മുത്താൻ സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും വോൺ അസാധാരണമില്ലാത്തിയപ്രദർശനവും ആവായായവരും നീക്കുകയും ലഭിച്ചതായിട്ട് സമ്മതമായ വിത്തുകളിൽ നാം വിരുദ്ധസിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

കല്ലീയുടെ അവതാരം വേദിഷ്ട്രാജീവനമുള്ള വിത്യാ സം ഉണ്ടായിട്ടുത്തിക്കാലം അക്കാദിക്കളിലും ക്രിസ്തവും പത്ര ണ്ണാംശതാബ്ദുന്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കവി ഗിത ഗ്രാവിറ്റിന്തിൽ,

“കർവ്വയുതകല്ലീരൻ ഇംഗ്ലീഷ് എന്ന പാടിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു കല്ലീരുവും ഗ്രീക്ക്സ്കൾ യാരിച്ചു കഴിത്തെതായി ഇംഗ്ലീഷ് യാരിച്ചിരുന്നതു ഗ്രൗമാക്കും. ഇതുപോലെ 14-ാം ശതാബ്ദുന്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ചണ്ണി ഭാസനേന്ന വാനരഭരകവിയുടെ കൃതിയിലും പരാമർശമുണ്ടായി പറയുന്നു. ഇതിനൊക്കെള്ളുറകെ നിശ്ചയവിഷയ മായ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമുള്ളുണ്ടു്. ഏകദേഹം പത്രം സംഘ സംരംഭങ്ങൾ മുമ്പ് “ഭാരതീയരജ്ഞനസിലംഗത്പ്രകാരിനീ സംസ്ഥാ” എന്ന ജൈനസംഖ്യകാർ ജൈനഹരിവംശ പുരാണമെന്നാൽ പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും തജ്ജില ചെയ്ത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിനും മുലം ഇന്ത്യസന്നദ്ധി എന്നൊക്കെ ജൈനകിന്ത്യാഭാസിനും കൃതിയാക്കും. അദ്ദേഹം അതു നിർക്കിച്ചുതു ശതാബ്ദം 705-ന് തുവരുന്ന ക്രിസ്തവും 784-ൽ അക്കിക്കുന്നവും പ്രസൂത കൃതിയിൽ തന്നെ പ്രക്രമായി പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ കൃതിയുടെ രഹസ്യാകാവൽത്തു് ഇത്തായുമുള്ളതും ഗ്രീവല്ലുന്നേ ട്രഷ്ടിനും ശരാംതും പ്രസംഗാജീവനും അഭ്യരം ചെയ്തിരുന്ന തായി കവി പ്രസ്താവിക്കും.

അംഗങ്ങൾ നേരംതെയ്യ സപ്പസ്വദിംബം പ-
ദ്ദോത്തരേപ്പുതരാം
പാതിരുായയനാമ്മനി തൃജ്ഞപണം
ശ്രീവല്ലഭേ കക്ഷിണാം”

ഈത്രാടി ലാഗ്രാമ്പിൽ നിന്നു മെൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുകൾ
വിശദിക്കുന്നതാണ്. ഈ തൃതീയം അഥാത്മിംഗത്ത നിന്മ
സിക്കവാൻ യാതൊരു സംഗതിയും കാണുന്നില്ല. മഹാ
വിരംഗൻറെ നിർബന്ധരേഖയം രാജ്യഭാരം വഹിച്ചിരുന്ന രാജ
വംശങ്ങളേയും അവരുടെ രാജ്യഭാരംരക്കുള്ളൂട്ടും ഭിന്നസേന
സൂരി സപ്തതിഡിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു തുടക്കിൽ
ഇപ്പറാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യഭാരരേഖയം 42 വംശങ്ങൾ കഴി
ഞ്ഞ കല്പനിരാജൻറെ രാജ്യഭാരകാലം പറത്തുകാണും.
മുഖഭ്രംഗകം കാണണമെന്നും കൗതുകമണ്ണക്കിൽ ഉല്പരിക്കാം.

“പ്രീചത ദിവിംഗരഭവാതഃ കല്പനിരാജസ്യ) രാജതാ
തതോദ്ദിതം ഇദയാ രാജ്യാ സ്വരാം ഭ്രംഗപുരസംഗമിതഃ”
എന്നാണു പ്രസ്തുതമായ ഭ്രംഗകം. കല്പനിരാജരേഖയം അജി
തംജയൻ ഇത്യപുരത്തിൽ രാജാവാണി വാഴമെന്നാക്കി
•ഭ്രംഗകംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം.

ഇതുകൊണ്ടു കല്പനി ചുരന്നാൽ രാജാവജ്ഞിതായി വ്യക്ത
മാക്കാം. ഈന്തി ആ രാജാവിശ്വൻറെ കാലനില്ലായത്തിനും
മാർഗ്ഗശിഖാ ഏന്നു നേരുക്കേണ്ടിയിരിക്കും. മഹാവിരംഗൻറെ
നിർവ്വാണം മതിൽ ഇന്നസേനസൂരി കൊടുക്കുന്ന കണക്കുണ്ട്
വിച്ച് 1000 വംശങ്ങൾ കഴിത്തൊണ്ടു കല്പനിരാജൻറെ രാജ്യ
ഭാരമെന്ന ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഭിന്നസേനൻറെ ഗണന
യിൽ മഹാവിരംഗൻ നിർവ്വാണം നടക്കുന്നതു കുറുപ്പും
രംഗത്തിന് 527 വംശങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. മറ്റു ഏഴുന്നപ്രഥാ

ഓപ്പകാരം പുന്നത നിപാനം കുണ്ട് പബ്ലാൻ പും 545-ാം വർഷത്തിലായിരുന്നു. ഇന്നേസന്നന്ദന ഗണനയിലും ഇംഗ്ലീഷ്യോന്റെ നമ്മുടെ വിചാരണയ്ക്ക് ശ്രദ്ധാരകശൈത്യിലും അക്കദ്ധാടനയുള്ള ഫലം കുണ്ട് പബ്ലാൻ 500-ാംവർഷിയിൽ കല്ലറി രാജാവാസിരുന്ന ഫീനം ഭാര്യ പരിത്ത സംഗതിക്കഴിൽ നിന്നു സ്വിലിക്കണമെന്നുള്ള താങ്കൾ.

കല്ലറിയെച്ചററിയുള്ള വോഡ്സ്റ്റ് ത്രപ്രധാനനയുടെ അനുസരം മേൽപ്പകാരം കുറഞ്ഞ വോപിത്രുപോക്കൻ. ഇതിനു മക്ക മാറി ചില റിലാറാസന്റെക്കൂട്ടുനാമം ഉള്ളവയും ആസ്താ വഴയാറ്റുന്നുള്ളുകൾ. ഇവയിൽ അത്രപ്രത്യേകം “മാണിയസൊർ” റിലാറാസനം “യാദരായമ്മ്” നാമദയരനായ ഒരു രാജാ വിന്റെ വിളയൽബുള്ളുയുടെ ശ്രദ്ധാരാനുന്നുള്ളും ഫോഷിക്ക നന്നതും കൊറതു വിജ്ഞവല്ലന രാജാവിന്റെ രേണൂമാഹാത്മ തന്ത കീത്തനംതെയ്യുന്നതുകാക്കുന്നു. ഈ റിലാറവുപെകൾ കുണ്ട് പബ്ലാൻ 580-ാം വർഷിക്കയിട്ടുള്ളതായി വിഭാഗ നാമ നിന്ന് മാറ്റിക്കൊണ്ടു. യാദരായമ്മ്, വിജ്ഞവർല്ലനൻ, കല്ലറി ഇതെല്ലാം ഒരാളിന്റെ നാമദയരകാണക്കിൽ, കല്ലറി ഇനി അവതരിയ്ക്കാനിരിക്കുന്നതെയുള്ള ഫീനം പറയുന്ന വാദം എഡന്തിന്റെ ചുവടെറപോകുന്നതാണ്. കല്ലറിയും പിജ്ഞയരാഖ്യന്നതുടി ‘പേരണായിരുന്നതായി “കല്ലറി വിജ്ഞയരാനാക പാരാഡാന്റുംപ്രതാപവാൺ” ഫീനം വായു ചുരാണവചനമണ്ണാകക്കുണ്ട് സ്ക്രൂപ്പുമാക്കുന്നു. ഭാഗവതപുരാണത്തിൽ കല്ലറി വിജ്ഞയരാഖ്യന്നിന്റെ വേന്നതിൽ ഇനിക്കു നാശ പറഞ്ഞു കല്ലറിയും വിജ്ഞയരാഖ്യന്നിൽ നിന്നന്നുനാക്കി ഏറിപ്പുമിച്ചത് ആശാനകാണുന്ന പറഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. റിലാറവുപെകളും വിജ്ഞവർല്ലനൻ ഫീനം യാദരായമ്മ്

വെറ്റം കാണുന്ന സംജ്ഞയെക്കൽ വിജയരാജ്യം അനുഭവിച്ചുവരുമെന്നും പഠകരണബേദ്ധം അമാക്രമം പഠകരണബേദ്ധവും ദംശാഖ്യവും സമാസിച്ചുണ്ടാക്കിയതായി വിചാരിക്കാവുന്നതാക്കണ. പഠകരണബേദ്ധം കൂടിച്ചുകൊന്തു സാധാരണമായി ചക്രവർത്തിപദവിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം. അങ്ങോ കവ്യപഠകൾ, ഹഷ്പം പഠകൾ ഇത്രാണി ദശാന്തങ്ങൾ ഒന്നാക്കുക. അമുഖം വിജ്ഞവിശ്വാസം പഠകൾ എന്നം യഥാദായമും ചെന്നുമുള്ള വിജയപഠനങ്ങളിലെ പ്രമാഘപദങ്ങൾ ഏടിത്തു സംസ്കൃതചത്വായിരിക്കുമോ വിജ്ഞയരാജ്യബേദ്ധവേ എന്നെന്നു അഭ്യാസം കൂടിയുടെ പേരായ വിജ്ഞയരാജ്യബേദ്ധത്വാകു പ്രസ്തരിലാഡവന്നുണ്ടാക്കി കാണുന്ന സംജ്ഞയെക്കൽക്കുള്ള സന്നി കഷ്മം നമ്മുടെ ഉംഗാന്ത അനുത്തിലിക്കുത്തനു ചെയ്യുന്നു.

പുരാണങ്ങളിൽ കല്പിതയപുറിയുള്ള വള്ളനകളിം പ്രസ്തരിലാഡവന്നുണ്ടാക്കി പ്രതാപകീത്തനാവും തമി മുഖ്യ അത്തിരകരമായ സാദരാജ്യവും ഗണ്യമാക്കണ. ശരൂ ജീവം പരിത്പത്പരവും മാത്രമല്ല കല്പിയുടെ കീത്തിക്കു കാരണം. ദാമുഖാം അമുഖം മരാലുരണം കൂടി അഭ്യുദയത്തിന്റെ യഥാവിശ്വാസത്തിന് സ്ഥാനിക്കായ ഫഹുച്ചാക്കാരാ. ചൈക്രമതത്തിനു കല്പി പരമദ്രോഹിയായിരുന്നു ചിന്തണന്മുഖിതനു പറയുന്നു. റൂപാന്ത്രിച്ചാണി വിധപംസനവും സിംഹത്തും തുടങ്ങി മീമവഞ്ചപത്രത്തും മുപ്പേരവിഭാഗവും മറ്റൊം കല്പിയുടെ അപ്പുഭാനങ്ങളാക്കണ. “മാണ്യസാർ” രംഭാഭാസനത്തിന്റെനു യഥാദായമുഖം ചിഹ്നിക്കുവന്ന തോല്ലിച്ച കുടം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാക്കണ. ഈ യൂദ്ധം നടന്നതു കാല്പിരത്തവള്ളായിരുന്നു. അക്കദ്ധാടം ഒന്നാക്കിഡിവാം വിജ്ഞവിശ്വാസം പഠകരണം വളരെ

തീക്ഷ്ണനായ ഒരു രാജാവാദിക്കന്ന എന്ന തീർത്ഥ പറയാ വുന്നതാണ്. കല്കൃവതാരത്തെപ്പറ്റി ഇന്നേക്കും ധരിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ള കമ്മൻപുകാരം തന്നെയാക്കന്നു.

കല്ലി മാളിവരാജ്യാധിപതിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്റെ ഇമെഡിലോറായി ഭാഗവതത്തിൽ കാണുന്ന ശംഖവാസം രാജാവുട്ടിന്നാബേജത്തുള്ള ശോകംമേരി എന്ന സ്ഥിവമാണെന്നു ഒരു മഹാശ്ശേഷം ഉംഘാക്കന്നു. വിജ്ഞവർഖന്നും കല്ലിയും കണ്ണതന്നെയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വൈഷ്ണവം വിസ്തൃതിക്കൊതു ശരിയല്ല. കല്ലിയുടെ അവതാരം കവിയുഗാവസാനത്തിലായിരിക്കുമെന്നും പിന്നെ തുതയുഗ മാരണിക്കുമെന്നും ഉള്ള പശ്ചാണികപക്ഷം മധ്യതന്നെ നാം കണ്ടുവരുമ്പോൾ. വിജ്ഞവർഖന്നുമഹാരാജാവിന്റെ കാലം കവിയുഗാവസാനത്തിലല്ല; അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഇപ്പോൾും വളരെ പശ്ചാണ്ടുള്ളതെങ്കിലും തുതയുഗമിനിയും അതാംഭിച്ചിട്ടില്ല. കവിയുഗം ആക്കൃതാട 4,32,000 പശ്ചാണ്ടജ്ഞന്നുണ്ടു്. കവിവശം 5031 തുടങ്ങാൻപോകുന്നതേ യുള്ളതാരം. ഈ സ്ഥിതിയിൽ കല്ലിയും വിജ്ഞവർഖന്നും തമ്മിൽ ഭൂപ്ലാനായി വിസ്തൃതി കിടക്കുന്ന കാഖവാഹാനിയിൽ കടക്കാതെ അവൻ തമ്മിലെവക്കും സ്ഥാപിക്കുന്ന തെങ്ങുണ്ടാക്കി അതുകൊണ്ടു് ഈ ഭൂപ്ലാനത്തെ വല്ലു കരിക്കാൻ വല്ല വ്യാപ്തിവുമുണ്ടോ എന്ന നോക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മൂലരാജാവംശത്തിന്റെ രാജുലാരം കഴിഞ്ഞ 42 പശ്ചാണ്ടുകളും ശേഷമാണെല്ലോ ജിനിസുന്നുവി കല്ലിയുടെ ഉള്ളയം കരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ 42 പശ്ചത്തുപരമായ കാഖാന്ത രാജുന്തിലെക്കു ജിനിസുന്നുവി ഒരു രാജാവിനേയും നിർണ്ണി

രിക്ഷൻിലും. പുള്ളു കാലമാട്ടം പുമ്മക്കമാറള്ളുംജാ
വിശ്വർ രേണകാവത്രംബാഡ ഭാഗ്യവില്ലു വഞ്ചിച്ചെടും സ്കൂൾ
ഗ്രൂപ്പും പ്രതിയത്രഞ്ചിച്ചെടും ദശാസനസിരായിരുന്നു
എന്ന ചരിത്രക്കാരന്മാർ പറയുന്നു. ദ്രാണാദിക്കളുടെ ഉച്ച
ദ്രവ്യം നിരന്തരമായ കലഹങ്ങളുംകൊണ്ട് കവിതൃർച്ചിച്ചി
കന്താശി ഇന്ത്യാം ധാരിച്ചിരിക്കാം. അഞ്ചെന്ന ക്രാ ദശ
സസ്യികിൽ പേരിച്ചുതുരുക്കൊണ്ട് കൽക്കുവതാരം കവിയുഗാ
നത്തിലാണെന്നും യത്തുന്നുപകനായ കല്ലിയുടെ മഹിമാ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന തുതയുഗമാരംഭിച്ചതായി കണക്കാക്കിയതാ
ണ്ണനും പാക്കി കല്ലിയുടെ കാലഘോഷം ദിവ്യാവം അവ
ത്തിച്ചു നേരുന്നിരുന്ന വ്യാപിച്ചുകാണുകയാൽ കവിവിലാസം
അവസാനിച്ചതായി ഭോക്കർ വിചാരിക്കാതെന്നുമിരുന്നു
മാണായ വ്യാപ്പാനും, രാജ്യവംശവരവ്യാധിനായും കാല
നിത്രപണ്ട്രുപമായ കലികാലവിജ്ഞനായും തമിൽ കൂട്ടു
മണ്ണായി കലിയുടെ ചരംഭാഗം കല്ലിയുടെ കാലമായി പും
ണ്ണമുളിൽ പിരകായി പ്രതിപാടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നാണു
മററായ വ്യാപ്പാനും. മുള്ളാജാക്കമാരുടെ കാലഘോഷം
കാണും ഇന്നേസന്നത് കല്ലിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും. പുംബാ
ഞ്ചിലാക്കട്ടേ അത്രയുന്നാജാക്കമാരുടെ കാലഘോഷം കവി
വിജ്ഞനായും അതിനോടുംചേരുന്ന കല്ലിയുടെ കമക്കാണ്ടും
കാലഘോഷം കാണുന്നു. അത്രയുന്നാജാക്കമാരുടെ കാഞ്ചിം മുട്ടയ്ക്കു
പിന്നീടു ചെത്തപ്പോൾ അവക്കുമിക്കുവരുണ്ടു കല്ലി നൂഹ
നെല്ലുന്നായി കലിയുഗവിജ്ഞനായുടെ അന്തിമംഘട്ടത്തിലേക്കു
നീണ്ടിപ്പോയിരിക്കാതോ പ്രീന ചിവർ സംശയിക്കുന്നു.

ഇന്നേസന്നുരിയുടെ കാലം കുറഞ്ഞും 78-ാം മുട്ട
ജീവിം. അദ്ദേഹം സ്വകാവത്തിന്നുണ്ടെന്നും 240-ാം മുത്തും

കല്ലി ഏഞ്ചാൽ റാജുവു വാണികന്നതായി പറയുന്നത് വെറും കിൽമ്പുശായിത്തള്ളുത്തക്കേൽപ്പ്. അതുകൊണ്ട്, കല്ലി പരാനിരിക്കുന്നതെങ്കുള്ളൂ, ഏൻ വിദ്യസിക്കുന്നവരുടെ പരിപൂർണ്ണവാഗ്മിവന്യന്തരിൽ മതിഷാക്കാലിപ്പുക്കിലും കല്ലി കൈമാക്കൾ സംഭേദകരംായി പലതും അയുംകാക്കപ്പെട്ടി തന്മാർ ത്രസ്തിപ്പിക്കുന്നബന്ധന പറയാതെ തരമില്ല.

“നാദലക്ഷ്മി നഭസ്സം”

കാളിഭാസമഹാകവിയുടെ അഭിജ്ഞാനരാക്ഷണ്ടള്ളത്തി വെ അത്രപ്രഭ്രാകം കേരളഭാഷയിലേക്കെ കേരളവമ്മ് വലിയ കായിത്തവ്യംായ ത്രിക്കമനസ്സുകാണ്ടു തന്റെജിമവയ്ക്കിട്ടുള്ള തിരഞ്ഞെടു ഒരു ഭാഗമാണു തലക്കെട്ടിൽ കാണുന്നതു്. തന്റെജിമ രേഖാചിത്രം ഏന്തോന്തോ നിന്നുംപോലെ മോഹമുണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു മുഹമ്മദായ തിരഞ്ഞെടു കഥമും തന്റെജിമയിൽ രേഖാചിത്രം ഏന്തോന്തോ പരിപൂർണ്ണമായി പറയുന്നതാണോ. നഭസ്സു് അമ്മിവാ അതകാരം നാദ വക്ഷ്മി, അതായതു രേഖുമെന്ന ഗ്രന്ഥം ഉള്ളതാണെന്നു ദിക്ക് കുഞ്ഞുമിച്ചു ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു വാ സ്കൂളവക്ഞാനാടു ഏതുമാത്രം മോജിച്ചുമാറ്റിക്കൊണ്ട ഏന്നുണ്ടോ പരിശോധിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു്. മഹാകവി കാളിഭാസമൻ പറഞ്ഞത്തിരഞ്ഞെടു സാധുത്പത്തെപ്പറ്റി സംശയിക്കുന്നതി ദശപാഠം നാം ആപുഞ്ഞാരാണോ ഏൻ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന കാഞ്ഞില്ല. ഒന്നാമതിരു കാളിഭാസഞ്ഞെടു അംപ്രായമല്ല. രേഖുമുണ്ടുകൊണ്ടു ഏൻ തന്ത്രചിന്തചുജ്ഞുന്ന ദംന

സന്ധിപ്പം പുതിയാടിത്തിടങ്കരാണ്. റണ്ടാമതു് അതിൽ ഒരു അഭിരൂപായരായാലും ആതിനേറ്റി ചാന്തുവം ചാറിശ്രായി ആദ്യാക്കന്തിൽ അപകടക്കില്ലെല്ലാ. സില്പരമ്പനവച്ചിരുന്ന പിതൃയോ തത്പര്യം വിഭ്രാം ഭാഗിക്കിയാൽ വിജയാ നാത്തിനേറ്റിയും ഏകാസംസ്ഥാനം ശബ്ദാളായിരിക്കുന്നു. അതു നികവിഭ്രാം അതിനേറ്റി പരംഗവഹിസ്തിം തന്നെ സ്വയാ പിതൃപ്രാം ഏന്നു് വച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം സാധുവാനോ വിന്നു് അടിയും നിയും പാരിക്കുന്നു അണു്. “പുരാണ മിത്രുവ ന സാധുസ്ത്വം” എന്ന കാഴ്ചാസന്തരെനു പറ ഞതിട്ടമണ്ണു്.

അതകാരവും വായുവും റണ്ടം രണ്ടുതന്നെയാണെന്നുള്ള തിനു തക്കമില്ലെല്ലാ. അതകാരവും വായുവും ക്രീഡകൊണ്ടു കാണാവുന്നതല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു സ്വീകൂർത്താണു്. പുണ്ണു ത്രിനേറ്റി മുണ്ണം സംഘരണേന്നപറയുന്നതുപെട്ടെ സമ വേതമായി സദാ രഘും അതകാരത്തിനേറ്റയോ വായുവി നേറ്റയോ മുണ്മായി ശ്രാ ത്രിക്കുന്നില്ല. അഞ്ചുനെ പ്രവ ത്രിക്കുന്നണ്ടായിരുന്നു പ്രകിഞ്ഞു നാം സദാ രഘും കേട്ട കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. വീണവായിക്കുന്നേം നാം ന ബും കേർംക്കുന്നു; വെടിപ്പയ്ക്കുന്നേം രഘും കേർംക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ വാലു കാരണവും കില്ലാതെ രഘും കേർംക്കാവതല്ല. ചെപിയില്ലെങ്കിൽ ഏതു മഹത്തായ നാടകാരണമുണ്ടായാലും രഘും കില്ലാതെയും നാടകാരണമുണ്ടായിട്ടിരിവാൻ നില്കുചുമ്പില്ല. അതു കൊണ്ടു കണ്ണിൽപ്പെടിയമില്ലാത്തവരെ രഘുംതന്ത്രിനേറ്റി രഘുരൂമാ സംഖ്യക്കു സ്വർഖിക്കുന്നില്ല. തന്നികിൽക്കും രഘുംജുന്നതിനു തക്ക കാരണവും കണ്ണിൽപ്പെടിയായും ഇല്ലെങ്കിൽ രഘുമി സ്വീകൂർത്തനെപറയാം. സിവ റണ്ടുംഒന്നുകിൽ രഘും ഗ്രഹി

ക്കാമോ ഏന്നു ചൊല്ലിച്ചുണ്ട് എതിയാക്കില്ലെന്നു പറയണമെന്തിരിക്കുന്നു. രബ്ബും ഉണ്ടാകയും നടുക്കു നിരാക്കേപ്പ മായ ശ്രദ്ധാത്മാസ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും ചെള്ളിട്ടും ഇംഗ്ലീഷിലെ നാടകരാലകളിൽ പാട്ടു പാട്ടുകൾ നാം ഇവിടെ കുറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നില്ല. അതിനു കാരണം അവിടെയുണ്ടാക്കുന്ന രബ്ബും നാനുടെ കഴുന്നപ്രാംഘരം സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള തല്ലാതെ മരിറാനുണ്ടാലും. ഇന്നതെന്ന നോക്കുവോപം രബ്ബു മല്ലിക്കയും അതു സഞ്ചരിച്ചു ശ്രദ്ധാത്മാസ്യങ്ങളെ പ്രാപിക്കയും ശ്രദ്ധാത്മാസ്യം ദ്രോഗ്യിരിക്കയും ചെള്ളില്ലെങ്കിൽ രബ്ബുലഹണത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു സിലിക്കുന്നു. രബ്ബു അതിനു സഞ്ചരിക്കുവോന്നുള്ള രമെ അമവാ വാഹനം ഏന്തായിരിക്കും. ഒരു സംഗതി ഒരു പരിക്ഷ നടത്തി നടുക്കു നിന്നുന്നിക്കാവുന്നതാണ്. നാനുടെ ഘട്ടികാരത്തിലെ സൂചികൾ മുൻ “ടിക്ക്” ഒരിക്ക് ഏന്നു രബ്ബിച്ചുകൊണ്ടു ചുററിച്ചുററിവരുന്നതു നാം കാണാറാണല്ലോ. ഒരു ഘട്ടികാരം മേരാമേരം, വച്ചു് വെളിത്തിൽനിന്നു വായു പ്രവേശിക്കാതെ അതിനു മകളിൽ വിശ്രദിഷ്ഠാതിരിക്കില്ലെന്നുള്ളതു ഒരു സൂചിക്കരണിക്കു കൂടുതിവയ്ക്കുക. ഈ സൂചിക്കപ്പാത്രത്തിൽ നിന്നു് അതിനുള്ളിലുള്ള വായു പാർപ്പാനുള്ളതു കൂദാശയ്ക്കുണ്ടിവഴി “പംചു്”വച്ചു് മഴുവാൻ * നിഹിതചുകളും നൈറ്റുകൊണ്ടുണ്ടാണു് വിശ്രദിഷ്ഠാതിരി സൂചിക്കവു് രണ്ടി ഏന്നു പറയുന്നതു്. വായുവിനെ ഖഹിപ്പുരിക്കാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം തിന്നാൻഡായം നാനുടെ ഘട്ടികാരം ഒന്നത്തി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. അതിന്റെ സൂചികൾ യമാവുവം “ടിക്ക്, ടിക്ക്” ഏന്നു രബ്ബിച്ചുകൊണ്ടു പ്രജക്കിണംവച്ചുകൊണ്ടിരി

* നിർധിശ്വാസവലിച്ചുടക്കുക.

ക്ഷൻതായിക്കാണോ. ഇന്നി പാപ്പ തൊട്ടാതിനാജുകാണ്ട് സംഹടിക്കാണ്ടിനിവെ വായു പ്രത്യാക്ഷ വാദിത്രൈട്ടക്ക. രണ്ടിയിലെ വായു ക്ഷമിച്ചവരുന്നതാണുവിച്ചു മാടികാര ത്വിശ്രീർ “ടിക്ക, ടിക്ക” രഖ്യും മദ്ദീബിച്ചു വായു തീരെ ഇല്ലാതെയാക്കുവോം ഘട്ടികാം തീരെ നിറ്റബുദ്ധിക്കുന്ന. രഖ്യുവെന്ന സംഖ്യാസിച്ചിട്ടെന്തോളും ഘട്ടികാം മുത്തപ്പായ മാനി തോന്നാമങ്ങില്ലും അതിശ്രീർ സൃഷ്ടികളുടെ ചലനങ്കുരു ത്വിൽ ഒരു ദേഹത്തിയും കാണാക്കയില്ല. അനന്തം പാപ്പ വെച്ചു വായു അക്കുതെങ്കിൽ കുറേരേറ്റു അടിച്ചുംകരിയാൽ ഘട്ടികാരത്വിശ്രീർ “ടിക്ക ടിക്ക” കുമേണ പ്രത്യാഗമിക്കുന്ന തായും ഘട്ടികാം പ്രത്രജ്ഞിവിത്താക്കുന്നതായും തോന്നാ തിരിക്കായില്ല.

പ്രസ്തുത പരിക്ഷയിൽ നിന്നും പാപ സംശയികൾ നമ്മുണ്ട് അധികാവ്യന്നതാക്കുന്ന. ഒന്നാമതായി രഖ്യും വായുവിൽ തുടി സഖ്യവിക്കുന്ന എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടാമതു വായുവിശ്രീർ നിരീതിപ്രാം ക്കായുന്നതോടുതുടി രഖ്യും ക്ഷീണിവെക്കുന്ന. മൂന്നാമതു രഖ്യുംതിശ്രീർ പ്രസംഗത്വിൽ അക്കാരത്വിൽ യാതൊരു ബാധ്യവുമില്ല. നേരേരേറിച്ചു പ്രകാശത്വിശ്രീർ സഖ്യരംഗത്വിൽ വായു അവഹ്രമില്ല. പ്രകാശത്വിശ്രീർ അതിവാഹനത്വിനും അക്കാരവും രഖ്യുംതിശ്രീർ അതി വാഹനത്വിൽ വായുവുമാണാവംവെം. ഈ സ്ഥിതിയിൽ അക്കാരം രഖ്യുള്ളംകാണുന്ന പറയുന്നതിനും വല്ല അത്മവു മിണങ്കിൽ അതെന്നെന്നും പ്രക്രമില്ല. അയുന്നികപ്രത്തി രാസ്തുതപ്രദർശനംകിൽ അതു ഭാജിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെന്ന സ്ഥാപിച്ചുവുമാക്കുന്ന.

ഒന്നുസ്ഥിരം വായുവിൽക്കിട്ടാണെന്ന് നാം അഹി ആം എന്നാൽ വായുവിൽക്കിട്ടി മാത്രമേ ഒബ്ദും വ്യാപരിക്കുക ആളുള്ളും അല്ലതനെ. വായുവിനെഴുപ്പാലെയുള്ള മറ്റൊരു വാതകങ്ങളും ഇലംപോലെയുള്ള ഭവണങ്ങളും വോഹങ്ങളും പ്രേപ്പാലെയുള്ള പ്രവന്ധങ്ങളും ഒബ്ദുത്തിനെന്ന് അയി വാഹനങ്ങളും കൂടാം. പക്ഷേ വായുവിൽക്കിട്ടിയുള്ള വ്യാപന മാണം ഒബ്ദുത്തിനു സാധാരണമായുള്ളതു്. വായുമണ്ഡലം മുൻകിയ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുതലത്തിൽ നിന്നു ഭദ്രം 50 മെത്ര ഉയരം കഴിത്താൽ വായു മിക്കവാറും മുന്നുമാകുന്നു. മുതലത്തെ സന്ധിക്കുന്ന വായുപട്ടഭാർ ഇടത്തുന്ന് സാന്തുഷ്ടയും ഇകളിലോടു പോകുന്നതും വായു വിനീക്കി പാളിക്കും വിനീളംകായുമിരിക്കുന്നു. അവയതുമെല്ലാം മീതെ മറ്റൊരു പ്രവൃത്തഭേദാനുഖില്ലാതെ കേവലം ആകാശം മാത്രം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചാന്തുമണ്ഡലത്തിലോ നൃത്യമണ്ഡലത്തിലോ മഹത്തായ വല്ല ഒബ്ദുകോഡാ മഹവും നടന്നാൽ മുഖാകവാസികൾ കരിക്കലും അറിക യില്ല. ഏന്നും, അവയതുമെല്ലാപരിശോഭയും കുറഞ്ഞ അശ്വരീഡിവാക്കുകളും ആകാശഭാഷിതങ്ങളും മനസ്സ് കുറഞ്ഞവാൻ സാധിക്കാം യില്ല. കാവ്യങ്ങളിലും നാടകങ്ങളിലും അശ്വരീഡിവാക്കുങ്ങളും ആകാശവാസികളും ആശാ ഗിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ ഇല്ല തത്പരം അഹിച്ചിമിക്കുമോ ഏന്നു സംശയമാണ്. ചുടിനീറയും പ്രകാശത്തിനീറയും വ്യാപ്തിക്കു വായു അനുഭവക്കുത്തമാകയാൽ അംഗിരുംഡാഡാ അഭിത്രംബിംവത്തിൽ നിന്നുള്ള ചുട്ടും പ്രകാശവുംപും ആകാശസംകൂത്തിത്തമായി കാഠക്കു വലിക്കുന്നു.

ഒബ്ദുങ്ങൾക്കുന്നതിനും കാരണം തരംഗത്തായ ചലന മോ സ് ട്രംപ്പേഴ്സും ആയിരിക്കും. സ് ട്രംപ്പേഴ്സുക്കു വിനീ

യൽ പോലുള്ള കമ്പനകാണ്. ദ്രമ്മിയിലിൻറെ തന്ത്രിക തീർ ഓഹുക്കാണ്ടുരയ്യും വേം തന്ത്രികപം സുവുർക്കേന്ന. അതുപോചെ മനിയടക്കങ്ങളും അതിന്റെ ഫലാധിത്തി കുർക്കു സുവുർക്കണം എന്നും മുട്ടവായി കൈവച്ചു നോക്കി, യാൽ ഈ സുവുർക്കണം ചിലപ്പോൾ നമ്മക വോയപ്പെട്ടിം. ഒരു ടംബു് ഉറിൽ കുറെ വെള്ളമൊഴിച്ചു, ഒരു വരുത്തു, ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകവെന്നും കൊട്ടിയാൽ അതിലുള്ള വെള്ള തന്തിന്റെ സുവുർക്കണം നമ്മക പ്രത്രക്കിഷ്ഠായി കാണാവുന്ന താണ്. മറിയിൽതന്ത്രിയിലും മനിയിലും ടംബു് ഉറിന്റെ വരുത്തുലിലുംഉണ്ടാക്കുന്ന സുവുർക്കണം ചുറുപാടും സംസക്ര മായുള്ള വായുവിൽ തരംഗിതമായ ചലനത്തെ ഇനിപ്പുക്കേന്ന. തന്ത്രി മുതിരായ പാദത്മംഡം ഒന്ന് സുവുർക്കേവോപം തൊട്ടിനിൽക്കുന്ന വായുവിനിട്ട് ചെറുതായി ഒരു തൊഴിച്ചു കൊട്ടക്കുന്നതുപോചെ ഘട്ടനം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി താങ്കൾ മായ ഒരു ചലനം വായുവിൽ വ്യാപിച്ചു് ഒരുവിൽ നന്നുടെ കൂറ്റ് കരണ്യക്കണ്ണളിൽവന്ന തുടി. അന്നനെന്നയാണ് നാം ശബ്ദം ശ്രവിക്കുന്നതു്.

ശബ്ദവിച്ചികപം പ്രകാശവിച്ചിക്കേളാളും വേഗത്തിൽ പ്രസരിക്കുന്നില്ല. അകലെവച്ചു ചെടിവയ്ക്കും വേടി ചോട്ടി സപ്പും കഴിത്തല്ലാതെ അതിന്റെ ശബ്ദം നാം കേപംക്കാറില്ല. ദുരായിങ്ങനു രജകമാർ അലക്കുന്നതു സുക്കി മൂന്ന് അവക്കകല്ലിൽ വന്ന തുണി തല്ലുന്നതു കണ്ണ നിറുദ്ധശ്വേത മായിട്ടലക്കുന്നതെന്നെന്നെന്നും വിനൃതിക്കാർ തുടങ്ങുവേം അല്ലാതെ അവക്കിന്റെ ശബ്ദം കേപംക്കാരാകയില്ല. ഇടിയും മിന്നലും ഏകകാലത്തുവെക്കുന്നവയാണെങ്കിലും മിന്നൽ കണ്ണ ക്രോക്കുമിത്തല്ലാതെ ഇടി കേപംക്കാറില്ല. ഈ ദിഷ്ടം

നെൽപാം പ്രകാരവിചികളും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നോപം രബ്ബുവിചികൾക്കും മന്ത്രങ്ങൾ വിശദികരിക്കുന്നു.

വിചിത്രപത്രിൽ രബ്ബും പ്രധാനം ചെയ്യുന്നോപം അലംമ്പ്രദായ പ്രതിബന്ധനപാം നേരിട്ടനായാൽ രബ്ബുവിചികൾ പ്രതിനിവർത്തിച്ച് വായുവിനെ വീണ്ടും തരഗിംതമാക്കുന്നതുനിമിത്തം പ്രതിലുപ്പനി ഇനിക്കുന്നു. മുറ്റം ക്ഷുണ്ണങ്ങളായ ഭിത്തികളും മറികളിൽ രബ്ബും പുറ പ്രേക്ഷിച്ചാൽ പ്രതിലുപ്പനിയുണ്ടാക്കുന്നതു സാധാരണമാണ് ദ്രോ. അനുഭൂത വിചികൾ പ്രതിബന്ധപ്രഭാവത്തിലേയും ചെല്ലുന്ന ചരിവിലോ നിരപ്പിലോ തന്നെ തിരിച്ചുവരുന്ന താഴി കാണുന്നു. അതായതു പോകുന്നതും വരുന്നതും ആയ വഴികൾ ഉച്ചനിച്ചക്രമത്തിൽ സമമായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. പ്രതിയപനികൾ നമ്മക്കണ്ട്രക്കവാൻ കഴിയുമെന്നും തിന്നുവാമേ പ്രത്തിയിൽത്തന്നേ വളരെയുണ്ടാക്കുന്നതായും നാഡു കാണാറുണ്ട്. അതിന്റെതമായ ഉഭാഹാരണമാണിടി മഴക്കം. ഒരു മേഘത്തിൽനിന്നും മറരാക്കു മേഘത്തിലേയും ഭൂമിയിലേയും വില്പന്തിക്കും സംക്രമിക്കുന്നോപം മിന്നലുണ്ടാകുന്നു. മിന്നൽനിമിത്തമണ്ണാക്കുന്ന വായുപ്രക്രമിം ഇട്ടായി പരിണമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇടിയുടെ രബ്ബും വെടിപൊട്ടുന്നതുപോലെ തൽക്കാലംതന്നെ പിരമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതു നീണ്ടമുഴുവി കേരംക്കണ്ട്രപ്രേക്ഷിക്കുന്നു. ഇടിയുടെ ദീർഘവാനിഹ്രാം അധിവാ മഴക്കം, പ്രതിലുപ്പനി പ്രലൂതിനിമിത്തമണ്ണാക്കുന്നതാകുന്നു. ഗംഭീരമായ രബ്ബുവിചി മേഘത്തിൽനിന്നും ഭൂമിയിലേക്കും ഭൂമിയിൽനിന്നും മേഘത്തിലേക്കും കുട്ടകംപോലെ കീഴുപൊട്ടും കുമപ്പോട്ടും വരികയും കൂപ്പുകയും ചെയ്യുന്നതുകാണ്ടു ചുറ്റുവരും പ്രതിലുപ്പനിയും

ണായി ഇടിനാം നീണ്ടനിൽക്കുന്നു. പ്രസംഗരാവകളിലും സംഗീതരാവകളിലും നിമ്മിക്കുവേണ്ട പ്രതിലുപ്പനിയുടെ ശല്യം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുണ്ടെന്നുണ്ട്. സംഗീതരാവകളിൽ പ്രതിലുപ്പനി കലശവാഹാൻ ഗായകർന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്ന സ്ഥിതിക്കു മനസ്സേപ്പാക്കുന്നു. അതുല്യമായി പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസംഗരാവകളിലും സംഗീതരാവകളിലും പ്രതിലുപ്പനിയുടെ ദേശങ്ങം പരിഹരിക്കാൻ ചില കാരണങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. ചിലൾ ചീട്ടിൽത്തരങ്ങൾക്കാണ് തിരികളേക്കാൻ അവക്കിക്കുന്നു. മറ്റൊരിൾ കെട്ടിടത്തിനകമേ ചുറ്റുപാടും കയ്യിവലവച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷവിധികൾക്കാണ് ശ്രദ്ധവീചികളേ നജിക്കാവുന്നതാക്കാനും പ്രതിലുപ്പനിയുള്ള ഇടകൊടുക്കാതെ കൂടിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധപിശികളേ ചരിന്നിരുമാക്കിക്കൂട്ടുന്ന പ്രതിബന്ധം പ്രദാനങ്ങളിൽ പ്രതിലുപ്പനിയുള്ള ജനനം സുലഭമല്ല.

ശ്രദ്ധം നാഭല്ലുണ്ടെന്നു ഒരു വക്കേടേമാക്കുന്നു. അതു ചുമായ പീരകിവെടി കെട്ടിട്ടുള്ളവയുടെ ശുശ്രാവക്കാർക്കി സുപ്പൂരിയിപ്പോകയും അവരുടെ വായിക്കുന്നതു വായിക്കുന്നതു ചെയ്തായി പല ദശാന്തങ്ങളാണ്. പ്രചാണ്യമായ മേഘഗ്രഹിജ്ഞനാംകാണ്ടക്കാണ്ടുകളും മറ്റൊരു പൊട്ടിപ്പോകുന്നതായും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

“നാഭക്ഷ്യം നല്ലോ” എന്ന വാക്കുത്തിന്നു പരിശോധനപ്പാം ശ്രദ്ധവിഷയക്കായി പലതും നാം ആഹിംസ. ശൃംഗാരക്കായ സംഗീതരാഖ്യം മന്ത്രങ്ങളുടെ അരതി

രാത്രാവിനെ സ്പർശിക്കവാൻ സകത്മകാക്കണ. ഭാഷാത്രപ മാരു റഹ്മാൻ ലോകവ്യവഹാരത്തിനവല്ലും വേണ്ടതായും പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് റഹ്മാൻ തന്റിന്റെ മാർത്തും അവന്റെയീരാക്കുന്നു.

രാമരാധചക്രവർത്തിയുടെ പരാജയം

വിജയകാരം എന്നൊരു വിദ്യുസാരാഖ്യം ഇൻഡ്യ കിൽ ഒക്ഷിണാവത്തത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ചുരുങ്ഗിയപക്ഷം രണ്ടുദ്ദേശ്യകാലം പ്രവൃദ്ധമായിരുന്ന പ്രസ്തുത സാമ്രാജ്യം തന്റിന്റെ ചരിത്രം ഇൻഡ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ വിസ്തൃതകരമായ ഒരു ഘട്ടമാക്കുന്നു. അതിനും അദ്ദേഹത്തി ആരംഭിച്ചതു ഒക്ഷിണാവത്തത്തിലെ മഹാമാനന്ദാം ഏകോപിച്ചു ചെയ്ത യൂദ്ധത്തിലുണ്ടായ പരാജയം നിമിന്തമായിരുന്നു. ഈ യൂദ്ധം തളിക്കോട്ടയിൽവച്ചുായിരുന്ന എന്ന പേരിൽ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ പറയുന്നതിനിക്കുന്നു. പത്രം വാസ്തവ തനിക്ക് യൂദ്ധം നടന്നതു ഓക്ഷസ് തന്റെ എന്ന സ്ഥാപനത്തു വച്ചുായിരുന്നു നവീനവിദ്യപ്രജനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. യൂദ്ധകാലത്തു വിജയകാരംതന്റിൽ രാജുഭാരം ചെങ്കുണ്ടായതു രാമരാധചക്രവർത്തിയും അദ്ദേഹം ഏകദേശം ഇങ്ങപത്തികൂടു വധിക്കുന്നും രാജും ഭേദപ്രകാരം ശൈഷം മേലുന്നതു യൂദ്ധമുണ്ടായതു്. അങ്കുർം അദ്ദേഹത്തിനു തൊഴുന്നറിയാറു വയസ്സ് ആയിരണ്ടുകൂട്ടിനുതാഴി ചീല രേഖകൾക്കൊണ്ടു കൂടിയുണ്ടു്. മാത്രം അഞ്ചുപത്തിനു തൊഴുന്നറിയാറു

നേന്നാൽ പ്രക്ഷാന്തരമില്ലാതെനില്ലെന്ന്. ഒണ്ടായ്ക്കാലും വരേയായിക്കായ രാജരായൻ ചൈവനസ്ഥാനത്തുംവെ ദേഹാധികാരിയായി പോരിന്ന പുറപ്പെട്ടതായെന്നുംതന്നെന്നായാക്കണം.

വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിന് വടക്കേവരമായും ഒരു ഭാഗംകൊണ്ട് പടിനേരാറായും ബിജപ്പുർ, ഗോഡിക്കണ്ണ, മിഡിസ്, അധിദിവ്യനഗർ എന്നീ നാലു മഹിമ ദിവസം സ്ഥാനങ്ങളായിക്കുന്നു. അവയുടെ ശാഖിപ്പതികളായിരുന്ന സൃഷ്ടത്താമാർ തമിൽ സ്റ്റാച്ചർത്തു തുല്യം ഭർപ്പുമോയി തന്നു. കൂടക്കുന്നത് സൃഷ്ടത്താമാർ തമിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മത്സരങ്ങളിലും യുദ്ധങ്ങളിലും ഏതൊക്കീലും ഒരു ഭാഗത്തു ചേര്‌ന്ന സ്വരാജ്യചുണ്ണി വരുത്തുവാൻ രാമരായൻ ഇംഗ്ലീഷ് നായിക്കുന്നു. എതിർകക്കിടക്കം പരസ്യസ്വർഖകളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള സൗകര്യം രാമരായൻ ദേശപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ സൃഷ്ടത്താമാർ തമിൽ വല്ല കലഹ കാണുവുമാണുകിരിവാം അതിനെ ഉള്ളിപ്പിപ്പിച്ചും കാരണ മൊന്തുക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കിയും ശത്രുഭേദവ്യാപാരിയായി അദ്ദേഹം സദ്ധ്വാലൂഡിഷ്ടനു വന്തിച്ചുവന്നു. കാകാക്കി ദോഷകരുംഡേന സൃഷ്ടത്താമാരുടെ മുട്ടിക്കിന്നു് ഉദയ തൊമ്പനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും തരംപോലെ, ഒരു ഭാഗത്തു ചേര്‌ന്ന ദൂലാഗതത്തെ മന്ത്രിക്കുന്നതിനും നയക്കാവിഭിന്നായ ചക്രവർത്തി സഹത്മനായിരുന്നു. ഒട്ടവിൽ സൃഷ്ടത്താമാരിൽ ഒരുവൻ തനിച്ചേരു ഏതൊന്നുംപോൾ മാറ്റും ചെങ്കും രാമരാജ്യനാട് പടവെട്ടാൻ അപെട്ടകളുംഡേനും അംഗങ്ങൾ ദേഹാഖ്യപ്പെട്ടു. ശസ്ത്രംക്കുത്തന്ത്തിനു വെഹിയോരനായി ഫിന്റസാമുട്ടിനെന്ന പ്രശ്നംയും പ്രതാപമും അയുഖ്യമായി വളരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ശാഖ ഒട്ടവിൽ അവരെ ഏകീകരിക്കാവാൻ പ്രശ്നാഖനപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനെ. സുക്തതാമാർ കണ്ണചോർ രാമരാധിനാട് യുദ്ധത്തിനു സന്നദ്ധരായി. ഈ പ്രത്യാഗതം ഗ്രഹിച്ചുയുട്ടെന്ന നിംഫളപ്രീപംമത്തൽ കൂൺഗാട്ടിക്കല്ലൂറംവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്ന വിജയനഗരസാന്മാജ്യത്തിലെണ്ടായിക്കൂട്ടുന്ന സാമന്തരാജ്യ മാരായും പ്രഭക്കമാബായും വിവരമറിയിച്ചു് മഹത്തായ ഒരു സൈന്യം അദ്ദേഹം ദൈവപരിച്ചു. അനന്തരം ചരിപ്പ് ത്തിനൊക്കെ തക്കകാവകാശനമുണ്ടാക്കാവാൻ ബിജ്ഞപ്പുൾ സുക്തതാൻ, തന്റെ പക്ഷങ്ങളിനും രാമരാധിനും പ്രിടിച്ചുടക്കിയിരുന്നു. കേട്ടുകൂടം തിരിഞ്ഞെ വിട്ടുകാട്ടക്കണ്ണമെന്നാവരുപ്പുട്ടു വിജയനഗരരാജ്യാന്തിരവേണ്ട ദുരന്തമാരെ അരയച്ചു. ദുരന്തമാരെ രാമരാധിനും അനോട്ടരിച്ചു മടക്കിയായതുകൊണ്ടു സുക്തതാമാരുടെ സൈന്യം വിജയനഗരരാജ്യമെന്നതിനു കൂദിണാലിമവൈശയി യാത്രാരംഭിച്ചു.

യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് രാമരാധിന്റെ കാഞ്ചിപരിപാടി നോക്കുക. തബലിവസം റാത്രി ചക്രവർത്തിക്കു കാക്കിപ്പോലെ സപ്ലൈമായ ഉറക്കങ്ങൾ മലിനീകരിക്കാനിടയുള്ളൂ. അംഗീകാരം അന്തഃപുരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പട്ട കർണ്ണിഷിയായ സത്രാലാലാഡിയോടു യാത്ര പറയുന്നു. അവരെ പ്രസാദിപ്പിക്കാവാൻ അനന്തമാജ്ഞായ അനോകമാരേണ്ണ അംഗീകാരം സമ്മാനം കൊടുക്കണമെന്നും. അവിടുന്നിരിക്കുന്ന ദേവപിറമ്പാമണി എന്ന കരീറാക്ക ഭാത്യുംടെ ദാതൃാദ്ധ്യ അതിൽ ഔദ്ധൂർജ്ജം ചെന്നുചെരുന്നു. അവരുടെ സഹാധാരണം കൊണ്ടു മാറിതന്നുണ്ടി സമ്മാനാന്തരംപോലെ കഴിഞ്ഞു രാമരാധിനു തുടിയലാദ്ധ്യാഥ മനോഹരമായിരിന്നി നിജസ്വന്ത്രപ്രവിശ്യ ചെന്ന കാണുന്നു. ഒരു സൂര്യിയുംടെ വിലാസമേഖിപ്പുകൂടം കൊണ്ടു സ്വന്തുമുക്കായ പുലു വകുവത്തി ഉള്ളാനവാടിയിൽനിന്ന്

വിദ്വിഷണങ്ങളായ കമ്മികർമ്മചങ്ഗളി അവക്ഷേപിക്കുന്ന വിതരണം ചെയ്യുന്നു. അനന്തരാം അതിലുഭ്യമായ മാതാവിശൻറെ അന്തരു മാം പ്രാത്മിക്കവാൻ സാന്ത്രാംമുഖനായ രാജാവ് അവക്കു സന്നിധിയിൽ എത്തുന്നു. സുത്രതാമാർ എല്ലോം നീണ്ടചുവർ പുരേഖ്യട്ടിരിക്കുന്ന സമിതിക്കും സന്ധിചെയ്യുന്നേല്ല പന്തി ദൈനം ദിവസം രാജ്യത്തുവാഴ്ത്തിൽ പുരേഖ്യട്ട മാതാവിശൻറെ രങ്കക്കൂട്ടു പരിഹരിച്ചുവേണ്ടം ശാഖാഗ്രഹത്തിൽ പ്രവർത്തി ആറുണ്ടുവാൻ തുടങ്ങിയ രാമരാഘവൻ സിംഹാസനവും കണ്ണു വണ്ണഭൂമം ആര്യരാജപദവിശേഷനായി സ്വപ്നം കണ്ട് എഴു നേരിറിക്കുന്നു. പ്രാശ്നനിക്കുന്നായം ശ്രൂതിപ്പികളും വന്നുകൂടുന്നു. ത്രാത്രാനിത്രുപണം ചെയ്തു വിശ്വാസം കരാമ മാണന്നവർ ഉൽപ്പാദിക്കുന്നു. അത്രവും മായ ശത്രുസന്നാഹംകൊണ്ടു രാമരായൻറെ ദൈന്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്നും അഭ്യന്തരായില്ല.

രാമരായൻറെ സശഹാദരമാരായി തികമല എന്നും വെക്കിടാറി എന്നും രണ്ടുപേരുണ്ടായിരുന്നു. അഭ്യന്തരാ ഗജം ഒളളും ഇരുപതിനായിരും അരലപ്പങ്ങളും ഒക്കെക്കിൾക്കും കാലാളും ഉമ്പല്ലുടെ ഒരു സെസന്റും തികമലയുടെ നേതൃത്വത്തിലും അതുംപൊലെ മരിറാക്കുന്നും വെക്കിടാറിയുടെ നേതൃത്വത്തിലും തപതിലും തൃജ്ഞാനപിയുടെ തൈക്കൈക്കാഡിലേക്കും ശത്രുക്കൾക്കും കടക്കാതെ ഉന്നാക്കിക്കൊള്ളുന്നതിൽ നിയുക്തമായിരുന്നു. സെസന്റും രാമരായൻറെ അവരെ അനന്തരാ ത്രാത്രാ. മഹാമരിയസെസന്റും തൃജ്ഞാനപിക്കും വടക്കുള്ള വിശ്വാസനഗരം പ്രദേശങ്ങളും ദക്ഷപ്രായമാക്കിക്കൊണ്ടു നടപിടന്നു മറ്റുകരു കേരുവാൻ തീരപ്രദേശരാഞ്ഞു വന്നുചുവർ. അദ്ദേഹം കക്ഷിണ തീരാന്തു ഗംഭീരമായ വിജയനഗരസെസന്റും ശത്രുവാസന്റും

ഒരു പ്രതികൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സമുദ്രം അണ്ണിനിരന്ന് നിൽക്കു
ന്നതു കാണുന്നപ്പെട്ട്. നബിന്യ തരണം ചെയ്യാൻ സൗകര്യമുള്ള
തായിട്ടുകൊണ്ടുമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവിടോ എതിർ
കക്ഷിക്കു കരസ്ഥമാണെന്ന കണ്ട് മഹമാർജിയ സെസന്റു
മററായ ദിക്കിൽക്കൂട്ടി കടക്കുമെന്നുള്ള നാലുത്തിൽ വടക്കേ
ക്കരളുള്ളടി നെടുന്നിരു യാത്രയാരംഭിച്ചു. ഏകദേശരം ദീന
ചിവസം ഖനങ്ങെന ധാരുതടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മഹമാർജിയ
സെസന്റുത്തിന്റെ കുറവം മനസ്സിലാക്കാതെ വിജയന
ഗരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്ധാനമുഖ്യപ്പെക്ഷിച്ചു തെക്കുക്കരളുള്ളടി
ധാരുത്തെസന്റുത്തിന്റെ പ്രതിച്ചുായപോലെ പുരകെ പുര
ജ്ഞപ്പെട്ടു. ഡിസ്കുസെസന്റു തന്നോമ്പുട്ടുത്തിങ്കിനിന് വേണു
പോലെ അകന്ന എന്ന മനസ്സിലായപ്പോൾ മഹമാർജിയ
സെസന്റു പേടുന്ന പിന്തിരിത്തു് ഉള്ളിഷ്ടമായ ദിക്കിലെ
ന്തി മറക്കരയ്ക്കു കടക്കവാൻ തുടങ്ങി. പിരിറിവിവസം പ്രാണ
തന്തിൽ തുജ്ജിനകിക്കു കുറെ തെക്കു രക്ഷസ്താന്മാരി എന്ന
സ്ഥലത്തുവരുച്ചു ദണ്ടു സെസന്റുണ്ടാക്കുമ്പോൾ നാസിരുപംക്കി
കും (മുന്നികും) തമിൽ ഇടത്തെ. അദ്ദേഹം രാമ
രാധയൻ സെസന്റുസമൈതനായി അവിടെ വന്നുചേരൻ. ഇടന്തനെ ശത്രുക്കളുടെ സ്ഥിതിത്തികും അറിയുന്നതിനു
സ്വരവെസന്റുത്തിൽക്കിന്ന യിരാഗരണ്റുകാം ഒരു വിലാഗ
തന്ത അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ചു. ഒരപക്ഷേ ഇവക്കായാൽ ഒരു
ഡിക്കേഡോ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സെസന്റുവിനു
പുഞ്ചാഭാഗങ്ങൾം തമിൽ അഭിവൃദ്ധനം നടക്കുന്നതറിഞ്ഞു.
ഉടൻതന്നെ ഒരു പുലൻ യുവസ്ത്രരംഭാവി ഉസാദ്ധാരണ

പ്രസന്നതാക്ഷിട്ടി ക്രതിരഫ്രീറ്റു ചാടിക്കുന്നി പോക്കുന്നി വേഷ പുന്നപ്പെട്ട്. സൈനാഗ്രാമാഗ്രാമം തമിൽ ഉല്ലാസി നടന്നപ്പാരിൽ മഹമകീയസഭയും നിങ്ങലുമായി പുറ കൊട്ട മാണിബിവന്ന്. അനന്തരം രാമരായൻ തന്നെ സ്വ സൈന്യനുണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ടപ്പോലെ പ്രധനംചെയ്യു. സൈന യുടെ ചക്രിണിപക്ഷത്തിനല്ലെങ്കിന്നായി തിങ്കമല്ലായനു യും വാമപക്ഷത്തിനു നാമനായി വെക്കിടാറുമെന്നും നിയ മിച്ചുകൊണ്ട് മല്ലാഗ്രാമത്തിന്റെ അയിപ്പത്രം അദ്ദേഹം സ്വയം കൈഞ്ഞു. സംഘാടനരംഘാടയ താതമലരായനും വെക്കിടാറും വഞ്ചായികന്നായ ഞേരപ്പുൾ യുദ്ധത്തിൽ ഏപ്പെട്ടെന്നെന്നും അവൻ സൈന്യത്തെ ശരിയായി ദി ആകൊള്ളാമെനും വളരെ ഉപച്ഛേദനം പ്രശ്നാഗ്രിച്ചുനോ ക്രിയിക്കും രാമരായൻ വഴിപ്പെട്ടില്ല. അവിടെ നടക്കവാൻ പോക്കന്നതു കേവലം ഖാലുക്കിയയല്ലാതെ യുദ്ധമായിട്ടു താൻ കരതുനില്ലെന്നും ആമലപ്രഹാരത്തിനോടെ ശത്രു ക്രാം പലായനം ചെയ്തുനും അതയുള്ളിന്റെ ചരംഭാ യിൽ അധിരത്യാധികാരിയിൽ അപദയാരാഖാവിന്നും അജ്ഞാ ക്കവാൻ താൻ തയ്യാറില്ലെന്നമായിരുന്നു രാമരായൻറെ മെച്ചപട്ടി. ഹിന്ദുസൈന്യത്തിൽ സംഘരണമായി ശത്രുസൈ ന്യുവും വേണ്ടപ്പോലെ പ്രസംഗായി. സൈനാവുഹത്തിന്റെ മയ്യാഗ്രാമത്രം അവഹമ്മഡ് നഗരസൗക്രാന്താനും പക്ഷിലാഗ്രാമ തുിൽ മറുള്ളു സുത്തന്നാമാരും അയിപ്പത്രം അംഗീക വിച്ചു.

സമയം ഉല്ലാസമായി. ഇങ്കുക്കുകളുടെയും സൈ ന്യുവുംക്രതികൾ അകാവുനിടത്തോളും സമീപിച്ചു നിങ്ക ക്കിന്നും രാജദമായ ആര്യോധനനാടക്കം ഉന്നതംക്കിണിന്തിൽ

അരംബിക്കാതെ കഴികയില്ല. വൈക്കിടാദിയാൽ നീതമായ മിസ്റ്റേസന്റുവിഭാഗം അധികാരി ഇംപ്രോഫൗണ്ടി ശാന്തിമുദ്രയെ ജോച്ചിച്ചതു്. അഭിമുഖമായി വിജയപുർ സുൽത്താൻ വശംവദമായി നിന്നിരുന്ന മഹമഥിയസെന്റു് വൈക്കിടാദിയുടെ യേക്കരാക്രമണത്തിനും ലക്ഷ്യമായ ദോഷ കൂടി യൂദമാരംഭിച്ചു. അതിനുമുമ്പിൽ അവിഭവിച്ചു മഹമഥിയരെ തൊല്പിച്ചു തുജ്ജാനകി കടത്തി ഹടിച്ചിട്ടുള്ള പീരങ്ങാണ് വൈക്കിടാദി. അസേനനാനിയുടെ പീരങ്കികൾ വമിക്കണ്ണ മുത്രപിണ്ഡങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ ശതംശതമായി നിലവിലും പതിപ്പിക്കുന്നു. ഗജതുരംഗപദാതികളുടെ വണ്ണത്തേയാണ് കൂടി ദുർഘട്ടമായി ശത്രുസെന്റുങ്ങളുടെമേൽ അപത്തിച്ചു വൈക്കിടാദിയുടെ പരാക്രമംനിമിത്തം വിജയപുർ സുൽത്താൻ അടിയിളകി ജിതപ്രായനായി പിന്നവലിയുന്നു. അദ്ദേഹം യൂദം സാർത്തിക്കുമായി. ഹിന്ദുസെന്റു തതിന്റെ ദക്ഷിണപക്ഷം അതായതു തിരക്കലയുടെ ഒന്നാവിഭാഗം, ദോശക്കണ്ണാ, വീഡാർ തും സുൽത്താനമാരുടെ സെന്റുങ്ങളെ മുന്നുമാക്കുമെന്ന മട്ടിൽ പ്രമർദ്ദനം നടത്തുന്നു. അതുണ്ട് സുൽത്താനമാരും ഉത്തരാളമായ പ്രധാനമേറ്റു വിശ്വമിക്കുന്നു. പക്ഷേ തിരക്കലയും പുതുനായ രഘുനാഥനും മുറിവേറ്റു പോരിൽ നിന്നു പിന്നമാരഞ്ഞി വന്നു. തിരക്കലയരായണ്ണൻ ഒരു കണ്ണു തീരെ നശ്ചൂമായി. രഘുനാഥന്റെ കമ പിന്നെന്നെല്ലാം കാണാൻ പ്രാത്യുത്താരുകോണ്ടു് അദ്ദേഹം തും യൂദത്തിൽ ധനനായിരിക്കണമെന്നു ചിലർ അനുമാനിക്കുന്നു. തും പുതുനാരും രാമരായൻ അറിതെപ്പോൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഗാരബം കാണ്ടാരിഡണ്ടും കൊന്തി അദ്ദേഹം തന്റെ ക്ഷതിരായിൽ

ക്കുറി “നൈഡാ,” “നൈഡാ” എൻതോമാഷിച്ചുകൊണ്ട് എതിർസേനയുടെ നേരേ പാതയു ചെന്ന. നേരാവിഞ്ഞറ സാഹസംകണ്ഠ സൈനികമാർ ശത്രുസൈന്യത്വിൽ കക്ഷം മായി പരാത്കരിച്ചു. ഹിന്ദുസൈന്യം മറുസൈന്യത്വിഞ്ഞറ ഇടവും വലവും പ്രഭോഗിച്ചു പരാത്കരിക്കുന്ന ബിജപ്പുർ ഗോൽക്കൺ, ബിഡാർ മും സുക്കരാധാരതെ സേനാവി ഭാഗങ്ങൾ ചരിന്നിരിന്നമായി ചിന്നവലിഞ്ഞുപോയി. അന്ന നീരം ശത്രുസൈന്യത്വിഞ്ഞറ മയ്യപ്രദരശനതെ എതി ക്കാൻ രാമരായൻ സപ്രസൈന്യതെ നായിച്ചു. അപു തീക്ഷ്ണിതവും ഉച്ചിണ്ണവും അതയ അരകുമം നിമിത്തം അധി മധ്യന്നരസുക്കുന്നതാഞ്ഞറ സൈന്യത്വിൽ രണ്ടായിരത്തിൽ പരം അള്ളക്കും നബികയും ഹതാദശമായ സൈന്യം ഉദ്ദേശം രണ്ടുനാഴികവഴി പിശ്ചകാരുകയും ചെയ്തു. രാമരാ യഞ്ഞറ സൈനികമാർ ഇപ്പുകാരം സപ്രാമാനക്കിരുത്തും സപ്രചുരങ്ങപ്പെട്ടതയും ഒന്നുള്ളട വിശദികരിച്ചു.

പരക്കു ഇതുണ്ടാക്കായാണിട്ടും യുദ്ധംഗം ശത്രുസൈന്യത്വമിത്തമെന്ന പരിജ്ഞാനായില്ല. ബിജപ്പുർ സുക്കരാധാ നബ്ബരോപ്പുമായ സൈന്യതെ ഘുനാഃസംബട്ടിപ്പുറിച്ചു രാമരാ യന്ന എതിക്കുവാൻ വന്നുചെന്ന. ബിജപ്പുർ സുക്കരാധാ മായി നടന്ന ഫോർ അവസാനിക്കേണ്ടായെന്നും, അധി മധ്യ നന്ദരസുക്കുന്നതാണും സപ്രസൈന്യതെ സ്വന്തുചിച്ചു കൊണ്ടു പ്രത്രാഗമിച്ചു. ഇപ്പുകാരം യൂഡിം ഒന്നുള്ളട അവത്തിച്ചു. ശത്രുസൈന്യത്വിഞ്ഞറ ഇടവും വലവുമുള്ള പ ക്ഷാഡാന്വേഷ ഹിന്ദുസൈന്യം നിശ്ചം രമായി എതിത്ര പത്രാക്കലീകരിച്ചു. ബിജപ്പുർ, ഗോൽക്കൺ, ബിഡാർ മും സുക്കരാധാ മുക്കുന്നവാക്കും വിജയം അസാലുകും കാണുന്നു ഭരാനുകു

യാൽ യുദ്ധത്തിൽനിന്നും പിൻവാങ്ങിയാൽമാറ്റി എന്നാലി
പ്രായം ഇനിച്ചു. അധികാർഡ് നഗരസൗഖ്യത്വാർമ്മാനും അഫ
ബൈനാറ്റി സെസന്റ്രമ്യൂലാഗമാപ്പിച്ചു നിന്നിരുന്നു. തന്റെ
മിത്തം എതിർസെന്റുടെ മല്ലാഗത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി
മാറ്റുംസെസന്റ്രമ്യൂലാഗംഡം അക്രമണം തുടന്നു. അധികാർഡ്
നഗരസൗഖ്യത്വാർമ്മാരെന്നും സെസന്റ്രപുരോഗത്തു രണ്ടു പന്തി
അനുപാനികളായ കാവാളുകളും അതിന്റെപുരുഷകു നില്രാജ്യ
മായാ പീംജികളും സജീവികൾക്കുപെട്ടിരുന്നു. എൻ്റെസെസ
ന്റും മനസ്സിയിൽ നിന്നിരുന്ന പദാതികളും അവപതിച്ചു
തുടങ്ങിയപ്പോൾ ക്രമേണ അവർ പിന്നോട്ടോഴികയും
രാമരായാർമ്മാരെന്നും പീംജികളുടെ മുഖ്യങ്ങൾ
ഒളിച്ചു അവത്തിനാമായാണും സമീപിക്കയും ചെയ്തു. ഇതായി
നന്ന മഹമഹിയെ സെസന്റ്രാർമ്മാരെന്നും ഭാഗ്യാദയം. ഘുംഗി
തോജകൾ അന്തുറുമായി എൻ്റെസെസന്റ്രത്തെ മനിച്ചു
തുടന്നു. ഏകദേശം അന്തുരുഹിരം ചേരോളം വിജയനാർ
ദേവാർ പീംജിക്കോണ്ടു ഭ്രംഭകച്ചാരം ദമിച്ചു. രാമരാ
യാർമ്മാരെന്നും സത്യതു സങ്ക്ഷവമായി സംശ്ലിച്ചു. ഇം
കഴിപ്പുത്തിനിടയിൽ വിജയനഗരസെസന്റ്രത്തിൽ ഉംഗപ്പെട്ടി
നന്ന രണ്ടു അവർഘുകളായ ത്രണനാനായകരാർ അവരുടെ
സെസന്റ്രവിലാഗങ്ങളോടുകൂടി ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചെത്തവാൻ
രാമരായാർമ്മാരെന്നും സെസന്റ്രത്തെ പിട്ടുപിരിഞ്ഞു. പ്രസ്തുത സങ്ക
ദാവസ്ഥയിൽ യുദ്ധത്തിൽവച്ചു രാമരായാൻ മറ്റിരവറു. ഇനി
പാംജിരാതെ നില്പുത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടു രാമരായാൻ ഒരു
പല്ലുകളിൽ കയറ്റി. പല്ലുക്കവാഹകരാർ അഭ്യർഥത്തെ
വഹിച്ചുകൊണ്ടു പുരോഗപ്പെട്ടും അവരുടെ നേരെ ശരു
രിസെസന്റ്രത്തിൽ നിന്നും ഒരു ശജം പാഞ്ഞു വരുന്നതു കണ്ടു.

ഡേവിഹപദമാരായ വാഹകനാർ പല്ലക്കിട്ടംവച്ചു പബാ
ധനംചെയ്യു. പണിശൈളി പല്ലക്കിൽനിന്നു വെളിയിലിറഞ്ഞി
രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ ശ്രദ്ധിച്ച ചക്രവർത്തിയെ കരന തുയിശ്വരം
ചുററിപ്പിടിച്ചു. ഇങ്ങനെ രാഘവൻ എതിർക്കുംഖിയുടെ
കൈയിൽ അക്കശൈളി.

ബന്ധനത്തിലാക്കശൈളി ഉടൻ തന്നെ രാമരായനെ
അഹിമസ്‌നഗരസൗഖ്യത്താന്റെ സന്നിധിവെയ്യു കൊണ്ടു
പോയി. അമംഗലപ്പുരിതനായിരുന്ന സൃഷ്ടത്താന്മാർ രാമ
രായനിൽ പക്ഷപാതകമണ്ഡായിരുന്ന സൃഷ്ടത്താമാർ പല്ല
വകം വന്നും വരുന്നതിനു മുമ്പ് വെവരനിൽ്ലാതന്നും നടത്ത
ണമെന്നു തോന്തിയതുകൊണ്ടു ചക്രവർത്തിയുടെ ശിരം‌ചേര
ഒത്തിനു കാലതാമസമാട്ടുമണ്ണായില്ല. ഇപ്പുകാരം വിജയ
നഗരത്തിന്റെ അഭിസ്ഥാപിയും രാമരായന്റെ വാൺലക്ഷ്മിം
സമാപ്പിച്ചു പ്രാപിച്ചു. അനന്താവിന്റെ വയം നിമിത്തം
ഉപ്രിഗ്രഹാശ വിജയനഗരസെസന്നും രണ്ടാക്കന്നതിൽ നിന്നു
പലവഴി പലായനം ചെയ്യു.

ഇതു നടന്നതു് കുണ്ടാബ്ദം 1565 ജൂൺ 25-ാം
തീയതിയായിരുന്നു. വിജയനഗരരാജവംഡം എക്കേടുരും
രജ ശത്രാബ്ദുകാലം തുടി നിലാന്തിനും. ഏകിലും ഈ രണ്ടു
ംഗവും സേനാവർന്നാരവും മന്ത്രഭേദിയായിട്ടുവസാനം
പണ്ടയും മഹിച്ചിയുണ്ടു്.

ജ്ഞാകരി കുട്ടികളെ വളർത്തുന്ന വിധങ്ങൾ

മനഷ്യർ സ്വപരിന്റുക്കൊള്ള വളർത്തിക്കൊണ്ട് വരവാൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രദ്ധാദിം നമ്മൾ നന്നാ പരിചിതന്മാരാണ്. രിന്റുക്കൊള്ള വളർത്തുവാൻ അഭ്യന്തരമായ ശ്രദ്ധ മാത്രാപിതാക്കാമാർ പ്രഥമില്ലിട്ടുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ ഹിത മനവൻിക്കുന്നതിൽ അപ്പുന്നമുമാക്ക് യാതൊരുംഭാവവുമീല്ല. കേൾക്കുമ്പേണ കുട്ടികളെ വിഭ്രാംഭാസം ചെയ്യിട്ട് വോക്കവുംവഹാരത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നു. സത്രം മായി വളർത്തബുള്ളനില്ലെങ്കിൽ മനഷ്യരിന്റുകൾ അല്ലായല്ലെങ്കിൽ ഇഡിപ്പുകഴിയാ അസമർപ്പിയായിരത്തിനുകെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ഇന്റുകളുടെ വിശ്വയത്തിൽ ഇപ്പുകാരം വല്ല തല്ലുരതയും ഉണ്ടോ? അവയെ വളർത്തുന്ന ചുമതല പുതുതി തന്നെ കൈകെല്ലാറിലിക്കണാണോ? അമ്പവാ അവയുടെ പരിപോഷണത്തിൽ മാത്രാപിതാകൾം കേവലം ഉള്ളാസിന്മാരാണോ? തിന്റുക്കൾക്കും അല്ലെന്നപ്രകാരംഉണ്ടോ? അതോ അവ ഒരു മുൻ ദിഖാദേവക്ഷത്തിനെതു വേണ്ട തന്റെടം സന്ധാരിക്കുമോ?

മനഷ്യരം മറ്റൊരു എക്കുടിരി ആത്മവിശ്വാസം പുതുതാ പരിഗ്രീവിക്കുന്നവരുണ്ടുതു നിന്നുക്കുമാണ്. വിറകവെട്ടുമെന്നോ ഭൂമി കിളിയുണ്ടെന്നോ ചുമട്ട് ചുമാശാമെശാശാ പറഞ്ഞാൽ അതിനൊരലിത്തചിയും നമ്മൾ തൊന്തുകയില്ല. നേരംമറിഞ്ഞ പന്ത് കളിക്കുന്നതിനോ ടെന്നിനു കളിക്കുന്നതിനോ അതണ്ണക്കിൽ എന്നു ശമീരമുമാണു സറ്റിക്കാൻ നാാ സന്നദ്ധരാക്കാത്തതു്? വെറ്റം വെട്ടും കിളിയും നമ്മൾ വിരസമാണുക്കില്ലും നമ്മുടെ തോട്ട്

അതിൽ വേണ്ട വേലാച്ചയുന്നതിന്” എന്തുസാഹം നമ്മൾ തോന്നാറണ്ട്! നേരോമറിച്ച്” രഘവം കൊടുത്ത തോട്ട് അതിൽ ചോദയ്യും നിയമിക്കപ്പെട്ടുനാ തോട്ടക്കാർ, വേല ഏഴും ഒന്നും ചീതും താഴവും കാണിക്കുന്ന ഏറ്റവും നന്ദിക്കുക. ഇതുകൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ടതു വിനോദത്രുപ്പ അതിവാശകിൽ എത്തു ശ്രീരഘേരവും നമ്മൾ രഹ്യായിരിക്കു ചെന്നും അന്തബന്ധാലൈക്കുകിൽ അതോടെ ബുദ്ധിമുട്ടായി നാം ഗണക്കുന്നവെന്നമാണ്. ഇങ്ങനെ അതുമായും നാം ക്ഷാമിയാൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പുത്തിയുടെ കൗരവ പ്രശ്നാഗം നിമിത്തമാണ്. പുത്തി, പ്രായേണ വിലാപ്പിയ മാണം. മനസ്സും അടുക്കും തിന്നുക്കുള്ളും കുള്ളും ജാതമാനുസ്ഥിതിയിൽ കൈതിരുന്നുന്നും കുളം. സ്വരിത്രി ക്കുളു മനസ്സും വളുതെ ഗാരുമായി വിചാരിച്ചു വഴിത്ത് വാൻ തുടങ്ങും. മറ്റു ഇന്ത്യൻ കൂട്ടികളുടെ കുറിയകൾ തന്നെ പാംഞ്ചായിട്ട് പ്രശ്നാഗിക്കുന്നു. അതോടുതു മുഖാടികൾ കൂച്ചുപ്പാട്ടിന്റെ സ്വഭാവിക കുറിയകൾ പാരമുഖേന അടക്കാൻ. അതിനെ വിശദികരിക്കാൻ അനുഭവിക്കാം ഒരു വസ്തുതയും ഒരു വിവരം കൂടി പറയാം.

വെട്ടയ്യുപോയി കൂടിനിച്ചിട്ടും കരാരി വിശ്രമിക്കാമെന്നു പാലു കാട്ടിൽ ചീംത്രു സ്വന്ധമായിക്കുന്നിങ്ങനു ധരയുടെ പുക്കിൽ ഇടത്തുവരുത്തു പെട്ടെന്ന ചാടിവിശ്വാസ കൈ പൂർണ്ണി പിടിക്കുവി. വലതു കൈക്കുപ്പാട്ടിലുണ്ടായിക്കുന്ന തോക്കു കൈക്കലാശവാൻ ധരയ്യും സാധിത്തേക്കിലും അതു പ്രശ്നാഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കുട്ടി ധരയും വലിച്ചിട്ടും അതുപൂര്യനായി സഹിക്കാലും തെരിക്കില്ലെന്നുവെച്ചു മുതല്ലായനായി

கிடைக்கின யுரையே வூராமுல்லாமிக்கி வப்பிடூ காட்டிஸ்தலின் கலெக்டர் கொள்கிடகொள்ள மனமாயிடதானமலி. உடனை அதிலீல்ர் கட்டிக்கப்ப ரஸ்டா காட்டி வாய்வென்று. மறைப்பு விரும்ப கண்ட பரிசீலிதூ கட்டிக்கழ்ட லீதி நிறைகளிடூ நிழல் குமாயி கைவய்யுமென்பதேலோகையானது போவை மாதாவு பாச்சவள்ளும்கொள்ள யுரையே அனங்காட்டுமினையாட்டு தட்டிக்கொள்ளிடுகொடுத்து. அங்காரதால் கட்டிக்கப்ப ரஸ்டா யுரை யுடை பாச்சப்புமரத்து வள்ள காவிலீலர் மீதே அனங்காட்டு மினையாட்டு மாடிக்கொள்ள கழிக்கையும் டஷ்வின் ஈங்காரத ஓயியி ஸ் யட்டிடிடிக்கொள்ள வழூக்கழு நவையைத் தூ கால்வழை யின் புதையாரிக்கையும் செய்து. நாமேயத்தினாலூ மறைப்பு பழுவிசைநெய்யாவை கிடைக்கின யுரையேட மீதை கால்க்கவ்வு நின்கொள்ள கட்டிக்கழ்ட அத்தாலவிலாங்கொச்சி ஸ்விட்டிக்கொள்ள மாதாவிலீலர் வகையூட்டத்தின் தொகைாடிக்கொள்ள வான் ஹு யேக்ரமாய விளைவேஞ் அலைத்துவிட்டு. அன்னை யுரையை இறுவகுறுத்தின் நின்ற கைக்கிடி. ஹு ஸஂவே த்தின் முருவையுமாய பில ஸஂகதிக்கழ்டாக். கேஸ்ராய யுரையை பிடிடிடிட்டுவதூ வயிக்காதெ கட்டிக்கழ்ட அடு க்கைவகை வூராமுி வலிடுகொள்ள போதுமா. கட்டிக்கப்ப யேனாட்கைதிக்கொள்ளிடு தழு ஸ்பயு எட்டாக்கத்தினாலாடிக்கை நிலை. ஏநேமேலிடூ கட்டிக்கப்பதையொ அத்தாலஸாயநைதை கட்டிடுகொள்ள தின்னாதின் பரிசேஷன்தானையூலூ ரை த்தின் மாதாவு காஸ்ட்ரீக்கிறியாக்கி நின்றதாகத்து. குபீலா தண்புமையூலை ரீதுக்கொலைக்கொள்ள காற்று நிப்புவிடுக்கை நாதினான் வூராமுியூட உஸாமா. ஹது குபீலாப்பாரேன்

തിന്റുക്കൾ അവയുടെ കൂട്ടികപ്പക്ക ഭാവിച്ചിവിതത്തിൽ അവലും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സംശയമും അല്ലെസിപ്പിക്കേണ്ട തിന്റു ഒക്കല്ലാണ്.

ഈദാഹായാണു സാധാരണനിന്റുക്കുകൾക്കു വാലു ദശാഖിലുള്ള അല്ലെസപല്ലതി. പിന്നു തീന്ത്രിക്കിപിനേന്ന സപ്ലകാലഗത്തുക്കു സിംഹത്തിന്റെയോ വൃഥതയിൽനിന്റെയോ കൂട്ടികപ്പോലും മാനപ്പാവിന്റെ കൂട്ടികകൊള്ളുവെ വൈപ്പിനുന്നുള്ളൂ. ശാന്തനുജ്ഞമായിരിക്കും. തിങ്കവന്നതുപോരു തു കാഴ്ചവംഗ്രാവിൽ പെൻപട്ടിയുടെ മലപ്പുഞ്ചു കടിച്ചു വളരുവനു ഒരു സിംഹക്കടിയുണ്ടായിരുന്നു. നുബങ്ങളും ദണ്ഡങ്ങളും ഏറെക്കരെ പ്രശ്നാഗ്രിക്കാരെന്നായാൽ പിനേന്ന മാനാപിതാക്കളുടെ അല്പരുക്കുതയിൽ മാംസവ്യംഖ്യയിൽ അവ കളിയായിട്ടുണ്ടുമനും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടു കാലകു മേണ മറ്റു ഇത്തുക്കൊള്ളുവയിച്ചു കേൾക്കുവാൻ അവയ്ക്കു പ്രാപ്തിയുണ്ടാകും.

മനഷ്യരോഗത്തുകൊള്ളു ചെന്നായ്ക്കു എടുത്തു് വളർത്തി അട്ടുള്ളതായി പവ കമകപ്പ പുള്ളകാലംമുതൽ പ്രസിദ്ധ അള്ളായിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വിശ്രദിപ്പാശാലുതയെപ്പറ്റി പവയും സംരഘംപുകളുായിരുന്നു. എന്നാൽ സപ്ലകാലം മൺപ്പ് ഉത്തരവുംഡിയിൽ കുടിത്തു ചെന്നായ്ക്കുടെ കൂടിൽ നിന്നു ഒണ്ടു മനഷ്യരോഗത്തുകൊള്ളു കണ്ണെടുത്തായി വിശ്രാ സംശാലുമായ മുന്നാന്തം വത്തമാനപുത്രങ്ങളിൽ പ്രസി ദപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു നിങ്ങളിൽ ചിലർ വാഹിച്ചിരിക്കാനുണ്ടുണ്ട്. ഇതു് ഒരു വലിയ അത്തുന്നതനെന്നായാകും. മുൻസ്ത്രപ്പങ്ങളായ ചെന്നായ്ക്കു മരിന്റെ മനഷ്യരു തന്നെ കൊന്നു രക്ഷം കുടിയ്ക്കുന്നവയാണ്. അതു മുശംസങ്ങളായ

ചെന്നായ്ക്കും മനഷ്യർമിത്രക്കളെ ചീംസിക്കാതെ വാളിച്ചു പള്ളത്തന്തിയൻറെ രഹസ്യമെന്നതായിരിക്കും. ചെന്നായ്ക്കും ഒരു അപധാരിച്ചിട്ടുള്ള മനഷ്യർമിത്രക്കളോടൊപ്പം മൊഴി വാങ്ങി കാഞ്ഞും നിന്ന് ക്രിയക്കവാൻ നിർദ്ദൂഷമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു നമ്മൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉംഗാപോഹരകൾ യല്ലാതെ ശരംമില്ല. മനഷ്യർ അറിയാതെ അവർക്കു സ്വരൂപക്കളെ തട്ടിക്കൊണ്ട് പോകവാൻ ഒരു പുക്കൽത്തിനോ പുകിയേണ്ട തരംകിട്ടി എന്നിരിക്കുന്നു. തല്ലാവം കൃത്യി ഷൈക്കിൽ ആത്മ അപദ്രവത്തായ റിത്രവിനെ സ്വന്നുചെയ്യി ലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവിടെ മുലകട്ടിക്കുന്ന ചെന്നാ യുട്ടിക്കും ഉണ്ടുകിൽ അവയുടെ ശൈശവക്രീഡയിൽ മനഷ്യർമിത്രക്കുട്ടി ഭോഗ്യക്കായിത്തീരുന്നു. അവരാം അന്നു മാ സുലമോണൈക്കിൽ മനഷ്യർമിത്ര നിർദ്ദൂഷമായിരിക്കുന്ന കാരണ ഉള്ളല്ലോ. വിശ്രേഷിച്ചു പുകൾമിത്രക്കളുടെ കൂളികൾക്കുപകരിക്കുന്ന മനഷ്യർമിത്രവിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകതയുണ്ടായ പുക്കൽത്തുപാടുകൾ പോലെ ഒരു ഏകശത്രുക്കം മാത്രാപിന്നാക്കളുായ പുക്കൽത്തുപാടുകൾ ബാക്കുന്നു. പുകി സ്വരിത്രക്കളെപ്പോലെ മനഷ്യർമിത്ര പിന്നു സ്കണ്റും കൊടുത്തു പള്ളത്തു. ഇതിനോടുകൂടിയും മുലകേടുതു പുക്കൽത്തുപാടും സ്വരിത്രക്കളുടെ പോലെ അന്തിക്കിലും പുള്ളതിസ്ഥിലുമായി തോന്നുന്ന വീഖാനക്കുലതയും അന്തിക്കിലും വിഹാരിക്കണമെന്നിയിരിക്കുന്നു.

കാംസക്കൂപിച്ചുായ ഇന്ത്രക്കളുടെ റിത്രക്കൾ പീഠിയും വത്തിര പാടിക്കാനുള്ള അനുമപ്രദേശങ്ങൾപെ ചെറുപ്പത്തി ചെ അല്ലെന്നിക്കുന്നു. പുച്ചക്കുട്ടികളുടെ പിള്ളുംഞ്ചുള്ളും ഉല്ലാ സദചുംഞ്ചുള്ളും സുക്കുചുള്ളോക്കിയാൽ ഇതു അധികാ വുന്നതാണ്. രണ്ട് പുച്ചക്കുട്ടിക്കും തന്മിൽ കൂളിയുള്ളന്തു

യുദ്ധവിലോലനതിലൂടെ പ്രമാജവീംശങ്ങളും തോണകൾ കൂടിയില്ല. പരമ്പരാ അഭിമുഖമായി നിലനിൽക്കുന്ന പതിനേതിയന്മാകാണ്ട് ഒന്നു കരിതിന്നു മേൽ ചാടിവിഴുന്നതും അന്നോന്നും ചുപ്പടണ്ഠം പ്രചോദനിക്കുന്നതും ഘൂർജ്ജകായ ദൗംകാണ്ടു തമ്മിൽ ഇടയുന്നതും കാളുന്നതും കട്ടിക്കുന്നതും മെല്ലും വിനോദമാനന്നും തോന്നുമെങ്കിലും അനന്തരാകാലത്തു പത്തു പരാക്രമങ്ങളായി പ്രേശ്യത്തെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നു. കേവലം സസ്യഭക്ഷകളായ ശിശ്രൂഷകളുടെ അല്ലെസ്തികൾ മേൽക്കൂർപ്പം വരഞ്ഞതിൽനിന്നും വിഭിന്നങ്ങളും കിന്ന് ആക്രമം രക്ഷിച്ചു ലീജകളായി കഴിയുന്ന സസ്യഭക്ഷകൾ സ്ക്രിപ്റ്റം ആവശ്യിക്കുന്നതും അക്കലൈറ്റുകളും സാഹസരിക്കുന്നതും അതിരാത്യേം അവയാണു പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. തുല്യപ്രകൃതിനെ ഏക്രിയിലിക്കുന്നിട്ടുന്ന കിന്ന് കിടാവു ചാടിക്കുന്നിച്ചു ദുരിദ്രപ്രായാൽ മാത്രാവായ ഫോവു കരഞ്ഞു വിളിക്കുന്നതും പരിമേക്കുന്നതും കിടാവിനെ വല്ലവകം പിടിക്കാൻ നോക്കിയാൽ കയറ്റപിടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതും നിന്നും കണ്ണിവിക്കുമ്പോൾ. കിടാവു പിട്ടപിരിത്തുപോകാതിരിക്കാൻ അതിനെ നക്കിയും മുക്കിപ്പിച്ചും ലാളിച്ചും പഞ്ഞ പുംബിപ്പിക്കുന്ന വാസ്തവ്യപരവല്ലോ എറാറ്റവും എന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ശിശ്രൂഷകൾവിമുചക്കായ വ്യത്യസ്തയേ വ്യക്തിക്കിടക്കുന്നു. പെൻക്കതിരകളും ഇതുപോലെ സ്ക്രിപ്റ്റുകളുടെ രക്ഷിക്കുന്നതിലും ആവശ്യിക്കുന്ന കാശനുതിലും ജാക്കറുക്കുന്ന ഇണം. ഈ വക്ക് ഇന്ത്യൻസ്ക്രിപ്റ്റുമാം മനസ്സിലാണും സുലമോണങ്കിലും അവകുടുംബം ഡോക്ടറുമാരുമായിരുന്നു പൂർജ്ജിയാക്കിയാണും അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഇതു അനുഭിതി ഭൂപ്രേശം പംശവാസനാശാഭിട്ടുവരുത്തി സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അന്നു ശംഖാകായി വന്നണമ്പിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു കളിട കെഡലേലം മുതിയും വിചിത്രങ്ങാക്കും. അപവ തിൽ നിന്നു രക്ഷാനേട്ടവാൻ മാർക്കട്ടികൾക്കുള്ള അല്ലോസം അന്വേദ്യകരമാക്കും. മാതാവായ മുഹിയും കൂറ്റിന്റെ കട്ടിയും കുട്ടി നീല്ലും വേംബും, വല്ല ധിംഗുജുളുവും ബുള്ളക്ഷുവായിട്ടു തുവന്നാൽ കട്ടി മിന്നാക്കവിന്നർപ്പാബല യുടിതിമുന്നോട്ട് പാടുകയായി. കുറെ ദിവസമുണ്ടും, അതു ഭൂമിയിൽ ലയിച്ച തുപ്പാബല നിവാരിക്കുന്ന പതിനേരു ചേൻ കഴുതുന്നീട്ടി കിടന്ന കളയുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു ശരു അപവൽക്കരമായി സമീപി ക്കുവേം തുള കട്ടി പോയതിനു വിപരീതമായ ടിക്കി. വേക്ക മെല്ലു ഓട്ടം തുടങ്ങുന്നു. കുറെ അകലുവേം അതു പംഗ്രപ്പായമായി മുടന്തി നടക്കുന്നതായി കാണാം. ഇതു കണ്ണു തള്ളിയെ അതുകൂടിക്കുന്നതു സുകരമാണെന്നു വിചാരിച്ചു ധിംഗുജുളു അതിനെ അന്നയാവനം ചെയ്യുന്നു. ശരു സമീപിക്കുന്നതാണു. പിടികൊടുക്കാതെ മുഹി മുഖവുട്ട് അടാ ക്കൊണ്ടിരിക്കും. കട്ടിപ്പേര് അഭ്യന്തരം ലാഭിക്കുന്നതു ദിരുക്കുന്നതുവരെ മാറ്റുകയുണ്ട് അതുകൂടി പോയതിന്റെ ദേഹം വായുവേഗത്തെ ഭയിക്കുമാറു മാറ്റുപോട് ചാടി ശരു പിന്ന ദേഹിഗ്രാഹന്മാക്കതെ തീരുരാവിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം അതുകൂടുക്കുമായ ഒരു ഇച്ചാംഗങ്ങളുടെ വല്ലവഴിയും തിരി ഞെരുപ്പാക്കുന്നു. അനന്തരം മാറ്റുപോട് കട്ടിയുടെ അടക്കാ ഭവയും മടങ്ങിവന്നു വിണ്ണുമല്ലാസമായിട്ടതിനോട് സംഗമിക്കുന്നു. കാൻ, മയൽ മുതലായ സുഷ്ടികളിലെ രക്ഷ ശീലം തത്തിയില്ലെങ്കിൽ അല്ലോസത്തെ അതുകൂടിയിട്ടിരിക്കുന്നു.

‘ പുതിയ ദിനമല്ലെങ്കിലും വേഗവൈവേഹിന്നേള്ളുമായ തിന്ത്യക്കർഷകപ്പക്കം ശീതുപരിപാലനത്തിനുചിത്തണ്ണും ഉപാ

യിൽപ്പം ഉണ്ട്. കാക്കരെ പങ്കനേടു രാജുന്നതിനിടയും ഒന്നാണ് കണ്ണാൻ, പാട്ടക്കാഴി പൂര്വ്വപ്രവിഷ്ടനാം അവ ലീലിക്കുളം കേട്ട കൊഴിക്കുന്നതുമാർഗ്ഗം ഓടിവന്നു താഴെയും ഒരു ചിറകിന്തിയിൽ പത്രങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുക്കടികൾ കൂട്ടിക്കൊള്ളുവാനുള്ള കൊണ്ട് രക്ഷിക്കുന്നു. അതിലും വിനി പ്ലാമായ രക്ഷാസാമഗ്രികളുള്ള ഇതുകൊള്ളുമ്പോൾ അരായ്യും കൂട്ടിക്കൊള്ളുന്ന കണ്ണാൻ ഭാണ്യംപോലെ ഉപകരിക്കുന്നതും പ്രതിഭാവവും അതു ഒരു സന്ദേശ രഹിതമില്ലെങ്കിൽ താങ്കനും. സന്ദേശിയും സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രസേവം ഏറ്റും ഭാഗിയെന്നും മറ്റും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഇതുകൾക്കു പ്രസേവിക്കുന്നുണ്ടോ ഭാഗിയെന്നും ഒന്നാം നാമകരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ അവരുടെ മൊർ സൂച്ചിയൽസ്” എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ ഇംഗ്ലീഷിലും ദേപ്പട്ടകായി “കണ്ട് റൈ” എന്നും ഒരു ഇതുവണ്ടി. അതിനേക്കണ്ട് ഇന്ത്യൻരം അരാന്റുവിയാം മതവാദം ഫേരുന്നുണ്ട്. വല്ല വൈഷ്ണവം നേരിട്ടുകൊണ്ട് കണ്ണാൻ കൂട്ടിക്കുമ്പും താഴുക്കാണ് റൈവിനേക്കണ്ട് ഉച്ചത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുപോലെ പ്രസൂത പ്രസേവത്തിൽ കയറിയിരുന്നുകൊള്ളും. മ്വാഹ്യ പ്രവാക്കന്തിയിൽനിന്നും മറഞ്ഞും ഇംഗ്ലീഷിയിൽ ഇങ്ങനുകൊണ്ട് “കണ്ട് റൈ” കൂട്ടിക്കുമ്പും വെള്ളിനിവേയ്യും നോക്കുന്നതു കാണുന്നതുനെന്നായാണ്. ഭ്രാഹ്മാധനം ലഭിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ചിരിക്കാൻ വരുമ്പണ്ഡങ്കിൽ അവയും മറ്റുവാസ മണ്ണാക്കമെന്നുമുഹിക്കാവുന്നതാക്കണ്ടു. ടിക്കരുടു ധാന്യാതെയും തുംബി കേടുക്കാതെയും മാതാപിണ്ഡിരുടു ഉച്ചപ്രസേവത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. കൂട്ടിക്കുമ്പും സന്ധ്യാരണ്യംകൂട്ടുമാർഗ്ഗം അന്നവേണ്ടിനുണ്ടു്.

“കണ്ണറക്ക്” എന്ന ഇന്തുവിനോ അവയാവതായിട്ടുള്ള പ്രസക്കം ശിത്രക്കപ്പെട്ട മന്ദിരായിട്ട് ഉപകരിക്കുന്നു. കുറ തൈനം മെല്ലറണ്ടെ തുരത്തിൽ സമ്പിഡണ്ടുകില്ലെങ്കിലും ചില വാനരങ്ങൾ സ്വന്നരീതിയിൽ ശിത്രക്കപ്പെട്ട വാഹന അള്ളായിട്ടുപണ്ടാഗിങ്കവാൻ വിഭാഗം ലുണാക്കുന്നു. ഇവിത് തിന്റെ പുമർദ്ദരയിൽ കീരംശിത്രക്കുള്ള വാനരസ്ത്രികൾ താങ്ങിപ്പുടിച്ചുകൊണ്ടേണ്ടാട്ടിനേരാട്ടം സമ്പരിക്കുന്നു. പാക്കു കുറേ കഴിയുന്നവാഴങ്കൾ മാതാവിന്റെ വയററന്തു “ശംഖിപ്പുടിച്ചു തുന്തിക്കിടക്കുന്നതിനു വാലവാനരങ്ങൾ അല്ലെന്നുണ്ടു. അതുനികിത്തം കട്ടികളുടക്കുടി പവായനം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നാൽ നാലു കാലും പ്രഞ്ചാഗിച്ചുള്ള ധാവനം തുള്ളുക്കുന്നിനു സൃഷ്ടാധാരകുന്നു, വാനരങ്ങളിൽ ചില വർഗ്ഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഈ സാമർപ്പം കാണുന്നുള്ളൂ. കൊച്ചു കുറങ്ങുമ്പോൾ കളിച്ചുനേഥമക്കിരിക്കുവോന്തുന്നു മാർ ഉണ്ടാവിപ്പുക്കുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ സംഭവി ക്കാറുള്ളതുപോലെ ചിലയും കട്ടിക്കുന്നുകൾ തന്റെ കട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, പിതാവായ വാനരന്താൻ ദി ബുദ്ധികളായ കട്ടികളുടെ പ്രശ്നപ്പേരുന്തു പ്രാത്തനമാർ പറയുംപോലെ “നാലു ദോഢ്” റാത്രുക്കാടുണ്ട്. ഒത്ത് വാസ്തവം കൊണ്ടുള്ളു വെവരനാസ്ത്രം ശിത്രക്കുള്ള, രാസിക്കു നാതിനു ഒപ്പണിവയനു പണ്ണിപ്പാനാഗ്രങ്ങൾക്കു വായക മാക്കാറില്ല. പാക്കു പിത്രരാസനംകൊണ്ട് വാലവാനരാണുള്ളെങ്കിൽ ചാപ്പാലും അപാദംക്കും, തല്ലാവരേമനനല്ലാതെ ഉള്ളവ നാശമുണ്ടായിട്ടുള്ളതായിട്ടിരുന്നീല്ല. കട്ടികളുടെ ശീവത്ര ലഭിക്കും അവല്ലുമുള്ളപക്ഷം ഏതനകളും വലാല്ലോരം പ്രഞ്ചാഗിക്കാറുണ്ട്. കട്ടിയാനകുള്ള പിടിച്ചു മനസ്തു മരക്കി

പവ പണികളെമെച്ചപ്പീക്കാറുണ്ടോ. ഏന്നാൽ ഗജക്കടംവി നികർം സ്പരശിക്കുകയുള്ളതു എന്ന ചാർത്തിനു മറ്റൊപ്പുകൂടാൻ മികച്ചവാലുണ്ടോ എന്ന സംശയിക്കേണ്ടിനിരിക്കും. തവ യിൽ മറിവുപറിയ കൂടിശാന ചികിത്സിക്കവാൻ അന്ന സ്വരിക്കാതിരുന്നതു കണ്ട് അതിന്റെ തുല്യ തുല്യിക്കു കൊണ്ടു മകരന പിനിച്ചിരുത്തിക്കൊടുത്തു മറിവിൽ മകൻ പയ്യുന്ന സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒരു ഗുന്ധകാരൻ പറയുന്നു. വന്നാറ്റാണ്ടും ഗജങ്ങൾ സഖ്യവിക്രൈന്തു പ്രാദേശിക സംഘമായിട്ടുണ്ട്. ഒററ്റിരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഗജാ മിക്ക വാറും ദംപുത്തിയായിരിക്കും. ഗജങ്ങൾ സംഘം ദച്ചൻ സഖ്യവിക്രൈപ്പോർം മറ്റൊരു നടക്കാറുള്ളതു കൂടിയാനകളും കുന്ന്. ഉത്സാഹഭരിതങ്ങളായ കൂടികൾ ദർശനമന്മാനങ്ങളിൽ അംഗമായി സഖ്യാരഥല്ലെസ്കിഡണമന്നാണ്ടുണ്ടിക്കുന്ന തുല്യപാഠവ ഗംഭീരങ്ങളായ ഗജങ്ങൾ പുറകെ നടന്ന നോക്കി കൊള്ളുന്നു. കാണാതുന്നും (ഗണ്യകതുന്നുന്ന സംസ്കാരം) കൂട്ടംകൂട്ടി നടക്കുന്നും ഇതുപോലെ കൂടികൾ മാർജ്ജ ദർശിക്കുന്നുണ്ടോപാഠവ മരിയു നടക്കുന്നു. കൂടിക്കവാൻ ക്രമനി റണ്ടുന്ന വെള്ളുകൊട്ടുകളിൽ മുണ്ടിച്ചുകാതേയും കളിക്കവാൻ ചെന്ന വാട്ടന പക്കപ്പുണ്ടാണെന്നിൽ പുന്നത്തുപോകാതേയും ഏകാക്കികളായി നടക്കുന്നും വഴിത്തറിപ്പുകൂതെയും ഇച്ചിക്കുന്നതിനു കാണാതുന്നകൂടികൾക്ക് അബ്യന്തരം ആവ ശ്രേമാക്കുന്നു. അതുപോലെ ഗണ്യംകൊണ്ടു സകീപ്പത്തു നേരുപ്പുണ്ടാണെന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാറും ആവ പറിക്കുന്നു. ആശാന്തിയംകൊണ്ട്, അന്ത്യസാന്നിധ്യം ഗുഹിക്കവാൻ കാണാതുന്നതിനും അസാക്ഷാന്തമായ ശേഷി യണ്ട്. മഹിഷാസുരാജികൾ മുന്നുമായാലും അനേക

ഒണ്ണു അക്കലയുള്ള മനസ്സും കാണാറുമോ അതല്ലെന്നിൽ
മനസ്സിലാക്കും. ഇങ്ങനെ പുതതിതിന്ത്യക്ഷകളെ ലീലാ
സരണിയിൽക്കൂടി ഭീമിന്റെനോക്കണ്ണത്തിൽ പുനരുദ്ധരിച്ച്
വെട്ടാനല്ല. സിപ്പിക്കുന്നതിനു വളരെ ഉഭാവുയണ്ണം ഉല്പരി
ക്കാറുന്നതുണ്ട്.

വായ്യവിനെ വണ്ണിച്ചുകൂടുമാക്കുന്ന തിന്റെ ഉപകരണം

സാധാരണായി വണ്ണിച്ചുകൂടുമെന്നും തടികൊണ്ടും ഇങ്ങൻ
നുംകാണ്ടുമാണെല്ലാ ഉണ്ടാക്കാറുള്ളതു്. മുത്തിമത്തല്ലാത്ത
വായ്യു വണ്ണിച്ചുകൂടുക്കാൻ കൊള്ളുമെന്നു പ്രാഹീനകാല
ന്തു മനസ്സും വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കയില്ല. പർപ്പാറവികു
മംകൊണ്ടു് വിസ്തൃതകരമായ പലതും സാധിച്ചിട്ടുള്ള കൂടി
തിൽ വായ്യുമയമായ വണ്ണിച്ചുകൂടുമുണ്ടാക്കാവുണ്ട് മന
ഷ്യക്ക് കഴിയുമെന്നായിരിക്കും. വായവുചക്രങ്ങളുള്ള
വണ്ണികളിൽ ഗദയവെന്നതു് അതിക്രമിച്ചു്, സമയത്തേ
യു് ദ്രോഗത്തെയു് തൃപ്പികരിച്ചു് മനസ്സും സംബന്ധിക്കും.
അതുമും വണ്ണികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുവോൾ ക്കതിരെ
കൂടും തുമ്പങ്ങളും കാളകൾ എല്ലകളുമാകുണ്ട്. ഇവിടെ പ്രതി
പാടിക്കുന്നതു് മോട്ടാർവണ്ണിക്കൈപ്പുറിയാണെന്നു് വിശദം
മാറ്റുകയില്ലല്ലോ. മോട്ടാർവണ്ണികളുടെ ബാഹ്യ
സ്ഥാപനങ്ങൾ കാണിക്കാതെന്നു സംശയം വരുമെന്നും മാറ്റുക
അതിവായിരിക്കും. മോട്ടാർക്കാരുകളുടെ സാഹസ്രാംഘര്ഷണം

കാൽനടക്കാരുടെ അവിശേഷങ്ങളോ നിമിത്തം പല അപക്രാന്തങ്ങളം പറവുന്നണ്ടെങ്കിലും സഖ്യാരസംകരുത്തിനാശം നുമായ അഭിപ്രാധിയുണ്ടായിരിക്കും. ലോകത്തിന്റെ ഒന്നിൽ ഒരു തീർന്നിരിക്കും. മദ്ദത്യാഖ്യാനമ്പോൾ ഒന്നിയുടെ വകുപ്പാം.

വൈകിക്കുണ്ട് പന്നിയേഫ്രോലേ പായുന്ന മോട്ടോർ വണ്ണിയുടെ ചക്രങ്ങൾ വായുമയ്യങ്ങളുണ്ട്. വായുവിനെ കൈഞ്ഞു ചക്രനിന്മിത്തി നടത്തുവാൻ നമ്മുടെ പക്ഷപെടുത്തുവാൻ റഹ്മാൻ റഹ്മു. അതിനാൽ വായുവ്യങ്ങളായ ചക്രങ്ങൾ ഉന്നാശനാതിനു റഹ്മു ഉപകരണം അടക്കാം. പുരകും കുംഭകും രേചകും ഏന വിത്രകൾ തോന്ത്രഭ്രാംഗികൾ നീലിക്കുന്നതു നിന്നും കെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. റോസമാദ്ദും വായുവിനെ ദഹിരത്തിന്റെ, അന്തർഭൗദ്യത്തു നിറയ്ക്കുന്നതു പൂർക്കവും ആ വായുവിനെ വെളിയുക്കിടാതെ അകമേ അട ആനിത്തന്നതു കുംഭകവും വായുവിനെ വെളിയിപ്പെടുത്തി വിച്ഛുന്നതു രേചകവും അടക്കാം. ചക്രങ്ങമെഴിൽക്കും കണ്ണുലാളി തിണാശിട്ടിട്ടുന്ന റഹാർഡൈളുകൾ വായു പൂരിതങ്ങളായി കുംഭകനില്ലാണെ ആപിക്കയും ചക്രങ്ങൾ മഹിതങ്ങളാകയും ചെയ്യുന്നോരും മോട്ടോർകാറിനു പരിപ്രാജകപദ്ധവി സിലബിക്കും ഏന മലിതമാശിപ്പുന്നയാം. നാമിവിടെ തോന്ത്രഭ്രാംഗികളും സദ്വരീകരിച്ചു റഹ്മു വിവസംഗതികൾ അടിക്കവാനാണ്.

ലോകത്തു വിസ്തൃതകരങ്ങളായ പലതും കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതു മഹാമാരായ ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരാണ്. പ്രകുപ റഹ്മു കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടുള്ള പാമരമാരായിരിക്കുന്നാം. റഹ്മു ഒരു മഹത്തിന്റെ കരശാണ്. റഹ്മുമഹത്തിങ്കിനിനു കരിയുട്ടുക്കാമുണ്ട് കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടു പാമരനാരാണുന്ന നില്ക്കുന്ന

ക്ഷവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒക്രളിത്തിൽ റമ്പുമരം നാം നട്ട വളർത്തിക്കറയെടുക്കാണ ചെയ്യാറുള്ളത്. ഏന്നാൽ ഈ മരം സപ്രയോഗ കിഴിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന ഭ്രംഗരേണ്ടള്ളണ്ട്. റമ്പുമരത്തിന്റെ മുഖക്കുടംബം അഞ്ചെന്നയുള്ള പ്രദർശനാലിംബം. തെങ്ങേ അംഗവികസിയിൽ ഉള്ളിച്ചേബലജ്ജി ഇൽ ചുട്ടകീറ്റുന്നതു വന്നെങ്കിൽ ധാതൊയും പരാത്രിയും തുടക്കതെ റമ്പുമരങ്ങൾക്കും സമുദായാശി വളരുന്നു. പ്രസ്തുത വന്നെങ്കിൽ മരം തുച്ഛയുന്ന വണ്ണക്കൾക്കും അടുവാ ചെല്ലുകുകൾ ധാരാളം ദാശാന്തരം. അവയുടെ ഭ്രംഗസ്വഭാവം തുംഗക്ക്രമം റമ്പുമരത്തിന്റെ തൊവിയിൽ കുത്തിയിറിക്കുന്നും, മം തുക്കിനിന്നും പരായുള്ള പാശ് വിശ്വാസത്തേനും. വിഷ-മഹമാശ ഈ കര, പ്രഥമത്തായ പ്രാണിയെ ഹനിക്കുന്ന തിരു പുരാതന കട്ടിപ്പാടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രക്ഷിപ്തതിന്റെ പ്രഥമത്തെ മുടിക്കല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ കട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന പാതമ്പകാക്കുന്ന റമ്പു. റമ്പുവിന്റെ ജീവജീവനരുത്തു വസിച്ചിരുന്ന ആടിമുന്നന്നും മനഃപ്രക്ഷേപം അതുകൊണ്ട് ചില പ്രയോജനങ്ങളിലെന്നും നില്ലുംശയമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. താഴെവരാവാസികൾ പ്രസ്തുത പാതമ്പകാണ്ട് പരന്നാക്കിക്കാഴ്ചക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന “കൊള്ളംവല്ലു്” താഴുറ രണ്ടാമത്തെ കപ്പുത്തയാത്രാവിവരണത്തിൽ പറയുന്നു. എക്കുദേശം നാമ്പു സംവസ്തരം മുമ്പ് “മെസ്സിക്കോ” ദേശത്തു സംശയിച്ചിരുന്ന “ടാർക്കുമേഡ്” എന്ന ധാതു കുണ്ട്. ആ സ്ഥലവെന്നെത്തെ ഘൃവനിവാസികൾ ഉടുമ്പി വെള്ളം വീണു നന്നാത്തുപോകാതാരിപ്പാൻ ഇം (1) നിന്തുസം ഉപഭോഗിച്ചിരുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്ര

ഇത്തന്മാരുടെ സാഹായ്യമില്ലാതെ വെറും പാമരമാർ തന്നെ ഇഴ പാൽക്കാട്ടിരുന്നു പ്രശ്നാജനം കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു എന്നും മാനിക്കാവുന്നതാക്കണം.

അങ്ക് പറഞ്ഞ ഭ്രംഗദാനം അതകുമിച്ചു സ്വാധീന പ്രേരിക്കിയിരുന്നു യുണോപ്പുമാർ അതോരുതു് രസ്യൻ, പൊർട്ടുഗൽ ദ്രോന റബ്ബർക്കാർ മുൻ രത്നാഖ്യക്കാലത്തെത്തും റബ്ബർഡി മാനാന്തനപ്പററി കേവലം അഭ്യന്തരമാരായിരുന്ന നെയിക്കണം. ക്രിസ്ത്യപ്പെട്ടു ചതിനെന്നും അനുരാഗിക്കിരുന്നു ചര മജശയിൽ റബ്ബർക്കാണ്ടു പെൻസിൽവക്കർ മാത്രകളും മെന്നു് അങ്ങരാ കണ്ടുപിടിക്കായും അതിനു വേണ്ടി യുണോപ്പു മാർ ഇഴ സാധനം അതവലുംപുട്ടു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. 1820-ാംവർഷമിടയ്ക്കു റബ്ബർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലഭ്യമായിത്തുടങ്ങിയ യാദ്ദേശാം അരയിലെ നീളും റബ്ബറിനു മുൻ ഷില്പിന്തെനു മുകളിൽ വിവയുണ്ടായിരുന്നതായി. കാണാനും, ചിത്രകാമനാ കുടുംബം ഉപകരണങ്ങൾിൽ റബ്ബറിനു മുപ്പുതയുണ്ടായി വന്നതു കൊണ്ടു് അതുകൂടും അതിവായിക്കും വിലക്കൊടുക്കാവാൻ ഇന്നും സന്നദ്ധമാരായിരുന്നു. റബ്ബർ ഇവബാല്യമല്ല നാശി ഗ്രാന്റ് അതിന്റെ ഉല്പത്തി ഭ്രമിക്കിയിരുന്ന നിവസിച്ചി കണ പ്രാക്തനാജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന കാല്യം മുൻപു തന്നെ പറഞ്ഞുപോ. സ്കാട്ട്‌ബണ്ട് ദേശീയനായായും റിസ്സാക്കിയേറാഫ് ഇദംപ്രമകായി ഇഴ തത്പരം അഭിച്ചു സ്വരൂപം റബ്ബർ പ്രാജ്യാഗ്രിച്ചു വിഭാഗത്തിലെയു കൂപ്പും അന്നും ഉണ്ടാക്കാവാൻ തുടങ്ങി. “മാക്കിയേണ്ടി”നാൽ ഉപ ആത്മതം അതകയാൽ അതതരം ഇലക്കുമ്പുംതുണ്ടല്ലായ ഉടക്കു കടക്കു മാക്കിയേറായുകൾ ദ്രോന പേരു പറയുന്നു. ഇവ നെയിനെന്നാരു പോരു മറ്റു ദ്വൈപരാത്മങ്ങൾക്കും വായ്വിനും

எனுதின்திட்டி கட்சியைதில் கட்சிக்குள்ளூர் களைதுகொண்டு ஒன்றுவெல்லாமாற் எனுத்தொட்டு கட்சிலுக்குத் தந்து வரும் ஸாமஹி கூட்டு உள்ளக்கையைதிட்டுவதேயாகி ஆகு துட்டு.

ஏனோன் பலவியத்தில் எனுத் தூபேயாகப்படுமா என்று கண்டு கட்சி. "ஏக்கிலும் அதின்றி அதிபுயாகமாய புதோஷாம் ஹதுஶாதும் கொண்டு கூஞ்சுவதை பூபிதிலூ. எனுதின்றி ஒன்று புயாக லக்ஷ்ணம் அதையாற்று, அதையது வத்துக்கிடாக்காதுதான்தூ. அதின்றி ஹங்கூபித்து "ஹவாஸ்திரிவி" என்ற பரயன். எனுதின்றி மரைாக மூன்று ரீதங்கொண்டு அது முகிவிவிக்கையும் உண்டுகொண்டு முடிவேகிக்கையும் கட்சிப்பிடிக்கையும் சென்றுகொண்டுதாக்கன. ஏனால் ரயிகா உயக்கிடுத்துவேயும் முன்பால்த முன் எப்பால் ஜானுமாபாவங் கூரிடுவதென் ஒன்று காலமெலிக்கையால் கண்டுபிடித்து, அதுதேத்தின்றி பேற் ஹாரண்ஸ்" முய" கிழர் ஏனாலே. ரயிகாகப்புதூயாக கொண்டு எனுதின் ஜானுமாபாவங் வத்துதையில் ஹங்கூபித்து "வர்மக சென்ஸ்" என்ற அதின்றி மூலமாக்குத்துக்கொக்கன பதா தமத்தின் "வர்மகசென்ஸிரு" என்ற பரயன். அதின்றி துவருமாயி நழகை வாசகக்கூட்டு. "வல்லுவரிலோய்ஸ்" என்ற ஸஂஸ்தயாதுவின் அந்தமாபாமுக்கிலைப்புக்கிலும் சென்று ஸாமுதநித்துகொண்டு ஹங் புதோ஗த்தினை தோதிப்பி கூவால் உபதோயாக்கையைப்பக்கும் எனுதினை "வல்லுக்" சென்றுதுகொண்டு "வல்லுக்கஂ" உள்ளக்கொக்கன பரயாம். எனுதினை வல்லுக் சென்று கிடித்துப்போவ கடுத்த ஸாயகமாகி ராமஷோன் யாதுத்தினாவேஞ் "ரிசார்ட் கூம்" இதவாயவ உள்ளக்கொக்கன. போரைக்கூட்டுப்போவ கடுத்த

വടക്കായിരിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ റിസാർട്ട് കഫ നിന്നും കണ്ണിരിക്കുന്നും. വല്ലുനവില്ലക്കാണ്ട് മാർഗ്ഗവമയമായ ഒരു തരം റബ്ബർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന്. (1) വൃഥാവല്ലത്തായി പൊതിച്ചാട്ടുന്ന റബ്ബർ പറ്റുകളിൽ പത്രപത്രപുള്ളു ചവിട്ടുവെത്തകളും കറും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുതരം റബ്ബർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഗദ്യകം കൊണ്ട് സംസ്കരിച്ചാൽ റബ്ബർ ഏതുമാത്രം പ്രയോജനകരമാക്കുന്നു പരിക്ഷണങ്ങൾം ഏകദേശം പത്രകൊല്ലുത്തക്കു ചാറ്റിസ്ത്രൈലും ദിശയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ശുമഖ്യം ഫലവിക്കാതെയും ധനവ്യാപകക്കാണ്ട് കൂട്ടിച്ചു തകൾ സഹിച്ചും പരിഹാസപാതകായും വിഷമിച്ച ഒരു മന്ത്രം പരിക്ഷകളിൽ ഭൂപരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികപരമല്ലെങ്കിലും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന അനുലൂഹികയും ചെയ്യും ഏകദേശം സമകാലികമായി ഇംഗ്ലീഷിൽ “തോമസ്” എന്നുകൊണ്ട് (2) ഏന്ന ധ്രൂവം ഈ വിഷയത്തിൽ പാല പരിക്ഷകൾ കഴിച്ചു വിജയം സന്ദരിച്ചു ഏന്ന പറയുന്നിയിരിക്കുന്നു.

റബ്ബറിന്റെ പ്രയോജനങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി വന്നിട്ടും ഒരു വലിയ ഗ്രാമം ഏഴുതിയാലും മതിയാകയില്ല. ഓതിന്റെ പ്രധാനമായ പ്രധാനം നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നതു ചവിട്ടുവണ്ണിയുടെയും, മോട്ടാർവാഹനങ്ങളുടെയും, ഹരുനിമ്മിതിയിലാക്കുന്നു. റബ്ബർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രവർശിച്ചതാട്ടുടെ, മോട്ടാർ, ദൈസക്കിൾ, ട്രാക്ടർ, ട്രിംബ്, പ്രസ്തുതലാഡിപ്പല, ഇംഗ്ലീഷുവാക്കകളും ഭാഷയിലേക്കു പതിനേട്ടുകണ്ണിവന്നു മോട്ടാർകാറിന്റെ മുന്നോട്ടിയായി

(1) പൊതിച്ചാട്ടുന്നതു.

எழுத இடமில் கடங்குதிட்டத் து வயிற்குவண்ணி அமைவா செல்கிம் அதகள். அதுவிற்காலத்தினை நல்ல என்று தொற் யரித்துள்ள வயிற்குவண்ணிகளை நாம் களிட்டுக்கூட்டு. பகேசு அது தனதின் வாங்கேந்தனதின் முடிவு அனநேகங் பரிஷ்டுத்தொட்டும் வயிற்குவண்ணிக்கும்கூட கடங்குத்தென்று ணாயிகள். அதற்காலத்துஞ்சாலிதான் வயிற்குவண்ணிக்கும்கூட என்று தொற் உபஞாகித்தின் ஏக்கிலும் அவனின் ஸங்கிளக்காவது வழிர் ரெரியீலும் ஸஹிக்கேந்தியி கள். விஷாபுபோதனைத்தில் காடிக்கொண்டும் செல்கிம் நிலத்துநின் பெத்தான் பொக்கி கிழுபோட்டிட்டுப்பாலை காடிக்கொண்டு தோன்க பதிவாக்கினான். சொக்கிம் ஸவாக்கொக்கு பல்லுக்குத்து, மனிக்கெட்டிர் வேல்கையும், அனுமிக்கும்கூட ஸஂக்கீர்ணவும் ஸஹிக்காதெ றதிழ்கெந்து தெளிலு. இது இரவுநாள்களை மூனிக்கிறது வூவங்களுமான்றுக்கூடும். மனஶ்சுக்கு ஸூக்ஷ்மாசீரவும் ஸமூல ரெரியுமூனைனா பிவ ஹிருத்தாந்தமும் புதிபாடிகளான். எழுத காந்தாரபுவயவண்ணாக்கு பொதியலைப்படிக்கிற களான ஏரா ஸக்லிதமானி ஸூக்ஷ்மாபத்தின் இரிக்கொ தான் ஸூக்ஷ்மாரிம். ஏடுக்கேரோ ஹதுச்சாபை கால காரல மான் ஸ்தாபுமை¹, சொக்கிம்பாட்டாரிகள்கூட ஸ்த்தியில் புதியாகிறது. காக்கே வாய்ப்புகிறதமான ஒரு தொடர் அதிகைப்பூதினைத் தூக்கி வருகிற ஸமூலவும் கக்கரவுமாய ஒரு தொடர் ஹட்டாபக்ஷா செல்கிடுகின்ற தகுந்தமுக்கூட மேலுள்ளக்கிடையுள்ள² காலத்தோ விரைவிக்கிறது. புதுதா ஸ்தாபும் கார்க்காட்டுக்கூடுமை³ காலத்தோ விரைவிக்கிறது.

ഈ തത്പരം വികസിച്ചു് ഇപ്പോൾ നാതൊരു സ്ഥലക്കവും ഇളക്കവും തട്ടാനെ തോട്ടാൻവണ്ണികളിൽ സമ്പര്കിക്കുന്ന തിരുമന്ദിരങ്ങൾക്ക് തുറിക്കുന്നു. വായു കയറി വീഘ്നിച്ചു് അക്കമെ ഇടുന്ന ടോറിമേഞ്ചി മന്ത്രയിലെന്നാലോപാലെ വണി യുടെ ചക്രം സുവശായ്യീ വരിച്ചു വ്യാപരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വണ്ണിക്കു ധാരാ സംക്ഷാരവുമണ്ണാകുന്നില്ല. ഇന്നുനെ വായുവിനെ ചക്രതിന്റെ നേരിയിൽ നിഖലയിക്കുന്നതി ഒരു ഉപകരണം റഹ്മാക്കുന്നു.

റഹ്മർമരങ്ങൾ സദ്ധാരിയായി തനിയെ കിളിത്തുണ്ടാക്കുന്നതു് ബ്രേഡ്സൽരാജ്യത്തു് അമുഖസാംസ്കാരികയുടെയും അതിന്റെ രോഖനക്കിളിക്കുന്നതു് തന്നെളിവാകുന്നു. താഴെ വാസികൾ ഈ വന്നുവരുക്കുന്നതെഴു കുംാരങ്ങൾക്കൊണ്ട് മറിച്ചു മറിവായ്ക്കു പാതയും ചേരുന്നവച്ചു് വെളിച്ചുവരുന്ന കര സംഭവിക്കുന്നു. ഇന്നുനെ സംഭരിക്കുന്ന പുക്കുക്കുറിം പിനെ കട്ടിയാക്കി വ്യാപാരികൾക്കു വില്ലുന്നു. അക്കുരു ഇനിച്ചു വളരുന്ന റഹ്മർമരങ്ങൾക്കു പ്രസിദ്ധിയുള്ളതു് അമുഖസാംസ്കാരികിന്റെ നേരിയും തെക്കേ അമേരിക്കയുടെ കുറു ഭാഗങ്ങളിലും നേരിയും മരംക്കാടുകളിലും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. റഹ്മർമരങ്ങൾക്കു അവശ്യമായ നിറവേറ്റുന്നതിനു സ്വന്തം ഭാഗങ്ങളിലായ പുക്കുങ്ങൾക്കു പുറത്തേക്കുന്നും റഹ്മർമരങ്ങൾക്കു തുംബിച്ചു ചയ്യുന്നതും ഇന്നുനെ കണ്ടു പിടിച്ചു ഏന്ന പറയാം. ക്രിസ്തപുണ്ണം 1876-ഇടയ്ക്കു കൂടാപ്പറഞ്ഞ ഏച്ചു്. എ. വിക്കുമാം ഏന്നൊരു ഇംഗ്ലീഷ് കാരണം അമുഖസാംസ്കാരികിന്റെ സമ്പര്ക്കും നിഖലയിക്കുന്നതും ഒരു ഉപകരണം റഹ്മാക്കുന്നുണ്ടോ. ഇതുനുണ്ടെന്നു കണ്ടു പിടിച്ചു ഏന്ന പറയാം.

കും, സമ്യാരം കഴിഞ്ഞു സ്വന്തരാഭന്നക്കു ഒട്ടന്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പരഞ്ഞുചതിനായിരും റബ്ബർക്കൈക്കൾ കൂടി ശരവരിച്ചു കൊണ്ടുപോൻ. ലഭിക്കുന്നാലെന്തിനു സമീച്ച മാറ്റി കേൾവിക്കു “കുറാർഡിസ്” എന്നുള്ള തോട്ട് തിൽ ആ കുയക്കൾ നട്ടിനാക്കി. അവധാനപ്പോൾ നട അതിയ പരിക്ഷണങ്ങളുടെ മലമാരി യുക്തങ്ങളായ അവസ്ഥ കൂടം അനുസരിച്ചു റബ്ബർച്ചട്ടികൾ തുഷിച്ചെയ്യുന്ന കാലും അസാധ്യമല്ലെന്ന ഫോറ്മുലയാക്കി. ശീതലവായ തുടന്ന അംഗ വാദരാത്രും റബ്ബർച്ചട്ടി പിടിക്കയില്ലെന്നുകണ്ടു വെള്ളിയിൽ വല്ലടവും അതു നട വളുത്താമോ എന്നു നോക്കിയതിൽ അംഗവഹക്കുവർത്തിയുടെ അതിപത്രത്തിലുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഓൺ സിഖാബിന്ദപിപുപോലെ പ്രസ്തുത തുഷിക്ക സ്വീകാര ചയാഗ്രഹായി മഹിരിടവും ഭൂഷിയിൽ പെട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവിനും 1881-ൽ ഇങ്ങന്മാരായി സിഖാബിന്ദപിപിൽ റബ്ബർ മരം പുഷ്ടിച്ചു കാണ്നാംമുള്ള മഹാബലമല്ലെന്നും. റബ്ബർ വിഷയത്തിൽ ആരമ്പിച്ചു നബിക്കുവണ്ണംക്കണ്ണായിരുന്ന തുലക്ഷ്യമായ ഗവം ഇന്തോക്കൂട്ടി അസ്ത്രിച്ചു. അനന്തരം അനുകൂലവണ്ണായ അവസ്ഥാസാന്തരിക്കാർഡം ശ്രദ്ധിച്ചു, ഏഷ്ട്രാലീവിഡിയത്തിൽ പവഡത്രും റബ്ബർക്കും ക്രമേണ പ്രാപിപ്പിക്കാണ്ടു. ശീതോഷ്ണസമിതികളും പ്രാപ്തിക്കാണ്ടു. റബ്ബർച്ചട്ടിക്കും പാരില്ലെന്നു മലഞ്ഞെരിക്കാലുകളും കനായുറങ്ങളും നാമ്പുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ലോൾ റബ്ബർമരങ്ങളാൽ പ്രാപ്തിക്കാണ്ടു. ഏകദേശം പതിനൊരു പഴിനേഴു കൊല്ലുന്നാൽക്കുള്ളിൽ തുഷിച്ചെയ്യു കിട്ടുന്ന റബ്ബറിന്റെ പരിമാണം ഉണ്ടെന്നു മസ്തിനായിം മാറ്റി മണ്ണു വലിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ. ഇതുകാണു റബ്ബർതുഷിയുടെ പ്രചാരം എത്രാക്കാണുന്നമാക്കിക്കാ മണ്ണു.

കാർഷികമായ് റഹ്മൻ, വന്നുണ്ടായ റഹ്മൻകരണങ്ങളിൽ കിന്ന ലഭ്യമായ നിന്ത്യാസന്ദേശക്കാർമ്മ ക്രൈസ്തവം കാഴ്ചയ്ക്കു കൊള്ളാവുന്നതുമാണെന്നുണ്ടില്ലോ വന്നുതുവുത്തിരിക്കുന്നുകപാലെ വെല്ലവും അതായാമ്പര്യതയും മററതിനു കാണണ്ടില്ലോ. മരബന്ധത്വാലി ഇവ മണ്ണും മിതലാശവയുടുടർന്ന സമ്മിശ്രതകാണ്ടു വന്നുംബാധ റഹ്മൻ പ്രാഞ്ചണ അംഗൂഢിഖായിരിക്കും. ഒരു ചക്രക്ഷ ഇതു പക അന്തുപാതമീശ്രിതത്തോ കാമവാ വന്നുപുക്കണ്ണങ്ങളുടെ വാഡിയാപ്രലീഡും നിമിത്തം * പ്രത്തിഭലഭ്രമാധ റഹ്മാനിനു ഗ്രാം കൂട്ടുന്നതായി ചിലൾ ഉംഗിക്കുണ്ടും. മുൻപരിനെതരം സണ്ടുരം റഹ്മാനിനു പുനഃ കുത്തിമായി റഹ്മൻ ഉണ്ടാക്കും വാൻ രാസ്തുംതന്നും ചെയ്യുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പ്രസ്താവ ചെയ്യാനുണ്ടാക്കുണ്ടും.

കുവവം ഗന്ധിവാഹനം ശ്രീനാ പരിഞ്ഞുവന്നിരുന്ന വായുദേവനെ വാഹനവാഹനനാശനത്തിനു സ്വർവസ്യ വിഭഗ്ഗലുക്കും റഹ്മൻ ഒരു മന്ത്രസാധ്യനുംപാലെ പ്രശ്നം ജനപ്പെട്ടുണ്ടും. പരിശോധനയിൽ നിന്നും അഭിപ്രായം ഇന്തനെ അത്തുകരംമായി പ്രശ്നാഭിക്ഷനും.

ഭ്രമിഭവിയുടെ ഉൽപ്പത്തി

ഇവിടെ പ്രതിപാദ്രമാധ വിഷയം കുറെ ഗാന്ധനമാണ്. ഭ്രമി ഏണ്ണനെന്നയുണ്ടായി എന്ന ചോദിത്ത്വായും ഉത്തരം പറയുവാൻ വിഷമമാണ്. പെശ്രാണികമാർ ഭ്രമിയെ ഒരു ദേവിയായി സകല്പിച്ചിരിക്കുണ്ടും. മഹാവിജ്ഞാവിനേരം ഭാര്യമാരിൽ

* പ്രത്തിഭലഭ്രം=പ്രത്തിഭിയിന്നും ഉണ്ടിക്കാംവുന്നതു.

ശാഖാബദ്ധമായി എന്നംണ് അവൻ പറയുന്നു. ഈ മഹാദേഹിയായ ഒരു ഭാത്യയെ ലഭിച്ചതിൽ മഹാവിജ്ഞാൻ കുറഞ്ഞംഡാണും അന്നവേണ്ടിക്കണ്ണായിരിക്കണം. വുംബാനവചനത്തിനു പല്ലു യുക്തിയുള്ളതോ എന്ന നമ്മൾ ഉപരി പരിശോധിക്കാം. തല്ലാബദ്ധം ഭൂമിയുടെ ഉല്പത്തിനെന്നെന്നെന്നു നോക്കേണ്ടിയിൽ നിന്നും പാശ്ചാത്യരാഘവന്മാരിൽ ഗതിയില്ലാത്തവർ ഇതിന് ഏതു പരയുമായിരിക്കും. എഴുന്നും ഏറ്റവും രാഹാജാം കിഴ്ചപ്പാടു പഠിച്ചിട്ടുള്ളവൻ അതാശ്രൂക്കാണ്ണും അന്നുവെള്ളുത്താണും വാമ്പവന്നാൽ,

“താമസത്തിക്കൽനിന്നു സൃഷ്ടതയാത്രകളും”

ഭൂമിപൂർവ്വിക്കമ്മുലപദ്ധതിവും പിന്നെ”

എന്ന ഭാഗങ്ങളിലും പരയുമായിരിക്കും. അതിന്റെ താല്പര്യമറിയുവാൻ സ്വപ്നം വ്യാവ്യാനം വേണ്ടിയിരിക്കണം. മുല്ലേറ്റാക്കണ്ണഭട്ട അതുമാം തജജ്വിമയിൽ എഴുന്നും വളരെ സംക്ഷേപിച്ചുകളുണ്ടു്. പരമാത്മാവിന്റെ രക്തിക്ക മായയെന്നിം മുഖപ്രക്രമിയെന്നിം മറ്റും പരയുന്നു; മുല്ലുക്കി തിക്ക സംക്ഷേപാദ്ധണ്ണാക്കാവോരും. അതിൽനിന്നു മഹാത്മപും അതായതു് ബുദ്ധിത്തപും ഉണ്ടാക്കണം; അതു മഹത്തത്പരതയിൽ നിന്നു് അവഹജ്ഞാരം ഇന്നിക്കണം. അവഹജ്ഞാരം എന്നിവിടെ പരയുന്നതു് ദർശിച്ചു എന്ന അത്മത്തിലില്ലെല്ലു. ശാഖാഭാരതക്കംഡം അവനവുണ്ടാക്കണാ തോന്നാനു വേബാധാരാ അഭ്രിക്കാനാക്കാ അതയി പരിശോക്കണാ അന്തഃകരണമാണു് അവഹജ്ഞാരം; അദ്ദേഹയുണ്ടാക്കണാ അവഹജ്ഞാരം, താമിസം, റംജസ്പം, സാത്പികം എന്നു മുന്നു തരത്തിൽ തിരിയുന്നു. താമസം അതായതു തദ്ദോശനമായകാരം അവഹജ്ഞാരത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടി രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടേവിക്കണം, ദശ്മം, സ്ക്രാം, അച്ചം, റസം,

നൈം ഇവ കേവലം ക്ഷേത്രവസ്ഥയിൽ ഇച്ചിക്കുന്നതാണ് സൃഷ്ടത്വാനുകൾ. തന്നെത്തരം ദാശാ സൃഷ്ടത്വാനുകളിൽ നിന്നും സ്ഥലങ്ങളായ പദ്മത്രണങ്ങളിൽ ദാശാന്മഭാക്തി കാണാം. എന്നാൽ ദാശായ്ക്കാർ ശബ്ദത്തിൽനിന്നും അകാം, സ്ഫുരംത്തിൽനിന്നും വാഴു, തുപതിൽനിന്നും തേജസ്സു്, റസ തതിൽനിന്നും ഇച്ചം, ഗദയത്തിൽനിന്നും ഭൂമി ഇന്നത്വാനുകൾ. പദ്മത്രണങ്ങളിൽ അല്ലെങ്കിൽ തിന്നുന്ന മഹാഘാടം പിന്നിട്ടുപിന്നിട്ടുള്ളതിനും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള തുകാണ്ട് അകാം ശബ്ദമാനുഗ്രഹം, വാഴു ശബ്ദസ്ഫുരംഗ്രഹം, തേജ സ്സു് ശബ്ദസ്ഫുരംതുപഗ്രഹം, ഇഡം ശബ്ദസ്ഫുരംതുപരസഗ്രഹം, ഭൂമി ശബ്ദസ്ഫുരംതുപസഗധന്യഗ്രഹം എന്നിങ്ങനെ പദ്മത്രണം ക്രമോത്തരഗ്രഹങ്ങളാക്കണം. ഇതാക്കാൻ മെച്ച പറഞ്ഞ ഭാഗത്തിനേൻ്തു വ്യാപ്താനം.

മേഖലകാം ദേഹാന്തികളും സാംഖ്യാദർശനക്കാരം ഭൂമി ഉണ്ടായതാണി പറയുന്നു. ഈ സ്വിഭാന്തരത്തിനേൻ്തു സാധുത്പാസാധുപചാർഖിക്കു വിസ്തീര്യേംകൊണ്ട് ഇവിടെ സുകരമല്ല. എങ്കിലും അതിനേൻ്തു അത്യുദം മഹാശ്രക്ക് ബാഹ്യരിലാക്രമഭായത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അതാരെന്നത്രിയങ്ങളാണുള്ള തത്പരമാക്കണം. ശബ്ദസ്ഫുരംതുപസഗധന്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ദേശം ഇത്രുമ്പുരുഷും ഇല്ലെങ്കിൽ നമ്മുൾക്കും അകാം അതുകൊണ്ടുള്ള ഭൂമിവരെയുള്ള ത്രണങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ നിശ്ചായമില്ല. ഇതുസ്ഥാനാക്കം തുപണങ്ങളും വാൻ നിശ്ചായമില്ല. കാതിലൈക്കാൽ ശബ്ദം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെ പദ്മത്രിയങ്ങളിലെപ്പുകിൽ ഭൂമിയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് പദ്മത്രിയങ്ങളെ നാലില്ലിക്കുവാനു നിശ്ചേഷം സ്ഥംഭപ്പുകാശിയാ ചെയ്യവാൻ കഴിയുള്ളവക്ക് ഭൂമിയില്ലെന്നുണ്ട്.

വൻകുട്ടനാട്ടാക്കൻ. പക്ഷേ പദ്മവല്ലിയും തുമ്പിയും പരി തൃശ്ശിതു പരീക്ഷിതു നോക്കുന്നതിനു വളരെ അഴകുമു സന്നദ്ധാക്കമനു തോന്നുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ നാമക്ക അതഭോച്ചിതു നോക്കുന്നില്ലിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി നാമക്ക ഭൂമിശൈല്പ്പറി നിസ്തിക്കംബാധി എന്നതറിയാമെന്നു നോക്കുകതന്നു. ഭൂമിയി വാണി നമ്മുടെ അധിവാസമക്കിലും അതിനെപ്പറി മനു ഞായിക്കുന്ന ഒരുപ്പും ഒരു അഭ്യന്തര അംഗംമാന്നുമായിരുന്നു. ഭൂമി പവക്കേപാലെ പരന്ന പദാത്മംഖാക്കാനു പണ്ടുള്ളവർ കരിത്തിരുന്നു. പക്ഷേ ഒരു പത്രികപാലെ ഉരുഞ്ഞിക്കുന്ന ഗ്രാമമാണുണ്ട് ആയുനികമാർ നിന്മവീരജം വിശ്വസി ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭൂമിയും പവക്കമില്ലെന്നും സൂച്യൂർ അക്കാദമത്തിൽ, സംഖ്യാരിക്കുന്ന ഏറ്റവും കുറക്കാവും മനുവരെ പലകം വിചാരിച്ചിരുന്നു. അവബാ, സ്ഥമിരാ ഇത്യാദി രണ്ടു അദിം ഭൂമിപത്രായണ്ണളാധി നാം ഇന്നമുപയാഗിക്കുന്നു. പക്ഷേ വാസ്തവമന്ത്രാന്വയാല്ലെന്ന വിഭാഗമാർ സമത്വിച്ചി കിക്കുന്നു. ഒരു മന്ത്രാക്കാല്ലും മനു ഭൂമി സൂച്യൂർനെ ആറില്ലെന്നു ഏറ്റവും പറയുന്നവരെ പാശ്ചാത്രാദിനേം ഭാഗത്തെന്നവും അരുളുക്കുടി കൂപി കല്ലും മല്ലും വഹിച്ചു ദിയുമായിരുന്നു. ഭൂമി മലിക്കുന്ന ഏറ്റവും യീറക്കാധി പറത്തെ അപൂർവ്വായതും ഭൂമാളാസ്ത്രാഭ്യർഥതനായ ഒരു മഹാനെ കാഡാറുഹാത്തിൽ വെന്നും ചെയ്യുന്നതിനുപോലും സംശയിക്കാനുണ്ട്. ഭാരതീയരായ ഭൂമാളാവെള്ളതാനികമാർ ചിഹ്നം ഭൂമി ശഗാളുന്നവിനിയാണുന്നും അതു സൂച്യൂർനെ ആറില്ലെന്നു ഏറ്റവും അഭിപ്രായമുള്ളടാതിരുന്നുണ്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്മാന്മാരും 500 കൊല്ലുന്നദിംക്കുമുണ്ട് വിശ

മന്ത്രമെന്നു കാണുന്ന ഗോളകീപിക എന്ന ഗുഹമം നോക്കി
യാൽ മനി. അതു 'ഉസ്രൂപിനാനാഡ് ഒരു ഷ്ട്രൂതിരാഖ്യ
ജനങ്ങൾ കൂത്തിയാണ്'.

“പൂർണ്ണവിമുഖം ഭക്തി
ക്ഷേമി നാസ്തി ഭോഗം വാഗർക്ക്ഷേമാം
ഭതി കിവ വദന്തി കേച്ചിൽ
നാലിമതം തദപി വാച്ചുഭ്രംസ”

എന്ന ഗോളകീപികാക്കത്താവു പറയുന്നു. അതായതു “പൂർണ്ണവിമുഖമാണി ഭൂമി സദ്യ വിക്ഷേമം. അടിത്രംക്കഷത്രാഭി
ജ്ഞാതില്ലുകളല്ല ചുററി സദ്യവിക്ഷേമം. ഇങ്ങനെ ചിവ
സാന്നിജ്ഞങ്ങൾ പറയുന്നു. പാക്ഷ ആ അഭിപ്രായം ആന്തു
ഭ്രംസ അമൃബാ അന്തുഭ്രംസ എന്ന ആചായ്യൻ അംഗീകരിക്കു
ന്നില്ല” എന്നത്മം. ഇതു കാണട്ട് ഭൂമി സൃഷ്ടിന ചുററില്ലെ
ഡുവിക്ഷേമം എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്ന പെശരസ്ത്വവി
ദ്രാഹാരില്ലാതിക്കന്നില്ലെന്ന സ്ഥാപിക്കുന്നു. പാക്ഷ അന്തുഭ്രം
ഭികളുായ ആചായ്യമായുടെ അഭിപ്രായങ്ങളേ അനുബന്ധിക്കു
വാനുള്ള അയീരത്തുകാണട്ട അസ്ഥിഷ്ഠാന്നാശങ്ങൾക്കാർ യദാ
ത്മതപ്രാണിപ്പുകിൽ ചണ്ണപ്പമാരായി പരിണമിച്ചു. പാദ്യാ
ത്രാഹാർ ദ്രാഹാരിനിനിത്തംബാധി ഉച്ചക്കണ്ണങ്ങളുടെ സ്വാധാര്യം
അവലംബിച്ചു ഭൂമിയുടെ ഭേദം സകതമിച്ചു.

എത്തെങ്കിലും ഭൂമി ഗോളാക്കത്തിയാണെന്നും അതു “അടി
സ്ഥിരന ചുററില്ലെങ്കിലും കാണിക്കുന്നു എന്നും സിലു
മാഡി റണ്ണിക്കാവുന്നതാണ്”. ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയെ ചുററി
സദ്യവിക്ഷേമം. സംഭര്യം മുംബല മുട്ട പിടിക്കപ്പെട്ടു
ശ്വാസ ചന്ദ്രൻ, ഭൂമിക്കപ്പക്കിണംവച്ചുകാണട്ട സൃഷ്ടിന

ചുറ്റി സമ്പര്കിക്കു. അകാദമിതാനതിലേക്ക് നോക്കിയാൽ ചല്ലെന്തുടാൽ അഭേദകം നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രകാരിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നിശ്ച്ചപ്രഖ്യാസമായി നമ്മക്ക് കാണാമെന്നീല്ലതാക്കും. നക്ഷത്രങ്ങൾ ടീപ്പസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് മലിക്കാതെ പ്രകാരിക്കുന്ന ജ്യൂതില്ലുകളുണ്ട്. ഏന്നാൽ നക്ഷത്രങ്ങളേപ്പോലെ പ്രകാരമോന്നങ്ങളായി, സമ്പര്കിക്കും വേരോത്തമം ജ്യൂതില്ലുകളുണ്ട്. അവയ്ക്ക് അഹംങ്കൾ എന്ന് ഏൻ പേര് പറയുന്നു. ബുധൻ, ശ്രീകുമാർ, ക്ഷുഗ്രൻ, വ്യാഴിം, ശനി തുല നമ്മക്ക് സ്വാപരിചിതങ്ങളായ അഹംങ്കളുണ്ട്. ഇതുകാതെയും അഹംങ്കളുണ്ട്. സാധാരണ അഹംങ്കളും ചെറുതായി പല ഉപഗ്രഹങ്ങളും അകാദമിരാജ്ഞതു സമ്പര്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തുടാതെ അകാദമിയും കൊള്ളിമീൻ അമ്പവാ ഉല്ലകൾ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതും ചിലപ്പോൾ കാണാറുണ്ട്. ഇതിനുപരിമെ അപൂർവ്വമായി ധൂമക്കത്രകൾ ഏന്നായെന്നും ജ്യൂതില്ലുകളും ഉളിക്കാറുണ്ടോ അറിവുണ്ട്. ഭൂമി, ചല്ലൻ, അഹംങ്കൾ, ഉപഗ്രഹങ്കൾ, ഉല്ലകൾ, ധൂമക്കത്രകൾ, തുവണ്ണല്ലോ സൃഷ്ടികൾ കൂടംവരത്തിൽ ഉംഖുട്ടതാണ്. തുവയെല്ലാം തുടിത്രുക്കുന്നതാണ് സൗഖ്യമാണ്. ഭൂമി ബുധത്രുക്കാടിക്കുള്ളും ഒരു ദിവസം അഹമാകും. അഹംങ്കൾ ഏകദിവസം പ്രകാരിക്കുന്നതും പ്രത്യേകമാണ്. ചുറ്റില്ലെന്നും സ്വന്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രത്യേകമാണ്. ചുറ്റില്ലെന്നും സ്വന്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ സമ്പര്കിപ്പിക്കുമ്പോൾ വബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും വിശ്രാംഖിച്ച പരിശോഭയില്ലെന്നും സൃഷ്ടികൾ ഏററുവും സമീപസ്ഥാനമായി ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ബുധനാണ്. ബുധങ്ങൾ ഭൂമണ്ഡലത്തിലേരായ്ക്ക് പുറത്തെല്ലാം

ശ്രൂക്കന്നറ മേണമാർത്തും. അതിനം പുരുഷയാണെ ആമിയുടെ സഖ്യാദിപി. ആമിക്ക പുരുഷയാണെ ക്ഷേത്രന്നറ പരിക്രമണം. അതിലും ദുഃഖത്തിവാഹി വ്യാഴവും വ്യാഴത്തിൽനിന്നും ദ്വിരഹിയും ശ്രീകോവിലിനു മുറിയും ചുററി സഖ്യാദിക്കൻ, ചിലർ ശ്രീകോവിലിനു മുറിയും ചിലർ നാബവയവസ്ത്രത്തിനു മുറിയും ഗൈറ ചിലർ മതിൽക്കെട്ടിനു പുരുഷയും ക്ഷേത്ര പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഖ്യാദക്രമം. അതുകൊണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ തന്മീൽ രിക്കല്ലും ത്രിക്കിമഥ്രന്നതിനിടയാക്കണ്ടില്ല. ക്ഷേത്രന്നറയും വ്യാഴത്തിന്റെ യും സഖ്യാദിപികളും അന്തരാളത്തിലാണ് “ ഉപഗ്രഹം ഞദം പരിക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ”. എഴുതാ ഒരു ഗ്രഹം ചരിന്നലിന്നമായിരുച്ചൂഡയതിൽനിന്നു് ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ഉള്ളാടി തുടാണ്ണന്നു് ഒരു കാഖത്തു ചെയ്യുന്നതിപ്പക്കൂർ വിചാരി ത്രിക്കൻ. പക്ഷേ ആ അലൈപ്പായത്തിനു സാധ്യവായ അതയാം ഉണ്ണണ്ണൻ പുറയാവുന്നതല്ല. കൊള്ളളിമീൽ വിഴു നാതു കണ്ടു നക്ഷത്രം വിഴുകയാണെന്നു സാധ്യരൂപം ഭൂത ഞദം പറയാറുണ്ടു്. ഏന്നാൽ അതു നക്ഷത്രമല്ല. അതിനു നക്ഷത്രവും അതായാൽ ബന്ധവുമുണ്ടു്. വെട്ടിക്കെട്ടിൽ വാണാ കത്തിച്ചു വിട്ടുന്നതുപോലെ ഉള്ളകൾ രിട്ടിന്തു നിന്നു മഹാരാജന്തേക്കു് ഏറിഞ്ഞെന്നപാതയു പോകിക്കയാണെല്ലു ചെയ്യാറുള്ളതു്. നാപ്പലുസമയംകൊണ്ടു് അവയുടെ പിലാസം അസൂചിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഉള്ളകൾ ആകാശത്തു വ്യാകീണന്നുണ്ടായി സഖ്യാദിക്കൻ. അവയും സാധാരണമായി ഒരു കഴുപ്പുന്നതിന്റെ വലിപ്പുമെയ്യുള്ളൂ. അതിൽ ത്രിക്കതല്ലും കിരുവും അയിട്ടും വാഴരും ഉള്ളകൾ ഉണ്ടു്. ഇവയുടെ ഇടയ്ക്കുടി ഭൂമി സഖ്യാദിക്കുന്നവാം ആക്കപ്പന്നരക്കി

କୋଣ୍ଡା ଓ ଭ୍ରମିତିଲେସ୍ୟ ପତିଷ୍ଠନ. ଯାହୁମଣ୍ୟମ
ଅତିକ୍ରିୟାତ୍ମକ କଷିପୁରତିନିଃମିତତଂ ଶୁଦ୍ଧତକ୍ରି ଓ ଏହି
ରିତେତୁପୋକାଙ୍କା. ଅନ୍ତରେ କୋଣ୍ଡା ପ୍ରକାରରେବକଳ୍ପାଯି ପରି
ଶାଖିତ୍ତୁ ଓ ଭ୍ରମିତିକ୍ରି ବିଭିନ୍ନ. ଏହିରିତେତୁତୀନୀ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ
କଳ୍ପିତ ଓ ପରିଶରେଷ୍ଟାତମ ଏହିକୁନ୍ତ କାନ୍ତିଷ୍ଠାନ୍ତିରୀତିମୁଣ୍ଡା
ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦାନ୍ତିକ୍ରି. ଲୁଣି ନାମକ ନୋଈବାରାହିତୀ
ଯୁମର୍କେତୁକଳ୍ପାଯୁଗିତ୍ୟାଙ୍କା. ଲୁଵାୟି ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦା କଟିବେ
ତିକ୍ରି ଉପରେପ୍ରତିକାଣନ୍ତି ଯୁମର୍କେତୁକଳ୍ପାଯେ ପରିଶରେଷ୍ଟାତମ
ରହଣାଳ୍ପିତ ଗତିତିକାଣନ୍ତି ଯୁମର୍କେତୁକଳ୍ପାଯେ ଗତିକମ
ବିନାମାକାଣନ୍ତି. ରହଣାଳ୍ପିତ ଭେଦମାର୍ଗାତମ ମିକବାଦଂ
ପୁଣ୍ୟପରିତିଲାକାଣନ୍ତି. ଯୁମର୍କେତୁକଳ୍ପାଯେ ପରିଶ୍ରମମାର୍ଗ
ମାକଟ୍ର ଜୀବିତାନ୍ତି କରେତ୍ତାଟିକିଣିକାଣାଲେଖନକାରୀ
ଓ ଅପରିତିଲାକାଣନ୍ତି. ଅନ୍ତରେ ମିତତଂ ଯୁମର୍କେତୁକଳ୍ପାଯେ ଏହିଲ
ଷ୍ଟ୍ରେପଂ ଅତିରୁଦ୍ଧା ଅତସାମାନ୍ୟିତା ଶୁଦ୍ଧିତିରିତେ
ପିଣ୍ଡ ବ୍ୟର୍ତ୍ତିରେ ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦା ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରାପିତ୍ତ ମହିଳାଭେଦ୍ୟାବେ ଶୁଦ୍ଧି
ଅତିରିତେତୁପୋକର୍ତ୍ତା ଚେତ୍ୟାଙ୍କା. ତା ଗୋଟିଏତିକେଳିର ପର
ତମମ ପିତ୍ରକାରୀଙ୍କ ନାନ୍ଦିବ୍ୟାକ୍ରି ତଥାକାରୀପୋଲେ ଗୋଟି
ତମିର କୀତ୍ତିମାନାକାଳେପ୍ରାବେ. ଆତମକ ତା ଅପରିତିଲାକାଣ
ଯୁମର୍କେତୁକଳ୍ପାଯେ ସମ୍ମାନମାର୍ଗମୁଣ୍ଡା. ପରିଶ୍ରମ ଯୁଗରେକାନ୍ଦା
ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦା ପିତ୍ରପିତ୍ର ପୋକାଣାତିନ୍ତି ଅତସାମତମାତ୍ରାଙ୍କାଣନ୍ତି.

ନାକଷରାତମ ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦା ଉପରେପ୍ରତିବ୍ୟାପ୍ତି.
ଆପଣାଙ୍କା ନାମକାରି ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦା ପରିଶ୍ରମ
କଟିବିନାମାନ୍ତି ଗଣିକାନ୍ଦା ପରିଶ୍ରମ/ ରହଣାତମ, ଉପ
ରହଣାତମ, ଯୁଗରେକାନ୍ଦା ମହିଳାଭେଦ୍ୟାବେ କରିକାଣିମିଦିବ
ମାନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟିକାନ୍ଦା, ଶୁଦ୍ଧିତିଲାକାଣାତାନ୍ତି ବ୍ୟର୍ତ୍ତିକାବ୍ୟ

അവയുടെ ഗതികൾ അവലോകനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ജ്യൂതി ദ്വാരാ സ്വീകാര്യമാർപ്പിച്ചു പറയുന്നു. സപ്പക്കട്ടംബുംഗണാഭോംഗത്തിന് സൃഷ്ടിക്കുന്നതുനാ ചലിച്ചുകാണിക്കുന്നതായും വിചാരിക്കേണ്ടതുനാകുന്നു. അതുപോലെ നക്ഷത്രങ്ങളും സമ്പര്ക്കിക്കുന്ന സൈക്കണ്ണം, അക്കദ്ധാട്ട പറയുന്നതുമായ അന്തരീക്ഷം ചരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ശരനവയിൽ ജ്യൂതിസ്ഥാക്കളുടെ മുഖ റംഗമാകുന്നു. ഇനി ഈ പ്രസംഗത്തിനും അതിനുംതൊക്കെ ഇജണ്ടാസാവിഷ്ണവമായി ചോദിച്ച മഹാപുശ്ചന്ത്രാവക്ഷ പ്രതിനിവത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു മുച്ചി ഏതുനെ ഉണ്ടായി എന്ന നമ്മുടെ ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു വല്ല തുന്നപും കിട്ടുന്നു എന്നും നോക്കുവാൻ അക്കാദമിയാണും കുറെക്കൂട്ടി സൂക്ഷ്മാശി പരിഞ്ഞായ നീയമാകുന്നു. ദ്വിരബർിനി ശമദിവാ കൂഴുക്കല്ലാടിവച്ചു നോക്കിയാൽ ഇൻപു വിവരിക്കുന്നുടുത്തു തുടക്കത അഭന്നകു ജ്യൂതിസ്ഥാക്കർ അക്കാദമത്തുണ്ടുന്നു നമ്മുടെ കാണ്ണാവുന്ന താണ്. അ ജ്യൂതിസ്ഥാക്കർ, അക്കാദമാന്ത്രികപത്തിൽ (അതായതു അട്ടിന്ത്രാമംചോലാലെ) അല്ലിപ്പുന്നുള്ളയും കാണ്ടിമാറ്റു ക്കൊണ്ടായുമുള്ളു. മെഡിന്നപാംകു സാന്ദര്ഭമായ അതുതിയുമുള്ളവയാണു. അവയ്ക്കു ഇംഗ്ലീഷുകാർ “നൈബുലി” (എക്കവചനം “നൈബുലു”) എന്നു പറയുന്നു. മരാട്ടിനോഷ്ഠരിൽ സംസ്കൃതത്തെത്ത അത്രുചീച്ചും അവയ്ക്കു തേജോദിവാദംപും എന്ന പേരു നിന്നിച്ചുവിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും അ വാക്കുന്നതുനാ നമ്മുടെപരമ്പരയിലും ഇവയിൽ ചിവതിനെ കേവലം അസ്ഥാനങ്ങളും കണ്ണകൾക്കും നമ്മുടെ നക്ഷത്രങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുവിരിക്കും. പ്രകൃഷ്ട അവ നക്ഷത്രങ്ങളുടെനിന്നും നിന്നും

മാക്കം. അമുഖം ഒരു അതുതിയിൽ അഗ്രിമയമുയ്യുചിക്കെയ (മുട്ടക്കുമ്പത്തിനെ) അനുകരിക്കുന്ന എന്നം പറയാവുന്നാണ്. അന്തഃനെ ലക്ഷ്യന്തിൽ അധികം തേജ്വാമുഖ്യമാം അക്കാദമിയിലുണ്ടുനോ ശാസ്ത്രങ്ങളാർ പറയുന്നു. അവയിൽ ഏകദേശം നേർപ്പക്കത്തിയാളും കണ്ണം വാഴ്ത്തിയിൽ പറന്ന തളിനമായിരിക്കുന്നു.

കണ്ണംവാഴ്ത്തിയായ ഒരു തേജ്വാമുഖ്യപട്ടഭര്ത്തരാണുക്കിച്ചുങ്ങാക്കുന്നപക്ഷം അതിൽ ചില വിദ്യകൾക്കും മറ്റും ബഹുമാനിക്കുന്നതു അതുകൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ടതു മെച്ചപട്ടി വിദ്യ ബഹുമാനം മറ്റും ബഹുമാനിക്കുന്നതു പറന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യകളിൽ ചിലതിനു ഒരു നക്ഷത്രം അനുയും വലിപ്പുവും തെളിച്ചുവും ഉണ്ടായിരിക്കും. മുറ്റമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഭോപിച്ചുപോകമെങ്കിൽ ഇല വിദ്യകൾക്കും നക്ഷത്രങ്ങളായിന്തിക്കുമെന്ന് അക്കം ദോന്നാതിരിക്കായില്ല. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നില്പുത്തി തേജ്വാമുഖ്യങ്ങളിൽ നിന്നുകുന്നതിൽ ഒരുപാലത്രായുമില്ല. തേജ്വാമുഖ്യങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങളാകമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സൗരയുമത്തിനേൻ്റെ ഉപാകാരങ്ങൾ മഹത്തായ വല്ല തോജ്വാമുഖ്യവുമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാക്കും. ഉപാകാരങ്ങൾക്കുമുകളിൽ വച്ചു വന്നിരാണുനോ പറയാം. മന്ത്രക്കാണ്ടു കൂടുതലോ കുണ്ണേയും, മന്ത്രക്കാണ്ടിനേൻ്റെ ഉപാകാരക്കാരണമെന്നു പറയുന്നു. കാൽന്തുരായ വസ്തുവിനേൻ്റെ നില്പുത്തിയ്ക്ക് മേതുഞ്ഞ മായ പാതയുംാണ് ഉപാകാരക്കാരണം. നക്ഷത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ സൗരയുമാം പോലെയുള്ള മഹാമണ്ഡലങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ ഒരു നൃത്യനെ അപേക്ഷിച്ചു തീരുപ്പന്തികളായ അവന്നും

എത്രയോ തുച്ഛങ്ങളായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഓരോ നക്ഷത്രം ഒരു പ്രത്യേകം "അംബുസിച്ചു" ഗുഹാങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിന്റെന്നു തന്ത്രകാണ്ട്" അവ നമ്മൾ ദേശ്സ്ഥിനേതാവരമാകുന്നില്ല. മഹാ പുക്കിഞ്ഞളുടെ ചുവപ്പിൽ കിള്ളക്കുന്ന ചെട്ടികൾ ദുരന്തനാണോ കാക്കിയാൽ കാണുകയില്ലപ്പോ. എന്നാൽ ഓരോ മഹാവു കൂർഖ്യം ഉയർന്നുനില്ലെന്നതു ദുരന്തനാണോ കാക്കിവേബാഴിം കാണാ മെന്നുള്ളതാക്കൻ. അതുപൊലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ അല്ലാതെ അവയ്ക്കു അധിനാഭായ ഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മൾ പ്രത്യേകി ചെട്ടുന്നില്ല.

സൂര്യൻം അതിനു അധിനാഭായ ഭ്രംഗത്തില്ലെന്നുകളിൽ മുഖി മുതബായ ഗ്രഹങ്ങളം തെള്ളാമേധാവതിൽനിന്നും ഇന്നു ഞങ്ങളാണുന്ന വിചാരിക്കുന്നതിനു വായകമായി ധാത്രാനു മില്ല. എന്നാൽ തെള്ളാമേധാവം സംരക്ഷിക്കായി "പരിശമിച്ചു" തെണ്ടനെന്നെന്നു സൂക്ഷ്മായി വിവരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. നമ്മൾ ഭ്രംഗായി കരതാവുന്ന ഒരു സംഗ്രഹി ഇവിടെ പ്രസ്താവണ്ടാഗ്രഹാക്കൻ. അതാണുള്ള വോക്കത്തുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളം തമ്മിൽ പാസ്സും അക്കഷംഗം ഉണ്ടെന്നുള്ള താക്കനു. സർ ചെറുസൈക്കലുടീൻ എന്ന പ്രതിവിജ്ഞാ നിയാൽ ഉപജ്ഞാതമായ പ്രസ്തുത തത്പരം സംസ്ക്രതികമായി പ്രവർത്തിച്ചുകാണിക്കുന്നു. വോക്കത്തിൽ ഉള്ള ഓരോ അണംവും മറ്റൊരു അണംക്കലെ അതക്കപ്പിക്കായും മറ്റൊരു അണംക്കലും അതക്കപ്പിക്കാലെപ്പുട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അതക്കപ്പിന്മുകളിൽ നടക്കുന്നതുകാണ്ട്" തെണ്ടാമേധാവാദ്ദളിൽ പ്രകാരഗേണ്ണൾ നേരിട്ടുന്നു. ഒരു തെള്ളാമേധാവതിന്റെ മുത്തിയിൽ അണ്ണുമിണ്ടും വിരലുമായിച്ചുതിരിക്കിക്കുന്ന അണംപ്രാഥമായ ദേവ്യരക്ഷവള്ളം അഭ്യന്നുംനുംകർഷ്ണനും

കൊണ്ട് പിലട്ടതു ശാരീവിക്കുന്നു. അന്നനെന്നയുള്ള ഭാഗം നിഖിലതകൊണ്ട് പ്രകാരമാവത്തുകളായി നക്ഷത്ര മുച്ചതിൽ പരിണമിക്കുന്നു. ശാഖകൾ അകലെയോപം വികാസവും അടുക്കുന്നേയോപം (1) ഗ്രാസവും സംഖ്യിക്കുന്നു. മുൻപറിത്തതുപോലെ അക്കഷ്മാരകതി നിമിത്തം തെള്ളാ മേഘങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങൾ എന്നിവേച്ചിൽ്ല സൃഷ്ടി ഭൂമിയും മറ്റു ഗഹനങ്ങളുണ്ടായതായി വിചാരിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ അക്കാദമാല്പ്പത്തിൽ സമ്പരിക്കുന്നേയോപം തെള്ളാ മേഘങ്ങൾ (2) ശൈലോരധം പൊലെ സമുദ്രഭാഗ ഉല്ലാകളും മാറി കൂടുകൂടുന്നതിനും അതു ഉല്ലാകൾ ഗഹനങ്ങളുടെ അപ്പരംഭ ഇംഗ്ലീഷ്യലി പ്രാപ്തിക്കുന്നതിനും സംശയിക്കുന്നതാണ്. ഏതെന്നയാധാരം ഉല്ലാകളുടെ എടുന്നംകൊണ്ട് തെള്ളാ മേഘങ്ങൾ ചുട്ടുമുട്ടെ തുപ്പമാകാതിരിക്കായില്ല. ചുട്ടിയെററ കൂടുതൽക്കൊണ്ട് ദൃത്തങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടുകയും പ്രവഞ്ചം വാതകങ്ങളായിത്തീരകയും ചെയ്യുന്നു. അടിത്ര നിലപ്പാഴം അഭിനക വാതകങ്ങൾ ഉജ്ജവലിൽക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം മണ്ണവമാകുന്നു. വേണ്ടപോലെ ചുട്ടുടക്കിയാൽ പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നും വെള്ളിൽക്കയും ചുട്ടു പുറപ്പെടുന്നു. തനി ക്കുപ്പുകവി വളരെ ചുട്ടപിടിപ്പില്ലാതെ അതിൽനിന്നും ചുട്ടു പ്രകാശവും ഉണ്ടാകുന്നതു നമ്മകൾ പ്രത്രക്ഷപ്പെടുന്നു. കമ്പി തണ്ടകുന്നേയോപം അതിഭ്യറ പ്രകാശം ലോപിക്കുന്നു; കുമ്മണ അതിൽനിന്നും ചുട്ടു പട്ടുമാറുന്നു. ഭൂമി അന്ധംഭേദരായിൽ അടിത്രുനേന്നപ്പോലെ ഉജ്ജവലവായുമയമായ ഒരു മണ്ണവമായി കൂടിരിക്കുന്നും. ഒന്നാംപത്തിനും പൊട്ടുന്നേയോപം ഭൂമി യുടെ അന്തിമഭാഗത്തുനിന്നും വളരെ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

(1) ചുമ്പം, (2) ശക്തിക്കുന്ന സംഖ്യ,

വെള്ളിക്ക് ചാട്ടന്നതുകൊണ്ട് ആഗൾം ഇപ്പോഴിം തപ്പമായിരി കണ്ണ ഏറ്റു സ്വീജിക്കാണ്. ആരംഭകൊണ്ടതു വായുജ്ഞാവാ മയമായിരുന്ന ക്രമോളം കുമേശ തന്നെങ്ങവാൻ തുടങ്ങി. ആ തുടങ്ങിലുണ്ടായിരുന്ന വാതകങ്ങളിൽ ചിലതു നമ്മുടെ വായുമണ്ണം ചിലതു ഇലമായും മറ്റു ചിലതു മണ്ണു മാത്രം മുന്താവധിയായും അപാരതാഫ്രീടിക്കിരിക്കുന്ന ഭൂമി ഓരോവർമാനമാണിരുന്നതുപോർ അതിൽനിന്നും ചൊട്ടിതെ റിച്ചുവോയ ഭാഗമല്ലയോ ചാരുൻ അതയിൽത്തീർത്തുന്ന സംശ യിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിയാളിസ്റ്റിക്കുപകരിച്ചിരി കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾനും ഭൂരാളിസ്റ്റിക്കുപകരിച്ചിട്ടുണ്ടും പരിശോധിച്ചുനേരുമും വ്യക്തമാകുന്നു.

ഉധാരംപോലെപട്ടകളായ വിദ്യപ്രജനനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഉല്പത്തിയെ സമർപ്പിക്കുവാൻ അതിക്കുന്നു. ഈ വിവരങ്ങൾക്കുത്തിൽ അവിടവിടെ ചില ചരിത്രങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. കുമേശ അവരെ ദരിശ്വന്തരി സ്ഥാപ്രമായ സിലബാനത്തെ ഒരു തിള്ളാളും അതുപോലെ വൈദികവിജ്ഞാനിക്കു പോലും മഹാവിജ്ഞാവിജ്ഞാനിൽ ഭാംഗ്രാഹി ഭൂമിയെ സകലിച്ചിട്ടുള്ള കമ പറഞ്ഞുവരുണ്ടും. മഹാവിജ്ഞാനാക്ഷാൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്നയില്ലോ? വാക്കനാശി അവതരിച്ചു മഹാവിജ്ഞാനാക്ഷാൻവും അക്കമെഴുകുട താണ്ട്രം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അഭ്യാസവോക്കുന്നയും? അയച്ച ഏറ്റു മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ആകാരത്തിനു വിജ്ഞപ്പിക്കുവാൻ വിജ്ഞാനിക്കുവിജ്ഞാനാക്ഷാൻ സമ്പ്രത വ്യാപിക്കുവാൻവാൻ എന്ന അത്മ അനീതി വിജ്ഞാനംജ്ഞാനം സൃഷ്ടിക്കുവിജ്ഞാനാക്ഷാൻവിജ്ഞാനം ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടികൾ ഭാത്യാണ ഭൂമി എന്ന് വന്നുള്ളു. സൃഷ്ടികൾ ഭാത്യ എന്ന പരമ്പരാത്തിന്റെ താല്പര്യം സൃഷ്ടി വരദാവകയായി വിച്ഛവിഹിതാതെ രീക്ഷ ചെപ്പട്ടാവം എന്നാണല്ലോ. സൃഷ്ടിനെ അപേക്ഷിച്ച ഭൂമി ആട്ട സ്ഥിതി അങ്ങനെതന്നെയാണ്. ഭൂമി സൃഷ്ടികൾ അക്കഷമന്ത്രിനു വരബ്ലൈറ്റ് സദാ കരണ്ടി ചുററില്ലെങ്കി ആകാശിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി ഒന്നുന്നതുണ്ടെന്നു പൊരു സ്ഥിക്കും ഭൂമിയിൽ ഭാത്യാത്പരമാണെപ്പിച്ച പ്രതിപാദിക്കു യാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അവരുടെ കമാക്ലുന്നവു പ്രാറി സംശയവാദത്തിന്മുഖ്യത്തെ സംഗതിയില്ല.

സ്വാത്രത്രം സന്ധാദക്കാർ

സുവർണ്ണവസ്പതുപനിത്രപണത്തിൽ മനസ്തിയിൽ ദ്രുതിയന്ത്രം അന്തരം വരബ്ലൈറ്റിരിക്കുന്നതെല്ലാം ഭൂമിവും തന്നിക്കു വരബ്ലൈറ്റിരിക്കുന്നതെല്ലാം സുവവും എന്നാക്കുന്നു. മനസ്തിയിലെ വഹനങ്ങൾ ഏലും ഇപ്പോൾ 'അരം' സ്ഥിരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിലും അതിപ്രാധികാകാം മുതൽ അന്ന വേസിലബമെന്ന ഗണിക്കേണ്ണ ഒരു സന്നാതനത്തപരമാണു് മന പ്രതിപാദിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു വിശ്വാസിക്കേണ്ണിയിരിക്കുന്നു.

“സത്യം പരവരം ഭൂമിം

“സത്യമാന്വദം സുഖം” എന്നാണ മനവചനം. ഓഴം ഇന്നത്തിനും സ്വാത്രത്രം തന്നിനും അഭിവാദ്യമണ്ഡായി രിക്കുന്നതിനു ഘുഞ്ഞു, ഓഴം ഇന്നസമ്ഭാവനും ഓഴം ഇന്ന

പക്ഷും സ്വാതന്ത്ര്യരാജിനിവാണി തീരുമാനി യഥിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതിനു ചാരിത്ര്യത്തിൽ വഴിശരം ദേഖാന്താശം ഉണ്ട്. സപരാജ്യസപാതന്ത്ര്യരാജിനിയുള്ള ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇഷ്ടിച്ചതിൽ അതുള്ളപ്രവാദം മനോഹരണങ്ങളുമാണി പ്രഭരാഭിക്ഷന്തു. കിഴുസുക്കിത്താദർഗ്ഗ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ രാജാക്കരവ ഭാസഗൾറ നാമദയശം ഭാരകാന്വയകരമാണു ആക്രമപാരവരു ന്തിനു നമ്മുടെ ഇടയിൽ കാരണമാകുന്നു. യവനന്മാർ ബാരതവർഷത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കവാൻ തുടങ്ങിയ പ്രാബല്യപ്രാജ്ഞ വിധ്യംസനം ചെയ്ത ചാരുഗ്രാഫിന്റെ പ്രത്യേം ഇന്നും വാ തെള്ളുടനും ഇതുപോലെ പ്രാചീനകാലം മനസ്സിൽ പല രാജ്യങ്ങളിലുംബാധിച്ചുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിപ്രശ്നത്താം ആദ്യത്തുകൊണ്ടുള്ളും അവിശ്രദ്ധിരിക്കുണ്ടുവയും ആകുന്നു.

ക്രിസ്തവർഷാരംഭന്തിനും അംഗൈ ശതാബ്ദ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പു പ്രഖ്യാസാന്തരാജ്യം (പാരസ്പികം എന്ന സംസ്കൃതം) വരുത്താൻ പ്രാബല്യപ്രാജ്ഞത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അന്യാഥായ വീവ പ്രഭുംഗവും കരിനിനു സഹജമായ മർദ്ദനനയവും ക്ഷേണ കുംഡ മുഖം ഭൂമായും ഭൂമാന്വിജ്ഞാനവും ആ സാന്തുഷ്ടത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. പാരസ്പികാധിപതിയുടെ ഉള്ളം യൂറോപ്പു് ഭ്രവണ്യത്തെ സപാത്യികാരന്തിനു വരെ ചേടുത്തുവാനായിരുന്നു. പാക്ഷി ലീസു് അതായതു് യവനരാജ്യം ആ ഉള്ളത്തെന്നുപരിശൃംഖലയായിരുന്നു; ഏന്നതനെ യൂണിപ്പ്, പാരസ്പികാസാന്തരാജ്യത്തിന്റെ നിലവിലുണ്ടിനു യവനരാജ്യം മഹത്തായ ആചാരത്തും ആചിത്രങ്ങൾ. പരാശ്രായവിമുഖ സ്വാതന്ത്ര്യ വിച്വാദിപികപ്പും യവനങ്ങൾത്തെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു പ്രാധിച്ചുക്കണ്ടിരുന്നു. മനസ്സുക്കു ജന്മാ

ഉള്ള അവകാശങ്ങളും സ്വദാവസംസ്കാരങ്ങളും പറി
യുള്ള വാദയപനികൾ പേര്യുംരാത്രു മഴങ്ങിത്തുടങ്ങി.
അതുകൊണ്ട് ഡെറിയല്ലോ എന്ന പാരസികാതിപതി അവന
ദേഹത്തെ അക്രമിച്ചുമർത്തിവാൻ വേണ്ട സന്ധാധണമാം
സജ്ജംകാണി. അതന്തന്റെ "നഗരിക്കു സമീപമുള്ള മാറ
നീറാൻ" എന്ന മൈതാനത്തു പാരസിക്കണ്ണും വൻ
പാളയമടിച്ചു. സംബ്രാവിഷയത്തിൽ തുഞ്ചാം വൈവഹിന
രായികന്ന കുവന്നമാർ അതുകൊണ്ട് ദേന്തില്ലോ. അവസര
നീറാൻ "അന്തരുപനായി അവനപക്ഷത്രു" അർപ്പം ഉണ്ടാകു
തിക്കുന്നില്ലോ. മിക്കറിഖാഡിസ്" എന്ന അവനക്കുതാവു"
സ്വസമാധാരം വേണ്ടപോലെ ഉപദേശിച്ചണ്ടവു
ണ്ടാകി നയിച്ചു. അവനക്കാരുടെ സെന്റ്രൂത്തിൽ പതി
നാഡിന്തതിൽപ്പോം അർപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കയില്ലോ. എങ്കിലും
അതിൽ ഒരു മട്ടു മഹിത്തായ പാരസിക്കണ്ണുണ്ടെന്ന
എ സ്പല്പണ്ണെന്നും എതിര്ത്ത് തോല്പിശ്രാട്ടിച്ചു. പക്ഷേ
ഈ പരാജയംകൊണ്ട് പാരസികപുരിവേം പരിച്ഛേദം
പാഠ്യവസ്ഥാനിച്ചില്ലോ. ഡെറിയസ്" രാജാവിന്നരണപ്പം രാജാ
വയികന്ന സെർസില്ലോ എന്ന പാരസികരാജാവും" കള്ളം
പട ദേശവരിച്ചു അവനക്കാരോടു സഖാമിസ്" എന്ന സ്വരവ്
അതുവച്ചു പിന്നെയും അദ്ദേഹതനം ചെയ്തു. ഇന്നുനെ സമിദ
കാർഡ്ഗ്രാഡ് അക്രമണം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന മുൻകുട്ടിക്കണ്ണു. തെമി
ദൗ്ദാളിസ്"എന്ന അവനക്കുഡാവി വേണ്ട മുൻകുട്ടത്തുകൾം
ചെയ്തിരുന്നു. പാരസികരുടെ ക്രൂഞ്ഞപാ വന്നുമെന്ന് ഭൂമി
അവനക്കാർ പിന്നുകാരുകയാണെന്നുമുകുന്നു" അവൻകും പബ്ലിക്
ജോഡ്കുത്തിനോടു നിർബന്ധിച്ചു. തെമിദൗ്ദാളിസ്"
നീതിനു വഴിപ്പുകുന്നു. ശത്രുനാശസന്നദ്ധ കൂദാശപ്രശ്നം

ഗംഗകരണ്ട്” അഞ്ചുമാം ഉംകടവിഭവക്ക് ആകർഷിച്ചു. അവിടെവച്ചു പിന്നീട് നടന്ന യൂദ്ധത്തിൽ പാരസീക്കരു നായ യവനന്മാർ നില്ക്കേണ്ടം നാരിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ പെശര സൗഖ്യത്തോടെ ആകുമണ്ണത്തിൽ നിന്നു പാശ്ചാത്യദരാത്തെ യവനമാർ രക്ഷിച്ചു. അധുനികപാശ്ചാത്യവൈവരണത്തിൽനിന്ന് അടിശ്യാനക്കല്ലേ” യവനന്മാർക്കുടെ വിജയമാക്കുന്നു. ഈ വിജയസിലി കഴിത്തിട്ടിപ്പോൾ 24 ശതാബ്ദിയാൽ കഴി താഴീറിക്കുന്ന ഏക്കിലും അതിന്റെ സാമ്പത്തിപ്പോഴിൽ സമുദ്രസ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം.

യവനസേനയുടെ വിജയം സവാചിച്ച വീരന്മാർ രണ്ടുപേരും ഒരുവിഞ്ചി മരിക്കുന്നു എങ്കിലും പാരിക്കിട്ടുള്ളതു പൊലെ കല്പപ്പാടനവിച്ചു കാലാന്തരത്തെ ചേരുക്കണ്ടി വന്നു. ഉദാത്യുക്കണികയില്ലാത്ത സ്വദേശരീയമാരാൽ കാരാ ഗ്രഹത്തിൽ നിക്ഷിപ്പിച്ചനായ “മിൽറിയഡിസ്” അവിടെ കിടന്ന കരിച്ചു. അകാവത്തുവിലും ഭാസ്യത്തിലും നിന്നു തന്നാൽ വിശോചിതമാരായ സ്വദേശരീയമാരിൽ നിന്നു ഒക്കെതിരുവാൻ “തെമിസ്സാസ്സിസ്” നാടുവിട്ടോടുകയും സ്വവർദ്ധിയങ്കുടെ വെട്ടയിൽ പിടിക്കാട്ടക്കാരിൽ നടന്നു” ഇവലോകനത്തെ വെടിയുകയും ചെയ്തു.

മിവപ്പോൾ ഒരു തത്പരതയോ ഇന്ത്യയ്ക്കു വേണ്ടി യുദ്ധം വെച്ചുനാശം ഹതാക്കായി ഏറ്റു വരും. പക്ഷേ അഞ്ചെന്നായുള്ളവക്കുടെ മരണത്തിൽനിന്നു തന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യവിജയാർഥം അങ്ങരിച്ചു പരിപുഷ്ടിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതായും ഉണ്ടാവുമണ്ണാർഥം ഉണ്ട്. സുറിയാരാജ്യത്തും “അന്തിയോഹസ്” എന്ന പ്രാഥവനായും ദാജുവുണ്ടായിരുന്നു. പാബസ്ത്രിൽ ഏറ്റു

പ്രദേശം അദ്ദേഹിക്കുന്ന അധികാരസിമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടി നാം. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ജീവനാർ “ഹീറ്റു്”മതമല സ്വിച്ച് ഇംഗ്ലോറാറായന നടത്തുതുതനു് അന്തിയോ കിസ് നിഃല്ലാസ്യം തുടങ്ങി. അതിനു ജീവനാർ വഴിപ്പെ ടായ്ക്കാണ്ട് രാഖാവു് അവരെ മൻസിക്കേബാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മതാത്തിയാസ് എന്നാൽ ജീവനം കരയാള്ക്കുടെ പുത്രന്മാഡം അതിയോര പ്രധാനമാരായ എതിരാളികൾ. മതാത്തിയാസിന്റെ പ്രതീയചുതും ജീഡാസ് സമർപ്പനായ ഒരു യൂഡി പിരുവ്വംലനാഥികൾ. അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ധ്യാധികാരം അമവാ ഇരുവുംടി എന്നത്മാക്കുന്ന മററായ സംജ്ഞ കൂടിയിട്ടായിരുന്നു. ജീഡാസ് ഒരു ജീവസേനയെ സംഘടി പ്രിച്ചു് അന്തിയോക്കിസിന്റെ സൈന്യത്തെ എതിരുത്ത്. സാറിയൻസൈന്യത്തിനു ജീവസേനയെ തൊല്പിക്കേബാൻ സാധിക്കാതെ പിന്തുവാങ്ങണമെംബുനു. എക്കിലും പടയിൽ ഭൂമാടത്തിൽപ്പെട്ടു് ജീഡാസ് ഹതനായിപ്പോയി. എക്കിലും അദ്ദേഹം ജീവനാക്കുടെ മതസ്പാതത്രം സ്ഥാപനത്തിൽ പ്രമാശാഖാത്മായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രത്തിൽ “ബോഡേഡിഷിയാ” എന്ന രാജത്തിയുടെ കുമ വിസൂയകരമായ ഒരു ദാട്ടമാക്കുന്നു. കുണ്ടപ്പ ബും 60-ാംവർഷമാടയ്ക്കു ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുത രാജത്തി പ്രധികനിൽ അന്ന നിവകൊണ്ടിരുന്ന രോമൻ അധിപത്ര തന്ത ഏതിരുത്ത്. ബോഡേഡിഷിയ പരാജയംനീകിത്തം കൈവല്ല അടിമപ്പായത്തിലായി. സ്ഥാനാനുംശാനത്തപ്പറ്റി പ്രതിവർത്തുതുക്കിമിത്തം അവൻ ഇന്നസമക്ഷം കരകൊണ്ടു താഡിതയായി. അവരും അവരുടെ പുത്രിമാരായ ഒണ്ട് സു ദേരിക്കാം അനാള്ളാസ്യമായ പബ പിഡക്കംകും പാത്രിക ദാ.

വിച്ചു. മുമയാ പിളക്കത്തക്ക മനഃപീഡ രാജതിക്കണ്ണ ശൈക്ഷിപ്പം ഉത്സാഹം ദാനം ഇല്ലാതെ ഉച്ചയ്യാവു് തട്ടി ഒരു തെസന്നുത്തെ ശ്രോവരിച്ചു് അതു ഗൃഹി ഏതിൽക്കൂൾക്കുണ്ടിൽ അംഗങ്ങം ചേരു വയിച്ചു. ശത്രുവിധാനസന്ധിഷ്ഠയത്തിൽ അവൻ ഒരു വ്യാഴമുറിയെല്ലോവെ വ്യാപരിച്ചു. വണ്ണൻ നഗരിയുടെ നാമങ്ങൾം അവൻ നടത്തിയ ത്രിട്ടരക്ഷാവക്കാവ ന്നാണ ചരിത്രത്തിൽ ഇംപ്രമാഖ്യായി അവാൻവേണ്ടണ തു്. ഭക്തിയിൽ ലും രാജതിക്കജ പരാജയം തന്നെ നേരിട്ടു കയ്യും അവൻ സ്വദാന്തരംകൊണ്ടു ജീവംഘാനിയെ പ്രാപിക്കു യും ചെയ്തു. ഏകിലും, കരകുംഭങ്ങൾം ദുർബ്ലവന്മാരാട്ടതനെ അയിക്കാലും ഉല്ലാസ പ്രതികാരപാരായഞ്ചുത്തിനു കാരണമാക്കുമെന്നുള്ള പാംഭുക്കണ്ണബാധിപത്രം വഹിച്ചിരുന്ന റോമൻ, സാന്തോഷം അതു രാജതിക്കാൽ നീനു ഗ്രഹിക്കാതി അനിരിക്കായില്ല. ‘അവക്കുട യഞ്ചാമയമായ ആത്മാവു് ഈ ദൗഡ്യം പ്രതികക്കളും കവിതകളും മാക്കുന്ന റഹിംഡാബ്ദിൽ പരിപാലിക്കുന്നു. റോമൻ സാന്തോഷത്തെക്കാൾ. മഹത്തരമായ ഗ്രീക്കിഷു് സാന്തോഷത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മകാമണ്ണപ്രമാക്കനു പാർപ്പിക്കുമെന്നുംസാന്നാരാവായെ അവക്കുട പ്രതിമ ഇംപ്പും അവക്കാശിക്കുന്നു.

സ്കോട്ട്‌ലണ്ട് ദേശത്തു രാജതിയായിരുന്ന ‘കൈലിഡ്’ അഫ്‌നോർവ്വേ (Maid of Norway) എന്ന യുവതിയും ഒരു ചംഗൾത്തിക്ക ശ്രോഷം പിളക്കുടച്ചുനയപ്പറി തക്കുണ്ടായി. തക്കം തീക്കണ്ണതിനു് ഇംഗ്ലീഷിലേവേ രാജാവായ എല്ലപ്പറ്റിഡിനു് സ്കോട്ട്‌ലണ്ടകും അപേക്ഷിച്ചു. ‘എവാവി യൈപ്പം’ എന്നും റാജാവായിരിക്കുന്നുമും എല്ലിധ്യപർബ്ബം തീക്കമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ചു റാജാധികാരം

സിലിത്ര ഖാലയോടു വിധിക്കൽവായ എഡ്യേപ്പർഷി ശ്രദ്ധ ശാസനക്ക് വിഡ്യയന്നല്ലെന്ന പറഞ്ഞു. സിംഹാസന തിംഗ് അരഭാവിതനെ നീക്കി എഡ്യേപ്പർഷി സ്വന്ദം ഇംഗ്ലീഷുഡ്രാഗസ്മാരു നിയമിച്ചു¹ സ്കൗട്ട് ഭേദങ്ങൾ വാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഇരിക്കേ വില്പനവാലസ് ഏ നേരായ സ്വന്ദര്ശകതന്റെ പ്രാഥാസ്ത്രം സ്കൗട്ട് ഭേദം തും ഉള്ളഗമിച്ചു. വാവസിനോടു പിടിച്ചുപറിക്കുവാൻ മതിന്റെ ഏതൊന്നും ഇംഗ്ലീഷുടെന്നും വാവസ് വയിച്ചു. തന്മിതനും വാവസ്സുണ്ടെന്നു തല ഖവികഴിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ നിയുതിച്ചു. പരായനപരായണനായ വാവസ് കമ്പ്യൂട്ടേറേഷൻിൽ അയൈം പ്രാപിച്ചു. വൈദികരികായി കാരത്തിൽനിന്നും സ്വന്ദര്ശനത്തെ തൊച്ചിപ്പിക്കുവാൻ ദേശങ്ങൾ അപം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് സേനാനി സേനാസമരം ഇവരെ എതിക്കുവാൻ മുൻപെട്ടു. ശരൂവിണ്ടു വരവു കാര്യത്വകാണ്ട വാവസ് ഒരു പാലത്തിനു സമീപം സന്ന ഘനായി നിന്നിരുന്നു. എതിർസേന പാശം കടന്ന തുട ഔദ്യോഗിക്കുന്ന നബിളുടെ ഇരക്കരണിലൂടുകയി വിലിന മായി തീന് തക്കംനോക്കി വാവസ് പെട്ടെന്ന ചട്ടി വിണ്ടും അവരെ തോല്പിത്തോടിച്ചു. ഈ പ്രദേശത്വാത്മകം കൊണ്ടുണ്ടായ കീത്തി അഭ്യന്തരം സ്വന്ദര്ശനയും വാവ സ്കൂളിന്റെ പക്ഷിത്വിലേജു² അനുഷ്ഠിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ സ്വന്ദര്ശനത്തിനിന്നും വാവസ് നിഃജാസനം ചെയ്തു. പക്ഷി അതുകൊണ്ടു കാഞ്ഞും കലാരിച്ചില്ല. എഡ്യേപ്പർഷി രാജാവു³ ഒരു മഹാസേനയും കൂടി സ്കൗട്ട് ഭേദം തന്ത അടക്കിച്ചു. വാവസ് ഒരു മഹാകലിനന്നല്ലെന്നവച്ചു പൂഢിക്കായും അതു പക്ഷിത്വിൽ ചേന്നില്ല. എക്കിലും വാവസ്

വിദേശസെസ്റ്റുന്നതെ എതിൽ്ല്. കൗത്യാരികളായപാതികൾ മാത്രമേ വാല്ലുണ്ടാക്കി സെസ്റ്റുന്നതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വലവന്തനമായ ഇംഗ്ലീഷ് സെസ്റ്റും അസുവച്ചം കൊണ്ട് ശരൂസെസ്റ്റുപദ്ധതിൽ വലിയ വിടവുകളുണ്ടാക്കിയശേഷം കറിനമായ പ്രമർദ്ദനം നടത്തി. വാല്ലുണ്ടാക്കി സെസ്റ്റും ചരിന്നലോകായിന്തീരുകയും അതുമരക്കുണ്ടുവാലസ് ഹാക്കികളുണ്ടാകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷവും പോടിക്കൊക്കളായി ചില പോങ്കൾ വാലസ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുപിൽ സുചകനായ ഒരു യൂഡോപാജിപിയുടെ വഞ്ചനകൊണ്ട് വാലസ് ശരൂക്കുന്ന പിടിയിൽപ്പെട്ടു. ഉംഗനായ ഒരു ശരൂ എന്ന വിചാരിക്കാതെ രാജുമത്സരിയായി ഗണിച്ചു് എററവും അവജനാകരായ വിധത്തിൽ വാലസ്സുണ്ടിനു ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവു ഹനിക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവഞ്ചേരായ സ്വന്ദര്ഭക്കി നിമിത്തം വാല്ലുണ്ടാക്കാൻ യാസ്സു് ഇന്നം ഗാനഡാല്പരമാക്കാൻ.

അസുവിയം രാജുത്രംഗ്രൂപ്പുടു നെടരോപം എന്നൊരു പ്രഭാഷണം ചെയ്തു. നെഡ്യൂളിയൻറു പ്രതാപകാഖത്തു് അംഗുഹം തന്റെ അജ്ഞാകരായായിരുന്ന വൈവേറിയൻ രാജാവിനു് ആ പ്രഭാഷം അസുവിയാരാജാവിനെക്കാണ്ടു കൊടുച്ചിട്ടു. പിന്നീടു നെഡ്യൂളിയൻം അസുവിയാരാജാവും തന്റെ യുദ്ധമണ്ഡലപ്പോലും നെടരോപം ദേശവാസികൾം നെപ്പും ശ്രീയിരുന്ന പ്രതിക്രിയകമായി മതിപ്പം. അവർ അസവന്ന നൂരായ ശ്രമിണന്നും അവജനം നെതാവായിരുന്ന അൻഡ്രിയസ് ഫോഫോർ ഒരു സത്രാടക്കമന്മാനകമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ മ്രുഞ്ഞകാരേയും വൈവേറിയാക്കാരേയും സ്വന്ദര്ഭത്തിനിന്ന് ഹാക്കിച്ചുകളുണ്ടു. കുറുക്കാവലത്തിൽ. ഫോ-

മുൻ അവക്കട രണ്ടായികാരിയാണി നിയമിക്കപ്പെട്ട് പിന്നുയും യുദ്ധത്താണും. അതിൽ അനുസ്ഥിയാശാഖാവിനെ നെല്ലേപ്പാളിയൻ തോല്പിച്ചു. ഒട്ടരോർക്കേഷാക്ക് നെ ഭ്യോളിയനെ നിഃരാധിക്ഷയാൻ സാധിച്ചില്ല. ദീര്ഘായ വോഹമും പ്രാണരക്ഷയും പദ്മപ്രഭരണങ്ങളും രംഗം പ്രാവിക്കണ്ണിവനും. ഒരു കറുകാരൻ വച്ചുകൊടുത്ത സുച നു അനുസരിച്ചു മ്രുങ്കാർ വോഹറിനെ പിടിക്കി വെടിവെച്ചുകൊന്നും. ഏകിലും വോഹമും കൈക്കൊണ്ണ മാർഗ്ഗം ക്രമമെന്ന മറ്റു രാജുക്കാക്ക് മനോദൈയത്തുപരമായി പരിണമിച്ചു. നെല്ലേപ്പാളിയൻറെ അധികാരത്തെ അവർ ചെറുക്കയും നെല്ലേപ്പാളിയൻ സപ്താവിധിങ്ങിനു തെറിക്ക യുംചെയ്യു. നെല്ലേപ്പാളിയൻറെ അധിവാതനരംഭം ഒട്ട രോർക്ക് ഘൂംഘൂംവൽ സപാതത്രുതൈയും പ്രാവിച്ചു.

ഈ ഹറിലിയുടെ ചരിത്രം തുട്ടി സപ്ലും നോക്കും ഹറിലി ഒക്കംബത്ര ഭ്രാവകനായിക്കുംപഠവി അനുവേച്ചി കുന്നും. കാബാന്തരാത്തിൽ സ്റ്റേറിൻ, അനുസ്ഥിയാ, മ്രാഞ്ഞസ് ഇണ്ടനെയുള്ളൂ രാത്രുജുണ്ടംക്കവശപ്പെട്ടും ചരിന്നിനു മായി പല സപ്ലുസംസ്ഥാനങ്ങളാകി പരിണമിച്ചും ഹറിലി ആപാതരപ്പെട്ടു. “വിഭിന്നരാജാക്കാർക്ക് നീണ്ടെല്ലും ഏനിക്കും അധിനിന്മായുംരാണുനും അനുസ്ഥിയാചക്രവർത്തി ഹറിലി വികാരാട്ട ചെയ്ത പ്രജ്ഞാപനത്തിൽ നിന്നും വെവക്കേരിക്കാ തിപത്രും ഏതുജാതുമായിരുന്നു എന്നുവ തന്തച്ചരമാക്കുന്നു. വില്ലാല്ലാസം നീങ്ങലുമായി; അജ്ഞത്ത് പരിപൂർജ്ജമായി, ഉക്കത്തിക്കളും പ്രകാചനങ്ങൾം നിലിത്തങ്ങളും, അഞ്ചു സും ക്ഷീണിക്കിക്കുന്ന അന്തഃചരിത്രങ്ങൾം ഹറിലി രാജുക്കാരുടെ ഹടയിൽ പ്രോത്സാഹിതങ്ങളുണ്ടായി. ഈ നന്ദി

അതിശ്രദ്ധ മഹാമാരി നാട്ടിൽ കറിന്നെങ്ങും ഉപദേശം അഭ്യർത്ഥിച്ചു ദിംസകളും നടന്നു. ഇന്നെന്നുള്ള പീഡ നേരും നീനു സംബന്ധം ഉണ്ടാവില്ല; സ്വത്തോന്തരമായാൽ പല ഗുണ സംബന്ധം ഉണ്ടാവില്ല; സ്വത്തോന്തരമായാൽ നേരാക്കം ആസീനി എന്നും ഗ്രാമിഖ്യം എന്നും രണ്ട് പ്രധാനിക്കുണ്ട്. ദാരിഡ്ര്യ വിഭ്രാംഭാസം എന്ന ഭാഗം സിഖില്ല ചുങ്കം ചില ഇറാവിയെന്നാൽ കൈവന്നായി കുറഞ്ഞു. അംഗീകാരം സ്വത്തോന്തരമായാൽ ഉച്ചാനന്നം ചെയ്യാൻ ഉള്ളക്കാഡി പ്രവർത്തിച്ചുവരവേ ബന്ധനസ്ഥനാകയും വയ്ക്കുന്നു സ്ഥാപിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമ്പുട്ടകയും ചെയ്യും. വയർഷിക്ഷാചിവസം പ്രതിക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നും മഹത്തായ ഒരു വിചാരണയും കാസീനിക്കുണ്ടായി. കാരാ മരിയും മല്ല. ഇന്നേപറ്റം അന്നവേണ്ടിപ്പുവനു ഉപദേശം ചെയ്തിരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന നീയമവംഘനങ്ങളും വിനാരാപ്രയത്നങ്ങളും എല്ലാം വേണ്ടോവെ സംബന്ധിച്ചു പ്രഞ്ചാഗ്രാഹിക്കുമെന്നായിരുന്നു. അതു വിചാരം. സ്വത്തോപീഡകളും ഹനിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകയില്ലെന്നും സ്വാതന്ത്ര്യ അതിശ്രദ്ധ അന്തല്ലും ഉഞ്ചിത്തെല്ലുടുത്തി പ്രവർത്തിപാലത്തി കിൽ പ്രകാരിപ്പിക്കുണ്ടതാണെന്നും കാസീനി നിഖലിച്ചു. അതിവേശ വയർഷിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞതാണെങ്കം മാനീനി സവാതമന്ന പ്രയത്നിച്ചു. അന്നെന്നുള്ള ഒരാർക്കം ഇററാലിയിൽ അയിവാസം ആവാക്കരുമായിരുന്നു. കാരാ കൊണ്ട് ഇററാവിയിൽ നിന്നു ഗ്രാംസിലേക്കും. അവി കുന്നു സ്വീററ് സർവ്വാഖ്യാനിലേക്കും ഒരുവിൽ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും. കാസീനി കാടിരക്ഷയുടേണ്ടിവന്നു. ഇററാവിയിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഏകീകരണവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സവാക്കും

• ബണ്ട മന്ദ്രക്കടി മാസിനിയും കമ്മൾക്കടി ഗാർബിബാർഡിയും അതുണ്ടുളിപ്പിച്ചു. ഉപഭോക്തവാണം ഉദ്യാഹിപ്പിക്കു വാനം നാലിക്കവാണം ഗ്രൂപ്പായി വിശ്വാം വിശ്വാം മാസിനി ഇററബിയിൽ വന്നാകൊണ്ടിരുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ശിര തുച്ഛം അതായിരുണ്ട് ഗവണ്മെന്റിൻ്റെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊടുക്കണമെന്നതിൽ ശിക്ഷാർഹമായി കരും. എന്നിന്നെന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഇററബിയിൽ വരികയും പോകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുണ്ട്. അഴീദുരന്തര അക്കാദമി പഠനിക്കവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ഉപാധ ഒന്നും മലവിച്ചു. ഒരുവിൽ സ്വദേശപതാകയുടെ അദ്ദേഹം ശരീരത്തു പെപാടുന്നതിൽ സ്വന്തമായി കിടന്ന മാസിനി പരമഗതിയേ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഗാർബിബാർഡി ഒരു കൈവർത്തകമാരനായിരുണ്ട്. ചെറു ദുഃഖത്തിലേ അദ്ദേഹം സമർപ്പനായ ഒരു നാവികനായി അതിന്റെ കൂറിയാക്കാണ ഏതിന്ത്തതു വിഫലമായിത്തീരകയാൽ ഗാർബിബാർഡി തെരുക്കു അദ്ദേഹരിക്കയിലേക്കു ദാവനംചെയ്തു ജീവ, രക്ഷ നേരുടെണ്ണിവന്നു. കുറക്കഴിഞ്ഞു വിശ്വാം ഇററബിയിൽ അയികാംസ്യഭാട്ടു മത്സരിക്കവാൻ അദ്ദേഹം മതിപ്പ്. അതും മലവിക്കാതെ അക്കേഷിക്കൽ ചെയ്തുസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു അദ്ദേഹം പലായനംചെയ്തു. പിരിന്നയും അദ്ദേഹം മടങ്ങിവന്നു. ഇററബിയിലെ ഉന്നരപ്പേരേയ്ക്കും ഇന്ന സ്വാഭാവികമായി അതു വിജയത്തിൽ കലാർഡിക്കയും അയികം താമസിയാതെ ഇററബി ഏകീകൃതമായി സ്വതന്ത്രമായിത്തീർന്നുകയും ചെയ്തു. അതു ഗാർബിബാർഡിയുടെ രണ്ടാശയ ത്രംഭം സംശ്രൂപമായ ഉദ്യാഹരണവേദ്യം കൊണ്ടു സാധിത്തമായതാക്കുണ്ട്.

ഇതുപാശെ അദ്ദേഹിക്കൻ സപാതത്രത്തിനു ഒഴുംപുള്ളി¹ പാശിംഗ്² സിൾ ചെയ്ത യതാഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന സൃഷ്ടിയണ്ഡ്രാണം³. മറ്റു ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിസ്തീരണത്താൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നല്ല. സ്വദേശസപാതത്രത്തിനും അഭിനിശ്ചയരംകൊണ്ട് എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടും കൂടിരവും അനാവിക്കാൻ ധീരക്കാായ മഹാ മനസ്സും സന്നദ്ധരാക്കുന്നു. അഞ്ചെന്നുംപുള്ളിവക്ക് പ്രഖ്യവ ണ്ഡ്രാം രാജവംശങ്ങൾപോലും തുച്ഛണ്ഡ്രാംക്കുന്നു. മ്രാൻ സിലും റഷ്യാലിലും സപാതത്രപ്രാഥിപ്രയത്തിൽ രാജവംശങ്ങൾ ഉന്നവിത്തുണ്ടായിപ്പോക്കി. ഭീവിതത്തിൽ സപാതത്രപ്രാഥി അതുകാരും കാംക്ഷിക്കുന്നിയക്കുന്നു.

മ കൂ മ റ റ

ഈ¹ പ്രസംഗതിക്കുന്ന പുല്ലുക്കമാബന്ധകരിയ്ക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവക്ക് “സാഹിത്രസ്” ഘടിതമായ വിജയനഗര ചരിതം, തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ അസ് ഘടണായ ചില തടങ്ങളും² എന്ന ഉപന്യാസം (പ്രസംഗതരംഗണി തുതിയാഗം, തുതിയപ്രസംഗം) സാമാന്യജനത്തിനു മതിയാക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. വിജയനഗരസാന്തുജ്യ ചൂഡായിൽ തദ്ദേശവും മധ്യാധികാരം കാണും നായിക്കു വംശത്തിനണ്ണായ അല്ലെന്നുന്നും, ടി സാന്തുജ്യത്തിക്കുന്ന അദ്യാഗതിക്രമത്തിനു പ്രതീപരിതിയിൽ നായിക്കുക്കുക്കു സിലബിച്ച പ്രാബല്യവും അ പ്രസംഗതത്തിൽ പരാക്രമിച്ചി കൂടുതിനും പുരുഷേ, മധ്യാധിപതിയായിരുന്നു ചോക്കനാമ നായിക്കുന്നും തദ്ദേശവും അയിപ്പതിയായിരുന്നു വിജയരാ

வத்துமிகைன்ற பூர்தியே . பாளிருமளை வெறுவான் என்று கல்லிடையேர்த்தின கேட்வு தனிமித்து பூஷை என்கையும் நூலில் ஆலை உண்ணியிருப்பதை விழுதுவாய்வென்ற வீரஸப்பூர்த்தமங்குவும் அன்றைப்புரோப்பிக்கூட்டுத் துறைமூற்றுத் தொகை கொடுத்து நாயிகைவங்களின்ற குவாரையும் அவைத் துறைபாடித்திட்டுத்தாக்கன.

இணை விழுதுவாய்வுத்திவிஷயக்குமாயிடுஜப் பிடு ஒப்பு தன்னுடைய வங்கவிடேஷன்களுமாய விழுது வகை¹ மிகுஷ்டியான் பரிமாறிடு “வகையை வெறுது கொக்கின பரிசு”யதாயிருக்கு சொக்கங்கள் ஸமாயாக ஜூட்டு. ஸப்பூர்ப்பிக்கைகளைக் கால்தாக்கு மலூராகாரி அன்றை வாட்டுக்கிடையாகிப்பகவி சொக்கங்கள் குழுக்காப்புத்துறை நாயாக்க ஸம்ப்பிடு. தன்னுடைய நாயிகைவங்கைக்காலை பூமமஞ்சிக்க பூதாபவிலாஸமாயி தோன்மைக்கிடும் யமா தமதயின் சொக்கங்களென்ற கிரந்தரபீயத்து மாற்றுமா யிருக்கிறான். வகைகினா மஹம்பீயக்கெடும் மஹாராஜ்ஞமா கெடும் செம்பூர் ராஜாவின்றியும் அஞ்சுமணம்பங்கை விரைவு மாய கை கவாடம் அதுக்கிமித்தம் , (1) அபாருதமாயி வேபிடு. ஹதிகிடகின் பூருக்கோட்டுஸ் ஸமாக்கமாய ஸமாபிதமாயி. குருங்கம் பகைசு ஸாமஸிக்கம் அங்கமாகாத்தின் சுளையம் ஏற்கான் வெள்ளுக்கிடத்து க்குறைமாயி சொக்கங்களை காமல் கடித்துக்கூடி. சொக்கங்களென்ற சுரமதாயின் மலூராஸ் ஸமாக்கம் ஏற்கிறத்திட்டு ரத்துசெஸ்குடும்பான் பற்று கூலிவேபிடு. குழுக்காப்புத்துறையைக்கூடும் ராமணம்

(1) இன்னது:

കിക്കവാറും കൈപ്പിട്ടുകിയന്നിരന്നു. അബ്ദത്തെ കു. വ. 1682- മത്തൽ 1689-വരെ ചോദനാമന്നേൻറെ ഘുത്രൻ
രംഗത്തുണ്ടാക്കുന്നവിന്റെനാശിനിക്കാൻ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരന്നു. രാജ്യാഭാസി പത്രിനാരാം വാല്ലുവിൽ അഭിഷ്ഠിക്കുന്നായ
ഈ ധൂവാവു് ഉംഖുജ സ്വപ്നാരം വിശോഷിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു
അഭിഷ്ഠിക്കുന്നതിനു പുഴക്കു ചെത്തുന്നതുല്പാതാ തുടി ഉല്പസിച്ച
ചെന്നതുകൊണ്ട് അന്തഃക്ഷീഡനമാക്കു കൂദയവും വൈത്തി
ഞാനത്തുനിന്നുള്ള അഭിഭവവാതങ്ങൾക്കു അകന്നവും സന്ദു
ചിച്ച മധ്യരാജു വിണ്ടും യഥസ്താവും ശ്രേഷ്ഠസ്ത്രവും
പദവിയിൽ പ്രതിപ്പാചിച്ചു. രംഗത്തുണ്ടാക്കുന്ന സവുകാം
കൂദയാട്ടുടി അബ്ദത്തെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു
പത്രണ്ട് അരനക്കളും കുറെ ക്രതിരകളും അഭ്യരണാടി ആവു
ഡൗം അ നായിക്കാരു കാഴ്ചയായിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാ
യിക്കാണുന്നു. ഇത്തരംജീവിനാശവും ഒരു മഹാഗ്രാം രംഗ
കുള്ളുനണ്ണായിരുന്നതു് എക്കപ്പെട്ടിരുത്തായിരുന്നു. അഭ്യരഹ
ത്തിന്നേൻറെ അന്തഃപുരത്തിൽ മഹിഷിമാരുടെ പരസ്യാസ്ത്രമാർഖം
കർക്കും (1) ഫലവാലഭ്രൂകളുടെ തുടർന്നുനാട്ടുകും തന്നി
മിന്തം അവകാരാരം ഉണ്ടാക്കിരുന്നില്ല. പരസ്യാസ്ത്രരാഗ
പാകമല്ലാതെ രംഗത്തുണ്ടാം കളിത്രം മുന്തമുാളും അറി
തെരികന്നില്ല.. ഇദ്ദേഹയിൽക്കെ രംഗത്തുണ്ടായിക്കുന്ന
ക്രൂരി പിടിപെട്ട പാലോകഗതിയുണ്ടായി. അഭ്യരഹ
ത്തിന്നേൻറെ പ്രിയരക ഉടൻതന്നെ അശാപ്രാഭവരം ചെയ്തി
തേരുസായുജ്യത്തിനായി ഉല്പക്ഷിക്കാനാംഭിച്ചു. പക്ഷേ ഗണ്ണി
ഞായായിരുന്ന അ സ്ത്രീതോത്തിന്നേൻറെ ഉള്ളമത്തിൽ ഗണ്ണു
ശീതുടി വോമിക്കാലപ്പുട്ടുംജായിരുന്നതുകൊണ്ട് പ്രസവ

(1) വല്ലാട്ടിക്കരി.

രേഖം ചിതാപ്രവർണ്ണം വേണമെന്നാണകിൽ അയിക്കു ഒളിവാൻ ബന്ധുക്കന്നും നിന്മച്ചിട്ടുണ്ട്. മത്തമാം വിജയ റംഗ ചൊക്കനാമെന്ന ശിത്രവിനെ പ്രസവിച്ചു. പ്രസവം കഴിത്തു നാഡു ദിവസമായിട്ടും തന്മാക്ഷ വേണ്ടി അക്കം ഞണ്ണിക്കണ്ണം സ്ഥജ്ജമാക്കിയിരുന്നില്ലെന്ന കണ്ടു മത്തമാം രൈറനാശത്തിനു ശിതളുകായ പതിനിന്മുള്ളതു കടിച്ചു ഓഫോർമ്മായാൽ കാവയ്ക്കും ഭേദിച്ചു. പുതുജീവമാണെന്നുവാ തനിൽ ആ സതീരോഞ്ചണിശ്വാസത്തിനു ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നിയിൽ നിന്നു പിന്തിമിക്കവാൻ വൈദ്യമുണ്ടായില്ല.

അനന്തരം കേവലം ഗ്രേമാസികൾ മാത്രമായിരുന്ന വിജയരംഗചൊക്കനാമരില്ലെന്നും രാജാവേണ്ണ എല്ലാപ്രതിനാശയും ചൊക്കനാമനായിക്കൊണ്ടു ഭാർത്തും റംഗത്തുണ്ടുനായി കാരണിനു മാത്രമായിരുന്ന മക്കളാം രാജപ്രതിനിധിയായി രാജുഭാരം ക്രൈറ്റുന്നു. ഈ പ്രാതിനിധ്യം ഉദ്ദേശം 17 സം പത്രമകാലങ്ങളായിട്ടും മക്കളാം വഹിച്ചിരുന്നു. മധുരാരാജു ഹരിത്രത്തിലെന്നമാത്രമല്ല, രാജാധികാർണ്ണികളുായ സകല ദാരതീഷ്ട്രീകളും ചുരുക്കിയിൽ മക്കളാജീവനു നാമ ദയവും സക്കിത്തനിയവും തകരുവാക്കിത്തവും ആരുളിക്കുണ്ടു് താങ്കൾ. മക്കളാജീവനു യാസ്സിനോടു കിടന്നിൽക്കുന്നതിനു വേണ്ട കിൽത്തി വിവരാമനായികൾ, തിരുമ്പവനായികൾ എന്ന രണ്ടുപ്രക്രിയകളും മറ്റാക്കം മധുരാനായികവംഡ തനിൽ സമ്പാദിക്കവാൻഡിശായിച്ചിട്ടില്ല. തിരുമ്പവനായും കുറുപ്പുകാരം റില്ലിഡാന്തുപ്രഭാഗത്തിലും വൈച്ചിത്ര നേരുള്ളും അധിവാനങ്ങളും അത്രുളിച്ചു നില്ക്കുന്നു. മക്കളാജീവനുതാങ്കട്ടു, രാജുവാതകം, വാച്ചികൾ, കൂപ്പും, വഴിയവവണ്ണം ഇതുംബി ഇനസാക്കാനുപയോ

ചുനകരങ്ങളായ മരാമത്രകളെ അവലംബിച്ച വിളഞ്ഞുന്നു. അനന്തസ്ഥാന്ത്രമായ അത്ഭേദമാര്യതപ്പും പ്രഖ്യാഹിത പ്രശ്നാഗതുക്കരയും വിവേകപരിപാകരവും ഒരാൺമന്ത്രാജകളും മക്കളാളുടെ സറ്റേജങ്ങളായ ഗ്രാമങ്ങൾപോലെ പ്രഭ്രാഡിച്ചു. പതിപ്പുത്തനാഴിക ദ്വാരതിൽ നാനുണ്ടാളും അന്തുമെന്തു നാഴിക അകവത്തിൽ കൂടുണ്ടാളും ഇവാദ്യങ്ങളാളും കാരോ നാഴിക അകലത്തിൽ. തൃപ്പങ്ങളും സംസ്ഥാനമൊട്ടക്കു് അവർ നിക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒരു തെപ്പക്കുറുന്മകാൻ പറയുന്നു. അവക്കെട ഒരാൺതന്ത്രങ്ങൾച്ചു് ഒരു കെട്ടകമയുള്ളതും ഹവിടെ പ്രസ്താവണ്ണാഗ്രഹമാകുന്നു. അയൽ രാജ്യമായ തെമ്പുർസംസ്ഥാനത്തു മക്കളാളുടെ സമകാലികനായി പാണിങ്ങന്നതു ചിക്കാടവരാജനായിങ്ങനു. അഭ്രഹം 1704-ലും മക്കളാർ 1705-ലും ചരംഗതിഞ്ചു പ്രാപിച്ചു. ചിക്കാടവരാജൻ ധനാധിനിനും പാപനചുഡാകനി യും അരയിങ്ങന്നതുകാണ്ടു് കരണക്കേഷം അഭ്രഹമത്തിൽ അമഭവാകവാസവും നരകപീഡയും അനഭവിക്കാണ്ടിവനു. അഞ്ചുനെന കൂടിത്തട്ടുള്ളേണ്ടു് തെമ്പുർരാജുത്തന്നെനു് ഒരു വന്നുനെന യക്കിക്കരമാർ നരകത്തിൽ മാറ്റരാകി. നരകാധികാരി ടി വന്നുനെന നോക്കിയതിൽ കിങ്കരമാ ക്കു് അർപ്പം തെററിപ്പുണ്ടെനും വന്നുനെന തിരികെ കൊണ്ടു വിച്ച ശരിയായവനെ പിടിച്ചുകാണ്ടു വരണമെന്നും അരജനാപിച്ചു. ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടുകിടന്ന ചിക്കാടവ രാജൻ സ്വപ്രജയായ വന്നുനെ തിരിച്ചുപാക്കാൻ ഭാവിച്ചുപൂർണ്ണം, വന്നുനെ തെമ്പുറിൽ ഏതെന്തിയാഘടന നാട്ടവാ സ്ഥിരനെ രാജ്യവിന്നക്കാണ്ടു്, ലുഖ്യു് പിത്രുക്കും നിനി ഞം പിതാവായ താൻ അനഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾം വിവ

ശിച്ച പറമ്പതുകൾപ്പിക്കാതെനാം ഏകദ്രോഹത്തിൽ താൻ
കഴിച്ചവച്ചിരുന്ന ഭവ്യങ്ങൾ എടുത്തു സർക്കിമ്മൻപാംക്ക്
ചെലവാക്കാനെമെന്നാം മക്കളാളുടെ സാർവ്വഭാഗമന
ത്തിനു തോണ്ണുങ്ങളും പാരിജ്ഞാതകാലകളും കൈക്കി വിതാനി
ആവക്കൻ എന്നാം മറ്റൊ പറഞ്ഞതും, മക്കളാളുടെ ഒപ്പാം
തുടങ്ങയും ചികിത്സവരാജൻറെ കംപ്പുതയേയും വിപര്യ
സിച്ച കാൺകിടവാൻ, ചമച്ച ഈ കൈക്കമകാണ്ടു മക്ക
ളാളുടെ പ്രാംസ അധിഗത്തവ്യാകാനാം. അതുമാനിയും
കിശവാട്ടു ചവചചപ്രകൃതിയുണ്ടിരുന്നു ചെംകണാമെൻറെ
സഹയന്മാരിണിയിൽ ഇതുമാത്രം ഉണ്ടാവുന്നായി സദ്
ഗ്രാമത്തെവിച്ചതു കുറേ അത്രുതകരമാക്കാൻ. ഒരു പാക്കി
തേന്താവിൻറെ അപനയങ്ങളുടെ പരിപാക്കവും പുതുനേൻറെ
നീതിതിരികളും രാജ്യരേണ്ടവിഷയത്തിൽ മക്കളാംക്ക്²
അടുമ്പാംകളുായ പാംങ്ങൾ അനുഭിരുന്നിക്കോം ഇപ്പോൾ
അത്രുന്നതമായ ശ്രേയസ്സ് സാധിക്കാതിനു രാത്രുപീഡിക്കാ
ണ്ടുള്ള അസ്പസ്യമതനില്ലാതിരുന്നില്ല. പടവെട്ടന്തിലും
മക്കളാം പട്ടബുദ്ധിജായിരുന്നു. എന്നാൽ സാല്പ്പാസാ
ഡ്രവിച്ചാരമില്ലാതെ അരാർ യൂദസന്നാലു സ്വീകരിച്ചിര
നില്ല. അടുത്തകാലംവരെ ദയുംപിംഗരങ്ങളുടെ ഒരുപ്പാിയും
സ്ഥാനം വീജപ്പുർസുക്തന്താമോക്കന്നാരു ഭാവനയുണ്ടാ
യിരുന്നു. കാരണം “സീഡ്” ചക്രവർത്തി വീജപ്പുർ സുക്തന്താ
നെ കീഴടക്കിയെതാട്ടുട്ടി മധ്യരാജ്യത്തിൻറെ അധിനിപതം
തും മുഹമ്മദക്രമവർത്തിക്കാനേന്നു്” ആ വിക്കൻ നിർണ്ണ
സ്ഥം തുടങ്ങി. അതനുസരിച്ച് 1693-ൽ ചക്രവർത്തിയുടെ
സെന്റാനിയായ സുഖപ്പിക്കൻവാൻ മഹത്തായ ഒരു സെന
ഡ്യാട്ടുട്ടി മക്കളാളുടെ ഓക്കേ പുറപ്പെട്ടു. ‘ശൈക്ഷന്നായ

ഈ ശത്രുവിനെ ഇയിക്കുന്നകാർണ്ണം കൊള്ളുമായിരുന്നതിനാൽ * വൈതസപുത്രത്തിനെ സ്വീകരിച്ചു കല്പംകൊടുത്തു” കഹണ്ണോ ദ്രുമത്തെ മക്കമാർപ്പണ കലാരിജ്ഞിച്ചു. മഹാരാജ്യസംസ്ഥാന മായിരുന്ന തന്മാവുക്കം മെമ്പുക്കും മദ്യതന്നെ ക്ലാറ്റ്‌സി ബിഞ്ചർ ഓഫിരാജ്ഞത്തെയെ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന സംഗതി ഈ വിടു സൃംഗീയമാക്കും. അതുകൊണ്ടു മക്കമാളിടുട സ സ്വിപ്രവസ്ഥ മംഗളമായി ചേരും ഗണിക്കണിക്കിരിക്കും. മഹംബൈസന്റും പിൻവലിത്തദേശം മെമ്പുർഡേജാവു” മക്കമാളിടുട സ്ഥാനീയമായ തൃപ്പിനാപ്പുള്ളിയെ അകുചിച്ചു. അന്നത്തെ മെമ്പുർഡേജാവു നരകത്തിൽനിന്നും സഭദരേഖയ മുതായി മദ്യ പറഞ്ഞെ ഹിക്കദേവരാജുനായിരുന്നു. ആ യൂസുമാപ്പിക്കദേശം തുപണതകൊണ്ടു എന്നല്ലോമനത്മ സേം പിന്നത്തിനുന്നാലും ദിവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അഭദ്രഹാ കശാഗ്രീയമായ ബുദ്ധികേഴുവാലത്തിലും തന്ത്രപ്രക്രയാഗത്തി ലും അസാമാന്നുനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു മഹംചക്രവർത്തി, മഹാരാജ്യമാരോധ പിടിച്ചടക്കിയ ബംഗ്രൂരും പരി സംപ്രദേശങ്ങളും മുന്നബക്കിം ത്രപാകൊടുത്തു ചിക്കാട വൻ വിശ്വാസ്യവാദി. പിത്രക്ക്ഷയാക്കുടെ ആചാരവച്ചുനാ വിരുന്ന ഈ മഹാൻ മുന്നബക്കിം ത്രപാ ച വല്ലവും ചഞ്ചേരി സംബന്ധം മരാഖും പരിഹാരമായി അസാധ്യാരണ ലാഞ്ചേരം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമുമെന്നും നിയോയമാണല്ലോ. അഭദ്രഹാത്തിഞ്ചർ അന്നത്താപ്രക്രയാഗത്തിൽ ആ മനസ്സി തിനെ വിശദികരിക്കും. ബംഗ്രൂരുപ്രദേശം ധനംകൊണ്ടും മഹംചക്രവർത്തിയുടെ അന്തിമല്ലനയാകൊണ്ടും സാധാരണക്കാരുടും മഹം പരാക്രമസംബന്ധികർംകു വിദ്യമായ

வழிக்கில் தூங்கி ஸபராஜுவின் நுதிக்கீல தினசரையை பெற்றும் துவனே. ஒது தூங்கிலிருந்து மக்களுடைன் ஸஂஸ்காரங்களையிடுவதோ, கொடியைத்துறிவு ஹு புதே என்று அங்கோதமாகுவிட்டு வரவேண்டும்தன்னி. காலெட்டினதிரு கோர ஸேகாரியாக செல்வா கூகாரதாஜங்கள் மக்களுடைன் தலைஷாந்தாரவிழாயிகளை நுதிக்காலையும்துறியெண்டும்து நிதோயிக்கூதிகளில்லை. நுதிக்காலையும்துறிவிடிக்கூதை மட ஸ்ரீநாதால்லாந் ஸஂஶேஷ்கபுது கைக்கூக்காஞ்சி நிதோயாக நடந்திய சாதவராயாக்கீர்த உத்தாவாம் போவெ தனை விஜயம் விகாரித்திலை. செமூல்ராஜுநுதிக்கீர்த உத்தாவார ணதிவெண்டு மஹாஏஷ் தூங்கை பூஸராம் நிதிதாம் மாயவராயாக்கீர்த ஸெந்திருந்தில் ஏரியக்கூடுது நிதோயாக ஸ்ரீநாந்திக்கீர்த பிள்ளவிக்கூடிவரா. ஹு விசை காரை லாக்காகி மக்களுடைன் ஸேகாப்பதி. நாஸ்து மாயவராயாக்கீர்த நெஞ்சக்கி வூரியக்கூடியை விடுபோய் ராஜுநாயகர்ப் பிளேட்டக்கூடுது செய்து. ஹன்தென மக்களுடைன் ராஜுநோபாபாக்காஞ்சி ஸபராஜுபூருப்பிக்கீல தினசரையை இறங்காய வோடு விமலகாயித்திருக்கிறார்கள்.

பின்னால் நடந்திய யூலை தீகவீதாங்கை குமாயிக்கூதிகளை. மக்களுடைன் அயிகாரபூஷ்டிக்கீல அஸ்ராம் இவுவரை திருவிதாங்கூர் ஸஂஸ்காரம் உதவுக்கானியுடைன் பூஶைக்காலையும்துறிவை பாருமாயிகளை. கு. வ. 1684-க் காலத்தில் பூஶைக்காலையும் விசை பூஶைக்காலையும் ஸ்ரீநாந்தாரையை ஸஂநத மாநி. விஜயாக்கார வகுவாந்திரையு அ. ஹூதாயாக்கீர்த கார்த்துங்காஸ் ராஜாநான்ரையு விஜயாக்காரைஸ்ராஜுநுதிக்கீர்த நெஞ்சு புதியக்கூடியைக்கூடிக்கூடுது நிதோயாக்கீல மய்ராகாயிக்கீல

ന്നാരുടെ വൈജയന്തി തിങ്കവിതാംകൊട്ട് ഘൃജനീയവും ദ്രവ്യ
ബാധിക്കാണ്ട് പ്രസാദിതവുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ നിന്നു
തമാഴി കൊട്ടത്രുവക്കന്ന കൂപ്പും, ചോക്കന്നാമെന്നുറ കാല
ത്രുവായ കൂപ്പുത്തിൽ ലുപ്പമാകയും വിജയംഗരത്തില്ലെന്നാ
യിക്കാൻറു കാവൽത്തു വിശ്വം പ്രതിഭത്തമായെങ്കിലും മക്ക
മുള്ളടെ രേണുവരയിൽ വിനേന്നയും പ്രതിഭവല്ലാകയും
ചെയ്യു. ഇതുവകാണ്ട് സ്കീസഹജമായ അസഹിപ്പിക്കുന്നയും
ഉണ്ടുക്കതയും മക്കമുള്ളിൽ ഉള്ളവില്ല. ഉടൻതന്നെ നാശ
പുതുയുടെ അധിവിപത്രത്തിൽ തിങ്കവിതാംകുറിനെ അകു
മിക്കവാൻ ഒരു സേനനെയും അവർ നിങ്ങാൻില്ല. “എന്നു
കൊലംഗ് എന്ന ചാഞ്ചാത്രവിക്കാർട്ടുകൾ”ൽ ഗ്രചാന്തരപ്പേട്ടു
“കൊല്ലു”മെന്ന ഭൂമം മറ്റൊരുത്തിടി ഇന്ത്യിലുംകാ
ണന്ന “കൽക്കുള്ളു”വശ്യ മധുരാസെസന്ന്യും താത്വിതാം
കുർസെസന്ന്യും തക്കിൽ നേരുത്ത്. മഹിയല്ലായിരുന്ന
മധുരാസെസന്ന്യത്തെ മടക്കന്നാകയും പ്രഖ്യാസമെന്നാക്കാൻ
നാശുടെ മഹാരാജാവു മത്സരഭാവം ഉപേക്ഷിച്ചു തന്ത്രമാർ
പ്രാത്രെ അത്രുഡിച്ചു. റവിവർമ്മരാജാവു് അന്ന സ്വരാജ്യ
വാസികളായ ചീല ശരൂക്കാൻ ഉള്ളശ്രമന്നവീച്ചവർക്ക
യായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ സ്വരാജ്യത്രും പരശ്രാത്രത്രുംനിന്നു
ശരൂചീഡകൊണ്ട് മലിളപ്പായത്തിൽ വന്നില്ലെന്നു മഹാ
രാജാവു മധുരാസെസന്ന്യത്തെ അയുധമാക്കി അന്ത്യേല്ലംഭാഷ്ടു
നിഹാരിക്കവാൻ നിങ്ങുകില്ല. സ്വരാജ്യത്രാജ്യിക്കന്ന
രാജുമത്സരിക്കും അകർച്ചുചെയ്യാതെ കരംപീരിച്ചു കൂപ്പ്
കടയ്ക്കുന്നതിനു നിവർത്തിയില്ലെന്നും തന്നിമിത്തം മധുരാ
സെസന്ന്യും അ കാര്യം സാധിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ അഭി
രിതംപോലെ വൈജയ സംഖ്യ കൊട്ടത്രുവകാശുംമെന്നും അവ

നൊ് ഏതുക്കൾക്കിയ ഗഹിപ്പിച്ചു. അതനെസരിച്ചു മധ്യരാഖ്യനാന്തി വീവമ്മാജാവിഞ്ഞരു പ്രതിക്രിയയാണ് വൈദികം കേംതുക്കനാശി വിധ്യംസനന്നം ചെയ്തു. അനന്തരം അന്തിമ നേന്ന വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വീവമ്മാജാവിഞ്ഞരു നിർദ്ദേശമനസരിച്ചു മധ്യരാഖ്യനെന്നും നിപിശങ്കരായി തിരികുത്തുതനു വിനേരിതമായി; വീഡു മാത്രം വിപ ചവിച്ചാരം പ്ലാതെ ഉല്ലസിച്ചു. ഇങ്ങനെ ശത്രുസംഘാരം പ്രാപ്പാവസ്വരമായപ്പോൾ നമ്മുടെ മഹാരാജാവിഞ്ഞരു സെസന്നും മധ്യരാഖ്യനെന്നുത്തിരുത്തിയേൽ അപതിച്ചു് അതിൽ മിക്കവരെയും കുറളിക്കാണ്യങ്ങളെപ്പോലെ വല്ല'റഗ്യാരജ്യം ലക്ഷ്മികരിച്ചു. അസമാപ്തഭാഗ്യരാഖ്യ ചുജകം ചിവർ കാടി രക്ഷപ്പെട്ടു. കൂട്ടകാരായ വിക്രമികർഷ്ണ പററിയ വിധിവരുതകൾ പറഞ്ഞുകേൾപ്പുചുപ്പോൾ മഹമഹാശ്രംഭം നിഃവായ ആക്രായവായയുടെ അധിക്രമംശവല്ലന്നീയമായിരുന്നു. ഇടന്തനു ഈ ചതിക്രിയയുടെ പ്രതിക്രിയയ്ക്കായി മഹ തന്ത്രായ ഒരു പട സംഘടിപ്പിച്ചു നമസ്പൂത്യുടെ നേതൃത്വ ത്രാം അവർ തിരുവിതാംകോട്ടയ്ക്കിയതു. പിന്നീടുണ്ടായ സമരത്തിഞ്ഞരു വിവരങ്ങൾ എറെക്കണ്ണരു തിമിരമയമാക്കുന്നു. ഏകിലും മടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന കപ്പും വസ്തുക്കൾ ചെയ്യാതെയും മേഹാങ്കൾ അതു് ഇടംക്കണ്ണതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ 'ദ്രോ കാതെയും ക്ഷതയായ കീർത്തിനത്തികിയെ പുനഃപ്രതിപ്പാ വികാതെയും മധ്യരാഖ്യനാപതി മടങ്ങിപ്പോയിപ്പു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഇവിടെന്നിന്നു കൊഞ്ചയിട്ടു മരിക്കാവെന്നും ഏതാണും പിരുക്കിക്കും കൊഞ്ചപോലും തുല്യാ നമസ്പൂത്യം, മധ്യരാഖ്യവേയും തുള്ളിനാപ്പുഞ്ഞിയിവേയും പ്രാകാരണിത്തികളെ ദാഖക്കിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നു.

ഇന്നെന തീൻ തിരുവിതാംകൂർമാധിച്ചുണ്ടായ കലഹം അനന്തരം മക്കമാറ്റിന് എതിരിട്ടുവാൻ ഇടയാശത്രു് തന്റും വുൾ രാജ്യരാജികനും അൻ തന്റുവുൾ രാജ്യവാഴികനും പാദംജി എന്ന മഹാരാജാംഗ്രാമകൾ മധുരാസംസ്ഥാനത്തെ നിരന്തരം അക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാഡവരിതീര സ്ഥാനങ്ങളായ മധുരാസംസ്ഥാനഗ്രാജിപ്പാശ്ചൈ കിക്കവാറും തന്റുവുൾ ഭളിവാ ആയിരുന്ന വക്കാജിപബ്ലിതൻ കൈവരാപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് നാസപ്പയ്ക്കും, തിരുവിതാംകൂർ ദിക്കിനിന്ന പ്രത്യാഗമിച്ചു ഉടനെ, തന്റുവുരിഞ്ഞ നേക്ക് വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ തുടങ്ങുവാൻ അഭ്യന്തപ്പുന്നായി. വല്ല തായ ഒരു ദിവസത്തോടു കൂടാവരിച്ചുടെ ദക്ഷിണതീരത്തും അഭ്യന്തരം നിഃവരം സ്വീകരിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ നിന്നുള്ള (1) അതിനിധനത്താകാണ്ട് മിക്കവാറും സന്ന മാധ്യികനും ദിവസത്തിനു പരാത്രം ഫലസാല്പുമായിരുന്ന തുടക്കകാണ്ട് ശരൂവിനെ തുടക്കത്തും നില്ക്കുന്നതിനുമാത്രമേ അഭ്യന്തരം മാത്രമിലും താല്പര്യം അണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മഹാരാജാംഗ്രാമക്കും സാഭിദിവസത്തുമാക്കുക, മിന്നിൽപ്പിണാർപ്പാലെ സത്പരമായ പ്രസരണവും ഉംഖജസപലക്കായ ചാക്രമണവുംകൊണ്ട് മന്ത്രപ്രസരണമായിരുന്ന മധുരാപദാതിരാദിവസത്തെ പരിഹരിച്ചും തരംനോക്കി പ്രഹരിച്ചും ഭൂതിക്രമമായി പ്രവർത്തിച്ചു. തന്നിമിത്തം നാസപ്പയ്ക്കും, ശരൂവിനെ എതിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞം ഉച്ചക്കും തുറുപ്പൊലെ പത്രക്കു പിന്നവലിഞ്ഞു. തന്റുവുൾ നഗരത്തെതന്നു അണ്ടിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയാണമാരംഭിച്ചു. ചെട്ടുന്ന തന്റുവുൾനഗരി മധുരാദിവസത്തും അപുതമാഡി കാണ്ടാപ്പുട്ട്. മഹാരാജാംഗ്രാജാവു വളരെ അസ്പദമചിത്തനായി, അസമിരദ്ധികളായ റാഡിക്കലുകളുടെ പതിവരണമിച്ചു, സപ്രകാശം മന്ത്രം പാരി

പാക്കതിന്റെ ശുമതവ വന്നൊഴിപണ്ഡിതരിൽ ഒരം പിച്ച്. രാജപ്രസാദങ്ങൾക്കുവായ വന്നൊഴി, ഒരാളുക്കുകും മധുരാബേസന്നുവെന്ത മടക്കിയെയ്യുന്നതപോക്കും സ്വപ്നവെന്ന വലികഴിക്കുന്നതാണെന്നു കണ്ണാരമായി രഹമം ചെയ്യു. എന്നാൽ സ്വപ്നവെസന്നുവെന്ത എന്നമായി വ്യുഹനം ചെയ്യു, പുഷ്ടമാക്കിയോ രഹമമനിറുത്തിക്കു പണ്ഡിതനായ വന്നൊഴി ശ്രമിച്ചില്ല. സകല സേനയും ദന്തതിനു അധിനാശാഖന്നുള്ള മക്കടത്തപ്രമായിക്കും അഭ്യർഹത്തിന്റെ അവംബനം. പാക്കു രാജുഭാണ്യാം മുന്നുമായിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ശത്രുവെസന്നുത്തിൽ നിന്ന് അതിന് അഭ്യു സിലിച്ച എങ്കിലും രഹമചമത്തിലുള്ള ചെവഷ്ടുന്നദിനുകും അതിൽ നിന്നു യാതാക്കപരാന്തിയും പ്രാപ്തമായിക്കുണ്ടില്ല. ശത്രുവിനു, പ്രാണത്രായാ, രാജുകൊച്ചം എന്നിങ്ങനെ ത്രിപുട ഭൂമാഖത്തിൽപ്പെട്ട വന്നൊഴിക്കു പേരു (1) ജാനപദിനാരെ കൊള്ളുചെയ്യു എന്ന ഉപാധമല്ലാതെ മംറാനം തോന്തിയില്ല. താർ അല്ലെങ്കിൽ ദാതുകൾം കൊ ക്കി ചെയ്യുമെന്നുള്ള സമാധാനവും അഭ്യർഹത്തിന് ഉണ്ടായി കുന്നിൻിക്കും. അഞ്ചെന്ന വേണ്ട ആവും സംഭരിച്ച സ്വ പ്രാണനേയും ശത്രു പ്രീതിയേയും രാജപ്രസാദമന്ത്രയും അഭ്യർഹം പരിപാലിച്ചു. മധുരാബേസന്നിക്കുമ്പോൾ നരസ്ത്ര ആയുടെ വഴയായിക്കരം പാക്കു (2) അഭ്യാസകൾം ആയാ കുന്ന പാതാവും സവന്നതരമാരായിത്തിന്റെ. തക്കതായ പ്രേരണം മക്കമാപാക്കം ഉണ്ടാക്കാതിക്കുണ്ടില്ല. ഇങ്ങനെ തങ്ങ്യാധുൻ രാജുവിന്റെ പ്രേസ്മി മക്കമാളുമായി വിവാദി ചുതിൽ നിഃപ്രമോധിവീച്ചു.

1 നാട്ടിലെവർ (അന്വദാനാധ്യാവർ)

2 അലംതിൽ ഏപ്പുട്ടന്നെവർ.

യുലപല്ലതിനിൽ മക്കളാംടെ അവസ്ഥനാംരേഖ സേതുപതിരാജാവിഭാഗായികന്ന്. രാമനാമചുരുപ്പേരും അൻ റബ്ദനാമാശുത്രപതിയുടെ ശേഷത്തിൽ അതയികന്ന്. മറവന്നാൽടെ പ്രമാണിനായികന്ന് ഈ രാജാവു സമീപത്തോ വാസികൾക്കു ആവുമാജ്ഞിക്കണം ഭാരത ഉള്ള എന്നും അതു് അനുഭവിക്കണം കൂത്രം തന്നിക്കാണണ്ണം വ്യവന്നു ചെയ്യു് അതു ശരിയായി അനുഭൂതിച്ചു പോന്നികന്ന്. ഈ നിരന്തരാപദ്ധതിന്റെ ഉള്ളവന്നത്തിനു സേതുപതിപ്പേരു തന്തക്കു് ഒരു ബൈസന്റുന്നതു മക്കളാം അയച്ചു് പക്കി മുത്തവണ മക്കളാംക്കു വിജയം ലഭിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവന്നടെ സേനാപതിയായ നരസപ്തായും ദതനാകയും ചെയ്യു്. മധുരാബൈസന്റുവും തദ്ദോധുർ ബൈസന്റുവും ഏകാവിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടു് മറവന്നാരെ മർദ്ദിക്കവും കഴിഞ്ഞതില്ലു. തന്നിമിത്തം മജ്ഡാമത്തുനാരായിന്ത്തിന്റെ മറവന്നാർ മധുരാബൈസന്റുന്നതെന്നും തദ്ദോധുർ പ്രഭാരങ്ങൾ ഒരുയും അതകുമിച്ചു പത്രാക്കവികരിച്ചു്.

അക്കദ്ധാടന നോക്കണമോം “കൈക്കേമി” എന്ന പ്രംബണയ്ക്കു പാറുമായ മക്കളാംടെ മരമത്തി വളരെ ദൃഢിത മനവിച്ചുണ്ടായിരുന്നു നുക്കസ്ഥിതി കൂടി പ്രസ്താവണ്ണാനുമാകന്നു. ഫലംകാരും നോക്കന്നപക്ഷം അസ്ത്രീയുടെ രേണുകര മധുരാബൈത്തിനു ശ്രദ്ധയ്ക്കുമായിരുന്നുതിനു സംശയമില്ലു.

മക്കളാം റജപുതിനിയി മാത്രമേ അതയികന്നാളുണ്ടല്ലോ. മാലനായികന്നു വിജയരംഗ ചൊക്കനാമനായിക്കണു് ആശ്വസ്ത്രി വന്നാരുണ്ടും അഭ്യുദയത്തെ രാജാവായി വഴി കിാതെ മക്കളാം ആത്രനിയുണ്ടായെന്നതെ തുടന്നുക്കാണി

അം. പിന്നീട് 27 സംവസ്തരക്കാലം രാജ്യഭാരം വഹിച്ചിരുന്ന വിജയരംഗത്ത് വ്രദ്ധാവിഷ്ടത്തിൽ മുന്നത്തെന്നും പച്ചാം ഒരവിശ്വകിയും അതിരുത്തിനും കാണുന്ന സമിതിക്ക് അധികാരിയായ യൂർജ്ജകൾ കാഞ്ചക്കുട്ടി ഗുഹിച്ചു രാജ്യരക്ഷാബന്ധത്തിൽ മാത്രം മാത്രമല്ലാതെ കഴിയുന്നതു വിജയരംഗത്തിൽ കിരിട്ടുവരുമെന്നും മഹമാപം ശ്രൂതിയും തായിരിക്കുമോ എന്നം ചിലർ സംശയിക്കുന്നു. വിജയരംഗത്തിൽ പക്ഷത്തിൽ ഉള്ളപ്പെട്ടവർ ഒക്കും ഒക്കും വാസന സമയാക്കി. അങ്ങനെ നാലുതൃചിവസം വ്യാസനമുഖ്യമായി അം^१ എററാവും അരിപ്പുമാണു കാബയമ്മന്ത്രത്തു ആ സ്ത്രീ ഗമിച്ചു തായിക്കാണുന്നു. അവകാട കാരാഗ്രഹം രാജ്യാനിതനെ യായിതുന്നു. അതും അവകാട ദ്രോപമന്ത്രത്തിൽ ദ്രോപ യായി കൊണ്ടുവയ്ക്കുയും അതിൻ്റെ ഗദയാല്പാതെ അസ്പദം അവക്ഷേ^२ അനവർത്തിക്കാതിരിക്കുയും ചെയ്തിരുന്നവക്കു.. ഇങ്ങനെ സപരാജ്യാനിയിൽത്തനെ നന്ദകളിൽ സമിച്ച പ്രാണത്രാഗംചെയ്തു^३ മഹമാപം പ്രാഡോക്കത്തെ ഗമിച്ചു. അവകാട മുഖിയും എന്തെല്ലം ഭൂനഹിതത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യിക്കരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നുമെന്നും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യരക്ഷാപരിക്ഷാമാനിക്കും മഹമാളിക്കും വിജയത്തിന് (1) പ്രാസംഗികജ്ഞാനം സംഗതികൾ അനുസ്ഥിക്കുന്നുണ്ടും യിമിക്കാരക്കിയും (2) നിസ്ത്രസില്ലക്കായ മുഖിവൈവഭവ മില്ലാതിക്കുന്നുണ്ടും ശാരോത്തമാണു സാഹചര്യലക്ഷ്യി ഉല്ലസിക്കമായിക്കുന്നില്ല.

1. ഇടങ്ങുവന്നുചെന്നവ. 2. നിസ്ത്രസില്ലം=സപരംവം.

ശ്രീമഹാഭാഗവതം

വിവിധങ്ങളായ മതങ്ങളാടയും അവാന്തരകതങ്ങളാടയും റംഗമായി തീനിനിക്കേന ഇന്ത്യാസാന്നാഖ്യത്തിൽ പുശാതനങ്ങയ ക്ഷകാലഗ്രന്ഥം അക്രിമവും കാതിമന്ത്രാഹവുമായ ഒരുമുകതം ദാതുമേ അന്വേഷിക്കണശ്ശുച്ചിക്കുന്നുള്ളവന്നതു് അധികമായ ചരിത്രപാണ്ഡിത്രും തൃടാതെ ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ക്ഷേ വന്നുതയാണെല്ലോ. അത് വാരയ്ക്കുതന്ത്രങ്ങളില്ലാതെ നിർമ്മലവും എഴുന്നൂല്പികരവും അർദ്ധതാജനകവും അത്യ വൈദികമഹാപ്രികളാട അത് മതത്തിൽ നിന്നു് അത്യുനിക കാലങ്ങളിലെ വിജ്ഞവും, സ്വിവാം, കാഴിയും, സ്വാദുമ സ്വന്നം മറ്റു മുൻ്തികളും മുച്ചുതനങ്ങനെ ഏന്നുള്ള അഭ്യന്തരാശണംനില്ലുംശയകായി സസകരമായിരിക്കും. വൈദികകാവഞ്ഞളിലെ ഇംഗ്രഷപാണ്ഡാരാധിക്കുന്ന ഇള്ളാം, വഹിയും, വക്ര സ്വന്നം, മക്രതുകളും മറ്റും നമ്മുടെ ഇടയിൽ അബ്ദമിത പ്രായമാരായിരിക്കും. സർ മംഗനിയർ വില്ലുംല്ലു് എന്ന അരാഗവപാണ്ഡിതൻ പരിയുന്നതുപോലെ, ചുരുക്കം പറ നേരാൽ ഇല്ലും ഇല്ലുംഡില്ലും റിന്റുക്കണ്ണ സ്വാത്തന്ത്ര്യാർ വൈദിക്കുവന്നാർ, വൈദവന്നാർ എന്നിങ്ങനെ മുന്നതമരായി ഭാഗിക്കാം എന്നു തൊന്തരാം. സ്വാത്തമതസ്ഥാപകൾ പ്രസി ലഭായ രജരാമാന്ത്രസ്വാക്ഷി അക്കൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വായായികൾ കൈവബം കാലെപ്പട്ടികൾ അക്കൻ. കാന്തു വദാൽ നമ്മുടിപിഡ നിത്രപണം ചെയ്യുണ്ടതു് വൈദിക്കുവന്നാരുണ്ടാക്കും. വിജ്ഞ എന്ന മുൻ്തിലെ അരാധിക്കുന്നവരാണെല്ലോ വൈദിക്കുവന്നാർ. വൈദിക്കുവക്കതം ഏതു

കാപത്രു് ഉൽപ്പബിച്ചുവന്നു് ടീപ്പുമാൻ നിന്ന് ശിക്കണ്ടിനും മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. വൃത്തപത്രികാണ്ടു് വ്യാപകം ഏറ്റവും മുഴുവൻ വിജ്ഞാനവും, ആദ്യത്തെത്തിൽ അങ്ങനെകം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സൃഷ്ടിപ്പായമായി പ്രശ്നാഗിച്ചുകാണുന്നു. ആദ്യപ്രകാരം കൂടി ഒരു കാലം കഴിഞ്ഞു് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചെറിയതേയെ മ്രാദം എന്നും മുതഖായവയിലും വിജ്ഞാനവും തനിനു് ഇരു അത്ഭുതമായി കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു അക്കാദമിക്കൾ വിജ്ഞാവിശ്വന്തിൽ സ്ഥാനം അതകാരമായിക്കൊണ്ടു. വിജ്ഞാപരഭവും തനിനു് ഇരുപ്പാഴം ഇരു അത്ഭുതതനെന്ന കാണുകയും ചെയ്യുന്നാണു്. പദ്ധതി ക്രിക്കറ്റിനും മനസ്സുമുതിക്കാം വരുത്രു്, വിജ്ഞാവിശ്വന്തിൽ സ്ഥാനം ഇലം അതിനീകരണം.

“അതുപോ നാരാ ഇതിശ്ശുപാക്താ അതുപോ വൈനരസുനവഃ താ യദസ്യാധനം പുവ്യം തേന നാരാധണഃ സ്മൃതഃ”

എന്നുള്ള മനസ്സുമുതിവചനംതനെന്ന കാണക്കും, കാവക്കുമന്തനിൽ വിജ്ഞാ, ക്ഷീരസാഗരാധ്യനനായും വളരെ വിഭിന്നം ഷാസ്ത്രം ദിവ്യമുത്തിയായും ദിപ്പം ക്ഷീരക്ഷയും വേണ്ടി അംഗങ്ങൾക്കാണ്ടു് അവതാരം ചെയ്യുന്നവനായും തീങ്കൊണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള വിജ്ഞാവിശ്വന്തിൽ കേന്ദ്രമാരായ വൈജ്ഞാവിജ്ഞാനക്കുടെ മതംപോലെ വ്യാപ്തിയുള്ളതായി ഹിന്ദു മതത്തിൽ വേറു ഒരാവാപയും ഉണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല. വൈജ്ഞാപരമത്തിനും ഒരു പ്രശ്നത്തുകളുണ്ടു് അന്ത്യാതിസഹിജിനിയാക്കുന്നു. ഉൽക്കുപ്പുമാനു അഭൈപ്പതവും ഗൈവമാഞ്ചരം തപാനുത്തുവതബാധ തുച്ഛം റക്കുണ്ടുള്ളും ശാക്തമാരാവിടുള്ളീയാശക്തിബാധായ വിഡികളും അന്നപ്പുനാഡുള്ളും അതിശ്വന്തരാജാധികാരിയും അതിശ്വന്തരാജാധികാരിയും പരമ്പരം പരമ്പരാമുട്ടനാശിനാതെ വര്ത്തിച്ചുപോരുന്നു. എന്നും വൈജ്ഞാനികൾ, വൈജ്ഞാനികൾ, കുസ്തി

മതം മുവയ്ക്കുള്ളിട്ടി അവിശായകാഡി വൈദിക്കു ബഹതത്തിൽ ഉള്ളിട്ടതോളം ഭാഗങ്ങൾം ഉള്ളതായി ഹിന്ദുമതത്തിൽ അനുശാസനകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നുള്ളതു് വളരെ സംശയമാക്കാം. പണ്ഡിതന്മാരായ ചിവ പാശ്ചാത്യമാ ഒട്ട അഭിപ്രായം പറയുകയെന്നുംചൂണ്ടു് ഒരു മതം എന്ന നാമധേയത്തെ അധിക്ഷേഖനത്തിനു വൈദിക്കുവാത്തതിനും മോഹിത, ശാന്തിഹിന്ദുമതരോപകർംക്കില്ല എന്ന പ്രസ്താവി ക്ഷേണിക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ അനുറിക്കാം, സൂഡാഡികളായ ശ്രീവച്ചുരാണങ്ങൾ കൂടി വിദ്യുചികന അടക്കിച്ചു് ചിവ ദിക്കിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതു്. ഇതു കൊണ്ടു വൈദിക്കുവാനുണ്ടോ എന്നും ഹൈക്കോർജ്ജേക്സിക്കുമായി അഭി നാ ചാംമാംഡായി വത്തിച്ചുപോരുന്നവരാണെന്നു ഭൂച്ചു ചൂക്കുന്നു്. വൈദിക്കുവാത്തതിനു പ്രധാനമായി മുന്നാംദ്വി റിവുകൾ ഉണ്ട്. അവ ക്രിസ്തപഞ്ചം പത്രങ്ങാം ശതവർഷത്തിൽ രാമാനജാമാരുന്നാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു തന്നു യൂണി പ്രജനമതവും പത്രനാരാം ശതവർഷത്തിൽ വല്ലാമാരുന്നാൽ സ്ഥാപിതമായ തന്നും അടക്കാം.

ഈനി നമ്മുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാഠവായെ കണ്ണ നോക്കണിക്കിയിരിക്കുന്നു. വേദങ്ങളിൽ അനേക അദ്ധ്യാത്മ ക്ഷറിച്ചുള്ള സൂത്രികൾ കാണ്ടാനണ്ടേക്കില്ലോ അവ ഒഴുവള്ളണ ഭാഗവും പ്രത്തിയുടെ പ്രകാരാന്തരങ്ങളുണ്ടെന്നു പ്രാശ്നപ്രാന്തരാണ് 'ചുക്കതമാക്കാവുന്നതാണ്'. വേദങ്ങളുടെ വിഷയം പ്രാഭ്യം ഭാഗവുമായ പ്രത്തിനാണു. ഇതാനുകാണ്യാനിൽ അല്പാന്തമവിഷയമായ ചിന്തനങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രത്തിരുംഗാധനയാണു് അവയാൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടു നാന്നു്. വൈദികകാഡി കഴിത്താവുള്ള മഹ്യപ്രാശ്നങ്ങൾ

രാമാധാരവും മഹാഭാരതവും അക്കൻ. ഇതിൽ രാമാധാരവും ഭാരതത്തിനമുന്നു് നിമ്മിത്തമാണെന്നുള്ളതിനു വേണ്ട ലക്ഷ്യങ്ങൾപോലെ ഉണ്ടു്. വാല്മീകി, രാമനും ഇംഗ്രേസറും ദൈവാദിക്രിയയിൽ പ്രാഥമ്യം വരുന്നും ഉള്ളതായിരിക്കുന്നതാണു്. അതുപോലെ ചിവാടിക്കിലെ തൃജി നേരശരിച്ചു് ഇംഗ്രേസർ എന്നാംവന്ന വ്യാസനം ഉള്ളതായിരിക്കുന്നതാണു്. ഒരു യൂദ്ധവീരനെന്നും രാജാവെന്നും ഉള്ള ഭാവനയേക്കാൾപോലെ ഇംഗ്രേസ്യുലി ശ്രീതൃജി നേരശരിച്ചു് മഹാഭാരതം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെന്നും പറയാനില്ലു്. പാനാധിപതി ഒരു വിശദാശി; തൃജിപ്പോരം, ശ്രീവന്നീപോരം ഇത്രൂടെ സില്ലാന്തങ്ങൾപോലെ കൊണ്ടു കാണാനില്ലെന്നുള്ളതാണു്. രാമാധാരവും ഭാരതവും ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്നും, അവ കാലക്രമത്തിൽ വിശ്വാസമത്തിന്റെ രണ്ടു പേരിൽ കൈവഴിക്കുന്ന രാമക്രിക്കറിക്കുന്നും മുല്ലായി തീർഖവേദം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രോമോപാദം രാവകളായി പടന്നു് പറയബിച്ചു് ഉയൻ്നും നില്പിക്കുന്ന ഇംഗ്രേസുമാരുമാണുള്ളതെന്നും വേണ്ടുകൾ വളരെ ദൃഢമുള്ള പുരാണ നിമ്മിത്തകാലവരെ ദാടിയിരിക്കുന്നതു് അനാധാരിക്കുന്ന കാണാവുന്നതാണു്. പിന്നീടുള്ള മതഗ്രന്ഥങ്ങളായ പുരാണങ്ങളിലെ കൂടുതലിലും കൂടുതലിലും പകർന്നിരിക്കുന്നു. ഭാരതാദികളിൽ നിന്നും പുരാണങ്ങൾക്കുള്ള മാവുവുത്തും, പുരാണങ്ങൾക്കുള്ള ഏറ്റവും ഒരു പ്രഭുത്വക്കേഡവരുടെ ഇംഗ്രേസർത്തുപരമതയും സ്ഥാപിക്കുവാനും എന്നുള്ളതാകുന്നു. അവ, പ്രധാനമായി മഹാഘരാണങ്ങൾപോലെ, ഉപപ്രധാണങ്ങൾപോലെ എന്നിങ്ങനെ പാതിക്കുപ്പുക്കിലുണ്ടു്. ദാരം നൂലങ്ങളുടെ മാധ്യമത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന നൂലവും നൂലും ഇല്ലെന്നില്ലു്.

പുസ്തകാധികാരി വകുപ്പം അവിത്ത്:—

“സർഗ്ഗയു പ്രതിസർഗ്ഗയു വംശരാ മന്ദിരമാണി ച
വംശരാ ചരിതം ചെച്ചവ പുരാണം പണ്ഡവക്ഷണം”

അമരസിംഹാർജ്ജൻ കാലത്തെ പുരാണങ്ങൾക്കുംകണ്ണായിരുന്ന
ഈ ലക്ഷ്യം, ഇപ്പോഴുള്ള അപ്പാടരമഹാപുരാണങ്ങളിൽ
കനിക്കേക്കിലും പുസ്തകാർഥി ഭോജിക്കുമെന്ന പരിശുശ്രാവം
നിംഫാമാക്കിപ്പു. അമരസിംഹൻ ക്രിസ്തപബ്ലൂതിന്റെ അദ്ധ്യ
തദ്വത്രവത്സരം മുമ്പു ഭിവിച്ചുയന്നതായി തെളിയുന്നു.
കാരണങ്ങിലും ഈ ലക്ഷ്യംകുഞ്ഞു സാധിക്കുന്നതു് വിജ്ഞാപ
രാണം മാത്രമെങ്കുള്ളൂ. അതുകൂടിന്താൽ വായുപുരാണം, ഭാഗ
വത്സം ഇവയും ഏകദേശം നിർബ്ലിഷ്ടലക്ഷ്യംനേരുന്നതു് അടു
ത്തുവരുന്നതായി പറയാം. ശ്രദ്ധമുള്ളവയുടെ കാര്യത്തിൽ
ഈപ്രകാരം ലക്ഷ്യംവുംമാറം നേരിട്ടവാനുള്ള മേതു
എന്നതായിരിക്കും ശ്രൂപ്പംസർവ്വത്സരൻ അഭിപ്രായ
ത്തിൽ അമരസിംഹാർജ്ജൻ കാലത്തു് പുരാണങ്ങൾക്കും പ്ര
ധനം മുൻപാറത്തെ പണ്ഡവക്ഷണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയെന്ന
കിലും കാഖാനതാന്തരിൽ അവധിക്കു ചിലതു നാലോച്ചുപോതി
വന്നും ശ്രദ്ധമുള്ളവയേ നവീകരിക്കുകയും ശ്രദ്ധപ്പെട്ടതു്
കയും ഒവയുകളുണ്ടെന്നുവെന്നും ഉള്ളതാക്കുന്ന ഇതിന്റെ കാര
ണം. ഒക്കാരും സിലിംഗതന്നെ. വൈജ്ഞാനിക്കും മത
ശ്രദ്ധങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് വൈജ്ഞാനിക്കുംകുഞ്ഞുതാക്കുന്നു. പുരാണങ്ങളുടെ
അന്ത്യാന്ത്യം ഭാഗമായിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. പുരാണങ്ങളുടെ
വികിലിതകളും പിതൃസർവ്വത്തെ അഭ്യാസിക്കുന്നതു് അനന്തരാക്ഷ
ശാഖകളും സമ്മതങ്ങളാണ്. അപ്പാടരമഹാ

പുരാണങ്ങളിലുറവിയാണ് ഇന്തി നമ്മൾ വിചാരിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്.

“അപ്പോൾപുരാണാനാം കത്താ സത്രുവതീസുതഃ”
എന്ന വചനപ്രകാരം ശ്രീവേദവ്യാസൻ തന്നെയാണ്
ഇവയുടെ മഹിതാവേദ ഘരാധരയാ പിശ്ചസിച്ചപ്പോൾ.

“പുരാണങ്ങേക്കുമ്പാസിൽ തഭാകല്പാന്തരംഗനാംവി”

ഇത്രാദിമസ്ത്രപുരാണവചനപ്രകാരം ഒപ്പാടികൾ ഉണ്ടാക്കി നാതിനമുഖ്യാതിത്രഭ്രാ പുരാണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നാം കാണുന്നു. അദ്ദേഹന്നാബന്ധക്കിൽ വ്യാസൻ അവയുടെ കത്താവാളിപ്പും താമില്ല. ഈ വൈഷ്ണവത്തിനും വിജ്ഞപ്പുരാണം പ്രത്യക്ഷമായി ചരാരേഖയ്ക്ക് തുതിയാണോ അതുനെന്ന സമർക്കിക്കു അതു വ്യാസൻറെ തുതിയാണോ എന്നും പരിയുന്ന അനുപദചത്തിക്കും നില്പുത്തിയിപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിനോ വിജ്ഞപ്പുരാണം മുന്നാം ഓരോതെന്നിൽ മുന്നാം അല്ലെങ്കിലും കൊണ്ടു് മുപ്പുകാരം സമാധാനം കല്പിതമായിരിക്കുന്നു—
“ബൈവധസപത മനപ്പന്തരത്തിഭവ കാരിരാ ദ്രാവകയുഗത്തിലും കാരിരാ വേദവ്യാസമാക്കണ്ടു്. നാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇം മനപ്പന്തരത്തിലെന്നും ഇയപ്പന്തരത്തും കല്പിയിൽ അഥാം; അകയാൽ ഇപ്പും 28 ദ്രാവകയുഗങ്ങളും അതുയും വേദവ്യാസമായും ഉണ്ടായിട്ടണ്ടു്. നാം സാധാരണ വ്യാസൻ എന്നും പരിയുന്നതു് തിജ്ഞനദേപചായനവ്യാസങ്ങായാണു്; ഇ ശിഖം ഇയപ്പന്തരത്തുമത്തെ വ്യാസനാണു്. പരാരോഹം ഇയപ്പന്തരാരാമത്തെ വേദവ്യാസനായിക്കാം.” ചരാരേഖയ്ക്ക് വ്യാസനെന്നും അച്ചുനാകയാൽ അച്ചുനേരത്തെല്ലാം മകയേറിതുനേന്നു എന്നോടു സമാധാനംഡി ഏരോവൈപ്പുരാണത്തിൽ

കാണമാറണ്ടു്. ഇങ്ങനെന്നയുള്ള വേദവ്യാസൻ (തിഡ്സ് റെപ്പ് പായനൻ) അഗ്രാടികളായ നാലുപ്പേരുടെയുള്ള പെവാടിക ഇംഗ്ലീഷായ നാലുക്കഹംപിമാക്ഷം ഇതിഹാസപുരാണങ്ങളെ ശോമഹ പ്രശ്നനും അമുഖം വോമഹപ്രശ്നനും അതയിൽക്കാണട്ടം കൊട്ട ത്രഞ്ചവന്നു ഭാഗവതംതന്നെ പറയുന്നു. (പ്രമകം; ചതുർത്ഥാ ശ്ല്ലാഘം.) വോമഹപ്രശ്നന്റെ പുത്രനായ ഉറഗ്രവസ്തുനു സൃതൻ ഇക്കമകളെ ദൈനമിരാജാംബുരത്തിൽ വെച്ചു ശോന കാലികളെ പറഞ്ഞുകൂട്ടിക്കുന്നു. വായുപുരാണാലികളും ഇതിനൊടു് ദേശാജികനും; വിജ്ഞപുരാണം കുറെക്കൂട്ടി വിസ്തൃതിക്കാണ് ഭാവമുണ്ടു്. വേദവ്യാസൻ പുരാണസംഹിതയെ നിന്മിച്ചു് വോമഹപ്രശ്നനും സ്വപ്നിഷ്ട്രണാരാധ സുമതി, അഗ്നിവർത്തന്ത്രി, മൈഥിത്യൻ, രംഭപാധനൻ, കരുപൻ, സാവണ്ണി ഇവക്കു് ഓരോ സംഹിതയെ കൊട്ടാത്രം വെന്നും ഇവരിൽ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞെ മുന്ന രിഷ്ട്ര മാരം താനും ഓരോ സംഹിതകൂട്ടി ഉണ്ടാക്കിയെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കൊട്ടാത്രം വേദവ്യാസൻ ഒരു പ്രാചീനഹിന്ദുപാഠാലയിലേ അല്പക്കു നായികനിരിക്കുമെന്നു് ഒരു \ പാഠാത്രം അനുമാനിക്കുന്നു. ഏപ്പേരെന്നും ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞുകൂട്ടിക്കു നുതായി സൃതങ്ങളുണ്ടു് നാം കാണുന്നതു്. സൃതൻ എന്ന തു് നിങ്ങയകായും ഒരു ഭാതി നാമം ആകുന്നു. തന്മംക്ക പ്ലാതെ അന്ത്രക്കു് പുരാണം പറയുന്നതിനയിക്കാരകിഞ്ചില്ലെന്നു് സൃതൻ അഥവാരാജപ്പെട്ടുന്നു. വിത്സൻ ശ്രവണ പാഠാത്രം ആടെ ഇടക്കിൽ ഉണ്ടായിക്കുന്ന ബാല്യസ് (Bards) ഏന ഗായകകവികളോടു് സദ്ധാരണപ്പെട്ടതുനും. ഇവർ ഓരോ വിജ്ഞാനികളുടെ വൈദ്യോന്മുഖം മഹാരാജ്ഞാക്കലൊരുവേ

മാധവമുന്നണ്ടേയും ഉൽപ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നവരായിരിക്കാമെന്തു. ഡാക്ടർ വൈണ്ണികൻ പുരാണങ്ങളുടെ ഉല്ലംതിയേതാഴേയുറയുംപ്രകാരം ദ്രാവ്യാനിക്കൺ. എന്തോടു ഒരു ശാഗത്തിനു തട്ടിയിരുന്നു മഹാപിംഗരാട്ട് സുതൻ ഏറ്റന ഗായകക്കവി പറഞ്ഞത്തായ ഫില സംഗത്തികൾ പാർപ്പിച്ചേണ്ട അന്തരാക്ഷം പുതഞ്ചായുംഘണ്ടായി നിവനിസ്ഥിച്ചേണ്ട വേഗം അവ കാലക്രമത്തിൽ ഏഴുത്തെല്ലുടെ കാണണ്ട്. ഫില പ്രഭ്രാക അത്രാഞ്ജളിടെ ഉപാദാനത്തിനായും ഫില പ്രഭ്രാക ദോഷങ്ങളെ മാറ്റാത്തുടെ പ്രഭ്രാഖിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി പിന്നിട്ടണാക്കെല്ലുടെ പുരാണ നേർം കേവലം മെന്തിഹ്രാത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഏഴുത്തെല്ലുടെ വയലു. അവ അത്രമാത്രം ഏഴുത്തിൽ പുരാണങ്ങളുടെ അത്യാരമാക്കിയാണ്⁹ ഈ രാഖ്യക്കമ്മാക്കട്ട പരിത്രിക്കാം അതിപാട്ടിന്നതു. അന്തേക്കവിപ്രാണങ്ങൾ അഭിസ്രായത്തിൽ വിള്ളുപുരാണവും വായുപുരാണവും അത്രുടെ രഹിക്കെല്ലുടെവേഗം അരന്നുപുരാണങ്ങൾ¹⁰ അവയെ സ്ഥാപിച്ചു¹¹ നിമ്മിത്തങ്ങളാണെന്നും കാണുന്നു.

അപ്പാടരമഹാപുരാണങ്ങളുടെ നാമരയയണങ്ങളും, അവ നിലാച്ച ഭ്രാക്കസംബന്ധം രാഗവതം 'പ്രഭുജാം സൂന ത്തിൽ പാതിമുന്നാം അലിപ്പാത്തതിൽതന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സ്വവണ്ണിടെ പോങ്കൾ മുങ്കീ,

'മ്പുഹമം പാതമം ചെരാപ്പിവം ച ചെരവംഭാഗ പതംതമാ തമാന്നുന്നാംടിയം ച മാക്കിണ്ണിയം ച സപ്പുമം അരഗേയമപ്പുകം മ്പുകതം വേണ്ടിയും ന്വമം തമാ പരമാ മ്പുഹമവെവത്തം വെബദ്ദേശക്കോടരം തമാ

വാരാഹം ദ്രാക്ഷം പ്രാക്കം സ്നേഹം ചാതു അഞ്ചുക്കരം
മഹർജ്ജരം വാനനം ച കുമ്മം പാശ്വദരം തമാ
മാസ്യം ച ഗാങ്ങലാഃ ചവവാദമാണോജ്ഞാകരഃ സ്മരഃ”

ചില പുരാണപ്രകാരം സാധാരണ സമ്മതമായ ഈ
മിസ്തിക്ക് ദേശങ്ങളിൽ^१. ഏതൊന്നെങ്കിലും അഥവിപുരാണം
ഒരുവന്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു തങ്ങില്ലെന്നതിൽ വായുപുരാ
ണത്തെ സ്പീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വാരാഹദപുരാണം ഗാങ്ങല
തതിനം ബ്രഹ്മാണ്ഡാന്തത്തിനം പകരം വാസവ്യത്രഭ്യം നാര
സിംഹദത്തെയും സ്പീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മംക്ളണേയശം വായ
വ്യത്രേയും മാസ്യം ഒരുവന്തെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ക്രമം
പുരാണത്തിൽനിന്ന് ചില പതിപ്പുകളിൽ അതിഗായത്തിനുപ
കരം വായവ്യത്രേയും ചാത്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ “മ
ദ്രാക്ഷം ദ്രാക്ഷം” ഇത്രും സംക്ഷിപ്പിക്കുന്നുകൂടുതാൽ നാരകീയം
ങ്ങൾ മഹാപുരാണമാണെന്നു സ്വന്നം പറയുന്നണെങ്കിലും
അതിനും അ നൂമാനം വിശ്വിസ്തിപ്പിലും^२. വായവ്യപുരാണം
ശിവപ്രാണമാകയാൽ അഥവിപുരാണവചനം ശരിയായോ
വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ മുൻഗവപുരാണപ്രകാരം
അതിനം നിപ്പാഹമില്ലെന്നവക്കും. അതിൽ ഒരുവന്തെ
യും വായവ്യത്രേയും പ്രത്യുകമായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു
പോലെതന്നെ അഥവിത്രപുരാണവും ഒരു മഹാപുരാണമാ
ണെന്നും അല്ലെന്നും വരും. ഭാഗവതം ഒരു മഹാപുരാണമാ
ണെന്നും അല്ലെന്നും വരും. ഭാഗവതം ഒരു മഹാപുരാണമാ
ണെന്നും അല്ലെന്നും വരും. അജ്ഞാപരമഹാവു
രാണാദാചിലും കൂടി അതേക നാലുകൾം ദ്രോക്കന്താലം ഉദ്ദ
തായി കാണുന്നു. ഈ സംബന്ധം ഭാഗവതപാതമാടികളാൽ
സമ്മതിതമായിട്ടുള്ളതാണുണ്ട്. മാസ്യപ്രകാരം അഥവിൽ

മുറകോടി ഭ്രംക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയന്നതായി “തുവർള്ളും യന്മം പുണ്യം സ്ഥാപനകോടിപ്രവിസ്ത്രം” എന്ന ഭ്രംകാലിപ്പം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കണമില്ലെന്നു. ഉപവുദ്ധാരണങ്ങളും ഒരു സംശ്രൂഷം കൂടിയായിട്ടുള്ളതല്ല. ഏകിലും അരായെല്ലു ദിവി ശോഭാദി പറയുന്നതു കാണിക്കാം—

“ഈപ്പുണ്യാം പുരാണാനി മനിഖി കമിതാനി തു
ശ്രദ്ധംസന്ത്വകകാരാക്കതം നാരസിംഹമതഃ പരം
തുകീയം നാരദം ക്ഷേത്രത്വം ക്ഷാരണ സൃജാഷിതം
മത്രത്മം ശിവയമ്മാബ്രഹം സാക്ഷാനന്തീരഭാഷിതം
ഭർത്യാസഭ്യാക്തകാശ്വരത്മം നാരഭാക്തമതഃപരം
കാവ്യിലം മാനവം ചെവവ .തമേമേഖാരാനഭസരിതം
ശ്രൂഹാണ്ഡം വാക്കണം ചെവരാ കാഴ്ചികാവ്യപരയമേവ ച
കാവേരപരം തമാ സാംഖ്യം സൗരം സർവ്വത്മസഖ്യം
ചാരാരഭരാക്കതം പ്രവരം തമാ ഭാഗവതാഹ്വയം
ഖദിഷ്ടാദരം ശ്രൂഹതം പുരാണാ കൗമ്മംസംജ്ഞതിതം..”

പുരാണങ്ങളിൽ ഒവരു ഒരു വിഭാഗാവായി മുണ്ഠം ആക്കണ. ഇതനുസരിച്ചു. പുരാണങ്ങളേ സാത്പികങ്ങളേ റീം രാജ്യസന്നദ്ധുനാം താമസണങ്ങളുനാം ഭാഗിച്ചിരിക്കണ. ആരശ്യാധികരിക്കുന്ന ആറു പുരാണങ്ങൾ താമസണങ്ങളും ചെവാ ജ്ഞാനാദികളായ ആറു സാത്പികങ്ങളും. ശ്രൂഹാണ്ഡാദികൾ ആറു രാജ്യസന്നദ്ധും ആക്കണ. പത്രപുരാണത്തിന്റെ ഉത്തരവാണ്ഡതിൽ ഭാപ്രകാരം പറത്തിരിക്കണാം—

“താത്പര്യം കൗമ്മം തമാശഭവം ഗ്രംഭാവിസ്ത്രാധം തിമേവ ച
ആരശ്യാധിഷ്യാധികാരാനി തമേസാനി നിശ്വായത
ചെവവജ്ഞം നാരദിശയേ തമാ ഭാഗവതം ശ്രീഭം

നാഞ്ചയം ച തപ്പാ പാതമം യാരാഹം ശ്രൂദിക്കാനു
സാത്പികാനി പുരാണാനി വിജ്ഞാനത്താനി ശ്രൂദാനിവെ
ബ്രഹ്മാണിയം ബ്രഹ്മവൈവത്തംഭാങ്കംഖണിയം താമേമവച
വേഖിഷ്ട്രംപാമനംബ്രാഹമം രാജ്ഞാനി നിങ്ങോയതു”

ഈതു “ ഒരു ചെവുള്ളവപുരാണത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണ്. ആകയാൽ സ്വീകരിക്കാൻ ശ്രദ്ധാർഹിയാണെന്നും ചെവുള്ളവപുരാണാഭാംഗങ്ങൾക്കും സാത്പികളാണെന്നും ചെവുള്ളവപുരാണാഭാംഗം നാലും താമസംബന്ധിച്ചാണെന്നും മറ്റിച്ചുവരണ്ടിരിക്കും. താമസം ഏന്തു് പാതമതതാണ് ഗണക്കലേപ്പട്ടിപ്പിക്കുന്ന മാസ്യം, പുരാണാഭാംഗം സാത്പികാഭികളായി താംത്രികിക്കാതെ പിണ്ഡിത്വാനുഭ്യാനം സത്പാക്കമെന്നും അഥവാ മൃഥാ പ്രഭാന്ദവും ശൈമ്യമുണ്ടാനുഭ്യാനവും താമസമെന്നും ബ്രഹ്മ മൃഥാനുഭ്യാനം രാജ്ഞാഭാംഗം പറയുന്നു. ഏപ്പോഴെന്നെല്ലാക്കാം. —

‘സാത്പാകംഖി പുരാണാഭാംഗം മാഹാത്മിക്കം ഹദ്ദോ
രാജ്ഞാഭാംഗം ച മാഹാത്മ്യം അഭ്യാകം ബ്രഹ്മാണാ വിദ്വാ
തദ്ദേശനാഭാംഗം മാഹാത്മ്യം താമസാഭാംഗം ശിവസ്വർച്ച
സമുശ്രേഷ്ഠം സരസപത്രാഃ പിത്രാണാം ച നിരാക്രിതേ’

ഈവിടെയും വഴിക്കിപ്പിച്ചാതെയില്ല. താമസപുരാണാഭാംഗിൽ
കൂടിയാണു പ്രകാരാന്താരാധനയാണു” വിഷയം ഏന്നു
പാതമം പറയുന്നു. മാക്ഷാണിയാശാഖി പുരാണാഭാംഗിലേ ദ്രുംഗ്രാ
രാധനക്കണ്ണിട്ടു് രാജ്ഞാഭാംഗം ശ്രൂദിപുരാണാഭാംഗാഭാംഗം
നാം വിശ്വാം അ വകയ്ക്കു പ്രത്യേകം രാത്രാഭികർം ഉണ്ടാ
യിരിക്കാംകാണ്ടു് പുരാണാഭാംഗം രാക്ഷതഭാംഗാഭാംഗിപ്പാണു ഇട
കില്ലേനു് ഒക്കാൽ വാൺസ് കെന്നായിയും പരസ്യവിശ്വാ

യമാർക്കി അംഗിപുരാതനപ്പെട്ടുന്നു. ഇതുയും പറഞ്ഞതതുടർച്ചക്കാണ്ട്⁹ വുംഗാണങ്ങൾക്ക്¹⁰ അംഗോന്മാന്യം ഒരാജിപ്പ്¹¹ ഏതുമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നതു¹² സാമാന്യം അധികാരാധിരിക്കും. ഏന്നാൽ അവയും¹³ അതന്തരാധിരായും വ്യാഹ്രാധിരായും അംഗനകഭാവങ്ങൾ പൊതുവിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. ഒന്നാമതാധി എല്ലാപുരാണങ്ങളിലും¹⁴ . സംഖ്യാപരമായിട്ടുണ്ട്. തുടങ്ങുന്നതു¹⁵. വക്താവു¹⁶ സാധാരണമായി സൃഷ്ടിക്കുന്ന അധികിക്കും. ഒന്തുപേരുടെ സംഖ്യാപത്തിനുള്ളിൽ വേശൻ രണ്ടുപേരുടെ സംഖ്യാപരം വരികയും¹⁷ അതിനുള്ളിൽ പിന്നെയും സംഖ്യാപരം വരികയും ചെയ്യുന്നതു¹⁸ ഇവജ്ഞപ്പാം പ്രിയമായ ഒരു സംഖ്യാപായം കുറഞ്ഞുണ്ടായാണ്. ഉദാഹരണത്തിനും ഭാഗവതത്തിലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രദ്ധിച്ഛതായി സന്ദരിക്കുന്ന സന്ദരം പരിക്കുറിച്ചിരിക്കും. ഇതു ശ്രദ്ധികൾ വിജ്ഞപ്പിക്കുന്ന സന്ദരം ബ്രഹ്മാക്ഷേത്രാട്ച പ്രസംഗിച്ഛതായി നാരായണാജനി നാരഭന്നാട്ചു¹⁹ ഉപദേശിച്ഛതായി ശ്രദ്ധികൾ പരിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്ന അധിപ്പിച്ഛതായി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കുള്ളാട്ച പറയുന്നതാണ്²⁰. ഇപ്പുകാരം വളരുക്കുന്നതു²¹ പറയുന്നതിനേരും മഹാത്മ്യം തുടക്കത്തിനാണുണ്ടായാണ്. ഏല്ലാറിനം വണ്ണങ്ങളുായോ സ്ത്രീയങ്ങളുായോ മരിരാവിഭാഗങ്ങളും²² അല്ലെങ്കിലുായുണ്ടായി. അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും²³ ഉണ്ട്. മുത്തം പ്രാദേശിക അംഗാജിപ്പുതന്നെന്നും ഭാഷാരിതി, കാളിഭാസപ്രഭർക്കളുടെ റിതിയിൽനിന്നും സ്ഥാപ്തമാക്കംവാന്നും ഭിന്നമാണും²⁴. പിന്നെയും ഓരോന്നും ഓരോ മൂർത്തികളുടെ മാഹാത്മ്യങ്ങളും ഇംഗ്രേഷപ്രത്യേകതയും മിക്കിട്ടുണ്ടി അവത്തിനും സാംഖ്യത്തം അംഗസ്വിച്ഛുള്ള ലോകസ്വിച്ചിയും കാവലാഡാവും ഭ്രിംഗാഭങ്ങളും വംശപ്രമുക്കകളും മറ്റും ദിക്കത്തിനം സാധാരണംടക്കങ്ങൾ അകുന്നു. സൃഖിപ്പാണും

അല്ലോത്ത ഗ്രൂപ്പമെന്നുകൾക്കും മനസ്സുള്ളില്ലെന്നും ഒരു തത്തിനും അധികാരികൾ ജനല്ലേന്നും വിചാരിച്ചുവരുന്ന ശ്രീകർമ്മക്കും ശ്രദ്ധപരമായം ചെയ്യുന്നതുമന്ന സദ്ധാരണ രൂമാന്റ് പുരാണങ്ങൾക്കുള്ളതെന്നും ഭാഗവതത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. ചെവുള്ള വച്ചതം രാമഭക്തിയെന്നും തൃഷ്ണക്കേതി യെന്നും രണ്ട് ചാഴിഖായി പിരിയുന്നവെന്നു മുഖ്യമായും പറയപ്പെട്ടില്ലോ. രാമഭക്തിപ്രതിചാംകങ്ങളായ മുപ്പുസ്തകങ്ങൾ വാഹനിക്ക് രാമാധനവും തുളസീരാധാധനവും അല്ലോത്ത രാധാധനവും പുരാണങ്ങളും അവിടവിടെയുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ആകുന്നു. തൃഷ്ണക്കേതമാരുടെ മുഖ്യലുന്ന നേരം ആസിലും ഭരവദ്ദീതയും ശ്രീഭാഗവതവും ഒരു ചില പുരാണങ്ങളും ആകുന്നു. ഭരവദ്ദീത, തത്പര്യതാന മാത്രവും, ആകുംബൻ സാധാരണമാക്കുന്ന ദ്വർഗ്ഗലഹരവും, ആയി രിക്രേക്കാണ്ടം വേദരേഖയുള്ള പുരാണങ്ങൾക്കും വേറെ ചില വൈകല്യങ്ങൾമുളവും ശ്രീഭാഗവതംപോലെ പ്രചാരം ഉള്ള തായി തൃഷ്ണക്കേതമാക്കുന്ന വേറെത്തൊരു മതശാഖയും ഉണ്ടാകുന്ന പറയാനില്ല. ചൊതുഞ്ഞനാണ്ടിട്ടും മതാദിപ്പൂജയാണങ്ങളും വിദ്യാസങ്ങളും ഇത്തിനു സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിത്തെടുക്കുന്നിട്ടുണ്ടോളവും വേറെ ഒരു ഒരു ക്രാന്തിക്കും പുരാണത്തിനും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഇതു "നിവിവാദമാണ്". ഇതു മഹത്തായ ഇംഗ്ലീഷ് അനുഭവിക്കുന്നതിനും കുത്താവാരങ്ങാം ഇന്ത്യയോപ്പാം രചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നും മറ്റൊരു ഇംഗ്ലീഷ് സംഗതിക്കളുണ്ടായും സംസ്കാരത്തായ അഡി പ്രായങ്ങൾ ഇന്നി ഉണ്ടാക്കണമെന്തായിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവേണ്ടാ, ഇതൊക്കെ മഹാപുരാണം തന്നെ ഓ ഏറ്റവേണ്ടായും ഒരു മഹാപുരാണം എന്നു ഭാവനയാ ഇതു് അനാവീച്ച പോന്ന മഹാപദ്ധതിക്കും ആപണക്കരാക്കംവന്നുവും വിദ്യാരാധന സംശയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മഹാപുരാണങ്ങളുടെ തീരുത്തിൽ

എന്നീപ്പോകനതു ദേവിലാഗവതം അരബണൻം ശ്രീഭാഗവതം അരല്ലുന്നം അരബൻ് ഈ ത്രട്ടക്കുടെ ദൈഷ്മാധവിടി. ഇങ്കുകൾക്കുള്ളടെയും വാദപ്രതിവാദങ്ങളെ സമ്പ്രാം സമാഹരിച്ചു് ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നതു് അംസാല്പുമാക്കയാൽ അവിഷ്ണുത്തിൽ മുന്തിനിൽക്കുന്ന ചില കാർത്ത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രം താഴേപ്പറഞ്ഞുകാരിച്ചുന്നു. മഹാവുംഖമായ ഭാഗവതം ദേവിലാഗവതക്കാണുന്നതു് വാദം എപ്പോലും അരബിൽ നിന്ന് ഉത്തരവിളുവുന്ന പറവാൻ നിപുണത്തിലില്ല. ശ്രീഭാഗവതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വ്യാപ്താവായ ശ്രീയരസപാമി തന്നാൽ വ്യാപ്താത്മായ പുസ്തകമാണ് മഹാവുംഖമാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവമാണ് ഈ വാദത്രുംവെവിലെ അല്ലക്കണ്ണിയായി നാം കാണുന്നതു്. ഈ പ്രസ്താവം കൊണ്ടു് ശ്രീയരസ മുഖ്യായി അരബോ ചില സംശയങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നതു് അധികം അഭ്യർത്ഥം കൂടുതെ അനന്മാനിക്കാത്തക്കുതാണ്. പിള്ളഭാഗവതപക്ഷം ചാർ ചിബർ ഉപവുംഖമായി ഒരു ഭാഗവതക്കില്ലുന്നം ഉള്ളതു് മഹാവുംഖമാണുന്നതു് ദേവിലാഗവതം അനാപ്പട മരയ ഒരു തൃതിയാണമാണുന്നതു് പറയുന്നു. ഉപവുംഖമായി ഒരു ഭാഗവതം ഉള്ളപ്രകാരം ക്രമ്മപുംഖം, ഗാന്ധാം, പാതമം, (പതിനേഴു പുംഖങ്ങൾം ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ ഭേദങ്ങളാണ് ഭാഗവതം ഉണ്ടാക്കിയതെന്നു് അതിൽ കാണുന്നു.) ഇവയാൽ തെളിയുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ വാദത്തിനു് അരസ്സുടമില്ലാതെ ചോക്കും. (അമാദിനിൽ നിന്ന് മുമ്പുലം ത്രിക്കുള്ള ഭേദം ഉണ്ടാക്കുക.) ഉപവുംഖമായി ഒരു ഭാഗവതം ഉണ്ടാക്കുള്ളതു്, നാശഗാജിലേൻ ഇതബാധയുടെ ചില തൃതികളിൽ നിന്നു കാണാവുന്നതാണു്. പിന്നീടും ശ്രീഭാഗവതംതന്നെയാണു്

மிவ பூர்ணாஸ்தாங்கி கை மஹாபுதோனாகுயி ஸளி
க்ஷேத்ருக்கிரிக்கோடு” என வறுஞ்சென்றூ பூர்ணாஸ்
ஒடு ஸளையில் பூர்வாஸ் ஹல்லாத்தாஸோங் ஏவு வகு
நூறு அரைநக ளாக்னாங்கி கைகிடெதிரிப்புங் ஹடயுள்ளது”。
செரவபூர்ணம், மாஸுபூர்ணம், ஹவாயாங் கேவிலோர
வதமாஸ் மஹாபூர்ணாங்கி ஸளிக்ஷேத்ருக்கிரிக்கோடை
நூதிங் தெல்லிராக்கூள்ளது”。 மினாக்கென்றென்றோ
பூர்ணம் உத்தரவளையங்கில் கலூர்க்கர்மாகாவாத்தூராஸ்திர்
நயிக் கிவகங்கி நினாங்கு வரங்கொள்ளாஸ் பூர்வாஸ்
கூஷ்டாக்கரபூர்ணாஸ்தாங்கி ஸ்ரூப்பிதுதென பரஸ்திரு”, பூஜ
நியாய தீர்த்தெயக்காரித்து” பரங்கு ளாவுதா மஹாபூர்ண
மாஸ் என ஸ்ரூப்புமாயி புரத்திரிக்கோ. ஹா வாக்னாம்
கேவிலோரவதபூர்வாவுராதாவாய நிவக்ளாங்கிர அத்தாம்.
நிவக்ளாங்கிர மகவாய காலிகாமலேங்கிர வாக்னாம்
க்காலேங்கி விஷமாங்கலாக்கோ. “குந்துஜங்காநவமஹாபூ
திக” என்றோ துதியிக் காலேங்கம் எடுத்து கை பூர்ண
நூதிக்கின் ளாவுதவெங்குமாங்கி தாழே வகைளாய்தெறத்
உலப்பிக்கோ.

குடிமாவூப்புப்பாஸ்ஸு க்ராமத்தில் நினைவுற்று
வருகிறோம் என்று சொல்ல விரும்பும் நிலை
ஏன் அதே நிலையில் வருகிறோம் என்று சொல்ல விரும்பும் நிலை
ஏன் அதே நிலையில் வருகிறோம் என்று சொல்ல விரும்பும் நிலை

“**ହୁ ଯାଏନ୍ତି ପୁଣ୍ୟକାଳୀ ଯୋଗିକାଳାତ୍ମକ**” ଦେଖିଲେବୁ
ପଥରଟିକେବାଣିଙ୍କ କଂଶକାମରକୁ ବାଜିବାରେ ଅନ୍ତରେ
ରବତରଟିକୁ ୩୩୫ ଅଲ୍ଲୁରାଯଣକୁଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ**. ଦେଖିଲେବାବୁ**

നീക്കു സൂക്ഷ്മഹായി ശില്പി അല്പാധികമാക്കു ഉള്ളി. “ഹിയൻി വബ്രഹമവിഭ്രാ” എന്ന ഭാഗത്തെ സംഖ്യാസിത്തിടങ്ങുമാണ് ഒപ്പി ഭാഗവതത്തിൽ അല്ലെങ്കെത ശ്രീ ഭാഗവതത്തിൽ കൂടും മീലും. ഗായത്രികൊണ്ടാളും സമാരംഭം എന്നതുകൊണ്ടു ദോഷനാപകഷ്ടവും ശ്രീഭാഗവതാരംഭത്തിൽ “സത്രപരം ധീമഹി” എന്നിടത്തെ ‘ധീമഹി’ എന്ന ഒരു ശബ്ദമേ ഗായത്രിയിൽ ഉള്ളതായുള്ളൂ. ഒപ്പിഭാഗവതത്തിൽ ഏതുക്കെട്ട് “ദേഹാ നഃ പ്രശ്നവാദഭാത്മം” എന്ന് മുന്ന് ഗായത്രിപദ്ധതിം അതിയിൽ പ്രയുക്തണ്ണുംഡായിട്ടണ്ട്. ശ്രീ മഹാഭാഗവത മാണം യമാത്മമായ മഹാപുജാഭാം എന്ന സാധിപ്പാണ് രാമാനുംഭട്ടൻ ചുള്ളിയിരിക്കു “ദർശജനമുഖമഹാചാവൈപ്പിക്കാ” എന്നതിന്റെ വാണിയമാണ് “ദർശജനമുഖപത്മ പാട്ടകാം.” ഇതിന്റെ കത്താവു് തന്റെ പേരുവയ്ക്കാതെ യാണു് ഈ പ്രസിദ്ധശ്ലോകത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ശ്രീ മഹാ ഭാഗവതത്തെ പിന്താഞ്ചുന്നതായി “ഭാഗവതസ്പത്രപവിഷ്ട യരക്കാനിശ്ചയത്രയോദ്ധാം” എന്ന് പുരാണപ്രാത്മകൾ എന്ന അള്ളിനാൽ ഒരു കുതിര്ത്തിയുണ്ട്. പിന്നെയും മിതാക്ഷരാ വ്യാപ്താതാവായ വ്യാഘംട്ടൻ ഒരു വ്യതിയാനത്തുപേണ ഒപ്പിഭാഗവതത്തെ പിന്താഞ്ചുന്നു. ശ്രീ മഹാഭാഗവതക്കഷി ക്കാർ മറുകക്കിക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ വോദ്ദേശവൻ എന്ന സാവാർക്കരണനാണു് ശ്രീ ഭാഗവതമുഖാക്കിയ രൈക്കിൽ അയാൾ സപ്രകാമയെയും അതിൽ വയ്ക്കാത്തതു് എന്തുകാണുന്നു. വോദ്ദിക്കുന്നു. പിന്നെയും ശ്രീ രജരാ ചാത്യർ ഭാഗവതത്തിനു് വ്യാപ്താനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി അതു് വോദ്ദേശവക്തവി അർഹിക്കാനിടയില്ലെന്ന അവർ വാദിക്കുന്നു. രാജരാപ്രാപ്താനം ഉണ്ടുന്നറിയുന്നതു വേറും

ಇತ ವ್ಯಾಪ್ತಾತಾವಿಂದಿನಾಂಶಃ^०. ಈಯಾಂ ರಙ್ಗರಣೀಯಂ ಹಂತಾಂಗಿಯಂ ನಿಧಂ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂ ಗೋಕಿಂಧಾಂ ಸ್ತಂ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂತರ ಉಳಾಂಗಾತೆನ ಪರಣತಿರಿಕಣಾತಾಂ^० ಶ್ರೀ ಲಾರವತಕಂಷಿಯಂತ ಅರ್ಥಾಂ. ಹಂತಾಂಗಿರ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂ ಕೆವಲಂ ಅರಕಾರಂಗಸುಮಪ್ರಾಣಂ ಅರಕಾಂತ ರಙ್ಗರಣೀಯಂ ಮಂಡಪದಿಂಧಾಗಿರಿಕಣಂ ಏಂಬಣಾಂತರಂ ರಙ್ಗರಣೀಗಣ. ರಙ್ಗರಣೀರಾವ್ಯಾಪ್ತಾಂದಂಜಕಿತ ಕಾವಯಿಸೆ ಏಂಬ ತೂಕ್ರ ಅತಿಂ^० ಅತತ್ತ^० ಲಾಷಾಂತ ವೆಚ್ಚಾಂತಲಂ ನಂತಿತ್ತಪಾಯಿ ಏಂಬಾಪಿಯಂ ಉತ್ತಂ ನಿಲ್ಲಿಗಾಂಗ ತೊಂಗಾಂಲಿ. ಅರತಿವಿ ಯಂತಾಂತ್ರಾಯ ಅರಣಕ ರಙ್ಗತ್ತಿಕಂ ಇಂಜಾಂತ್ರಂ ಬ್ಯಾಂತಿ ಯಂತ ಅರತಿವತ್ತಿತ್ತ^० ಹಿವಿತ್ತಿರಿಕಣ, ಇತ ನಂತಿತ್ತ ಪೋಯಿ ಏಂಬ ಪರಿಷಂತ ಯತ್ತಿಪ್ಯಾಪ್ತಾಯಿರಿಕಣಿಲ್ಲ. ಖಲುಕಾಂ ಹಿಂಡಪಣಿಂಂಂಂ ತಹಿಲಿತ್ತಂತ ಕೆಂಬಾಂವ ಮಾಯ ಕರಂಹಕಾಂಪಿತ್ತ^० ಸಂಸ್ತಾಂತರಣೀರಾಯ ಎಂಬಾತ್ರಂ ಅದ ಖಟಯಿಲೆಕಂ ಶಾಂತಮಾಹಿ ಸಂಗ್ರಹಿತ್ತತಪಾಲ ತೊಂಗಾರಿ. ಏಂತ್ರಂ ಕಾಣಣಾಂ ಸಾಹಾರಣಾಂ ಇಗ ಅಂತಾಯಂ ಅಂಗಸರಿತ್ತ ವೋಪಡೆವಣಾಂ ಶ್ರೀ ಲಾರವತ ಕಂತಾಯ^० ಏಂಬ ಪರಣತ ಕೊಂಬ್ರೆಕಿರಣೀ ಮತಣತಿಂದಿನಂ ಕೆರಣಾಂ ವಾಂಸ^० ಕೆಗಣಯಿಯಂ ಅರಲಿಪ್ಯಾಯತ ಅತತ್ತಪಾಲವತಣ ವಿತ್ಸಂ ನಿರಸಿಕಣ. ಲಾರವತಾಂತಿರಣೀ ಪೇರು ಅರಂಭಾ ಚಂಪುಂಣಾಂಜಾಂತ್ರಂ ತ್ರಿಂಬಾಪೂರಣಾಂತಾಂತ್ರಿತ್ತಂ ಕಾಣಾ ನಂತ್ರಂತ್ರಂಕಾಣಂ^० ಅತತ್ತ ಕೆವಲಂ ಅರಯ್ಯಾಗಿಕಣಾಂ ವೋಪಡೆವ ಣಾಂ ರವಿತಾಂಗಿರಿಕಣಂ ಖಟಯಿಲ್ಲಣಾಂ^० ಕೆಗಣಯಿಯಂ ವಾಂ. ಖತಿರಣೀ ವಣಿಗಣಾಂ ವಿತ್ಸಂ ಚೆಯ್ಯಂ ಯತ್ತಿ, ವೆಂಪ್ಯಾಸಂ ಲಾರವತಂ ಉಣಾಂಗಾಂ, ತ್ರಂತಾಂತ್ರಾತ್ತ^०

ஈகல வெறுவுரூபாடிகம் உள்ளக்கியிடு அனிக்கு அது தமாகல் ஜாரிக்கியிடு உருவாக்கி அதாளை கார்வதத்தில்தனை காளையானதுக்கானது¹ அன்றுவுரூபாடிக்கிம்மாளையேஷனையிரி களையா பாரவதும் ரவிச்செப்புக்கிரிக்கையைதெள்ள கூடதுகொள்கூட தலைக்குத்தாவு² வோபாலேவன் அதாளைதில் விஷமமாளை ஹலைஸ் உலூதாக்கன். வேறுவாலேவன் ஜிவித்தினாறு³ பதினாவுமாம் கைவங்களில் ஒவ்வொன் குளை⁴: குளை: ஸ்டூ 1000-- வங்கதிகிடியீடு ரவிச்செப்புக்கிடுக்கு விவ துதிக ஓக்கீ லைவதத்தில் நினை பாரணம் உலைத்திடுக்குக்கு கொள்கூடு அதிளீர குத்தாவு⁵ வோபாலேவாகாக்கு ஹட யிலைஸ் ஹாயிரெட் கை மறிஞுப்பளிதல் ஏஜென்டு ஸஂலோஷனமாலூபு பராத்த ஸஂதாதித்துட்டி ஹவிடெ பூஸ் வாய்யாறு⁶ ஏஜென் கொளையா. விழுவுரூபாளைதிலீர காவங குளை: ஸ்டூ 485--10 வத்ஸரத்தின்பூரமையை ஹாய்யுங்கிலூ வினை கை லெவ்வாக்கு ஸஹபிக்கனாறு⁷ ரதியைளைக்கில் அதிளை அனைக்காரணமைக்கில் பிரதிட்டங்கிலிக்கை பார வதும் அது வங்கதிகிடுப்புர அதவாகை தங்களுடையென்றும் ஸில்பிகளை.

அதால் ஏழுதெப்புக்குதாகாலும் பாரவதும், ஸாங்வூர், ஜோரம், சோலாக்கம் முதலாகவாழுகிக் கேள்வியூபி களைய வாய்தினாலேஷன் ஏழுதெப்புக்கிடுக்குதாளையாதில்⁸ ஸாலேஷன் ஹஸ் ஹதுகூட்டுத அனைக்கருவிகம், கரோட்டிதா, மாலோஷைதத்திலே அன்றுள்ளது கைஞாக்காரணம், கன் ஸ்திரியாக்காலை, விழுவுரூபாளை, பறைப்புஉணம் இத டாய் கூறுவுரூபாளைக்கு, ஹற்பு: பியூ⁹ பாரவதகுத்தாவுபில் வாழும் பரிபிதகாவிக்கையானதில் யாராஜீ வகைப்படி:

ഭക്തി, അവയില്ലോ മഹിതെ പ്രകാശിപ്പിക്കണം. എന്ന
പിശ്ചാവിക്കുന്നില്ല; ഏങ്കിലും യുജാശാന്വദ്ധിം മഹിതിന്റെ
സാമ്രാജ്യവിന്ദനം അവർജ്ജ്യം അബന്നുന്ന തൊന്തന്ന. വിജ്ഞ,
പുരാണം ഭാഗവതത്തിനുള്ളൂടു് ഉണ്ടാക്കുമ്പുട്ടാബന്നുള്ള
തിന്ന് യേജെ തെളിവുകൾ പ്രാധാന്യം വിശുദ്ധി, കൊടു
ക്കണംണ്ട്. അതുകൊൽക്കുന്ന കാലവിഭാഗം, വരുവാവത്താം,
സ്വാശംഭവിന്നേറിയും ശശത്രപദ്ധതിയും ചുംഗം; അക്കുതി,
പ്രസ്തി മുഖ തിരിയും മുഖജീവനും സന്തതാക്കളാം. മുല്യാർ
കളുടെയും കമി, മുഖ ചരിതം, പ്രീപയിഭാഗം മഹാന്തര
ജീവം സ്വരംഭക്താശാഖയിൽ ഭാഗവതം വൈജ്ഞാവന്തര അതശ്രൂ
അച്ഛിമിക്കണ്ടായിതൊന്നുണ്ട്. കാലവിഭാഗം സ്വന്തംമുഖ
ചരിതം അക്കുതിപ്രസ്തി മുഖജീവനും കമി, കക്ഷയാം,
വേന്നുപുമി, ആദ്യകമി, മഹാന്തരജീവം, അറുപ്പാദചരിതം,
(ഇതു വൈജ്ഞാവന്തിലുണ്ട്.) മുഖചരിതം, കൃഷ്ണാതാം,
മുക്ഷപ്രാക്കവുംചരിതം മുന്നും ചുംഗിൽ പാതമ്പുരുഷം വഴി ഒ^ഒ
സാമ്രാജ്യം കാണാനും. ഉണ്ണാനുംമുഹമം മുഖമേഖവത്തം
മുന്നും ചുംഗിൽ നിന്നും ഉഥരിക്കുന്നതിനു ധാരാളുണ്ട്.

സാംപ്രദാം, മുഖം മഹിതാം ദർശനങ്ങളുടെ സംശ്ലിഷ്ട
പണ്ഡിതം സന്ത്രാജ്യജീവം ഭാഗവതത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടണെങ്കിലും
കേതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവന്തും അതു
സംശ്ലാം പുതിപ്പാദിക്കുന്നതു്. കേതിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ചരായ
കൾ ചേരുവാളിൽ എൻ്റെ കാണ്ണാശാഖകിലും അവ
വ്യക്തതുപരമെ പ്രാപിക്കുന്നതു്, രാണ്ണാശാഖകിലും കേതി
സുന്തരമാക്കുന്നതും അബന്നുന്ന തൊന്തന്ന. കേതിക്കു
രണ്ണമായി ചെയ്യവരുംജീവി നിഘ്നപ്പാനരാഗോ

കേതിം” (മുഖ്യമാരിഖുളും ഇപ്പോൾ കേതി) എന്നാക്കണം. ഭാഗവതത്തിൽ ഇതിനെ വളരെ വിശദമായിതിരിക്കുന്ന പ്രായാ ഗിത്തിരിഞ്ഞെന്ന്. രാഗാലിവിഹീനരായി നിർമ്മാഖയുടെയരായി തേജിക്കുന്നവക്ക് കാത്രമല്ലെ കേതി. പിന്നെന്നും ആതോരു ഇന്നു തുള്ളുക്കൽ വിന്തനിപ്പുണ്ടെന്തുട്ടുടർന്നു ഇതിക്കുന്നതിവാ അതു ഇന്നത്തിനും കേതിയും എങ്ങനെന്നാണെന്നും ഭാഗവതത്തിലും. അതുകൊണ്ടു കാമിനിക്കുംബാധി ദ്രോവികകളും ദേപശ്ചികകളായ രീതുപാല പ്രദത്തികളും മഹാഭാഗവതമാധി ഉല്ലഭവാചികളും ഒരു പോലെ കേതിരെയും പ്രാപിച്ചുണ്ട്. കേതിയെപ്പറ്റി വിശദമായി ഏകാദശരത്തിൽ പറയുന്നതുകൊണ്ടു് അതു അംഗരത്തെ ഇവിടെ ഇതിലെയിക്കും നീട്ടുന്നില്ല. പിന്നെയും ഭാഗവത അതും കേതിക്കുയും കുറിച്ചു് പത്മപൂജാണും ഉത്തരവുണ്ടെന്നും അതിൽ അഭ്യർത്ഥനയും കൊണ്ടു് ചൊല്ലിരിക്കുന്ന മാധ്യാ തമ്പുരാന്തരവും കണാക്കുക.

ഭാഗവതമാർ എന്നായ വർദ്ധക്കാർ ഉത്തരവുംല്ലെല്ലായില്ലെന്നു്. അവരിൽ ഒരാളായിരിക്കുമോ ഭാഗവതം മഹിഷാസുരമാരിയിൽ പരിപ്പുണ്ടെന്നും ഭാഗവതത്തിൽ ഒരേപ്പു മാണം ഇതു നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്നതു് എന്നതിനും തെളിവുകളുടെ തുട്ടിന്തിൽ “ഭാഗവതമാർജ്ജം നീ സൊന്നാണ്” എന്നു് തുള്ളുടുക്കുന്നതും പരിപ്പുണ്ടും എടുക്കുമായിരിക്കും, അതും തുട്ടിന്തിൽ തുട്ടിന്തിയായല്ലോ ഇൻഡ്യയിലുള്ള നാനാമതക്കാർ ഭാഗവതരത്തിൽ സ്വച്ചതാരംതു ചുമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നതെന്നുംല്ലെല്ലാ, ഭാഗവതത്തിലെ കമക്ഷയും സ്വില്യാന്തരാജ്യേയും എടുത്തു് അതേക്കു ചെറിയകുട്ടികളും സേംഗാത്രങ്ങളും ഭാഗരാ കവ്പകളും കേരമാക്കം ഉണ്ടും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഇത്തുട്ടിന്തിൽ ഒപ്പുത്തുർ ബുഹമന്ത്രി നാശായ

ಉನ್ನಿತ್ವದಲ್ಲಿಯಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಾಕ್ತಿಕಾರ್ಥಾಯಣಿಂದ ಯಂತೆ ಇಂತಿ
ದ ತಿಂಡಿತಿಂತಿಂತಿ ಸಹಿತ ಅಂತ್ಯತ್ವತ್ವತಿತಿ ನಿಂತಿ ಅಂತ್ಯ
ವಿಶ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಾಕ್ತಿಕಿತಿಯ ‘ಕಣಿಕಾಜಳಿ’ಯಂತೆ ರಣ್ಣ ಕೆಂಬ್ರಿಯ
ತ್ವತ್ವಿಕಂ ಶಾಸನ. ಭಾಗವತತಿಂತಿ ಈಂಬಿಲ್ಲದೂ ವೃಂದಾವಣಿ
ಎಂಜಂ ಉಣಾಯಿತ್ತಣಿಕ್ಕಣಿ, ಇವಯಿತ್ತ ಪ್ರಯಾಗಮಾಷವ ಶ್ರೀಯ
ರೀಯಂ, ವಿಜ್ಞಾಯಪಜ್ಞಿಯಂ, ವಿಷಣುಯವೀಯಂ, ಮಾಂದ್ರಾಂಯಾಯಿತಾ
ಹಂತ್ರಾಕಿಕಂ ಶಾಸನ. ಶಾಸನ ವೃಂದಾವಣಿಯಾದು ಅಂವಾಯಾವಣಿಗೆ
ಮತಮಂಸರಿತ್ಯು ಸಂಪರ್ವಿತ ಚಾಚಿ ಭಾಗವತಾಂತ್ರಾ ವೃತ್ರಾಸ
ಪ್ರಾಕ್ತಿತ್ತಕಣಂ ವೃಂದಾವಣಿಕಣಂ ಚೆಫ್ರಿತ್ತಿಂತಾಯ್ಯಂ ಕಾಣಿ
ನಾ. ಉಳಾಹಾರಣಂ ಅರುಣಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರಾಂತರಾಯ ಶ್ರೀಯರೀತಿತಾವೆ
ಅರಾಯಿಂ ಅಣ್ಣಾಕಣಿತಾತ್ತಂ ಮಾರಿ ವಿಷ್ಣುವಿರಣಿ ಮಾಹಾ
ತಮ್ರಾತಂ ಪ್ರತಿಪಾಕೀಕಣಂ ಅರುಣಿಂ ಅಣ್ಣಾಕಣಿತಾತ್ತಂ ಚೆವಿಷ್ಣು
ವಣಾರು ಚೆತ್ತಿರಿಂಕಣಂ. ವೃಂದಾವಣಿತ್ತದ ಶ್ರೀತಿತಿಯ
ವಿಶ್ವ ಶ್ರೀಯಂಸಪಾಮಿಯಿತ ವೃಂದಾವಣಿತಿರಾಂತ್ರಿಂತೆತಾತ್ತಂ
ಪ್ರಮಾಂ ಮರಿಂಗಣಿತಂ ಉತ್ತರಾತ್ತಂ ತೆತಾಣಿಲ್ಲ.

ಇಂತ್ಯಾಯಿತಿ ಭಾಗವತಂ ಅರಣೆಕ ಪರಿಪುತ್ತಿ ಓವ
ಗಾಗರಿ, ಗ್ರಾಹಾಹಿರಂ ಇತಲಾಂತರಾಯಿತಿ ಪಲವಿಯತಿತಿ
ಅಂತ್ಯತ್ವಿಕಿಷಿಪ್ರಾಕ್ತಿಕಣಿ. ಮಲಯಾತ್ ಶಾಹಿರತಿಯಿ ಅತ್ಯಂ ಅಂತ್ಯ
ತಿಕಿಷಿಪ್ರಾಕ್ತಿಂತಾಯಿ ಕಣಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾಂಚಾತ್ರಾಯಾಂತ ಪತಿ
ಪ್ರಾಕ್ತಿತ್ಯಂ ಭಾಗವತತಿಂತಿ ಚಿವಿತಾಂತಣಿತ್ಯಂತ್ರಾ
ಒರಣಂ ಭಾಗವತತಿರಣಿಗೆ ಪ್ರಯಾಂತಾತ ಪ್ರತಿತ್ತಿಪ್ರಾಕ್ತಿಕಣಂ.
ಗಂಭೀರಮಾಯ ಈ ಇವಾದುರಣಯಾತ್ತಂ ಈತ್ತಿತ್ಯಂತ ಭಾಗತಿಂತಿ
ಇರುತ್ತಿರಿಂದು ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿಪ್ರತಿಂತಾಯ “ಮಾಸಾರ್ಥಂ” ಏಣ
ಪಣಿಯಿತಣಾಂ ಅಂತ್ಯತ್ವಿಪ್ರಾಕ್ತಿಷಿಪ್ರಾಕ್ತಿಂತಾ ಭಾಗವತತಿರಣಿಗೆ
ಪತಿತ್ಯಂ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಾಸ್ತಿಕಾಯಿತ್ತಿಂತಾಕಣಂ. ಕೃಂಪರಿಣಿ

“ഹോൾ” എന്നയാളിനാൽ നബമസ്ത്രം ഒരു പെഷ്ടൻ തർജ്ജുക കൊട്ടി “ഹാഞ്ചേഫലി” നിങ്ക ദർശനസ്ത്രം ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് തർജ്ജു ചെച്ചായുള്ളതിട്ടണ്ട്.

ഭാഗവതത്തിൽ^१ മലയാളിനിലുള്ള തർജ്ജുകക്കുള്ള റിംഗാണ് ഇന്തി ഇവിടെ നിന്തുപണം ചെങ്ങളിലില്ല നാതു^२. ഇവഡിനു വളരെ പ്രധാനമുള്ളതാണിക്കാണന്നതു എഴുത്തുവെറ്റു തർജ്ജുക എന്ന പറഞ്ഞുവരുന്ന കിളിപ്പാട്ടി നാക്കും. ഈ കുതി എഴുത്തുവെറ്റുന്ന അംഗങ്ങൾക്കുള്ളതുപേരു തായി സാധാരണ വിശ്വസിച്ചുപാശനക്കിലും കഴിഞ്ഞു പോണ ത്രിസ്ത്രംകാളേജ്^३ മലയാളപണ്ഡിതർ മിസ്റ്റർ സത്രാത്മി മുതലായ ചിവർ എഴുത്തുവെറ്റു കുതി എന്നുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വെലമായി സംരഹിക്കയും നിരസിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണി കേട്ടിട്ടണ്ട്. അംബൂദാത്മാമുഖം കിളിപ്പാട്ട്, ഭാരതം കിളിപ്പാട്ട് മുതലായവയുടെ കത്താവായ എഴുത്തുവെറ്റു കുതി തന്നെയാണ് ഭാഗവതം കിളിപ്പാട്ടം എന്ന് ഭാഷാചാരിന്ത്രകത്താവു മുന്തേ പുനരീണ്ടു അഭിപ്രായ ഘൃതന്ത്രം^४ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു വളരെ വളരെ ശ്രദ്ധ നേടബാക്കിയിരിക്കും. ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾം മുറയ്ക്കു വരും നീതിം മുമ്പായി ഇതു കുതി എഴുത്തുവെറ്റുവെന്നു പറയുന്നവരുടെ പ്രധാനാലംബനം പ്രമാണം, വൈവാത്രത്തുകളിം മുഖ്യായം ഒന്നുപെട്ടിട്ടുന്നതിനും തിരുക്കുന്നവരും അതു തെളിയുകയുള്ളാണെന്നു നിലകരിക്കുന്നതിനു നില്പാതാമില്ലാത്ത അസ്ഥാനം. ഏതുമഹ്യരക്തി മാത്രമാണെന്നും ചുണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കും. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധത്താവും ഇന്നവരുന്ന നില്പിയം ഇല്ലാത്ത അഭ്യന്തരകുതികളുടെ കത്തുപ്പും എന്ന അന്തമം കാളിഭാസപ്രഭതികളിൽ

അതിനേപിക്കുന്നുള്ളതുപരി നന്മാട സാധിത്രഭിലും വ്രൂപ്പിത്തമുണ്ട് മതൽ പോക്കം ചില ശത്രും പേരം ഇല്ലാത്ത ഉച്ചപ്രസ്തികർമ്മ വന്നുത്തിരുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃതാതിവണ്ണം ഭാഗ വത്തം ഏറ്റന താഴെ വയനാ കാമണാദാപ്പകൊണ്ടു കാണാ മെന്ന ദത്താന്നാൻ. അല്ലെങ്കും മാനും ഭാരതം ഇം കിളി പ്രാഥകളിൽ മുഖഗ്രന്ഥവായി തന്ത്രക്രാന്തിവാദം അവി തവിടെ അവുമാം ചില അത്മവ്യത്രാസങ്ങൾ കാണാം എങ്കിലും ഭാഗവതത്തിലെപ്പോലെ മുഖഗ്രന്ഥത്തിനിലം തർജ്ജമയ്ക്കും മദ്ദു ഒരു ദഹനത്താശ ഉംകുടഞ്ഞ അതു തീ കളിൽ കാണാനില്ലെന്ന് നില്ലുംരോഹാണ്ണ്. ചുരക്കം ചറ എത്താൽ: ദശമത്തിലെ ശ്രൂതിതാല്പര്യായം ദ്രുതിശ്വരം, ഏകാദശം, ദ്വാദശം ഇം സ്കിന്ധാജ്ഞിലെ ഏകക്കേരം മുക്കാഞ്ഞാഡാവും ചിന്ന അവിടവിടെയായി അശ്വകമ്പട്ട സദ്ധിം മുഖത്തിനെന്ന് അത്മഃതതാട്ട ദേശികാത്തതാണ്ണന്നാ മണ്ണ തുടികളെയും ദക്ഷിഥു വായിത്രാഞ്ഞ നിഹിപ്പുംയാസ മാശിഗ്രഹിക്കാവുന്നതാക്കണ. ഏന്ന തന്നെയുംല്ല, സംസ്കര ദ്രംബയിൽ സ്വാമാന്ത്ര്യപരിവര്ത്തിയുള്ള ധാവക്കം തെററിപ്പോ വാൻ ഇടയില്ലാത്തതാശി വളരെ ഭാഗങ്ങളിൽ കിളിപ്രാഥക കാരണ ദീക്ഷാദായ അംബുലാന്തരുളിൽ മാടിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. താഴും ഭാഷാവത്താദാപ്പം സുഖാന്തരങ്ങളായുണ്ട്.

(1) “കവിം സഭാജനന്ത്രാന്ത്രാഃ”

ഇതിനെന്നീരാജാജ്ഞാ കവിക്കാഡാന്ത കവിസഭയു ജൗിച്ചിട്ടിട്ടു ഏറ്റനാണ്. ഇവിടെ സഭാജനം എയ്യുന്ന ഏറ്റനാമം ആരു സഭാജനാതി ഏറ്റന ആരാധ്യ സഭാജ ഇഷിച്ചിട്ടിട്ടു ഏന്ന തർജ്ജമ ഒരു രിജിന്റു കാണിക്ക.

(2) “പാപാപിയുവതിം ദിക്ഷന്നസ് പ്രശ്നാരവിമചി”
 ഇതിന്റെ തർജ്ജു ഒരുക്കന്നിലുണ്ടാവെന്നതല്ലോ സ്വർഗ്ഗിച്ചിട്ടിരുന്നും അക്കാദമിയിൽ വോക്കേജേജനാഫാലേ¹
 എന്നാക്കുന്നു. ഇവിടെ ഭാരവിയായ (ഭാത്മാനി അയ) യുവതിയെക്കൂടി സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നതെന്ന അത്മം സ്വഭാവായിരിക്കുന്ന ഫിഡിനെന്നോ അതിജ്ഞനിന്ന് വിഭിന്ന രംഭും ഉണ്ടാക്കി തർജ്ജുമാറിക്കുന്നതിൽ വാഹുകാരാവായി ഭക്തിപ്രഥമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പുകാം വാഴും പരിപ്രാസകരണങ്ങളായ അഭ്യന്തരസ് “വിഭിന്ന നാമങ്ങൾ എഴുതുന്നാക്കുന്നു വിന്ദപ്രസിദ്ധന്തിനു” ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഉള്ളവയുടെ സംഖ്യ ഇന്ത്യൻതുറന്റെ കൂതി അല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു നല്ല സാക്ഷിയായിട്ട് തൊന്തരുണ്ട്. ഏറെയും ഭാഗവതത്തിലെ ഭാഷയ്ക്കും രാമായണാദിയിലെ ഭാഷയ്ക്കും തമിൽ സ്വഭാവായ ഒന്തും കാണുന്നണം². രാമായണാദിയിലെ വാക്കുകളും വാക്കുന്നാളും അത്മവ്യാകരിക്കുന്നും സന്ദർഭത്തിലും നല്ല ചോദ്യാന്തങ്ങളാണ്³. അവയിൽ ഒരു പട്ടംതെ കാറിയാൽ അത്മത്തിനോ രംഭുത്തിനോ റാന്നി ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളതും അംബവേദത്താൽ അറിയാവുന്നതാണ്⁴. ഭാഗവതത്തിലെ ഒരു വാഴും ഭാഗവതത്തും ഒരേശാഖ്യത്തുന്നതുകാണും⁵ അതിനു യാതൊരുപകർഷിച്ചും റാന്നിച്ചുകുമെന്നു തൊന്തരനില്ലും അതിൽ ഒരുവളരെ ഭാഗവതും പദ്ധത്യവമായ ഗദ്ധം മാത്രം അടക്കുന്നു. അപരശ്രദ്ധിപ്പേപ്പാദം ഭാഗവതത്തിൽ അസംഖ്യം അടക്കുന്നു. അവയിൽ അന്ത്യിക്കാക്കാൻമുള്ള അവകാശപ്രാണം പരിവിഹിച്ച വഘതായ ഒരു ധ്യാനത്തെന്ന നിശ്ചിയാലും കവിയുടെ വകയായി ഗണ്യമായ ഒരോഹരി ദേശി ശാതിരിക്കയില്ല; എന്നാൽവണ്ണം ഭാരതം മുതലായവയിൽ

കാണുന്ന ഇവ്വരായ കിഴിപ്പാട്ടപുത്രന്മാർക്കുള്ള ഭാഗവത ശാഖാന്തരിക്കൽവിശ്വരൻ എക്കും ആന്തരിക്കന്ന താഴി കാണാവുന്നതാണ്. ഈ അരുട്ടക്കാഡ്യോട്ടുംകൂടും സമാ ധാന്മാളി മറുകക്കിക്കാക്കുള്ള സ്വാധീനങ്ങൾ ചുരുക്കല്ലൂ ഏൻഡം ഒന്നാക്കണംഡിയിരിക്കുന്നു. മധ്യരംഗത പൊതുഭക്ത വിദ്യാബന്ധത്തിനു പുറതേ മുതിലെ ഭാഷയ്ക്ക് ഏഴുന്തുചുവൻറെ ഭാഷിഞ്ചാളുംതന്നെ ഏകദേശരം പഴീക്കേണ്ടണംഡം ഭാഗവതത്തെ ഭാഷിപ്പുള്ളത്തണ്ണെന്നുള്ളതു കേന്ദ്രാധിക്ഷേപണം ഏഴുന്തുചുവന്റെ തോന്തിയിരിപ്പാൻ വളരെ മുട്ടയുണ്ടാണു ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾ വിസ്തൃതിക്കല്ലേട്ടാവുന്നതല്ല. ഇവ ക്രിംഗാതെ “പരമപരമരം മില്ലിതിക്കിരീതെന്നുണ്ട്” (രാമായണം) ഇതും അപൂർവ്വം ചില വകുകളും ചില ഭാവങ്ങളും ഏഴുന്തുചുവൻറെ അന്ത്യത്തികളിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഭാഗവതത്തിലും കാണമാറണ്ടാണു ഒരുത്തും ഒരു തെളിവായി വരുമായിരിക്കും. ഈ കരംരംഗങ്ങൾ ഏല്ലാം ഒരുംഗാംഭേദങ്ങളും മറ്റൊരും കൂടുള്ളതു കുത്താവു് ഏഴുന്തുചുവൻ തന്നെയാണെന്നുംവാന്നാലും ഏകകാഡമം പ്രാഥരം ഇവയുടെ കർത്തവ്യത്വം അഭ്യേഹത്തിൽ അഭ്യോ പിക്കുന്നതിനു തന്മല്ല. ഏകില്ലം വ്യവഹാരങ്ങളിനായി ഒരു ഭാഗങ്ങളും ഏഴുന്തുചുവൻറെ തർജ്ജമ ഏന്നു പറയുണ്ടെന്നായി വരുന്നു. ഏഴുന്തുചുവൻറെ തർജ്ജമയിൽ ഏകകാഡമം പ്രാഥരം പരമക്കാരിനു ശ്രീതിരീതി ഈ ഭാഗങ്ങളുടെ മഹത്ത്വായ അത്മഭേദങ്ങളാണ് കൊച്ചുള്ളിക്ക യിൽ ഏഴുപത്തിഒൻ നാണക്കട്ടിമേനവൻ അതു ഭാഗങ്ങളും സ്വന്നമേ തർജ്ജമചെയ്യാൻ തുനിതെന്നതു്. അഭ്യേഹത്തിലെ തർജ്ജമ വളരെ വിസ്തൃതിയും മുലാക്കുമ്പെന്നു വിശദമായി പ്രകാരിപ്പിച്ചും ഉള്ള താങ്കൾ. ശ്രീയദിയ വ്യവസ്ഥാ

അതു അന്തഃസർവ്വത്വം” അദ്ദേഹത്തിന്റെ തർജ്ജമയുടെ ഗതി. എഴുത്തെല്ലാം പാഠം ശ്രീയരഹപംതെ അസ്ഥിക്കാ കീട്ടിളിയും എന്ന പറയേണ്ടിമിച്ചിക്കുന്നു. നാണ്കങ്കിലേ നബൻ അവർവാളുടെ തർജ്ജമയ്യും” എത്തക്കിലും ഒരാക്കുപാടി സണ്ജീവിൻ അതു” അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂതി ഭാഗവതത്തിന്റെ തർജ്ജങ്ങളും ഭാഗവതവ്യാപ്യാനത്തിന്റെ തർജ്ജം ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതാക്കുന്നു. ‘തർജ്ജമയിൽ വളരെ പിക്കിൽ വ്യാപ്യാനത്തിലെ വാക്കെകൾതന്നെ വക്കന്തംയി കാണുന്നു. തർജ്ജമയുടെ രീതി കാണുന്നതിനും ഈ പുസ്തക ത്തിൽ * എകാദശസ്ത്രസ്ഥാനത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു കരിയാക്കുന്ന തത്താണും. ആക്കപ്പാടെ പറഞ്ഞതാൽ മെന്നവനവർകളുടെ തർജ്ജമ ക്ലോഫ്രമാണുന്നതിനും സംശയമില്ല. പറയുന്നതു നബുതിലി ചെയ്തായി ദരശക്കുസ്ഥിതി കൈ തർജ്ജമത്തുടർന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹം തർജ്ജമയ്യും തുനിഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റൊരു ഇപ്രകാശം ദരശക്കും തനിയേൻ അവസാനത്തിൽ പറയുന്നു:—

“സരസിഭന്ധനന്റെ നല്ലവിലാവിവാസം
സരസിഭമുപിമാക്കം വാലകക്കം ഗഹിപ്പാൻ
സരസമധുരലാജാഗാനകാഡിക്കിവണ്ണം
പരിചൊടുപറഞ്ഞുരുത്താണുന്നതുണ്ടു് ചാമത്രുന്ന്.”

പിന്നെയും,

“ശവനിനുംവരണാഘവനിഹാരണമാക്കായും
അത്യന്തമോഭന പാട്ടായ” ചാമത്രുപ്പിത്”

എന്നും ശത്രിയ്ക്കുന്ന കാണുന്നു. നാംപുരിയുടെ തർജ്ജമയുടെ ഇപ്രചിഞ്ചേം ശത്രിയ്ക്ക് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ‘ഖാദ്യക്രമം

* ഇപ്പെട്ടുവരുന്നതാവു് പിംഗിൽക്കുണ്ട് ഒരുവക്കം.

കൈ വിസ്തിക്കുന്നണ്ട് എന്നുള്ളതാക്കാൻ. കവിതയുടെ
രിതി കാണിപ്പാർ ഒരു ഭാഗം താഴെ ഉല്പരിക്കുന്നു.

മുട്ടകൾ കുത്തിക്കൊണ്ടു ബാലമാരതുകാലം
ഒരു ദാഖലന്നീടും വിണിച്ചുമിട്ടിട്ടുണ്ട്
സാമ്യദിപ്പത്രം കണ്ടു കൊത്തുകുത്തുന്നതുടി
ചാഞ്ചലാക്ഷിമാരുടുതിട്ടവാൻ ചെല്ലുന്നോരം
നിന്മമയും ചൊഴിയുന്ന ധൂമുഖിയിൽവേണ്ടും ചെന്ന് -
ഞങ്ങളുടെ മട്ടി തന്നിലഭിയുണ്ടും;
ചേരുകളുണ്ടിത്തെത്തു തൃശ്ശൂരു ജനനിമാർ
കുറോടെ മുഖകാടുതാനും തൃശ്ശൂരുണ്ടും,
പിന്നുമുഖർപ്പപരും പാലമാരുടുപിഡേ
ചെന്നിട്ടുംവേഗതുന്നതുടും മുട്ടകൾക്കുതിരുന്നു
ചെന്നുടൻ പത്രപാലൻതന്നുടെ വശവുതന്നേരുള്ള
നന്നിച്ചുപിടിപ്പേട്ട മനമാസ്ത്വിച്ചുണ്ടും ഇത്രും
ഭാഗവതാത്മിന്ദന തന്റെജീവക്കാഷ്ടനു പറയാൻ നില്പി
അതിയില്ലാതെയും എന്നാൽ അതിലെ കമകളെ അതയാര
മാക്കിയിട്ടുള്ളതായും ചില പ്രസിദ്ധത്തികൾ ഭാഷയിൽ
ഉണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനം കൂദ്ദംഗാമയും, കൂദ്ദം വർത്തം
മൺപ്രവാളവും, ദശമം 24 പുത്രവും അക്കന്മാ, ഭാഗവത
ത്രിവെ കാരണ കമകൾ എടുത്തു് അട്ടക്കമകളായും മൺ
പ്രവാളങ്ങളായും മറ്റും അനേകത്തികളും ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാ
ക്കുപ്പുട്ടിട്ടുണ്ട്.

പുരാണനാത്മകമായും 'സകലരാണുപ്രകാശകമായും
സമാചാരപ്രഭവായകമായും അക്ഷിസാധകമായും ഇവി

അണ്ണ ഇം മഹാപ്രയോ പെരുളുന്നണ്ണപ്പേരുക്ക് ഉപകരിപ്പ
മായി പരിശീലനം ഏറ്റ പ്രാത്മിച്ചുകാണ്ട് ഇതിനെ
ഇവിടെ ഉപസംധരിക്കും.

“നിഗമകല്ലുത്തരാർദ്ദുളിതം മഹം
സ്രൂക്കമബാദ്ധതദ്വാവസംയുതം,
ചിവൈത ഭാഗവതം സസ്ഥാവയം
മഹ്യരജോ സ്വികാ ഭവിഭാവകാഃ”

റോട്ട്

പും 1.

‘അമരസ, വ....’ ഇതുംബി. ....എന്നാൽ ഇപ്പോഴേക്കും വിടിന് പുക്കരെ അല്ലെങ്കിലും ചുരുക്കിയും കൂടിത്തത്തുമായ മണംകൊണ്ട് ഇല്ലാതെന്നെന്നെ വംസനില്ലെന്നു ഇല കാഞ്ചനവുംക്കുണ്ടിരുന്നു ചുവടിയ അന്തിന നടുക്ക രണ്ടോക്കും ഇരിക്കും.’

പും 2.

“ ഇപ്പോൾ അപ്പോൾ ദാനം... ഗസ്യം ഇപ്പോൾ ദാനം അനന്തിപ്പോൾ ദാനം ഉണ്ട്. അതു’ (ഗസ്യം) ദയുരം, അല്ലം, കട്ട, നിർമ്മാണി, സ്ഥിരം, ശ്രദ്ധ, വിശദം എന്നിവയുമുണ്ടു്.

പും 3.

“വിമർശാദാഹം .....” വിമർശാക്കംണ്ടുകൂടുന്ന ഗസ്യ അനിന്ന പരിക്രമാദാഹം പെൻ. അതുഡിക്കം അക്കലാത്തിൽ പരക്കുന്ന ദാന മംബാക്കിൽ അതിന് ആരാധനാ ഫോറുപാർ. സമാക്കംകും ഏറ്റു നിർമ്മാരിയാകുന്ന (അനംയയു് ദ്രിവ്യംപിയായ ദാനം) ദുക്കിനു പിത മായ ദാനാദാനിനു സൗഖ്യം ഏറ്റു പെൻ. സൗഖ്യാദാനി ഇപ്പോൾ ദാനുമുളി മുന്നുതു വായ്ക്കു മണ്ണ മുണ്ടുകുണ്ടുന്ന ദിജമന്ത്രിരിവുംസന്നം. താഃവ്യു പാഠികരം ആരാധനാക്രമം ആരാധനാ ഉംപ്പുട്ടുന്നും. ഇക്കാലത്തു കുടക്കുന്നിലും മറ്റൊരു കിട്ടുന്ന ഭിന്നാൺഗ്രാഹിക ആരാധനായാണു്. പുതിയത്തി പുതിയാദാഹിക്കു വശയിക്കുന്നും. പുതിയാദാഹിക്കു ചാറു അനിന്നാകുന്നും. ആമാസാഡി, വാസ്ത്വം, ഇവ ചതുരിച്ചിരുത്തുന്നും മണാന്തിരംനു പെൻ. ‘ഒവവായനി’ ഒരു സംസ്കൃതക്കാഡാനിനു പെൻ.

പും 4.

ഉപചരിക്കുകുന്ന മരംഡനിപോൾക്കു മരംകു. Transfer.

പും 5.

പ്രധാനത്തിലു ഏന്നുള്ളിരു പ്രധാനത്തിലു” (ഡോസ്റ്റിരിലു) ഏന്ന കീഴം അനി ധാരാഡിക്കുന്നും. “ഉഡാറ്റനഭാവത്തി പിറീച്ചിക്കുവു” ദില

ஈளைக் குடியுக்கள் தூக்கம் வெல்லும். அதையது ஏவிட ஏவிட ஒரு சீலங்காலே அவிடவிட உடியுக்கு பிரபால நூத்தங்களையும்.

பூர் 6.

“கீவி பழுஞ்சி ராஸ்கா” பற்றுக்கும் மனங்காலைக்கும் (கங்காம்)

பூர் 7.

ஆதூக்குமிகு வசூலினில்லாம் சுக்குப்புக்கிள் வந்திகளை ஆறு பூதுக்குதிட.

ஒக்கிழ, ‘ஏத்தியிஹிக்களும்’ என்கின்ற ஏத்தியிஹிக்களைவென கிழங்கி வாயிகளோ.. ‘ஸுவல்லிங் மலமிக்குப்பளேய்’ என்கூதிகள் “ஸுவல்லிங் மலமிக்குப்பளேய்” என்ற திழங்கி வாயிகளைமொழுப்புக்.

பூர் 45.

“கூக்குவழுதுதால்லுக்கிரைக்குப்புக்குலை மரை”=குக்குவு! கூக்குக்கிரைக்குலை யரித்திக்குதிவுனே! இத்திரை! மரை! அநேரு இயித்துமலு.

பூர் 46.

“ஸாக்குப்பூரைத்தே; .....=ஸாக்குவதும் 705-ங் வதூர்க்கால ஒது” தூதுரல்கின்ற தீண்ணுபத்துயுக வுதுநாய ஹப்பாநாயகமாயும் தைக்குல்கின்ற ஸ்ரீவல்லக்கூம் ரக்கித்திரிக்கை.

“ப்பிசுப்பாரிசுரைவுதே; ...”=ஸாக்கு ஹவிட்கூம் (பிசுப்பாரிசுரைவுக்கூம்) காலபூரைத்தே கூக்குரை கூக்குரையில்லாம் ரங்க பைமாயி. அந்துரைவுதே ஹப்புதுதிக் கூர்க்கூவுநாயி அங்கிதங்கை நாய்க் காலாவங்கு.

பூர் 123.

“அந்துபோ..... ஹத்துப்பிரை” அந்துக்கை (அந்துக்கை) காலபோ ஏனு பரவுகள்; ஏனென்றால் அந்துக்கும் காலங்கால ஸ்ரீக்கூத்துங்கள். ஹது ‘காலபோ அந்துக்கை ஏதுதையென்ற அடைநா. அந்துக்கை அவன் காலாய ஜாங் என்ற ஸ்ரீக்கைப்பூத்துங்கள் (அந்துக்கைப்பூத்துங்கள்.)

പുറം 125.

“സർഖൈ പ്രകിസ്റ്റുഡേ ഇത്യുംഃ ...” സംജീവാ, പ്രതി നാൾം വംശം, മന്ത്രാലയരംഗം, വാദ്യാലയരിൽ ഏന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു ലക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാട്ടുകൂടിയവയാക്കുന്ന പുരാണം.

പുറം 126.

“അപ്പുംഡിനേതാബി.....” റാത്രിനടു പുരാണങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥക ത്രംവ സത്രവതിസുതൻ (വൈദിവംഡൻ) എത്തുന്നു.

“പുരാണമേകമേവ ഇത്യുംഃ.....” അന്തായി! ആകളുംനും പുരാണം കണക്കുന്ന ഒറ്റയിങ്ങനും.

പുറം 129.

“മുംഘം ഇത്യുംഃ ...” ദ്രുംഘം, ധംഘം, ക്രവജ്ജുഘം, തിഘം. തിഘംവാതം, നംഭരിയം, ഏഴുമുംതന്ത്ര മംക്രുഗാധാന്യാം... എട്ടുമുംതന്ത്രു് ആരുഘോധാ, കൂപതാമുംതന്ത്ര ഭവിഷ്യം, ദാന്തംമുംതന്ത്ര ബുദ്ധമഹാവ വന്തം, എത്തിനൊന്നാമുംതന്ത്ര തെംബുംഘം, പാഞ്ചാമുംതന്ത്ര വംശഘം, പതിനുംഘംമുംതന്ത്ര നൂംഘം, പതിനുംഘംമുംതന്ത്ര വാമനം, പതിനുംഘംമുംതന്ത്ര ഒക്കൾമം, മംസ്യം, ദാന്തഘം ഭൂമംഘാഡാം, ഏന്നിങ്ങനെ പുരാണങ്ങൾ പതിനൊട്ടുനും അറിയപ്പെട്ടുനും.

പുറം 130.

“അപ്പുംപീത്യുംഃ” ഉച്ചപുരാണങ്ങൾം പതിനട്ടു്. അവ മനി കൂടിം പരിയപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ടു്. ആരും സന്താകമംരനേംതു്. പീനന നംഭരിയം. ദുന്നാക്കരു നംഭരഭലുംകുതം, ശിവയക്കം, ശ്രീമംസംവിനംക പരിയപ്പെട്ടുകൂട്ടു്, നംഭരഭക്കുതം, ക്രൂപിലം, മംസവം, ഉദനജിനംക ചാര യാപ്പെട്ടുകൂട്ടു്, മുഹമാണാംബം, വാഞ്ചണം, കൂളിക്കം, മംഡമംപുരം, സംശ്വി, മൊത്തം, പരംശംഖരംകുതം, ഭാഗവതം, ക്രൂപം, ഇജാിന പതിന ഒട്ടുണ്ടു്.

പുറം 131.

“മംസ്യം ഇത്യുംഃ..... മംസ്യം, ക്രൂപം, ഭാഗവതം, മൊത്തം, നൂംഘം, ആരുഘോധാ നൂം, ആരും താമസഭക്കുനു. വേവ ജീവം, നംഭരിയം, ഭാഗവതം, ദാന്തഘം, പാഞ്ചഘം, വംശഘം, ഭവ സംപ്രപിക്കാനുംയ ക്രൂപപുരാണംബുദ്ധംഭന്നാറിന്നുംലും. ഭ്രാഹ്മംഘം,

ശ്രദ്ധമേച്ചവവത്തം, മംക്കിണിപ്പാം റാഡിനം, ആഹാ, ഇവ രാജസഞ്ചി ഉടൻനീനം ഒരുയിച്ചാലും, എന്ന താല്ലും..

“സാത്പരിച്ചക്കു ഇത്യാഖിഃ .....” സംതപ്പിക്കുന്ന പുംബനഞ്ചാടിൽ മരിയുടെ രംഗരാത്രത്തിനു അത്യക്ക്രമം, രംഭസഞ്ചാടയായിരുന്നുമാറിഞ്ഞു മംഗരാത്രത്തിനു അത്യക്ക്രമം അതുപോലെ തംമസങ്ങളായവയിൽ അഗ്രിയുടെയും, ശിവഞ്ഞംറയും രംഗരാത്രത്തിനുംയിക്കുവും, സംച്ചന്നഞ്ചുള്ളംയായിരുന്നു പിതൃശ്രദ്ധിടയും മംഗരാത്രത്തിനുംയിക്കുവും പറയാട്ടുചെന്നു.

പുറം 145.

“ആമ്മാജ്ഞാജാനസംഹാരം ഇത്യാഖിഃ .....” പതിനെല്ലാംയിരുന്നുക്കണ്ണം. പ്രത്യേക ഗൂഢസ്വാംഖ്യം, പായഗ്രിവിശ്വമഹാഭിഖ്യ, വുത്രവയം, ഇവയും റംഗരാത്രിക്കണ്ണം അതുകൊണ്ട് ഒരു പുരംബ ദിവാവക്കമാക്കുന്നു. കൂളിക്കാർ വിഹിതങ്ങളുംയിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക സ്ക്രിപ്പാംഗം കൂടി പജിതു. 332 ഓല്പ്രായങ്ങളും അതിനണ്ണം എന്ന താല്ലും..

പുറം 146.

(1) “കലിംസംജയന്ത്രാംഞ്ചഃ .....” അതുനും കലിംസയ സക്ഷാം നം ചെയ്യുന്നു. സംഭാഷനംചെയ്യുവാൻകിക്കു.

(2) “പാംപി ഇത്യാഖി .....” ലിക്ഷ്മി കാലൈക്കണ്ണന്തുടി മരംക്കൽ പണിത യുവതിരാധ്യപ്പുംലും തൊടക്കുന്നു.

പുറം 147.

“നീംഗരക്കല്ലതരംരാരിത്യാഖിഃ .....” വൈദരാക്കന്ന കല്ലുകൾക്കു അക്കണ്ഠൽ കാര്ത്താവസ്ഥയുംരാജാവും മാവും മുക്കുവാനകിൽനിന്നുന്ന വിനിസ്ത്രിക്കുന്നു പാശവക്കരംസംഗ്രഹം ഏനും തുടിയിൽ, രസികനംരാധ ഒരു ക്രീഡിപ്പിഞ്ഞു, വിശ്വാസി പാംബചെയ്യുംലും എന്ന താല്ലും..

